STATIUS

WITH PREVIEWS

THE ACHILEID   THE THEBAID

LATIN TEXT OF

1902 AND 1908 EDITIONS

OF KLOTZ

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

3.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

ACH. THEN THEB. (WITH THEB. **6**.185B AND **10**.113)

˅1k	**Ach. 2**.40
˅2k	**Theb. 2**.153
˅3k	**Theb. 3**.410
˅4k	**Theb. 4**.689
˅5k	**Theb. 6**.93
˅6k	**Theb. 7**.147
˅7k	**Theb. 8**.324
˅8k	**Theb. 9**.558
˅9k	**Theb. 10**.651
˅10k	**Theb. 11**.712
MID	**6**.527/528
Ach. 1.869	^10k
Theb. 2.22	^9k
Theb. 3.279	^8k
Theb. 4.558	^7k
Theb. 5.715	^6k
Theb. 7.16	^5k
Theb. 8.193	^4k
Theb. 9.427	^3k
Theb. 10.520	^2k
Theb. 11.581	^1k
TOTAL LINES:	10,868

THEB. THEN ACH. (WITH THEB. **6**.185B AND **10**.113)

˅1k	**Theb. 2**.280
˅2k	**Theb. 3**.537
˅3k	**Theb. 4**.816
˅4k	**Theb. 6**.220
˅5k	**Theb. 7**.274
˅6k	**Theb. 8**.451
˅7k	**Theb. 9**.685
˅8k	**Theb. 10**.778
˅9k	**Theb. 12**.78
˅10k	**Ach. 1**.259
MID	**7**.709/710
Theb. 2.149	^10k
Theb. 3.406	^9k
Theb. 4.685	^8k
Theb. 6.89	^7k
Theb. 7.143	^6k
Theb. 8.320	^5k
Theb. 9.554	^4k
Theb. 10.647	^3k
Theb. 11.708	^2k
Ach. 1.128	^1k
TOTAL LINES:	10,868

Notes

Notes

et magno genitus Telamone Aiaxque secundus,
nos quoque: sed Mavors et Troia arrepta probabunt.
illum neglectis — pudet heu! — ductoribus omnes
belligerum ceu numen amant. dic ocius aut cur
serta comis et multus honos? quibus abditus oris
quave iubes tellure peti? nam fama nec antris
Chironis patria nec degere Peleos aula.
heia, inrumpe deos et fata latentia vexa,
laurigerosque ignes, si quando, avidissimus hauri!
arma horrenda tibi saevosque remisimus enses,
numquam has inbelles galea violabere vittas:
sed felix numeroque ducum praestantior omni,
si magnum Danais per te dependis Achillem.'
  iamdudum trepido circumfert lumina motu
intrantemque deum primo pallore fatetur
Thestorides; mox igne genas et sanguine torquens
nec socios nec castra videt, sed caecus et absens
nunc superum magnos deprendit in aethere coetus,
nunc sagas adfatur aves, nunc dura sororum
licia, turiferas modo consulit anxius aras
flammarumque apicem rapit et caligine sacra
pascitur. exsiliunt crines rigidisque laborat
vitta comis, nec colla loco nec in ordine gressus.
tandem fessa tremens longis mugitibus ora
solvit, et oppositum vox eluctata furorem est:
L1[O] 'quo rapis ingentem magni Chironis alumnum
𝔸 femineis, Nerei, dolis? huc mitte: quid aufers?
non patiar: meus iste, meus. tu diva profundi,
et me Phoebus agit. latebris quibus abdere temptas
eversorem Asiae? video per Cycladas altas
attonitam et turpi quaerentem litora furto.
occidimus: placuit Lycomedis conscia tellus.
o scelus! en fluxae veniunt in pectora vestes.
scinde, puer, scinde et timidae ne cede parenti.
ei mihi raptus abit! quaenam haec procul inproba virgo?'
  Hic nutante gradu stetit amissisque furoris
viribus ante ipsas tremefactus conruit aras.
tunc haerentem Ithacum Calydonius occupat heros:
'nos vocat iste labor: neque enim comes ire recusem,
si tua cura trahat. licet ille sonantibus antris
Tethyos aversae gremioque prematur aquosi
Nereos: invenies. tu tantum providus astu
tende animum vigilem fecundumque erige pectus:
non mihi quis vatum dubiis in casibus ausit
fata videre prior.' subicit gavisus Ulixes:
'sic deus omnipotens firmet, sic adnuat illa
virgo paterna tibi! sed me spes lubrica tardat:
grande equidem armatum castris inducere Achillem;
sed si fata negent, quam foedum ac triste reverti!
vota tamen Danaum non intemptata relinquam.

NOT IN ALL MSS:

661 vade sed ereptum celes taceasque pudorem.
781 Possem, plena forent mihi gaudia; namque iuvarem.

STATIUS

THE ACHILLEID

BOOK 1

PREVIEW
Ach. 2

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1902)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 960 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

MAGNANIMUM Aeaciden formidatamque Tonanti
progeniem et patrio vetitam succedere caelo,
diva, refer. quamquam acta viri multum inclita cantu
Maeonio, sed plura vacant: nos ire per omnem
— sic amor est — heroa velis Scyroque latentem
Dulichia proferre tuba nec in Hectore tracto
sistere, sed tota iuvenem deducere Troia.
tu modo, si veterem digno deplevimus haustu,
da fontes mihi, Phoebe, novos ac fronde secunda
necte comas: neque enim Aonium nemus advena pulso
nec mea nunc primis augescunt tempora vittis.
scit Dircaeus ager meque inter prisca parentum
nomina cumque suo numerant Amphione Thebae.
at tu, quem longe primum stupet Itala virtus
Graiaque, cui geminae florent vatumque ducumque
certatim laurus — olim dolet altera vinci —,
da veniam ac trepidum patere hoc sudare parumper
pulvere. te longo necdum fidente paratu
molimur magnusque tibi praeludit Achilles.
solverat Oebalio classem de litore pastor
Dardanus incautas blande populatus Amyclas
plenaque materni referens praesagia somni
culpatum relegebat iter, qua condita ponto
fluctibus invisis iam Nereis imperat Helle:
cum Thetis Idaeos — heu numquam vana parentum
L1[I] auguria! — expavit vitreo sub gurgite remos.
𝔸 nec mora, et undosis turba comitante sororum
prosiluit thalamis: fervent coeuntia Phrixi
litora et angustum dominas non explicat aequor —
illa ubi discusso primum subit aera ponto —:
‘me petit haec, mihi classis,’ ait, ‘funesta minatur,
agnosco monitus et Protea vera locutum.
ecce novam Priamo facibus de puppe levatis
fert Bellona nurum: video iam mille carinis
Ionium Aegaeumque premi; nec sufficit, omnis
quod plaga Graiugenum tumidis coniurat Atridis:
iam pelago terrisque meus quaeretur Achilles.
et volet ipse sequi. quid enim cunabula parvo
Pelion et torvi commisimus antra magistri?
illic, ni fallor, Lapitharum proelia ludit
inprobus et patria iam se metitur in hasta.
o dolor, o seri materno in corde timores!
non potui infelix, cum primum gurgite nostro
Rhoeteae cecidere trabes, attollere magnum
aequor et incesti praedonis vela profunda
tempestate sequi cunctasque inferre sorores?
nunc quoque —, sed tardum, iam plena iniuria raptae,
ibo tamen pelagique deos dextramque secundi,
quod superest, complexa Iovis per Tethyos annos
grandaevumque patrem supplex miseranda rogabo

latratum pelago tollens caput. ille Pelasgas
ut vidit tranare rates, ter monte ter undis
intonuit saevaeque dedit praesagia noctis.
coetus ibi armorum Troiae fatalis, ibi ingens
iuratur bellum, donec sol annuus omnes
conficeret metas. tunc primum Graecia vires
contemplata suas; tunc sparsa ac dissona moles
in corpus vultumque coit et rege sub uno
disposita est. sic curva feras indago latentes
claudit et admotis paulatim cassibus artat.
illae ignem sonitumque pavent diffusaque linquunt
avia miranturque suum decrescere montem,
donec in angustam ceciderunt undique vallem;
inque vicem stupuere greges socioque timore
mansuescunt: simul hirtus aper, simul ursa lupusque
cogitur et captos contempsit cerva leones.
sed quamquam et gemini pariter sua bella capessant
Atridae famamque avida virtute paternam
Tydides Sthenelusque premat, nec cogitet annos
Antilochos septemque Aiax umbone coruscet
armenti reges atque aequum moenibus orbem,
consiliisque armisque vigil contendat Ulixes:
omnis in absentem belli manus ardet Achillem,
nomen Achillis amant, et in Hectora solus Achilles
poscitur, illum unum Teucris Priamoque loquuntur
fatalem. quis enim Haemoniis sub vallibus alter L1[I]
creverit effossa reptans nive? cuius adortus 𝔸
cruda rudimenta et teneros formaverit annos
Centaurus? patrii propior cui linea caeli,
quemve alium Stygios tulerit secreta per amnes
Nereis et pulchros ferro praestruxerit artus?
haec Graiae castris iterant traduntque cohortes.
cedit turba ducum vincique haud maesta fatetur.
sic cum pallentes Phlegraea in castra coirent
caelicolae iamque Odrysiam Gradivus in hastam
surgeret et Libycos Tritonia tolleret angues
ingentemque manu curvaret Delius arcum,
stabat anhela metu solum Natura Tonantem
respiciens: quando ille hiemes tonitrusque vocaret
nubibus, igniferam quot fulmina posceret Aetnen.
atque ibi dum mixta vallati plebe suorum
et maris et belli consultant tempora reges,
increpitans magno vatem Calchanta tumultu
Protesilaus ait — namque huic bellare cupido
praecipua et primae iam tunc data gloria mortis —:
‘o nimium Phoebi tripodumque oblite tuorum,
Thestoride, quando ora deo possessa movebis
iustius aut quianam Parcarum occulta recludes?
cernis ut ignotum cuncti stupeantque premantque
Aeaciden? sordent vulgo Calydonius heros

asperat Iliacum: captam sine Marte, sine armis
progeniem caeli Spartaeque potentis alumnam,
iura fidem superos una calcata rapina.
hoc foedus Phrygium, haec geminae commercia terrae?
quid maneat populos, ubi tanta iniuria primos
degrassata duces? — coeunt gens omnis et aetas:
nec tantum exciti, bimari quos Isthmia vallo
claustra nec undisonae quos circuit umbo Maleae,
sed procul admotas Phrixi qua semita iungi
Europamque Asiamque vetat; quasque ordine gentes
litore Abydeno maris alligat unda superni.
fervet amor belli concussasque erigit urbes.
aera domat Temese, quatitur navalibus ora
Eubois, innumera resonant incude Mycenae,
Pisa novat currus, Nemee dat terga ferarum,
Cirrha sagittiferas certat stipare pharetras,
Lerna graves clipeos caesis vestire iuvencis.
dat bello pedites Aetolus et asper Acarnan,
Argos agit turmas, vacuantur pascua ditis
Arcadiae, frenat celeres Epiros alumnos,
Phocis et Aoniae iaculis rarescitis umbrae,
murorum tormenta Pylos Messenaque tendunt.
nulla immunis humus; velluntur postibus altis
arma olim dimissa patrum, flammisque liquescunt
dona deum: ereptum superis Mars efferat aurum.
nusquam umbrae veteres: minor Othrys et ardua sidunt
Taygeta, exuti viderunt aera montes.
iam natat omne nemus: caeduntur robora classi,
silva minor remis. ferrum lassatur in usus
innumeros, quod rostra liget, quod muniat arma,
belligeros quod frenet equos, quod mille catenis
squalentis nectat tunicas, quod sanguine fumet
vulneraque alta bibat, quod conspirante veneno
inpellat mortes; tenuant umentia saxa
attritu et pigris addunt mucronibus iras.
nec modus aut arcus lentare aut fundere glandes
aut torrere sudes galeasque attollere conis.
hos inter motus pigram gemit una quietem
Thessalia et geminis incusat fata querellis,
quod senior Peleus nec adhuc maturus Achilles.
  iam Pelopis terras Graiumque exhauserat orbem
praecipitans in transtra viros insanus equosque
Bellipotens. fervent portus et operta carinis
stagna suasque hiemes classis promota suosque
attollit fluctus; ipsum iam puppibus aequor
deficit et totos consumunt carbasa ventos.
  prima ratis Danaas Hecateia congregat Aulis,
rupibus expositis longique crepidine dorsi
Euboicum scandens Aulis mare, litora multum
montivagae dilecta deae, iuxtaque Caphereus

L2[O]
𝔸

unam hiemem.' dixit magnumque in tempore regem
aspicit. Oceano veniebat ab hospite, mensis
laetus et aequoreo diffusus nectare vultus —
unde hiemes ventique silent cantuque quieto
armigeri Tritones eunt scopulosaque cete
Tyrrhenique greges circumque infraque rotantur
rege salutato; placidis ipse arduus undis
eminet et triplici telo iubet ire iugales.
illi spumiferos glomerant a pectore cursus,
pone natant delentque pedum vestigia cauda —,
cum Thetis: 'o magni genitor rectorque profundi,
aspicis in qualis miserum patefeceris usus
aequor? eunt tutis terrarum crimina velis,
ex quo iura freti maiestatemque repostam
rupit Iasonia puppis Pagasaea rapina.
en aliud furto scelus et spolia hospita portans
navigat iniustae temerarius arbiter Idae,
eheu quos gemitus terris caeloque daturus,
quos mihi! sic Phrygiae pensamus gaudia palmae,
hi Veneris mores, hoc gratae munus alumnae?
has saltem — num semideos nostrumque reportant
Thesea? —, si quis adhuc undis honor, obrue puppes,
aut permitte fretum! nulla inclementia: fas sit
pro nato timuisse mihi. da pellere luctus,
nec tibi de tantis placeat me fluctibus unam
litus et Iliaci scopulos habitare sepulcri.'
  orabat laniata genas et pectore nudo
caeruleis obstabat equis. sed rector aquarum
invitat curru dictisque ita mulcet amicis:
'ne pete Dardaniam frustra, Theti, mergere classem:
fata vetant, ratus ordo deis miscere cruentas
Europamque Asiamque manus, consultaque belli
Iuppiter et tristes edixit caedibus annos.
quem tu illic natum Sigeo in pulvere, quanta
aspicies victrix Phrygiarum funera matrum,
cum tuus Aeacides tepido modo sanguine Teucros
undabit campos, modo crassa exire vetabit
flumina et Hectoreo tardabit funere currus
impelletque manu nostros, opera inrita, muros!
Pelea iam desiste queri thalamosque minores:
crederis peperisse Iovi; nec inulta dolebis
cognatisque utere fretis: dabo tollere fluctus,
cum reduces Danai nocturnaque signa Caphereus
exseret et dirum pariter quaeremus Ulixen.'
  dixerat. illa gravi vultum demissa repulsa,
quae iam excire fretum et ratibus bellare parabat
Iliacis, alios animo commenta paratus,
tristis ad Haemonias detorquet brachia terras.
ter conata manu, liquidum ter gressibus aequor
reppulit et niveas feriunt vada Thessala plantas.

L2[O]
𝔸

laetantur montes et conubialia pandunt
antra sinus lateque deae Sperchios abundat
obvius et dulci vestigia circuit unda.
illa nihil gavisa locis, sed coepta fatigat
pectore consilia et sollers pietate magistra
longaevum Chirona petit. domus ardua montem
perforat et longo suspendit Pelion arcu;
pars exhausta manu, partem sua ruperat aetas.
signa tamen divumque tori et quem quisque sacravit
accubitu genioque locum monstrantur: at intra
Centauri stabula alta patent, non aequa nefandis
fratribus. hic hominum nullos experta cruores
spicula nec truncae bellis genialibus orni
aut consanguineos fracti crateres in hostes,
sed pharetrae insontes et inania terga ferarum.
haec quoque dum viridis; nam tunc labor unus inermi
nosse salutiferas dubiis animantibus herbas,
aut monstrare lyra veteres heroas alumno.
  et tunc venatu rediturum in limine primo
opperiens properatque dapes largoque serenat
igne domum: cum visa procul de litore surgens
Nereis; erumpit silvis — dant gaudia vires —
notaque desueto crepuit senis ungula campo.
tunc blandus dextra atque imos demissus in armos
pauperibus tectis inducit et admonet antri.
L2[I] iamdudum tacito lustrat Thetis omnia visu
𝔸 nec perpessa moras: ‘ubinam mea pignora, Chiron,
dic,’ ait, ‘aut cur ulla puer iam tempora ducit
te sine? non merito trepidus sopor atraque matri
signa deum et magnos utinam mentita timores?
namque modo infensos utero mihi contuor enses,
nunc planctu livere manus, modo in ubera saevas
ire feras; saepe ipsa — nefas! — sub inania natum
Tartara et ad Stygios iterum fero mergere fontes.
hos abolere metus magici iubet ordine sacri
Carpathius vates puerumque sub axe peracto
secretis lustrare fretis, ubi litora summa
Oceani et genitor tepet inlabentibus astris
Pontus. ibi ignotis horrenda piacula divis
donaque — sed longum cuncta enumerare vetorque;
trade magis!’ sic ficta parens: neque enim ille dedisset,
si molles habitus et tegmina foeda fateri
ausa seni. tunc ipse refert: ‘duc, optima, quaeso,
duc genetrix humilique deos infringe precatu.
nam superant tua vota modum placandaque multum
invidia est. non addo metum, sed vera fatebor:
nescio quid magnum — nec me patria omina fallunt —
vis festina parat tenuesque supervenit annos.
olim et ferre minas avideque audire solebat
imperia et nostris procul haud discedere ab antris:

— nonne vides, ut torva genas aequandaque fratri? —
tradimus: arma umeris arcumque animosa petebat
ferre et Amazonio conubia pellere ritu.
sed mihi curarum satis est pro stirpe virili:
haec calathos et sacra ferat, tu frange regendo
indocilem sexuque tene, dum nubilis aetas
solvendusque pudor; neve exercere protervas
gymnadas aut lustris nemorum concede vagari.
intus ale et similes inter seclude puellas;
litore praecipue portuque arcere memento.
vidisti modo vela Phrygum: iam mutua iura
fallere transmissae pelago didicere carinae.’
  accedit dictis pater ingenioque parentis
occultum Aeaciden — quis divum fraudibus obstet? —
accipit; ultro etiam veneratur supplice dextra
et grates electus agit: nec turba piarum
Scyriadum cessat nimio defigere visu
virginis ora novae, quantum cervice comisque
emineat quantumque umeros ac pectora fundat.
dehinc sociare choros castisque accedere sacris
hortantur, ceduntque loco et contingere gaudent.
qualiter Idaliae volucres, ubi mollia frangunt
nubila, iam longum caeloque domoque gregatae,
si iunxit pinnas diversoque hospita tractu
venit avis, cunctae primum mirantur et horrent:
mox propius propiusque volant, atque aere in ipso L2[I]
paulatim fecere suam plausuque secundo 𝔸
circumeunt hilares et ad alta cubilia ducunt.
  digreditur multum cunctata in limine mater,
dum repetit monitus arcanaque murmura figit
auribus et tacito dat verba novissima vultu.
tunc excepta freto longe cervice reflexa
abnatat et blandis adfatur litora votis:
‘cara mihi tellus, magnae cui pignora curae
depositumque ingens timido commisimus astu,
sis felix taceasque, precor, quo more tacebat
Creta Rheae: te longus honos aeternaque cingent
templa nec instabili fama superabere Delo;
et ventis et sacra fretis interque vadosas
Cycladas, Aegaeae frangunt ubi saxa procellae,
Nereidum tranquilla domus iurandaque nautis
insula, ne solum Danaas admitte carinas,
ne, precor! hic thiasi tantum et nihil utile bellis,
— hoc famam narrare doce — dumque arma parantur
Dorica et alternum Mavors interfurit orbem,
— cedo equidem — sit virgo pii Lycomedis Achilles.’
  interea meritos ultrix Europa dolores
dulcibus armorum furiis et supplice regum
conquestu flammata movet; quippe ambit Atrides
ille magis, cui nupta domi, facinusque relatu

hanc ubi du**cent**em longe socia agmina vidit,
Statius trux puer et nullo temeratus pectora motu
Achilleid deriguit totisque novum bibit ossibus ignem.
nec latet haustus amor, sed fax vibrata medullis
in vultus atque ora redit lucemque genarum
tinguit et inpulsum tenui sudore pererrat.
lactea Massagetae **veluti cum pocula fuscant**
sanguine puniceo vel ebur corrumpitur ostro:
sic variis manifesta notis — palletque rubetque —
✦ flamma repens. eat atque ultro ferus hospita sacra
dissiciat turbae securus et inmemor aevi,
ni pudor et iunctae teneat reverentia matris.
ut pater armenti quondam ductorque futurus,
cui nondum toto peraguntur cornua gyro,
cum sociam pastus niveo candore iuvencam
aspicit, ardescunt animi primusque per ora
spumat amor, spectant hilares obstantque magistri.
occupat arrepto iam conscia tempore mater:
‘hasne inter simulare choros et bracchia ludo
nectere, nate, grave est? gelida quid tale sub Ossa
Peliacisque iugis? o si mihi iungere curas
atque alium portare sinu contingat Achillen!’
mulcetur laetumque rubet visusque protervos
obliquat vestesque manu leviore repellit.
aspicit ambiguum genetrix cogique volentem
L3[O] iniecitque sinus; tum colla rigentia mollit
𝔸 submittitque graves umeros et fortia laxat
bracchia et inpexos certo domat ordine crines
ac sua dilecta cervice monilia transfert;
et picturato cohibens vestigia limbo
incessum motumque docet fandique pudorem.
qualiter artifici victurae pollice cerae
accipiunt formas ignemque manumque sequuntur:
talis erat divae natum mutantis imago.
nec luctata diu; superest nam plurimus illi
invita virtute decor, fallitque tuentes
ambiguus tenuique latens discrimine sexus.
procedunt, iterumque monens iterumque fatigans
blanda Thetis: ‘sic ergo gradum, sic ora manusque,
nate, feres comitesque modis imitabere fictis,
ne te suspectum molli non misceat aulae
rector et incepti pereant mendacia furti.’
dicit et admoto non distat comere tactu.
sic ubi virgineis Hecate lassata Therapnis
ad patrem fratremque redit, comes haeret eunti
mater et ipsa umeros exertaque bracchia velat;
ipsa arcum pharetrasque locat vestemque latentem
deducit sparsosque tumet conponere crines.
protinus adgreditur regem atque ibi testibus aris
‘hanc tibi,’ ait, ‘nostri germanam, rector, Achillis

nunc illum non Ossa capit, non Pelion ingens
Pharsaliaeve nives. ipsi mihi saepe queruntur **Statius**
Centauri raptasque domos abstractaque coram **Achilleid**
armenta et semet campis fluviisque fugari:
insidiasque et bella parant tumideque minantur.
olim equidem Argoos pinus cum Thessala reges
hac veheret, iuvenem Alciden et Thesea vidi —
sed taceo.’ figit gelidus Nereida pallor:
ille aderat multo sudore et pulvere maior,
et tamen arma inter festinatosque labores
dulcis adhuc visu: niveo natat ignis in ore
purpureus fulvoque nitet coma gratior auro.
necdum prima nova lanugine vertitur aetas,
tranquillaeque faces oculis et plurima vultu
mater inest: **qualis Lycia venator Apollo**
cum redit et saevis permutat plectra pharetris.
forte et laetus adest — o quantum gaudia formae
adiciunt! —: fetam Pholoes sub rupe leaenam
perculerat ferro vacuisque reliquerat antris
ipsam, sed catulos adportat et incitat ungues.
quos tamen, ut fido genetrix in limine visa est,
abicit exceptamque avidis circumligat ulnis,
iam gravis amplexu iamque aequus vertice matri.
insequitur magno iam tunc conexus amore
Patroclus tantisque extenditur aemulus actis,
par studiis aevique modis, sed robore longe, **L3[O]**
et tamen aequali visurus Pergama fato. 𝔸
protinus ille subit rapido quae proxima saltu
flumina fumantesque genas crinemque novatur
fontibus: Eurotae qualis vada Castor anhelo
intrat equo fessumque sui iubar excitat astri.
miratur comitque senex, nunc pectora mulcens
nunc fortes umeros: angunt sua gaudia matrem.
tunc libare dapes Baccheaque munera Chiron
orat et attonitae varia oblectamina nectens
elicit extremo chelyn et solantia curas
fila movet leviterque expertas pollice chordas
dat puero. canit ille libens inmania laudum
semina: quot tumidae superant iussa novercae
Amphitryoniades, crudum quo Bebryca caestu
obruent Pollux, quanto circumdata nexu
ruperit Aegides Minoia bracchia tauri,
maternos in fine toros superisque gravatum
Pelion: hic victo risit Thetis anxia vultu.
nox trahit in somnos, saxo conlabitur ingens
Centaurus blandusque umeris se innectit Achilles,
quamquam ibi fida parens, adsuetaque pectora mavult.
at Thetis undisonis per noctem in rupibus astans,
quae nato secreta velit, quibus abdere terris
destinet, huc illuc divisa mente volutat.

proxima, sed studiis multum Mavortia Thrace;
nec Macetum gens dura placet laudumque daturi
Cecropidae stimulos, nimium opportuna carinis
Sestos Abydenique sinus: placet ire per altas
Cycladas. hic spretae Myconosque humilisque Seriphos
et Lemnos non aequa viris atque hospita Delos
gentibus. inbelli nuper Lycomedis ab aula
virgineos coetus et litora persona ludo
audierat, duros laxantem Aegaeona nexus
missa sequi **centum**que dei numerare catenas.
haec placet, haec timidae tellus tutissima matri.
qualis vicino volucris iam sedula partu
iamque timens, qua fronde domum suspendat inanem,
providet hic ventos, hic anxia cogitat angues,
hic homines: tandem dubiae placet umbra, novisque
vix stetit in ramis et protinus arbor amatur.
  altera consilio superest tristemque fatigat
cura deam, natum ipsa sinu conplexa per undas
an magno Tritone ferat, ventosne volucres
advocet an pelago solitam Thaumantida pasci.
elicit inde fretis et murice frenat acuto
delphinas biiugos, quos illi maxima Tethys
gurgite Atlanteo pelagi sub valle sonora
nutrierat; — nullis vada per Neptunia glaucae
tantus honos formae nandique potentia nec plus
pectoris humani — iubet hos subsistere pleno
litore, ne nudae noceant contagia terrae.
ipsa dehinc toto resolutum pectore Achillen,
qui pueris sopor, Haemonii de rupibus antri
ad placidas deportat aquas et iussa tacere
litora: monstrat iter totoque effulgurat orbe
Cynthia. prosequitur divam celeresque recursus
securus pelagi Chiron rotat udaque celat
lumina et abreptos subito iamiamque latentes
erecto prospectat equo, qua cana parumper
spumant signa fugae et liquido perit orbita ponto.
illum non alias rediturum ad Thessala Tempe
iam tristis Pholoe, iam nubilus ingemit Othrys
et senior Spercheos aquis speluncaque docti
muta senis; quaerunt puerilia carmina Fauni
et sperata diu plorant conubia Nymphae.
  iam premit astra dies humilique ex aequore Titan
rorantes evolvit equos et ab aethere magno
sublatum curru pelagus cadit, at vada mater
Scyria iamdudum fluctus emensa tenebat,
exierantque iugo fessi delphines erili:
cum pueri tremefacta quies oculique patentes
infusum sensere diem. stupet aere primo,
quae loca, qui fluctus, ubi Pelion? omnia versa
atque ignota videt dubitatque agnoscere matrem.
occupat illa manu blandeque adfata paventem:
'si mihi, care puer, thalamos sors aequa tulisset,
quos dabat, aetheriis ego te complexa tenerem
sidus grande plagis, magnique puerpera caeli
nil humilis Parcas terrenaque fata vererer.
nunc inpar tibi, nate, genus, praeclusaque leti
tantum a matre via est; quin et metuenda propinquant
tempora et extremis admota pericula metis.
cedamus, paulumque animos submitte viriles
atque habitus dignare meos. si Lydia dura
pensa manu mollesque tulit Tirynthius hastas,
si decet aurata Bacchum vestigia palla
verrere, virgineos si Iuppiter induit artus,
nec magnum ambigui fregerunt Caenea sexus:
hac sine, quaeso, minas nubemque exire malignam.
mox iterum campos, iterum **Cent**aurica reddam
lustra tibi: per ego hoc decus et ventura iuventae
gaudia, si terras humilemque experta maritum
te propter, si progenitum Stygos amne severo
armavi — totumque utinam! — , cape tuta parumper
tegmina nil nocitura animo. cur ora reducis
quidve parant oculi? pudet hoc mitescere cultu?
per te, care puer, cognata per aequora iuro,
nesciet hoc Chiron.' sic horrida pectora tractat
nequiquam mulcens; obstat genitorque roganti
nutritorque ingens et cruda exordia magnae
indolis. effrenae tumidum **velut igne** iuventae
si quis equum primis submittere temptet habenis:
ille diu campis fluviisque et honore superbo
gavisus non colla iugo, non aspera praebet
ora lupis dominique fremit captivus inire
imperia atque alios miratur discere cursus.
  quis deus attonitae fraudes astumque parenti
contulit? indocilem quae mens detraxit Achillem?
Palladi litoreae celebrabat Scyros honorum
forte diem, placidoque satae Lycomede sorores
luce sacra patriis, quae rara li**cent**ia, muris
exierant dare veris opes divaeque severas
fronde ligare comas et spargere floribus hastam.
omnibus eximium formae decus, omnibus idem
cultus et expleto teneri iam fine pudoris
virginitas matura toris annique tumentes.
sed quantum virides pelagi venus addita Nymphas
obruit, aut umeris quantum Diana relinquit
Naidas: effulget tantum regina decori
Deidamia chori pulchrisque sororibus obstat.
illius et roseo flammatur purpura vultu
et gemmis lux maior inest et blandius aurum:
atque ipsi par forma deaest, si pectoris angues
ponat et exempta pacetur casside vultus.

dasne? an gens humilis tibi degeneresque videmur?
non renuis. iunge ergo manus et concipe foedus
atque ignosce tuis. tacito iam cognita furto
Deidamia mihi; quid enim his obstare lacertis,
qua potuit nostras possessa repellere vires?
me luere ista iube; pono arma et reddo Pelasgis
et maneo. quid triste fremis? quid lumina mutas?
iam socer es' — natum ante pedes prostravit et addit:
'iamque avus: inmitis quotiens iterabitur ensis!
✦ turba sumus.' tunc et Danai per sacra fidemque
hospitii blandusque precum conpellit Ulixes.
ille, etsi carae conperta iniuria natae
et Thetidis mandata movent prodique videtur
depositum tam grande deae, tamen obvius ire
tot metuit fatis Argivaque bella morari;
fac velit: ipsam illic matrem sprevisset Achilles.
nec tamen abnuerit genero se iungere tali:
vincitur arcanis effert pudibunda tenebris
Deidamia gradum, veniae nec protinus amens
credit et opposito genitorem placet Achille.
  Mittitur Haemoniam, magnis qui Pelea factis
impleat et classem comitesque in proelia poscat.
nec non et geminas regnator Scyrius alnos
deducit genero viresque excusat Achivis.
tunc epulis consumpta dies, tandemque retectum
L1[O] foedus et intrepidos nox conscia iungit amantes.
𝔹 illius ante oculos nova bella et Xanthus et Ide
Argolicaeque rates atque ipsas cogitat undas
auroramque timet: cara cervice mariti
fusa novi lacrimas iam solvit et occupat artus.
'aspiciamne iterum meque hoc in pectore ponam,
Aeacide? rursusque tuos dignabere partus?
an tumidus Teucrosque lares et capta reportans
Pergama virgineae noles meminisse latebrae?
quid precer, heu! timeamve prius? quidve anxia mandem,
cui vix flere vacat? modo te nox una deditque
inviditque mihi! thalamis haec tempora nostris?
hicne est liber hymen? o dulcia furta dolique,
o timor! abripitur miserae permissus Achilles.
i — neque enim tantos ausim revocare paratus —,
i cautus, nec vana Thetin timuisse memento,
i felix nosterque redi: nimis inproba posco!
iam te sperabunt lacrimis planctuque decorae
Troades optabuntque tuis dare colla catenis
et patriam pensare toris aut ipsa placebit
Tyndaris, incesta nimium laudata rapina.
ast egomet primae puerilis fabula culpae
narrabor famulis aut dissimulata latebo.
quin age, duc comitem; cur non ego Martia tecum
signa feram? tu thyrsa manu Baccheaque mecum

iamque adeo aut aderit mecum Peleius heros,
aut verum penitus latet et sine Apolline Calchas.'
conclamant Danai stimulatque Agamemno volentes:
laxantur coetus resolutaque murmure laeto
agmina discedunt. quales iam nocte propinqua
e pastu referuntur aves, vel in antra reverti
melle novo gravidas mitis videt Hybla catervas.
nec mora, iam dextras Ithacesia carbasus auras
poscit, et in remis hilaris sedere iuventus.
  at procul occultum falsi sub imagine sexus
Aeaciden furto iam noverat una latenti
Deidamia virum; sed opertae conscia culpae
cuncta pavet tacitasque putat sentire sorores.
namque ut virgineo stetit in grege durus Achilles
exsolvitque rudem genetrix digressa pudorem,
protinus elegit comitem, quamquam omnis in illum
turba coit, blandeque novas nil tale timenti
admovet insidias: illam sequiturque premitque
improbus, illam oculis iterumque iterumque resumit.
nunc nimius lateri non evitantis inhaeret,
nunc levibus sertis, lapsis nunc sponte canistris,
nunc thyrso par**cent**e ferit, modo dulcia notae
fila lyrae tenuesque modos et carmina monstrat
Chironis ducitque manum digitosque sonanti
infringit citharae, nunc occupat ora canentis
et ligat amplexus et mille per oscula laudat. L1[O]
illa libens discit, quo vertice Pelion, et quis 𝔹
Aeacides, puerique auditum nomen et actus
adsidue stupet et praesentem cantat Achillem.
ipsa quoque et validos proferre modestius artus
et tenuare rudes attrito pollice lanas
demonstrat reficitque colos et perfida durat
pensa manu; vocisque sonum pondusque tenentis,
quodque fugit comites, nimio quod lumine sese
figat et in verbis intempestivus anhelet,
miratur: iam iamque dolos aperire parantem
virginea levitate fugit prohibetque fateri.
sic sub matre Rhea iuvenis regnator Olympi
oscula securae dabat insidiosa sorori
frater adhuc, medii donec reverentia cessit
sanguinis et versos germana expavit amores.
  tandem detecti timidae Nereidos astus.
lucus Agenorei sublimis ad orgia Bacchi
stabat et admissum caelo nemus: huius in umbra
alternam renovare piae trieterida matres
consuerant scissumque pecus terraque revulsas
ferre trabes gratosque deo praestare furores.
lex procul ire mares: iterat praecepta verendus
ductor, inaccessumque viris edicitur antrum.
nec satis est: stat fine dato metuenda sacerdos

exploratque aditus, ne quis temerator oberret
agmine femineo. tacitus sibi risit Achilles.
illum virgineae du**cent**em signa catervae
magnaque difficili solventem bracchia motu
— et sexus pariter decet et mendacia matris —
mirantur comites. nec iam pulcherrima turbae
Deidamia suae tantumque admota superbo
vincitur Aeacide, quantum premit ipsa sorores.
ut vero e tereti demisit nebrida collo
errantesque sinus hedera collegit et alte
cinxit purpureis flaventia tempora vittis
vibravitque gravi redimitum missile dextra,
attonito stat turba metu sacrisque relictis
illum ambire libet pronosque attollere vultus.
talis, ubi ad Thebas vultumque animumque remisit
Euhius et patrio satiavit pectora luxu,
serta comis mitramque levat thyrsumque virentem
armat et hostiles invisit fortior Indos.
  scandebat roseo medii fastigia caeli
Luna iugo, totis ubi somnus inertior alis
defluit in terras mutumque amplectitur orbem:
consedere chori paulumque exercita pulsu
aera ta**cent**, tenero cum solus ab agmine Achilles
haec secum: 'quonam timidae commenta parentis
usque feres? primumque imbelli carcere perdes
florem animi? non tela licet Mavortia dextra,
non trepidas agitare feras. ubi campus et amnes
Haemonii? quaerisne meos, Sperchie, natatus
promissasque comas? an desertoris alumni
nullus honos? Stygiasque procul iam raptus ad umbras
dicor, et orbatus plangit mea funera Chiron?
tu nunc tela manu, nostros tu dirigis arcus
nutritosque mihi scandis, Patrocle, iugales:
ast ego pampineis diffundere brachia thyrsis
et tenuare colus — pudet haec taedetque fateri! —
iam scio. quin etiam dilectae virginis ignem
aequaevamque facem captus noctesque diesque
dissimulas. quonam usque premes urentia pectus
vulnera? teque marem pudet — heu! — nec amore probaris?'
  sic ait; et densa noctis gavisus in umbra
tempestiva suis torpere silentia furtis
vi potitur votis et toto pectore veros
admovet amplexus; vidit chorus omnis ab alto
astrorum et tenerae rubuerunt cornua Lunae.
illa quidem clamore nemus montemque replevit:
sed Bacchi comites, discussa nube soporis,
signa choris indicta putant; fragor undique notus
tollitur, et thyrsos iterum vibrabat Achilles,
ante tamen dubiam verbis solatus amicis:
'ille ego — quid trepidas? —, genitum quem caerula mater

arma vident magnoque putant donata parenti.
at ferus Aeacides, radiantem ut comminus orbem,
caelatum pugnas — saevis et forte rubebat
bellorum maculis — adclinem conspicit hastae,
infremuit torsitque genas, et fronte relicta
surrexere comae; nusquam mandata parentis,
nusquam occultus amor, totoque in pectore Troia est.
ut leo, materno cum raptus ab ubere mores
accepit pectique iubas hominemque vereri
edidicit nullasque rapi nisi iussus in iras,
si semel adverso radiavit lumine ferrum,
eiurata fides domitorque inimicus: in illum
prima fames, timidoque rubet servire magistro.
ut vero accessit propius luxque aemula vultum
reddidit et simili talem se vidit in auro,
horruit erubuitque simul. tunc acer Ulixes
admotus lateri summissa voce: 'quid haeres?
scimus' ait, 'tu semiferi Chironis alumnus,
tu caeli pelagique nepos, te Dorica classis,
te tua suspensis exspectat Graecia signis,
ipsaque iam dubiis nutant tibi Pergama muris,
heia, abrumpe moras: sine perfida palleat Ide,
et iuvet haec audire patrem, pudeatque dolosam
sic pro te timuisse Thetin.' iam pectus amictu
laxabat, cum grande tuba sic iussus Agyrtes
insonuit: fugiunt disiectis undique donis
inplorantque patrem commotaque proelia credunt.
illius intactae cecidere a pectore vestes,
iam clipeus breviorque manu consumitur hasta,
— mira fides! — Ithacumque umeris excedere visus
Aetolumque ducem: tantum subita arma calorque
Martius horrenda confundit luce penates.
inmanisque gradu, ceu protinus Hectora poscens,
stat medius trepidante domo: Peleaque virgo
quaeritur. ast alia plangebat parte retectos
Deidamia dolos, cuius cum grandia primum
lamenta et notas accepit pectore voces,
haesit et occulto virtus infracta calore est.
demittit clipeum regisque ad lumina versus
attonitum factis inopinaque monstra paventem,
sicut erat, nudis Lycomedem adfatur in armis:
'me tibi, care pater, — dubium dimitte pavorem! —
me dedit alma Thetis: te pridem tanta manebat
gloria; quaesitum Danais tu mittis Achillem,
gratior et magno, si fas dixisse, parente
et dulci Chirone mihi. sed corda parumper
huc adverte libens atque has bonus accipe voces:
Peleus te nato socerum et Thetis hospita iungunt,
adlegantque suos utroque a sanguine divos.
unam virgineo natarum ex agmine poscunt:

invisusque deis, si quem haec nova gloria segnem
praeterit.' exisset stratis, ni provida signo
Deidamia dato cunctas hortata sorores
liquisset mensas ipsum complexa. sed haeret
respiciens Ithacum coetuque novissimus exit.
ille quoque incepto paulum ex sermone remittit,
pauca tamen iungens: 'at tu tranquillus in alta
pace mane carisque para conubia natis,
quas tibi sidereis divarum vultibus aequas
✦ fors dedit. ut me olim tacitum reverentia tangit!
is decor et formae species permixta virili.'
occurrit genitor: 'quid si aut Bacchea ferentes
orgia, Palladias aut circum videris aras?
et dabimus, si forte novus cunctabitur auster.'
excipiunt cupidi et tacitis spes addita votis.
cetera depositis Lycomedis regia curis
tranquilla sub pace silet, sed longa sagaci
nox Ithaco, lucemque cupit somnumque gravatur.
  vixdum exorta dies et iam comitatus Agyrte
Tydides aderat praedictaque dona ferebat.
nec minus egressae thalamo Scyreides ibant
ostentare choros promissaque sacra verendis
hospitibus, nitet ante alias regina comesque
Pelides: qualis Siculae sub rupibus Aetnae
Naidas Ennaeas inter Diana feroxque
L2[O] Pallas et Elysii lucebat sponsa tyranni.
𝔹 iamque movent gressus thiasisque Ismenia buxus
signa dedit, quater aera Rheae, quater enthea pulsant
terga manu variosque quater legere recursus.
tunc thyrsos pariterque levant pariterque reponunt
multiplicantque gradum, modo quo Curetes in actu
quoque pii Samothraces eunt, nunc obvia versae
pectine Amazonio, modo quo citat orbe Lacaenas
Delia plaudentesque suis intorquet Amyclis.
tunc vero, tunc praecipue manifestus Achilles
nec servare vices nec bracchia iungere curat;
tunc molles gressus, tunc aspernatur amictus
plus solito rumpitque choros et plurima turbat.
sic indignantem thyrsos acceptaque matris
tympana iam tristes spectabant Penthea Thebae.
  solvuntur laudata cohors repetuntque paterna
limina, ubi in mediae iamdudum sedibus aulae
munera virgineos visus fractura locarat
Tydides, signum hospitii pretiumque laboris:
hortaturque legant, nec rex placidissimus arcet.
heu simplex nimiumque rudis, qui callida dona
Graiorumque dolos variumque ignoret Ulixem!
hic aliae, qua sexus iners naturaque ducit,
aut teretes thyrsos aut respondentia temptant
tympana, gemmatis aut nectunt tempora limbis:

paene Iovi silvis nivibusque inmisit alendum
Thessalicis. nec ego hos cultus aut foeda subissem
tegmina, ni primo tu visa in litore: cessi
te propter, tibi pensa manu, tibi mollia gesto
tympana. quid defles magno nurus addita ponto?
quid gemis ingentes caelo paritura nepotes?
sed pater —: ante igni ferroque excisa iacebit
Scyros et in tumidas ibunt haec versa procellas
moenia, quam saevo mea tu conubia pendas
funere: non adeo parebimus omnia matri.'
vade sed ereptum celes taceasque pudorem. ?
  obstipuit tantis regina exterrita monstris,
quamquam olim suspecta fides, et comminus ipsum
horruit et facies multum mutata fatentis.
quid faciat? casusne suos ferat ipsa parenti
seque simul iuvenemque premat, fortassis acerbas
hausurum poenas? et adhuc in corde manebat
ille diu deceptus amor: silet aegra premitque
iam commune nefas; unam placet addere furtis
altricem sociam, precibus quae victa duorum
adnuit. illa astu tacito raptumque pudorem
surgentemque uterum atque aegrosin pondere menses
occuluit, plenis donec stata tempora metis
attulit et partus index Lucina resolvit.
  iamque per Aegaeos ibat Laertia flexus
puppis, et innumeras mutabant Cycladas aurae: L2[O]
iam Paros Olearosque latent; iam raditur alta 𝔹
Lemnos et a tergo decrescit Bacchica Naxos,
ante oculos cres**cent**e Samo; iam Delos opacat
aequor: ibi e celsa libant carchesia puppi
responsique fidem et verum Calchanta precantur.
audiit Arquitenens Zephyrumque e vertice Cynthi
inpulit et dubiis pleno dedit omina velo.
it pelago secura ratis: quippe alta Tonantis
iussa Thetin certas fatorum vertere leges
arcebant aegram lacrimis ac multa timentem,
quod non erueret pontum ventisque fretisque
omnibus invisum iam tunc sequeretur Ulixem.
  frangebat radios humili iam pronus Olympo
Phoebus et Oceani penetrabile litus anhelis
promittebat equis: cum se scopulosa levavit
Scyros; in hanc totos emisit puppe rudentes
dux Laertiades sociisque resumere pontum
imperat et remis Zephyros supplere cadentes.
accedunt iuxta, et magis indubitata magisque
Scyros erat placidique super Tritonia custos
litoris. egressi numen venerantur amicae
Aetolusque Ithacusque deae. tunc providus heros,
hospita ne subito terrerent moenia coetu,
puppe iubet remanere suos; ipse ardua fido

cum Diomede petit. sed iam praevenerat arcis
litoreae servator Abas ignotaque regi
ediderat, sed Graia tamen, succedere terris
carbasa. procedunt, gemini ceu foedere iuncto
hiberna sub nocte lupi: licet et sua pulset
natorumque fames, penitus rabiemque minasque
dissimulant humilesque meant, ne nuntiet hostes
cura canum et trepidos moneat vigilare magistros.
sic segnes heroes eunt campumque patentem,
qui medius portus celsamque interiacet urbem,
alterno sermone terunt; prior occupat acer
Tydides: 'qua nunc verum ratione paramus
scrutari? namque ambiguo sub pectore pridem
verso, quid inbelles thyrsos mercatus et aera
urbibus in mediis Baccheaque terga mitrasque
huc tuleris varioque aspersas nebridas auro?
hisne gravem Priamo Phrygibusque armabis Achillem?'
illi subridens Ithacus paulum ore remisso:
'haec tibi, virginea modo si Lycomedis in aula est
fraude latens, ultro confessum in proelia du**cent**
Peliden; tu cuncta citus de puppe memento
ferre, ubi tempus erit, clipeumque his iungere donis,
qui pulcher signis auroque asperrimus; hasta
haec sat erit: tecum lituo bonus adsit Agyrtes
occultamque tubam tacitos adportet in usus.'
L2[I] dixerat, atque ipso portarum in limine regem
𝔹 cernit et ostensa pacem praefatus oliva:
'magna, reor, pridemque tuas pervenit ad aures
fama trucis belli, regum placidissime, quod nunc
Europamque Asiamque quatit. si nomina forte
huc perlata ducum, fidit quibus ultor Atrides:
hic tibi, quem tanta meliorem stirpe creavit
magnanimus Tydeus, Ithacis ego ductor Ulixes.
causa viae — metuam quid enim tibi cuncta fateri,
cum Graius notaque fide celeberrimus? —: imus
explorare aditus invisaque litora Troiae,
quidve parent.' medio sermone intercipit ille:
'adnuerit Fortuna, precor, dextrique secundent
ista dei! nunc hospitio mea tecta piumque
inlustrate larem.' simul intra limina ducit.
nec mora, iam mensas famularis turba torosque
instruit. interea visu perlustrat Ulixes
scrutaturque domum, si qua vestigia magnae
virginis aut dubia facies suspecta figura;
porticibusque vagis errat totosque penates,
ceu miretur, adit: **velut ille cubilia praedae**
indubitata tenens muto legit arva Molosso
venator, videat donec sub frondibus hostem
porrectum somno positosque in caespite dentes.
rumor in arcana iamdudum perstrepit aula,
virginibus qua fida domus, venisse Pelasgum
ductores Graiamque ratem sociosque receptos.
iure pavent aliae; sed vix nova gaudia celat
Pelides avidusque novos heroas et arma
vel talis vidisse cupit. iamque atria fervent
regali strepitu et picto discumbitur auro,
cum pater ire iubet natas comitesque pudicas
natarum. subeunt, quales Maeotide ripa,
cum Scythicas rapuere domos et capta Getarum
moenia, sepositis epulantur Amazones armis.
tum vero intentus vultus ac pectora Ulixes
perlibrat visu, sed nox inlataque fallunt
lumina et extemplo latuit mensura ia**cent**um.
at tamen erectumque genas oculisque vagantem
nullaque virginei servantem signa pudoris
defigit comitique obliquo lumine monstrat.
quid? nisi praecipitem blando complexa moneret
Deidamia sinu nudataque tempora semper
exsertasque manus umerosque in veste teneret
et prodire toris et poscere vina vetaret
saepius et fronti crinale reponeret aurum?
Argolicis ducibus iam tunc patuisset Achilles.
ut placata fames epulis bis terque repostis,
rex prior adloquitur paterisque hortatur Achivos:
'invideo vestris, fateor, decora inclita gentis
Argolicae, coeptis: utinam et mihi fortior aetas, L2[I]
quaeque fuit, Dolopas eum Scyria litora adortos 𝔹
perdomui fregique vadis, quae signa triumphi
vidistis celsa murorum in fronte, carinas!
saltem si suboles, aptum quam mittere bello —
Possem, plena forent mihi gaudia; namque iuvarem. ?
nunc ipsi viresque meas et cara videtis
pignora: quando novos dabit haec mihi turba nepotes?'
dixerat, et sollers arrepto tempore Ulixes:
'haud spernenda cupis; quis enim non visere gentes
innumeras variosque duces atque agmina regum
ardeat? omne simul roburque decusque potentis
Europae meritos ultro iuravit in enses.
rura urbesque vacant, montes spoliavimus altos,
omne fretum longa velorum obtexitur umbra;
tradunt arma patres, rapit inrevocata iuventus.
non alias umquam tantae data copia famae
fortibus aut campo maiore exercita virtus.'
aspicit intentum vigilique haec aure trahentem,
cum paveant aliae demissaque lumina flectant,
atque iterat: 'quisquis proavis et gente superba,
quisquis equo iaculoque potens, qui praevalet arcu,
omnis honos illic, illic ingentia certant
nomina: vix timidae matres aut agmina cessant
virginea; a! multum steriles damnatus in annos

excipere inmissos scutato umbone molares
Statius Achilleid
ardentesque errare casas peditemque volantis
sistere quadriiugos. memini, rapidissimus ibat
imbribus adsiduis pastus nivibusque solutis
Sperchios vivasque trabes et saxa ferebat:
cum me ille immissum, qua saevior impetus undae,
stare iubet contra tumidosque repellere fluctus,
quos vix ipse gradu totiens obstante tulisset.
stabam equidem, sed me referebat concitus amnis
2.150 et latae caligo fugae: ferus ille minari
desuper incumbens verbisque urgere pudorem.
nec nisi iussus abi: sic me sublimis agebat
gloria, nec duri tanto sub teste labores.
nam procul Oebalios in nubila condere discos
et liquidam nodare palen et spargere caestus,
ludus erat requiesque mihi; nec maior in istis
sudor, Apollineo quam fila sonantia plectro
cum quaterem priscosque virum mirarer honores.
quin etiam sucos atque auxiliantia morbis
gramina, quo nimius staret medicamine sanguis,
quid faciat somnos, quid hiantia vulnera claudat,
quae ferro cohibenda lues, quae cederet herbis,
edocuit monitusque sacrae sub pectore fixit
iustitiae, qua Peliacis dare iura verenda
L1[O] gentibus atque suos solitus pacare biformes.
ℂ hactenus annorum, comites, elementa meorum
2.167 et memini et meminisse iuvat: scit cetera mater.'

Thebaid

1.1 FRATERNAS acies alternaque regna profanis
decertata odiis sontisque evolvere Thebas,
Pierius menti calor incidit. unde iubetis
ire, deae? gentisne canam primordia dirae,
Sidonios raptus et inexorabile pactum
legis Agenoreae scrutantemque aequora Cadmum?
longa retro series, trepidum si Martis operti
agricolam infandis condentem proelia sulcis
expediam penitusque sequar, quo carmine muris
iusserit Amphion Tyrios accedere montes,
unde graves irae cognata in moenia Baccho,
quod saevae Iunonis opus, cui sumpserit arcus
infelix Athamas, cur non expaverit ingens
Ionium socio casura Palaemone mater.
atque adeo iam nunc gemitus et prospera Cadmi
praeteriisse sinam: limes mihi carminis esto
Oedipodae confusa domus, quando Itala nondum
signa nec Arctoos ausim spirare triumphos
bisque iugo Rhenum, bis adactum legibus Histrum
◆ et coniurato deiectos vertice Dacos
aut defensa prius vix pubes**cent**ibus annis
bella Iovis teque, o Latiae decus addite famae,
1.23 quem nova mature subeuntem exorsa parentis
aeternum sibi Roma cupit. licet artior omnis

Statius Achilleid

sacra, quod infelix non credet Troia, tulisti.
attamen hunc, quem maesta mihi solacia linquis,
hunc saltem sub corde tene et concede precanti
hoc solum, pariat ne quid tibi barbara coniunx,
ne qua det indignos Thetidi captiva nepotes.'
talia di**cent**em non ipse inmotus Achilles
solatur iuratque fidem iurataque fletu
spondet et ingentes famulas captumque reversus
Ilion et Phrygiae promittit munera gazae.
inrita ventosae rapiebant verba procellae. **1**.960

EXUIT implicitum tenebris umentibus orbem **2**.1
Oceano prolata dies, genitorque coruscae
lucis adhuc hebetem vicina nocte levabat
et nondum excusso rorantem lampada ponto.
et iam punicea nudatum pectora palla
insignemque ipsis, quae prima invaserat, armis
Aeaciden — quippe aura vocat cognataque suadent
aequora — prospectant cuncti iuvenemque ducemque
nil ausi meminisse pavent; sic omnia visu
mutatus rediit, ceu numquam Scyria passus
litora Peliacoque rates escendat ab antro.
tunc ex more deis — ita namque monebat Ulixes —
aequoribusque austrisque litat fluctuque sub ipso
caeruleum regem tauro veneratur avumque
Nerea: vittata genetrix placata iuvenca.
hic spumante salo iaciens tumida exta profatur: **L1[O]**
paruimus, genetrix, quamquam haud toleranda pararis, ◆ ℂ
paruimus nimium: bella ad Troiana ratesque
Argolicas quaesitus eo.' sic orsus et alno
insiluit penitusque noto stridente propinquis
abripitur terris: et iam ardua ducere nubes
incipit et longo Scyros discedere ponto.
turre procul summa lacrimis comitata sororum
commissumque tenens et habentem nomina Pyrrhum
pendebat coniunx oculisque in carbasa fixis
ibat et ipsa freto, et puppem iam sola videbat.
ille quoque obliquos dilecta ad moenia vultus
declinat viduamque domum gemitusque relictae
cogitat: occultus sub corde renascitur ardor
datque locum virtus. sentit Laertius heros
maerentem et placidis adgressus flectere dictis:
'tene,' inquit, 'magnae vastator debite Troiae,
quem Danaae classes, quem divum oracula poscunt,
erectumque manet reserato in limine Bellum,
callida femineo genetrix violavit amictu
commisitque illis tam grandia furta latebris
speravitque fidem? nimis o suspensa nimisque
mater! an haec tacita virtus torperet in umbra,
quae vix audito litui clangore refugit
et Thetin et comites et quos suppresserat ignes? **2**.40

nec nostrum est, quod in arma venis sequerisque precantis:
venisses —' dixit, quem talibus occupat heros
Aeacius: 'longum resides exponere causas
maternumque nefas; hoc excusabitur ense
Scyros et indecores, fatorum crimina, cultus.
tu potius, dum lene fretum zephyroque fruuntur
carbasa, quae Danais tanti primordia belli,
ede: libet iustas hinc sumere protinus iras.'
hic Ithacus paulum repetito longius orsu:
'fertur in Hectorea, si talia credimus, Ida
electus formae certamina solvere pastor
sollicitas tenuisse deas nec torva Minervae
ora nec aetherii sociam rectoris amico
lumine, sed solam nimium vidisse Dionen.
atque adeo lis illa tuis exorta sub antris
concilio superum, dum Pelea dulce maritat
Pelion, et nostris iam tunc promittens armis.
ira quatit victas; petit exitialia iudex
praemia: raptori faciles monstrantur Amyclae.
ille Phrygas lucos, matris penetralia caedit
turrigerae veritasque solo procumbere pinus
praecipiat terrasque freto delatus Achaeas
hospitis Atridae — pudet heu miseretque potentis
Europae! — spoliat thalamos, Helenaque superbus
navigat et captos ad Pergama devehit Argos.
inde dato passim varias rumore per urbes,
undique inexciti sibi quisque et sponte coimus
ultores: quis enim inlicitis genialia rumpi
pacta dolis facilique trahi conubia raptu
ceu pecus armentumve aut vilis messis acervos
perferat? haec etiam fortes iactura moveret.
non tulit insidias divum imperiosus Agenor
mugitusque sacros et magno numine vectam
quaesiit Europen aspernatusque Tonantem est
ut generum; raptam Scythico de litore prolem
non tulit Aeetes ferroque et classe secutus
semideos reges et ituram in sidera puppim:
nos Phryga semivirum portus et litora circum
Argolica incesta volitantem puppe feremus?
usque adeo nusquam arma et equi, fretaque invia Grais?
quid si nunc aliquis patriis rapturus ab oris
Deidamian eat viduaque e sede revellat
attonitam et magni clamantem nomen Achillis?'
illius ad capulum rediit manus ac simul ingens
inpulit ora rubor: tacuit contentus Ulixes.
  excipit Oenides: 'quin, o dignissima caeli
progenies, ritusque tuos elementaque primae
indolis et, valida mox accedente iuventa
quae solitus laudum tibi semina pandere Chiron,
virtutisque aditus, quas membra augere per artes,
quas animum, sociis multumque faventibus edis?
sit pretium longas penitus quaesisse per undas
Scyron et his primos arma ostendisse lacertis.'
  quem pigeat sua facta loqui? tamen ille modeste
incohat, ambiguus paulum propiorque coacto:
'dicor et in teneris et adhuc reptantibus annis,
Thessalus ut rigido senior me monte recepit,
non ullos ex more cibos hausisse nec almis
uberibus satiasse famem, sed spissa leonum
viscera semianimisque lupae traxisse medullas.
haec mihi prima Ceres, haec laeti munera Bacchi,
sic dabat ille pater. mox ire per invia secum
lustra gradu maiore trahens visisque docebat
adridere feris nec fracta ruentibus undis
saxa nec ad vastae trepidare silentia silvae.
iam tunc arma manu, iam tunc cervice pharetrae,
et ferri properatus amor durataque multo
sole geluque cutis; tenero nec fluxa cubili
membra, sed ingenti saxum commune magistro.
vix mihi bissenos annorum torserat orbes
vita rudis, volucris cum iam praevertere cervos
et Lapithas cogebat equos praemissaque cursu
tela sequi; saepe ipse gradu me praepete Chiron,
dum velox aetas, campis admissus agebat
omnibus, exhaustumque vago per gramina passu
laudabat gaudens atque in sua terga levabat.
saepe etiam primo fluvii torpore iubebar
ire supra glaciemque levi non frangere planta.
hoc puerile decus. quid nunc tibi proelia dicam
silvarum et saevo vacuos iam murmure saltus?
numquam ille inbelles Ossaea per avia dammas
sectari aut timidas passus me cuspide lyncas
sternere, sed tristes turbare cubilibus ursos
fulmineosque sues, et sicubi maxima tigris
aut seducta iugis fetae spelunca leaenae.
ipse sedens vasto facta exspectabat in antro,
si sparsus nigro remearem sanguine; nec me
ante nisi inspectis admisit ad oscula telis.
iamque et ad ensiferos vicina pube tumultus
aptabar, nec me ulla feri Mavortis imago
praeteriit. didici, quo Paeones arma rotatu,
quo Macetae sua gaesa citent, quo turbine contum
Sauromates falcemque Getes arcumque Gelonus
tenderet et flexae Balearicus actor habenae
quo suspensa trahens libraret vulnera tortu
inclusumque suo distingueret aera gyro.
vix memorem cunctos, etsi bene gessimus, actus.
nunc docet ingentes saltu me iungere fossas,
nunc caput aerii scandentem prendere montis,
quo fugitur per plana gradu, simulacraque pugnae

haec mihi prima Ceres, haec laeti munera Bacchi, 12
Statius sic dabat ille pater. mox ire per invia secum 126
Achilleid lustra gradu maiore trahens visisque docebat
adridere feris nec fracta ruentibus undis
saxa nec ad vastae trepidare silentia silvae.
iam tunc arma manu, iam tunc cervice pharetrae,
et ferri properatus amor durataque multo
sole geluque cutis; tenero nec fluxa cubili
membra, sed ingenti saxum commune magistro.
vix mihi bissenos annorum torserat orbes
vita rudis, volucris cum iam praevertere cervos
et Lapithas cogebat equos praemissaque cursu
tela sequi; saepe ipse gradu me praepete Chiron,
dum velox aetas, campis admissus agebat
omnibus, exhaustumque vago per gramina passu
laudabat gaudens atque in sua terga levabat.
◆ saepe etiam primo fluvii torpore iubebar
ire supra glaciemque levi non frangere planta.
hoc puerile decus. quid nunc tibi proelia dicam
silvarum et saevo vacuos iam murmure saltus?
numquam ille inbelles Ossaea per avia dammas
sectari aut timidas passus me cuspide lyncas
sternere, sed tristes turbare cubilibus ursos
fulmineosque sues, et sicubi maxima tigris
aut seducta iugis fetae spelunca leaenae.
L1[O] ipse sedens vasto facta exspectabat in antro,
𝔸 si sparsus nigro remearem sanguine; nec me
ante nisi inspectis admisit ad oscula telis.
iamque et ad ensiferos vicina pube tumultus
aptabar, nec me ulla feri Mavortis imago
praeteriit. didici, quo Paeones arma rotatu,
quo Macetae sua gaesa citent, quo turbine contum 1
Sauromates falcemque Getes arcumque Gelonus
tenderet et flexae Balearicus actor habenae
quo suspensa trahens libraret vulnera tortu
inclusumque suo distingueret aera gyro.
vix memorem cunctos, etsi bene gessimus, actus.
nunc docet ingentes saltu me iungere fossas,
nunc caput aerii scandentem prendere montis, 1
quo fugitur per plana gradu, simulacraque pugnae
excipere inmissos scutato umbone molares
ardentesque errare casas peditemque volantis
sistere quadriiugos. memini, rapidissimus ibat
imbribus adsiduis pastus nivibusque solutis
Sperchios vivasque trabes et saxa ferebat:
cum me ille immissum, qua saevior impetus undae,
stare iubet contra tumidosque repellere fluctus,
quos vix ipse gradu totiens obstante tulisset.
stabam equidem, sed me referebat concitus amnis 129
2. et latae caligo fugae: ferus ille minari 15

STATIUS

THE

ACHILLEID

BOOK 2

PREVIEW
Theb. 1

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1902)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 167 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
15 to **18**

EXUIT implicitum tenebris umentibus orbem
Oceano prolata dies, genitorque coruscae
lucis adhuc hebetem vicina nocte levabat
et nondum excusso rorantem lampada ponto.
et iam punicea nudatum pectora palla
insignemque ipsis, quae prima invaserat, armis
Aeaciden — quippe aura vocat cognataque suadent
aequora — prospectant cuncti iuvenemque ducemque
nil ausi meminisse pavent; sic omnia visu
mutatus rediit, ceu numquam Scyria passus
litora Peliacoque rates escendat ab antro.
tunc ex more deis — ita namque monebat Ulixes —
aequoribusque austrisque litat fluctuque sub ipso
caeruleum regem tauro veneratur avumque
Nerea: vittata genetrix placata iuvenca.
hic spumante salo iaciens tumida exta profatur:
'paruimus, genetrix, quamquam haud toleranda pararis,
paruimus nimium: bella ad Troiana ratesque
Argolicas quaesitus eo.' sic orsus et alno
insiluit penitusque noto stridente propinquis
abripitur terris: et iam ardua ducere nubes
incipit et longo Scyros discedere ponto.
  turre procul summa lacrimis comitata sororum
commissumque tenens et habentem nomina Pyrrhum
pendebat coniunx oculisque in carbasa fixis
ibat et ipsa freto, et puppem iam sola videbat.
ille quoque obliquos dilecta ad moenia vultus
declinat viduamque domum gemitusque relictae
cogitat: occultus sub corde renascitur ardor
datque locum virtus. sentit Laertius heros
maerentem et placidis adgressus flectere dictis:
'tene,' inquit, 'magnae vastator debite Troiae,
quem Danaae classes, quem divum oracula poscunt,
erectumque manet reserato in limine Bellum,
callida femineo genetrix violavit amictu
commisitque illis tam grandia furta latebris
speravitque fidem? nimis o suspensa nimisque
mater! an haec tacita virtus torperet in umbra,
quae vix audito litui clangore refugit
et Thetin et comites et quos suppresserat ignes?
nec nostrum est, quod in arma venis sequerisque precantis:
venisses —' dixit, quem talibus occupat heros
Aeacius: 'longum resides exponere causas
maternumque nefas; hoc excusabitur ense
Scyros et indecores, fatorum crimina, cultus.
tu potius, dum lene fretum zephyroque fruuntur
carbasa, quae Danais tanti primordia belli,
ede: libet iustas hinc sumere protinus iras.'
hic Ithacus paulum repetito longius orsu:
'fertur in Hectorea, si talia credimus, Ida
electus formae certamina solvere pastor
sollicitas tenuisse deas nec torva Minervae
ora nec aetherii sociam rectoris amico
lumine, sed solam nimium vidisse Dionen.
atque adeo lis illa tuis exorta sub antris
concilio superum, dum Pelea dulce maritat
Pelion, et nostris iam tunc promittens armis.
ira quatit victas; petit exitialia iudex
praemia: raptori faciles monstrantur Amyclae.
ille Phrygas lucos, matris penetralia caedit
turrigerae veritasque solo procumbere pinus
praecipiat terrasque freto delatus Achaeas
hospitis Atridae — pudet heu miseretque potentis
Europae! — spoliat thalamos, Helenaque superbus
navigat et captos ad Pergama devehit Argos.
inde dato passim varias rumore per urbes,
undique inexciti sibi quisque et sponte coimus
ultores: quis enim inlicitis genialia rumpi
pacta dolis facilique trahi conubia raptu
ceu pecus armentumve aut vilis messis acervos
perferat? haec etiam fortes iactura moveret.
non tulit insidias divum imperiosus Agenor
mugitusque sacros et magno numine vectam
quaesiit Europen aspernatusque Tonantem est
ut generum; raptam Scythico de litore prolem
non tulit Aeetes ferroque et classe secutus
semideos reges et ituram in sidera puppim:
nos Phryga semivirum portus et litora circum
Argolica incesta volitantem puppe feremus?
usque adeo nusquam arma et equi, fretaque invia Grais?
quid si nunc aliquis patriis rapturus ab oris
Deidamian eat viduaque e sede revellat
attonitam et magni clamantem nomen Achillis?'
illius ad capulum rediit manus ac simul ingens
inpulit ora rubor: tacuit contentus Ulixes.
  excipit Oenides: 'quin, o dignissima caeli
progenies, ritusque tuos elementaque primae
indolis et, valida mox accedente iuventa
quae solitus laudum tibi semina pandere Chiron,
virtutisque aditus, quas membra augere per artes,
quas animum, sociis multumque faventibus edis?
sit pretium longas penitus quaesisse per undas
Scyron et his primos arma ostendisse lacertis.'
  quem pigeat sua facta loqui? tamen ille modeste
incohat, ambiguus paulum propiorque coacto:
'dicor et in teneris et adhuc reptantibus annis,
Thessalus ut rigido senior me monte recepit,
non ullos ex more cibos hausisse nec almis
uberibus satiasse famem, sed spissa leonum
viscera semianimisque lupae traxisse medullas.

ardua nodosos cervix descendit in armos, 14
Statius in diversa trahunt atque aequis vincula laxant 128
Thebaid viribus et vario confundunt limite sulcos:
haud secus indomitos praeceps discordia fratres
asperat. alterni placuit sub legibus anni
exsilio mutare ducem. sic iure maligno
fortunam transire iubent, ut sceptra tenentem
foedere praecipiti semper novus angeret heres.
haec inter fratres pietas erat, haec mora pugnae
sola nec in regem perduratura secundum.
et nondum crasso laquearia fulva metallo,
montibus aut alte Grais effulta nitebant
atria, congestos satis explicitura clientes;
non inpacatis regum advigilantia somnis
pila, nec alterna ferri statione gementes
excubiae nec cura mero committere gemmas
1.150 atque aurum violare cibis: sed nuda potestas
armavit fratres, pugna est de paupere regno.
dumque uter angustae squalentia iugera Dirces
verteret aut Tyrii solio non altus ovaret
exulis ambigitur, periit ius fasque bonumque
et vitae mortisque pudor. quo tenditis iras,
a, miseri? quid si peteretur crimine tanto
limes uterque poli, quem Sol emissus Eoo
cardine, quem portu vergens prospectat Hibero,
L1[O] quasque procul terras obliquo sidere tangit
𝔹 avius aut borea gelidas madidive tepentes
igne noti? non si Phrygiae Tyriaeque sub unum
convectentur opes. loca dira arcesque nefandae
suffecere odio, furiisque inmanibus emptum
Oedipodae sedisse loco. iam sorte carebat
dilatus Polynicis honos. quis tunc tibi, saeve, 3
quis fuit ille dies, vacua cum solus in aula
respiceres ius omne tuum cunctosque minores,
et nusquam par stare caput? iam murmura serpunt
plebis Echioniae, tacitumque a principe vulgus
dissidet, et, qui mos populis, venturus amatur.
atque aliquis, cui mens humili laesisse veneno
summa nec inpositos umquam cervice volenti 3
ferre duces, 'hancne Ogygiis,' ait, 'aspera rebus
fata tulere vicem, totiens mutare timendos
alternoque iugo dubitantia subdere colla?
partiti versant populorum fata manuque
fortunam fecere levem. semperne vicissim
exulibus servire dabor? tibi, summe deorum
terrarumque sator, sociis hanc addere mentem
sedit? an inde vetus Thebis extenditur omen,
ex quo Sidonii nequiquam blanda iuvenci
pondera Carpathio iussus sale quaerere Cadmus 131
exul Hyanteos invenit regna per agros, 17
fraternasque acies fetae telluris hiatu

desuper incumbens verbisque urgere pudorem.
nec nisi iussus abi: sic me sublimis agebat Statius
gloria, nec duri tanto sub teste labores. Achilleid
nam procul Oebalios in nubila condere discos
et liquidam nodare palen et spargere caestus,
ludus erat requiesque mihi; nec maior in istis
sudor, Apollineo quam fila sonantia plectro
cum quaterem priscosque virum mirarer honores.
quin etiam sucos atque auxiliantia morbis
gramina, quo nimius staret medicamine sanguis,
quid faciat somnos, quid hiantia vulnera claudat,
quae ferro cohibenda lues, quae cederet herbis,
edocuit monitusque sacrae sub pectore fixit
iustitiae, qua Peliacis dare iura verenda
gentibus atque suos solitus pacare biformes.
hactenus annorum, comites, elementa meorum
et memini et meminisse iuvat: scit cetera mater.' **2**.167

FRATERNAS acies alternaque regna profanis **1**.1
decertata odiis sontisque evolvere Thebas, Thebaid
Pierius menti calor incidit. unde iubetis
ire, deae? gentisne canam primordia dirae,
Sidonios raptus et inexorabile pactum
legis Agenoreae scrutantemque aequora Cadmum?
longa retro series, trepidum si Martis operti
agricolam infandis condentem proelia sulcis
expediam penitusque sequar, quo carmine muris **L1[O]**
iusserit Amphion Tyrios accedere montes, 𝔹
unde graves irae cognata in moenia Baccho,
quod saevae Iunonis opus, cui sumpserit arcus
infelix Athamas, cur non expaverit ingens
Ionium socio casura Palaemone mater.
atque adeo iam nunc gemitus et prospera Cadmi
praeteriisse sinam: limes mihi carminis esto
Oedipodae confusa domus, quando Itala nondum
signa nec Arctoos ausim spirare triumphos
bisque iugo Rhenum, bis adactum legibus Histrum
et coniurato deiectos vertice Dacos ✦
aut defensa prius vix pubes**cent**ibus annis
bella Iovis teque, o Latiae decus addite famae,
quem nova mature subeuntem exorsa parentis
aeternum sibi Roma cupit. licet artior omnis
limes agat stellas et te plaga lucida caeli,
Pleiadum Boreaeque et hiulci fulminis expers,
sollicitet, licet ignipedum frenator equorum
ipse tuis alte radiantem crinibus arcum
imprimat aut magni cedat tibi Iuppiter aequa
parte poli, maneas hominum contentus habenis,
undarum terraeque potens, et sidera dones.
tempus erit, cum Pierio tua fortior oestro
facta canam: nunc tendo chelyn satis arma referre **1**.33

Aonia et geminis sceptrum exitiale tyrannis
nec furiis post fata modum flammasque rebellis
seditione rogi tumulisque carentia regum
funera et egestas alternis mortibus urbes,
caerula quom rubuit Lernaeo sanguine Dirce
et Thetis arentis adsuetum stringere ripas
horruit ingenti venientem Ismenon acervo.
quem prius heroum, Clio, dabis? inmodicum irae
Tydea? laurigeri subitos an vatis hiatus?
urget et hostilem propellens caedibus amnem
turbidus Hippomedon, plorandaque bella protervi
Arcados atque alio Capaneus horrore canendus.
  impia iam merita scrutatus lumina dextra
merserat aeterna damnatum nocte pudorem
Oedipodes longaque animam sub morte tenebat.
illum indulgentem tenebris imaeque recessu
sedis inaspectos caelo radiisque penates
servantem tamen adsiduis circumvolat alis
saeva dies animi, scelerumque in pectore Dirae.
tunc vacuos orbes, crudum ac miserabile vitae
supplicium, ostentat caelo manibusque cruentis
pulpat inane solum saevaque ita voce precatur:
‘di, sontes animas angustaque Tartara poenis
qui regitis, tuque umbrifero Styx livida fundo,
quam video, multumque mihi consueta vocari
adnue, Tisiphone, perversaque vota secunda:
si bene quid merui, si me de matre cadentem
fovisti gremio et traiectum vulnere plantas
firmasti, si stagna peti Cirrhaea bicorni
interfusa iugo, possem cum degere falso
contentus Polybo, trifidaeque in Phocidos arto
longaevum inplicui regem secuique trementis
ora senis, dum quaero patrem, si Sphingos iniquae
callidus ambages te praemonstrante resolvi,
si dulces furias et lamentabile matris
conubium gavisus ini noctemque nefandam
saepe tuli natosque tibi, seis ipsa, paravi,
mox avidus poenae digitis caedentibus ultro
incubui miseraque oculos in matre reliqui:
exaudi, si digna precor quaeque ipsa furenti
subiceres. orbum visu regnisque carentem
non regere aut dictis maerentem flectere adorti,
quos genui quocumque toro; quin ecce superbi
— pro dolor! — et nostro iamdudum in funere reges
insultant tenebris gemitusque odere paternos.
hisne etiam funestus ego? et videt ista deorum
ignavus genitor? tu saltem debita vindex
huc ades et totos in poenam ordire nepotes.
indue quod madidum tabo diadema cruentis
unguibus abripui, votisque instincta paternis
i media in fratres, generis consortia ferro
dissiliant. da, Tartarei regina barathri,
quod cupiam vidisse nefas, nec tarda sequetur
mens iuvenum; modo, digna, veni, mea pignora nosces.’
  talia di**cent**i crudelis diva severos
advertit vultus. inamoenum forte sedebat
Cocyton iuxta, resolutaque vertice crines
lambere sulpureas permiserat anguibus undas.
ilicet igne Iovis lapsisque citatior astris
tristibus exsiluit ripis: discedit inane
vulgus et occursus dominae pavet; illa per umbras
et caligantes animarum examine campos
Taenariae limen petit inremeabile portae.
sensit adesse Dies, piceo Nox obvia nimbo
lu**cent**es turbavit equos; procul arduus Atlans
horruit et dubia caelum cervice remisit.
arripit extemplo Maleae de valle resurgens
notum iter ad Thebas; neque enim velocior ullas
itque reditque vias cognatave Tartara mavult.
centum illi stantes umbrabant ora cerastae,
turba minor diri capitis; sedet intus abactis
ferrea lux oculis, qualis per nubila Phoebes
Atracia rubet arte labor; suffusa veneno
tenditur ac sanie gliscit cutis; igneus atro
ore vapor, quo longa sitis morbique famesque
et populis mors una venit; riget horrida tergo
palla, et caerulei redeunt in pectora nodi:
Atropos hos atque ipsa novat Proserpina cultus.
tunc geminas quatit ira manus: haec igne rogali
fulgurat, haec vivo manus aera verberat hydro.
  ut stetit, abrupta qua plurimus arce Cithaeron
occurrit caelo, fera sibila crine virenti
congeminat, signum terris, unde omnis Achaei
ora maris late Pelopeaque regna resultant.
audiit et medius caeli Parnassos et asper
Eurotas, dubiamque iugo fragor inpulit Oeten
in latus, et geminis vix fluctibus obstitit Isthmos.
ipsa suum genetrix curvo delphine vagantem
abripuit frenis gremioque Palaemona pressit.
atque ea Cadmeo praeceps ubi culmine primum
constitit adsuetaque infecit nube penates,
protinus adtoniti fratrum sub pectore motus,
gentilisque animos subiit furor aegraque laetis
invidia atque parens odii metus, inde regendi
saevus amor, ruptaeque vices iurisque secundi
ambitus impatiens, et summo dulcius unum
stare loco, sociisque comes discordia regnis.
sic ubi delectos per torva armenta iuvencos
agricola imposito sociare adfectat aratro,
illi indignantes, quis nondum vomere multo

arceat, alternum regni infitiatus honorem. 15
Statius hinc causae irarum, certo reliqua ordine ducam.' 1
Thebaid paret Atlantiades dictis genitoris et inde
summa pedum propere plantaribus inligat alis,
obnubitque comas et temperat astra galero.
tum dextrae virgam inseruit, qua pellere dulces
aut suadere iterum somnos, qua nigra subire
Tartara et exanguis animare adsueverat umbras.
desiluit, tenuique exceptus inhorruit aura.
nec mora, sublimis raptim per inane volatus
carpit et ingenti designat nubila gyro.
interea patriis olim vagus exul ab oris
Oedipodionides furto deserta pererrat
Aoniae. iamiamque animi male debita regna
concipit, et longum signis cunctantibus annum
stare gemit. tenet una dies noctesque recursans
cura virum, si quando humilem decedere regno
germanum et semet Thebis opibusque potitum
cerneret; hac aevum cupiat pro luce pacisci.
◆ nunc queritur ceu tarda fugae dispendia, sed mox
attollit flatus ducis et sedisse superbus
deiecto iam fratre putat: spes anxia mentem
extrahit et longo consumit gaudia voto.
tunc sedet, Inachias urbes Danaeiaque arva
et caligantes abrupto sole Mycenas
L1[O] ferre iter inpavidum, seu praevia ducit Erinys,
𝔸 seu fors illa viae, sive hac inmota vocabat
Atropos. Ogygiis ululata furoribus antra
deserit et pingues Baccheo sanguine colles.
inde plagam, qua molle sedens in plana Cithaeron
porrigitur lassumque inclinat ad aequora montem,
praeterit. hinc arte scopuloso in limite pendens 1
infames Scirone petras Scyllaeaque rura
purpureo regnata seni mitemque Corinthon
linquit et in mediis audit duo litora campis.
iamque per emeriti surgens confinia Phoebi
Titanis late, mundo subvecta silenti,
rorifera gelidum tenuaverat aera biga:
iam pecudes volucresque ta**cent**, iam Somnus avaris 1
inrepsit curis pronusque ex aethere nutat,
grata laboratae referens oblivia vitae.
sed nec puniceo rediturum nubila caelo
promisere iubar, nec rares**cent**ibus umbris
longa repercusso nituere crepuscula Phoebo:
densior a terris et nulli pervia flammae
subtexit nox atra polos. iam claustra rigentis
Aeoliae percussa sonant, venturaque rauco
ore minatur hiemps, venti transversa frementes
confligunt axemque emoto cardine vellunt, 3
dum caelum sibi quisque rapit; sed plurimus Auster 19

KEY: simile
crux

Consensus lines presented in numeric order.

STATIUS
THE
THEBAID
BOOK 1

PREVIEW
Theb. 2

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 720 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
19 to **26**

FRATERNAS acies alternaque regna profanis
decertata odiis sontisque evolvere Thebas,
Pierius menti calor incidit. unde iubetis
ire, deae? gentisne canam primordia dirae,
Sidonios raptus et inexorabile pactum
legis Agenoreae scrutantemque aequora Cadmum?
longa retro series, trepidum si Martis operti
agricolam infandis condentem proelia sulcis
expediam penitusque sequar, quo carmine muris
iusserit Amphion Tyrios accedere montes,
unde graves irae cognata in moenia Baccho,
quod saevae Iunonis opus, cui sumpserit arcus
infelix Athamas, cur non expaverit ingens
Ionium socio casura Palaemone mater.
atque adeo iam nunc gemitus et prospera Cadmi
praeteriisse sinam: limes mihi carminis esto
Oedipodae confusa domus, quando Itala nondum
signa nec Arctoos ausim spirare triumphos
bisque iugo Rhenum, bis adactum legibus Histrum
✦ et coniurato deiectos vertice Dacos
aut defensa prius vix pubes**cent**ibus annis
bella Iovis teque, o Latiae decus addite famae,
quem nova mature subeuntem exorsa parentis
aeternum sibi Roma cupit. licet artior omnis
limes agat stellas et te plaga lucida caeli,
L1[I] Pleiadum Boreaeque et hiulci fulminis expers,
𝔸 sollicitet, licet ignipedum frenator equorum
ipse tuis alte radiantem crinibus arcum
imprimat aut magni cedat tibi Iuppiter aequa
parte poli, maneas hominum contentus habenis,
undarum terraeque potens, et sidera dones.
tempus erit, cum Pierio tua fortior oestro
facta canam: nunc tendo chelyn satis arma referre
Aonia et geminis sceptrum exitiale tyrannis
nec furiis post fata modum flammasque rebellis
seditione rogi tumulisque carentia regum
funera et egestas alternis mortibus urbes,
caerula quom rubuit Lernaeo sanguine Dirce
et Thetis arentis adsuetum stringere ripas
horruit ingenti venientem Ismenon acervo.
quem prius heroum, Clio, dabis? inmodicum irae
Tydea? laurigeri subitos an vatis hiatus?
urget et hostilem propellens caedibus amnem
turbidus Hippomedon, plorandaque bella protervi
Arcados atque alio Capaneus horrore canendus.
  impia iam merita scrutatus lumina dextra
merserat aeterna damnatum nocte pudorem
Oedipodes longaque animam sub morte tenebat.
illum indulgentem tenebris imaeque recessu
sedis inaspectos caelo radiisque penates

16 (11C) me bello certare iubes? scis, semper ut arces
2 (1C) Cyclopum magnique Phoroneos inclyta fama
sceptra viris opibusque iuvem, licet inprobus illic
custodem Phariae somno letoque iuvencae
exstinguas, saeptis et turribus aureus intres.
mentitis ignosco toris: illam odimus urbem,
quam vultu confessus adis, ubi conscia magni
signa tori tonitrus agis et mea fulmina torques.
facta luant Thebae: cur hostes eligis Argos?
quin age, si tanta est thalami discordia sancti,
et Samon et veteres armis excinde Mycenas,
verte solo Sparten. cur usquam sanguine festo
coniugis ara tuae, cumulo cur turis Eoi
laeta calet? melius votis Mareotica fumant
Coptos et aerisoni lugentia flumina Nili.
quod si prisca luunt auctorum crimina gentes
subvenitque tuis sera haec sententia curis,
percensere aevi senium, quo tempore tandem
terrarum furias abolere et saecula retro
emendare sat est: iamdudum ab sedibus illis
incipe, fluctivaga qua praeterlabitur unda
Sicanios longe relegens Alpheos amores.
Arcades hic tua — nec pudor est — delubra nefastis
inposuere locis, illic Mavortius axis
Oenomai Geticoque pecus stabulare sub Haemo
dignius, abruptis etiamnum inhumata procorum L1[I]
reliquiis trunca ora rigent. tamen hic tibi templi 𝔸
gratus honos, placet Ida nocens mentitaque manes
Creta tuos. me Tantaleis consistere tectis,
quae tandem invidia est? belli deflecte tumultus
et generis miseresce tui. sunt inpia late
2 (1C) regna tibi, melius generos passura no**cent**es.'
  finierat precibus miscens convicia Iuno.
at non ille gravis dictis, quamquam aspera motu,
reddidit haec: 'equidem haud rebar te mente secunda
laturam, quodcumque tuos, licet aequus, in Argos
consulerem, neque me, si detur copia, fallit
multa super Thebis Bacchum ausuramque Dionen
2 dicere, sed nostri reverentia ponderis obstat.
horrendos etenim latices, Stygia aequora fratris
obtestor, mansurum atque inrevocabile verbum,
nil fore, quod dictis flectar! quare impiger alis
portantes praecede notos, Cyllenia proles,
aera per liquidum regnisque inlapsus opacis
dic patruo: superas senior se adtollat ad auras
Laius, extinctum nati quem vulnere nondum
ulterior Lethes accepit ripa profundi
lege Erebi; ferat hic diro mea iussa nepoti:
4 germanum exsilio fretum Argolicisque tumentem
hospitiis, quod sponte cupit, procul impius aula

terra atque unda die. mediis sese arduus infert
ipse deis, placido quatiens tamen omnia vultu,
stellantique locat solio; nec protinus ausi
caelicolae, veniam donec pater ipse sedendi
tranquilla iubet esse manu. mox turba vagorum
semideum et summis cognati nubibus Amnes
et conpressa metu servantes murmura Venti
aurea tecta replent. mixta convexa deorum
maiestate tremunt, radiant maiore sereno
culmina et arcano florentes lumine postes.
postquam iussa quies siluitque exterritus orbis,
incipit ex alto — grave et inmutabile sanctis
pondus adest verbis, et vocem fata secuntur — :
'terrarum delicta nec exsaturabile Diris
ingenium mortale queror. quonam usque no**cent**um
exigar in poenas? taedet saevire corusco
fulmine, iam pridem Cyclopum operosa fatiscunt
bracchia et Aeoliis desunt incudibus ignes.
atque adeo tuleram falso rectore solutos
✦ Solis equos, caelumque rotis errantibus uri,
et Phaethontea mundum squalere favilla.
nil actum, neque tu valida quod cuspide late
ire per inlicitum pelago, germane, dedisti.
nunc geminas punire domos, quis sanguinis auctor
ipse ego, descendo. Perseos alter in Argos
L2[O] scinditur, Aonias fluit hic ab origine Thebas.
𝔸 mens cunctis inposta manet: quis funera Cadmi
nesciat et totiens excitam a sedibus imis
Eumenidum bellasse aciem, mala gaudia matrum
erroresque feros nemorum et reticenda deorum
crimina? vix lucis spatio, vix noctis abactae
enumerare queam mores gentemque profanam.
scandere quin etiam thalamos hic inpius heres
patris et emeritae gremium incestare parentis
appetiit, proprios monstro revolutus in ortus.
ille tamen superis aeterna piacula solvit
proiecitque diem, nec iam amplius aethere nostro
vescitur; at nati — facinus sine more! — cadentes
calcavere oculos. iam, iam rata vota tulisti,
dire senex! meruere tuae, meruere tenebrae
ultorem sperare Iovem. nova sontibus arma
iniciam regnis, totumque a stirpe revellam
exitiale genus. belli mihi semina sunto
Adrastus socer et superis adiuncta sinistris
conubia. hanc etiam poenis incessere gentem
decretum; neque enim arcano de pectore fallax
Tantalus et saevae periit iniuria mensae.'
sic pater omnipotens. ast illi saucia dictis
flammato versans inopinum corde dolorem
talia Iuno refert: 'mene, o iustissime divum,

17 (12C) servantem tamen adsiduis circumvolat alis
3 (2C) saeva dies animi, scelerumque in pectore Dirae.
tunc vacuos orbes, crudum ac miserabile vitae
supplicium, ostentat caelo manibusque cruentis
pulpat inane solum saevaque ita voce precatur:
'di, sontes animas angustaque Tartara poenis
qui regitis, tuque umbrifero Styx livida fundo,
quam video, multumque mihi consueta vocari
adnue, Tisiphone, perversaque vota secunda:
si bene quid merui, si me de matre cadentem
fovisti gremio et traiectum vulnere plantas
firmasti, si stagna peti Cirrhaea bicorni
interfusa iugo, possem cum degere falso
contentus Polybo, trifidaeque in Phocidos arto
longaevum inplicui regem secuique trementis
ora senis, dum quaero patrem, si Sphingos iniquae
callidus ambages te praemonstrante resolvi,
si dulces furias et lamentabile matris
conubium gavisus ini noctemque nefandam
saepe tuli natosque tibi, seis ipsa, paravi,
mox avidus poenae digitis caedentibus ultro
incubui miseraque oculos in matre reliqui:
exaudi, si digna precor quaeque ipsa furenti
subiceres. orbum visu regnisque carentem
non regere aut dictis maerentem flectere adorti,
quos genui quocumque toro; quin ecce superbi L2[O]
— pro dolor! — et nostro iamdudum in funere reges 𝔸
insultant tenebris gemitusque odere paternos.
hisne etiam funestus ego? et videt ista deorum
ignavus genitor? tu saltem debita vindex
huc ades et totos in poenam ordire nepotes.
3 (2C) indue quod madidum tabo diadema cruentis
unguibus abripui, votisque instincta paternis
i media in fratres, generis consortia ferro
dissiliant. da, Tartarei regina barathri,
quod cupiam vidisse nefas, nec tarda sequetur
mens iuvenum; modo, digna, veni, mea pignora nosces.'
talia di**cent**i crudelis diva severos
3 advertit vultus. inamoenum forte sedebat
Cocyton iuxta, resolutaque vertice crines
lambere sulpureas permiserat anguibus undas.
ilicet igne Iovis lapsisque citatior astris
tristibus exsiluit ripis: discedit inane
vulgus et occursus dominae pavet; illa per umbras
et caligantes animarum examine campos
Taenariae limen petit inremeabile portae.
sensit adesse Dies, piceo Nox obvia nimbo
lu**cent**es turbavit equos; procul arduus Atlans
5 horruit et dubia caelum cervice remisit.
arripit extemplo Maleae de valle resurgens

Statius
Thebaid

notum iter ad Thebas; neque enim velocior ullas
itque reditque vias cognatave Tartara mavult.
centum illi stantes umbrabant ora cerastae,
turba minor diri capitis; sedet intus abactis
ferrea lux oculis, qualis per nubila Phoebes
Atracia rubet arte labor; suffusa veneno
tenditur ac sanie gliscit cutis; igneus atro
ore vapor, quo longa sitis morbique famesque
et populis mors una venit; riget horrida tergo
palla, et caerulei redeunt in pectora nodi:
Atropos hos atque ipsa novat Proserpina cultus.
tunc geminas quatit ira manus: haec igne rogali
fulgurat, haec vivo manus aera verberat hydro.
  ut stetit, abrupta qua plurimus arce Cithaeron
occurrit caelo, fera sibila crine virenti
congeminat, signum terris, unde omnis Achaei
ora maris late Pelopeaque regna resultant.
audiit et medius caeli Parnassos et asper
Eurotas, dubiamque iugo fragor inpulit Oeten
✦ in latus, et geminis vix fluctibus obstitit Isthmos.
ipsa suum genetrix curvo delphine vagantem
abripuit frenis gremioque Palaemona pressit.
atque ea Cadmeo praeceps ubi culmine primum
constitit adsuetaque infecit nube penates,
protinus adtoniti fratrum sub pectore motus,
L2[I] gentilisque animos subiit furor aegraque laetis
𝔸 invidia atque parens odii metus, inde regendi
saevus amor, ruptaeque vices iurisque secundi
ambitus impatiens, et summo dulcius unum
stare loco, sociisque comes discordia regnis.
sic ubi delectos per torva armenta iuvencos
agricola imposito sociare adfectat aratro,
illi indignantes, quis nondum vomere multo
ardua nodosos cervix descendit in armos,
in diversa trahunt atque aequis vincula laxant
viribus et vario confundunt limite sulcos:
haud secus indomitos praeceps discordia fratres
asperat. alterni placuit sub legibus anni
exsilio mutare ducem. sic iure maligno
fortunam transire iubent, ut sceptra tenentem
foedere praecipiti semper novus angeret heres.
haec inter fratres pietas erat, haec mora pugnae
sola nec in regem perduratura secundum.
et nondum crasso laquearia fulva metallo,
montibus aut alte Grais effulta nitebant
atria, congestos satis explicitura clientes;
non inpacatis regum advigilantia somnis
pila, nec alterna ferri statione gementes
excubiae nec cura mero committere gemmas
atque aurum violare cibis: sed nuda potestas
18 (13C) armavit fratres, pugna est de paupere regno.
4 (3C) dumque uter angustae squalentia iugera Dirces
verteret aut Tyrii solio non altus ovaret
exulis ambigitur, periit ius fasque bonumque
et vitae mortisque pudor. quo tenditis iras,
a, miseri? quid si peteretur crimine tanto
limes uterque poli, quem Sol emissus Eoo
cardine, quem portu vergens prospectat Hibero,
quasque procul terras obliquo sidere tangit
avius aut borea gelidas madidive tepentes
igne noti? non si Phrygiae Tyriaeque sub unum
convectentur opes. loca dira arcesque nefandae
suffecere odio, furiisque inmanibus emptum
Oedipodae sedisse loco. iam sorte carebat
dilatus Polynicis honos. quis tunc tibi, saeve,
quis fuit ille dies, vacua cum solus in aula
respiceres ius omne tuum cunctosque minores,
et nusquam par stare caput? iam murmura serpunt
plebis Echioniae, tacitumque a principe vulgus
dissidet, et, qui mos populis, venturus amatur.
atque aliquis, cui mens humili laesisse veneno
summa nec inpositos umquam cervice volenti
ferre duces, 'hancne Ogygiis,' ait, 'aspera rebus
fata tulere vicem, totiens mutare timendos
alternoque iugo dubitantia subdere colla?
partiti versant populorum fata manuque L2[I]
fortunam fecere levem. semperne vicissim 𝔸
exulibus servire dabor? tibi, summe deorum
terrarumque sator, sociis hanc addere mentem
sedit? an inde vetus Thebis extenditur omen,
ex quo Sidonii nequiquam blanda iuvenci
4 (3C) pondera Carpathio iussus sale quaerere Cadmus
exul Hyanteos invenit regna per agros,
fraternasque acies fetae telluris hiatu
augurium seros dimisit ad usque nepotes?
cernis, ut erectum torva sub fronte minetur
saevior adsurgens dempto consorte potestas.
quas gerit ore minas, quanto premit omnia fastu!
4 hicne umquam privatus erit? tamen ille precanti
mitis et adfatu bonus et patientior aequi.
quid mirum? non solus erat. nos vilis in omnis
prompta manus casus, domino cuicumque parati.
qualiter hinc gelidus Boreas, hinc nubifer Eurus
vela trahunt, nutat mediae fortuna carinae,
— heu dubio suspensa metu tolerandaque nullis
aspera sors populis! — hic imperat, ille minatur.'
  at Iovis imperio rapidi super atria caeli
lectus concilio divum convenerat ordo
6 interiore polo. spatiis hinc omnia iuxta,
primaeque occiduaeque domus et fusa sub omni

seu iuvat Aegaeum feriens Latonius umbra
Cynthus et adsiduam pelago non quaerere Delon:
tela tibi longeque feros lentandus in hostes
arcus, et aetherii dono cessere parentes
aeternum florere genas, tu doctus iniquas
Parcarum praenosse manus fatumque quod ultrast
et summo placitura Iovi, quis letifer annus,
bella quibus populis, quae mutent sceptra cometae,
tu Phryga submittis citharae, tu matris honori
terrigenam Tityon Stygiis extendis harenis.
te viridis Python Thebanaque mater ovantem
horruit in pharetris, ultrix tibi torva Megaera
ieiunum Phlegyan subter cava saxa ia**cent**em
aeterno premit accubitu dapibusque profanis
instimulat, sed mixta famem fastidia vincunt:
adsis, o memor hospitii, Iunoniaque arva
dexter ames, seu te roseum Titana vocari
gentis Achaemeniae ritu, seu praestat Osirin
frugiferum, seu Persei sub rupibus antri
indignata sequi torquentem cornua Mithram.'

INTEREA gelidis Maia satus aliger umbris
iussa gerens magni remeat Iovis; undique pigrae
ire vetant nubes et turbidus inplicat aer,
nec zephyri rapuere gradum, sed foeda silentis
aura poli. Styx inde novem circumflua campis,
hinc obiecta vias torrentum incendia cludunt.
pone senex trepida succedit Laius umbra
vulnere tardus adhuc; capulo nam largius illi
transabiit animam cognatis ictibus ensis
impius, et primas Furiarum pertulit iras;
it tamen et medica firmat vestigia virga.
tum steriles luci possessaque manibus arva
et ferrugineum nemus adstupet, ipsaque Tellus
miratur patuisse retro, nec livida tabes
invidiae functis quamquam et iam lumine cassis
defuit. unus ibi ante alios, cui laeva voluntas
semper et ad superos — hinc et gravis exitus aevi —
insultare malis rebusque aegrescere laetis,
'vade' ait, 'o felix, quoscumque vocaris in usus,
seu Iovis imperio, seu maior adegit Erinys
ire diem contra, seu te furiata sacerdos
Thessalis arcano iubet emigrare sepulcro,
heu dulces visure polos solemque relictum
et virides terras et puros fontibus amnes,
tristior has iterum tamen intrature tenebras.'
illos ut caeco recubans in limine sensit
Cerberus atque omnis capitum subrexit hiatus
— saevus et intranti populo; —, iam nigra tumebat
colla minax, iam sparsa solo turbaverat ossa,
ni deus horrentem Lethaeo vimine mulcens
ferrea tergemino domuisset lumina somno.

inglomerat noctem, tenebrosa volumina torquens,
defunditque imbres, sicco quos asper hiatu
praesolidat Boreas; nec non abrupta tremiscunt
fulgura, et attritus subita face rumpitur aether.
iam Nemea, iam Taenariis contermina lucis
Arcadiae capita alta madent; ruit agmine magno
Inachus et gelidas surgens Erasinus in undas.
pulverulenta prius calcataque flumina nullae
aggeribus tenuere morae, stagnoque refusa est
funditus et veteri spumavit Lerna veneno.
frangitur omne nemus, rapiunt antiqua procellae
bracchia silvarum, nullisque aspecta per aevum
solibus umbrosi patuere aestiva Lycaei.
ille tamen, modo saxa iugis fugientia ruptis
miratus, modo nubigenas e montibus amnes
aure pavens passimque insano turbine raptas
pastorum pecorumque domos, non segnius amens
incertusque viae per nigra silentia vastum
haurit iter; pulsat metus undique et undique frater.
ac velut hiberno deprensus navita ponto,
cui neque Temo piger neque amico sidere monstrat
Luna vias, medio caeli pelagique tumultu
stat rationis inops, iamiamque aut saxa malignis
exspectat submersa vadis aut vertice acuto
spumantes scopulos erectae incurrere prorae:
talis opaca legens nemorum Cadmeius heros
adcelerat, vasto metuenda umbone ferarum
excutiens stabula, et prono virgulta refringit
pectore; dat stimulos animo vis maesta timoris,
donec ab Inachiis victa caligine tectis
emicuit lucem devexa in moenia fundens
Larisaeus apex. illo spe concitus omni
evolat, hinc celsae Iunonia templa Proshymnae
laevus habens, hinc Herculeo signata vapore
Lernaei stagna atra vadi, tandemque reclusis
infertur portis. actutum regia cernit
vestibula; hic artus imbri ventoque rigentes
proicit ignotaeque adclinis postibus aulae
invitat tenues ad dura cubilia somnos.
rex ibi tranquille, medio de limite vitae
in senium vergens, populos Adrastus habebat,
dives avis et utroque Iovem de sanguine ducens.
hic sexus melioris inops, sed prole virebat
feminea, gemino natarum pignore fultus.
cui Phoebus generos — monstrum exitiabile dictu!
mox adaperta fides — fato du**cent**e canebat
saetigerumque suem et fulvum adventare leonem.
id volvens non ipse pater, non docte futuri
Amphiarae vides, etenim vetat auctor Apollo.
tantum in corde sedens aegrescit cura parenti.

ecce autem antiquam fato Calydona relinquens
Olenius Tydeus — fraterni sanguinis illum
conscius horror agit — eadem sub nocte sopora
lustra terit, similisque notos dequestus et imbres,
infusam tergo glaciem et liquentia nimbis
ora comasque gerens subit uno tegmine, cuius
fusus humo gelida partem prior hospes habebat.
hic vero ambobus rabiem fortuna cruentam
adtulit: haud passi sociis defendere noctem
culminibus, paulum alternis in verba minasque
cunctantur; mox ut iactis sermonibus irae
intumuere satis, tum vero erectus uterque
exertare umeros undamque lacessere pugnam.
celsior ille gradu procera in membra simulque
integer annorum, sed non et viribus infra
Tydea fert animus, totosque infusa per artus
maior in exiguo regnabat corpore virtus.
iam crebros ictus ora et cava tempora circum
obnixi ingeminant, telorum aut grandinis instar
✦ Riphaeae, flexoque genu vacua ilia tundunt.
non aliter quam Pisaeo sua lustra Tonanti
cum redeunt crudisque virum sudoribus ardet
pulvis; at hinc teneros caveae dissensus ephebos
concitat, exclusaeque expectant praemia matres:
sic alacres odio nullaque cupidine laudis
L1[I] accensi incurrunt, scrutatur et intima vultus
𝔹 unca manus penitusque oculis cedentibus intrat.
forsan et accinctos lateri — sic ira ferebat —
nudassent enses, meliusque hostilibus armis
lugendus fratri, iuvenis Thebane, iaceres,
ni rex, insolitum clamorem et pectore ab alto
stridentes gemitus noctis miratus in umbris,
movisset gressus, magnis cui sobria curis
pendebat somno iam deteriore senectus.
isque ubi progrediens numerosa luce per alta
atria dimotis adverso limine claustris
terribilem dictu faciem, lacera ora putresque
sanguineo videt imbre genas: 'quae causa furoris,
externi iuvenes — neque enim meus audeat istas
civis in usque manus —, quisnam inplacabilis ardor
exturbare odiis tranquilla silentia noctis?
usque adeone angusta dies et triste, parumper
pacem animo somnumque pati? sed prodite tandem,
unde orti, quo fertis iter, quae iurgia? nam vos
haud humiles tanta ira docet, generisque superbi
magna per effusum clarescunt signa cruorem.'
vix ea, cum mixto clamore obliqua tuentes
incipiunt una: 'rex o mitissime Achivum,
quid verbis opus? ipse undantis sanguine vultus
aspicis?' haec passim turbatis vocis amarae

20 (14C) quid meruere Argi? me, me, divum optime, solum
6 (4C) obiecisse caput fatis praestabat. an illud,
saeve, magis cordi, quod desolata domorum
tecta vides, ignique datis cultoribus omnis
lucet ager? sed quid fando tua tela manusque
demoror? exspectant matres, supremaque fiunt
vota mihi. satis est: merui, ne parcere velles.
proinde move pharetras arcusque intende sonoros
insignemque animam leto demitte; sed illum,
pallidus Inachiis qui desuper inminet Argis,
dum morior, dispelle globum.' sors aequa merentes
respicit. ardentem tenuit reverentia caedis
Letoiden, tristemque viro submissus honorem
largitur vitae; nostro mala nubila caelo
diffugiunt, at tu stupefacti a limine Phoebi
exoratus abis. inde haec stata sacra quotannis
sollemnes recolunt epulae, Phoebeaque placat
templa novatus honos. has forte invisitis aras
vos quae progenies? quamquam Calydonius Oeneus,
et Parthaoniae, si dudum certus ad aures
clamor iit, tibi iura domu. tu pande, quis Argos
advenias, quando hae variis sermonibus horae.'
deiecit maestos extemplo Ismenius heros
in terram vultus, taciteque ad Tydea laesum
obliquare oculos; tum longa silentia movit:
'non super hos divum tibi sum quaerendus honores, L1[I]
unde genus, quae terra mihi, quis defluat ordo 𝔹
sanguinis antiqui: piget inter sacra fateri.
sed si praecipiant miserum cognoscere curae,
Cadmus origo patrum, tellus Mavortia Thebe,
est genetrix Iocasta mihi.' tum motus Adrastus
6 (4C) hospitiis — agnovit enim: — 'quid nota recondis?
scimus' ait, 'nec sic aversum fama Mycenis
volvit iter. regnum et furias oculosque pudentes
novit et Arctois si quis de solibus horret
quique bibit Gangen aut nigrum occasibus intrat
Oceanum, et si quos incerto litore Syrtes
destituunt. ne perge queri casusque priorum
6 adnumerare tibi: nostro quoque sanguine multum
erravit pietas, nec culpa nepotibus obstat.
tu modo dissimilis rebus mereare secundis
excusare tuos. et iam temone supino
languet Hyperboreae glacialis portitor Ursae.
fundite vina focis, servatoremque parentum
Letoiden votis iterumque iterumque canamus.
Phoebe parens, seu te Lyciae Patarea nivosis
exer**cent** dumeta iugis, seu rore pudico
Castaliae flavos amor est tibi mergere crines,
8 seu Troiam Thymbraeus habes, ubi fama volentem
ingratis Phrygios umeris subiisse molares,

haec tum dira lues nocturno squalida passu
inlabi thalamis, animasque a stirpe re**cent**is
abripere altricum gremiis morsuque cruento
devesci et multum patrio pinguescere luctu.
haut tulit armorum praestans animique Coroebus
seque ultro lectis iuvenum, qui robore primi
famam posthabita faciles extendere vita,
obtulit. illa novos ibat populata penates
portarum in bivio — lateri duo corpora parvum
dependent, et iam unca manus vitalibus haeret
ferratique ungues tenero sub corde tepescunt —:
obvius huic, latus omne virum stipante corona,
fit iuvenis, ferrumque ingens sub pectore duro
condidit, atque imas animae mucrone corusco
scrutatus latebras tandem sua monstra profundo
reddit habere Iovi. iuvat ire et visere iuxta
liventes in morte oculos uterique nefandam
proluviem et crasso squalentia pectora tabo,
qua nostrae cecidere animae. stupet Inacha pubes,
✦ magnaque post lacrimas etiamnum gaudia pallent.
hi trabibus duris, solacia vana dolori,
proterere exanimos artus asprosque molares
deculcare genis, nequit iram explere potestas.
illam et nocturno circum stridore volantes
inpastae fugistis aves, rabidamque canum vim
L2[O] oraque sicca ferunt trepidorum inhiasse luporum.
𝔹 saevior in miseros fatis ultricis ademptae
Delius insurgit, summaque biverticis umbra
Parnassi residens arcu crudelis iniquo
pestifera arma iacit, camposque et celsa Cyclopum
tecta superiecto nebularum incendit amictu.
labuntur dulces animae, Mors fila Sororum
ense metit captamque tenens fert manibus urbem.
quaerenti, quae causa, duci, quis ab aethere laevus
ignis et in totum regnaret Sirius annum,
idem auctor Paean rursus iubet ire cruento
inferias monstro iuvenes, qui caede potiti.
fortunate animi longumque in saecula digne
promeriture diem! non tu pia degener arma
occulis aut certae trepidas occurrere morti.
comminus ora ferens Cirrhaei in limine templi
constitit et sacras ita vocibus asperat iras:
'non missus, Thymbraee, tuos supplexve penates
advenio: mea me pietas et conscia virtus
has egere vias. ego sum, qui caede subegi,
Phoebe, tuum mortale nefas, quem nubibus atris
et squalente die, nigra quem tabe sinistri
quaeris, inique, poli. quodsi monstra effera magnis
cara adeo superis, iacturaque vilior orbi
mors hominum et saevo tanta inclementia caelo est,

21 (15C) confudere sonis; inde orsus in ordine Tydeus
7 (5C) continuat: 'maesti cupiens solacia casus
monstriferae Calydonis opes Acheloiaque arva
deserui; vestris haec me ecce in finibus ingens
nox operit. tecto caelum prohibere quis iste
arcuit? an quoniam prior haec ad limina forte
molitus gressus? pariter stabulare bimembres
Centauros unaque ferunt Cyclopas in Aetna
compositos. sunt et rabidis iura insita monstris
fasque suum: nobis sociare cubilia terrae —
sed quid ego? aut hodie spoliis gavisus abibis,
quisquis es, his, aut me, si non effetus oborto
sanguis hebet luctu, magni de stirpe creatum
Oeneos et Marti non degenerare paterno
accipies.' 'nec nos animi nec stirpis egentes —'
ille refert contra, sed mens sibi conscia fati
cunctatur proferre patrem. tunc mitis Adrastus:
'immo agite, et positis, quas nox inopinaque suasit
aut virtus aut ira, minis succedite tecto.
iam pariter coeant animorum in pignora dextrae.
non haec incassum divisque absentibus acta;
forsan et has venturus amor praemiserit iras,
ut meminisse iuvet.' nec vana voce locutus
fata senex, siquidem hanc perhibent per vulnera iunctis
esse fidem, quanta partitum extrema protervo
Thesea Pirithoo, vel inanem mentis Oresten L2[O]
opposito rabidam Pylade vitasse Megaeram. 𝔹
tunc quoque mul**cent**em dictis corda aspera regem
iam faciles, ventis ut decertata residunt
aequora, laxatisque diu tamen aura superstes
inmoritur velis, passi subiere penates.
7 (5C) hic primum lustrare oculis cultusque virorum
telaque magna vacat: tergo videt huius inanem
inpexis utrimque iubis horrere leonem,
illius in speciem, quem per Teumesia tempe
Amphitryoniades fractum iuvenalibus annis
ante Cleonaei vestitus proelia monstri.
terribiles contra saetis ac dente recurvo
7 Tydea per latos umeros ambire laborant
exuviae, Calydonis honos. stupet omine tanto
defixus senior, divina oracula Phoebi
agnoscens monitusque datos vocalibus antris.
obtutu gelida ora premit, laetusque per artus
horror iit; sensit manifesto numine ductos
adfore, quos nexis ambagibus augur Apollo
portendi generos, vultu fallente ferarum,
ediderat. tunc sic tendens ad sidera palmas:
'nox, quae terrarum caelique amplexa labores
9 ignea multivago transmittis sidera lapsu,
indulgens reparare animum, dum proximus aegris

infundat Titan agiles animantibus ortus,
tu mihi perplexis quaesitam erroribus ultro
advehis alma fidem veterisque exordia fati
detegis: adsistas operi tuaque omina firmes.
semper honoratam dimensis orbibus anni
te domus ista colet; nigri tibi, diva, litabunt
electa cervice greges, lustraliaque exta
lacte novo perfusus edet Vulcanius ignis.
salve prisca fides tripodum obscurique recessus!
deprendi. Fortuna, deos!’ sic fatus, et ambos
innectens manibus tecta interioris ad aulae
progreditur. canis etiamnum altaribus ignes
sopitum cinerem et tepidi libamina sacri
servabant; adolere focos epulasque re**cent**es
instaurare iubet. dictis parere ministri
certatim adcelerant; vario strepit icta tumultu
regia: pars ostro tenues auroque sonantes
emunire toros alteque inferre tapetas,
pars teretis levare manu ac disponere mensas.
✦ ast alii tenebras et opacam vincere noctem
adgressi tendunt auratis vincula lychnis.
his labor inserto torrere exsanguia ferro
viscera caesarum pecudum, his cumulare canistris
perdomitam saxo Cererem. laetatur Adrastus
obsequio fervere domum, iamque ipse superbis
L2[I] fulgebat stratis solioque effultus eburno.
𝔹 parte alia iuvenes siccati vulnera lymphis
discumbunt, simul ora notis foedata tuentur
inque vicem ignoscunt. tunc rex longaevus Acasten —
natarum haec altrix eadem et fidissima custos
lecta sacrum iustae Veneri occultare pudorem —
imperat acciri tacitaeque inmurmurat auri.
nec mora praeceptis, cum protinus utraque virgo
arcano egressae thalamo: mirabile visu,
Pallados armisonae pharetrataeque ora Dianae
aequa ferunt, terrore minus. nova deinde pudori
visa virum facies: pariter pallorque ruborque
purpureas hausere genas, oculique verentes
ad sanctum rediere patrem. postquam ordine mensae
victa fames, signis perfectam auroque nitentem
Iasides pateram famulos ex more poposcit,
qua Danaus libare deis seniorque Phoroneus
adsueti. tenet haec operum caelata figuras:
aureus anguicomam praesecto Gorgona collo
ales habet, iamiamque vagas — ita visus — in auras
exilit; illa gravis oculos languentiaque ora
paene movet vivoque etiam pallescit in auro.
hinc Phrygius fulvis venator tollitur alis,
Gargara desidunt surgenti et Troia recedit,
stant maesti comites, frustraque sonantia lassant

22 (16C) ora canes umbramque petunt et nubila latrant.
8 (6C) hanc undante mero fundens vocat ordine cunctos
caelicolas, Phoebum ante alios, Phoebum omnis ad aram
laude ciet comitum famulumque evincta pudica
fronde manus, cui festa dies largoque refecti
ture vaporatis lu**cent** altaribus ignes.
‘forsitan, o iuvenes, quae sint ea sacra quibusque
praecipuum causis Phoebi obtestemur honorem’
rex ait, ‘exquirant animi. non inscia suasit
relligio, magnis exercita cladibus olim
plebs Argiva litant; animos advertite, pandam.
postquam caerulei sinuosa volumina monstri,
terrigenam Pythona deus septem orbibus atris
amplexum Delphos squamisque annosa terentem
robora, Castaliis dum fontibus ore trisulco
fusus hiat nigro sitiens alimenta veneno,
perculit, absumptis numerosa in vulnera telis,
Cirrhaeique dedit **centum** per iugera campi
vix tandem explicitum, nova deinde piacula caedis
perquirens nostri tecta haud opulenta Crotopi
attigit. huic primis et pubem ineuntibus annis
mira decore pios servabat nata penates
intemerata toris. felix, si Delia numquam
furta nec occultum Phoebo sociasset amorem!
namque ut passa deum Nemeaei ad fluminis undam,
bis quinos plena cum fronte resumeret orbes L2[I]
Cynthia, sidereum Latonae feta nepotem 𝔹
edidit; ac poenae metuens — neque enim ille coactis
donasset thalamis veniam pater — avia rura
eligit ac natum saepta inter ovilia furtim
montivago pecoris custodi mandat alendum.
8 (6C) non tibi digna, puer, generis cunabula tanti
gramineos dedit herba toros et vimine querno
texta domus; clausa arbutei sub cortice libri
membra tepent, suadetque leves cava fistula somnos,
et pecori commune solum. sed fata nec illum
concessere larem; viridi nam caespite terrae
proiectum temere et patulo caelum ore trahentem
8 dira canum rabies, morsu depasta cruento,
dissicit. hic vero attonitas ut nuntius aures
matris adit, pulsi ex animo genitorque pudorque
et metus: ipsa ultro saevis plangoribus amens
tecta replet, vacuumque ferens velamine pectus
occurrit confessa patri; nec motus et atro
imperat — infandum! — cupientem occumbere leto.
sero memor thalami maestae solacia morti,
Phoebe, paras monstrum infandis Acheronte sub imo
conceptum Eumenidum thalamis, cui virginis ora
10 pectoraque; aeternum stridens a veitice surgit
et ferrugineam frontem discriminat anguis.

invidiam, saevis detur si quando potiri 23
cultibus, heu nihil auguriis adiuta propinquis. 9
quos optat gemitus, quantas cupit impia clades!
digna quidem, sed quid miseri decepta mariti
arma, quid insontes nati meruere furores?
  postquam regales epulas et gaudia vulgi
bisseni clusere dies, Ismenius heros
respicere ad Thebas iamque et sua quaerere regna.
quippe animum subit illa dies, qua, sorte benigna
fratris, Echionia steterat privatus in aula,
respiciens descisse deos trepidoque tumultu
dilapsos comites, nudum latus omne fugamque
fortunae. namque una soror producere tristis
exulis ausa vias; etiam hanc in limine primo
liquerat et magna lacrimas incluserat ira.
tunc quos excedens hilaris, quis cultus iniqui
praecipuus ducis, et profugo quos ipse notarat
ingemuisse sibi, per noctem ac luce sub omni
digerit; exedere animum dolor iraque demens
et, qua non gravior mortalibus addita curis,
spes, ubi longa venit. talem sub pectore nubem
consilii volvens Dircen Cadmique negatas
adparat ire domos. **veluti dux taurus amata**
valle carens, pulsum solito quem gramine victor
iussit ab erepta longe mugire iuvenca,
L1[O] **cum profugo placuere tori cervixque recepto**
𝔸 **sanguine magna redit fractaeque in pectora quercus,**
bella cupit pastusque et capta armenta reposcit
iam pede, iam cornu melior — pavet ipse reversum
victor, et attoniti vix agnovere magistri —:
non alias tacita iuvenis Teumesius iras
mente acuit. sed fida vias arcanaque coniunx 1
senserat; utque toris primo conplexa iacebat
aurorae pallore virum, ‘quos, callide, motus
quamve fugam moliris?’ ait ‘nil transit amantes.
sentio, pervigiles acuunt suspiria questus,
numquam in pace sopor. quotiens haec ora natare
fletibus et magnas latrantia pectora curas
admota deprendo manu? nil foedere rupto 1
conubiisve super moveor viduaque iuventa,
etsi crudus amor necdum post flammea toti
intepuere tori: tua me, properabo fateri,
◆ angit, amate, salus. tune incomitatus, inermis
regna petes poterisque tuis decedere Thebis,
si neget? atque illum sollers deprendere semper
fama duces tumidum narrat raptoque superbum
difficilemque tibi: necdum consumpserat annum.
me quoque nunc vates, nunc exta minantia divos
aut avium lapsus aut turbida noctis imago 11
terret, et a! memini, numquam mihi falsa per umbras 27

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 2

PREVIEW
Theb. 3

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 743 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
27 to **34**

INTEREA gelidis Maia satus aliger umbris 24 (17C)
iussa gerens magni remeat Iovis; undique pigrae 10 (7C)
ire vetant nubes et turbidus inplicat aer,
nec zephyri rapuere gradum, sed foeda silentis
aura poli. Styx inde novem circumflua campis,
hinc obiecta vias torrentum incendia cludunt.
pone senex trepida succedit Laius umbra
vulnere tardus adhuc; capulo nam largius illi
transabiit animam cognatis ictibus ensis
impius, et primas Furiarum pertulit iras;
it tamen et medica firmat vestigia virga.
tum steriles luci possessaque manibus arva
et ferrugineum nemus adstupet, ipsaque Tellus
miratur patuisse retro, nec livida tabes
invidiae functis quamquam et iam lumine cassis
defuit. unus ibi ante alios, cui laeva voluntas
semper et ad superos — hinc et gravis exitus aevi —
insultare malis rebusque aegrescere laetis,
'vade' ait, 'o felix, quoscumque vocaris in usus,
seu Iovis imperio, seu maior adegit Erinys
ire diem contra, seu te furiata sacerdos
Thessalis arcano iubet emigrare sepulcro,
heu dulces visure polos solemque relictum
et virides terras et puros fontibus amnes,
tristior has iterum tamen intrature tenebras.'
L1[I] illos ut caeco recubans in limine sensit
Cerberus atque omnis capitum subrexit hiatus
— saevus et intranti populo; —, iam nigra tumebat
colla minax, iam sparsa solo turbaverat ossa,
ni deus horrentem Lethaeo vimine mulcens
ferrea tergemino domuisset lumina somno.
est locus — Inachiae dixerunt Taenara gentes —, 2 (1C)
qua formidatum Maleae spumantis in auras
it caput et nullos admittit culmine visus.
stat sublimis apex ventosque imbresque serenus
despicit et tantum fessis insiditur astris.
[illic exhausti posuere cubilia venti,
fulminibusque iter est; medium cava nubila montis
insumpsere latus, summos nec praepetis alae 2
plausus adit colles, nec rauca tonitrua pulsant.]
ast ubi prona dies, longos super aequora fines
exigit atque ingens medio natat umbra profundo.
interiore sinu frangentia litora curvat
Taenaros, expositos non audax scandere fluctus.
illic Aegaeo Neptunus gurgite fessos
in portum deducit equos, prior haurit harenas
ungula, postremi solvuntur in aequora pisces.
hoc, ut fama, loco pallentis devius umbras
trames agit nigrique Iovis vacua atria ditat 12
mortibus. Arcadii perhibent si vera coloni, 28

et turbata dies. innuptam limine adibant
Pallada, Monychiis cui non Argiva per urbes
posthabita est Larissa iugis; hic more parentum
Iasides, thalamis ubi casta adolesceret aetas,
virgineas libare comas primosque solebant
excusare toros. celsam subeuntibus arcem
in gradibus summi delapsus culmine templi,
Arcados Euhippi spolium, cadit aereus orbis,
praemissasque faces, festum nubentibus ignem,
obruit, eque adytis simul exaudita remotis
nondum ausos firmare gradum tuba terruit ingens.
in regem conversi omnes formidine prima,
mox audisse negant; cunctos tamen omina rerum
dira movent, variisque metum sermonibus augent.
nec mirum: nam tum infaustos donante marito
ornatus, Argia, geris dirumque monile
Harmoniae. longa est series, sed nota malorum
persequar, unde novis tam saeva potentia donis.
Lemnius haec, ut prisca fides, Mavortia longum
furta dolens, capto postquam nil obstat amori
poena nec ultrices castigavere catenae,
Harmoniae dotale decus sub luce iugali
struxerat. hoc, docti quamquam maiora, laborant
Cyclopes, notique operum Telchines amica
certatim iuvere manu; sed plurimus ipsi
sudor. ibi arcano florentis igne zmaragdos L1[I]
cingit et infaustas percussum adamanta figuras
Gorgoneosque orbes Siculaque incude relictos
fulminis extremi cineres viridumque draconum
lu**cent**es a fronte iubas; hic flebile germen
Hesperidum et dirum Phrixei velleris aurum;
tum varias pestes raptumque interplicat atro
Tisiphones de crine ducem, et quae pessima ceston
vis probat; haec circum spumis lunaribus unguit
callidus atque hilari perfundit cuncta veneno.
non hoc Pasithea blandarum prima sororum,
non Decor Idaliusque puer, sed Luctus et Irae
et Dolor et tota pressit Discordia dextra.
prima fides operi, Cadmum comitata ia**cent**em
Harmonia versis in sibila dira querellis
Illyricos longo sulcavit pectore campos.
inproba mox Semele vix dona no**cent**ia collo
induit, et fallax intravit limina Iuno.
teque etiam, infelix, perhibent, Iocasta, decorum
possedisse nefas; vultus hac laude colebas,
heu quibus, heu placitura toris! post longior ordo.
tunc donis Argia nitet vilisque sororis
ornatus sacro praeculta supervenit auro.
viderat hoc coniunx perituri vatis et aras
ante omnis epulasque trucem secreta coquebat

Statius Thebaid

ergo alacres Argi, fuso rumore per urbem 25 (18C)
advenisse duci generos primisque hymenaeis 11 (8C)
egregiam Argian nec formae laude secundam
Deipylen tumida iam virginitate iugari,
gaudia mente parant; socias it Fama per urbes,
finitimisque agitatur agris procul usque Lycaeos
Partheniosque super saltus Ephyraeaque rura
nec minus Ogygias eadem dea turbida Thebas
insilit. haec totis perfundit moenia pinnis
Labdaciumque ducem praemissae consona nocti
territat; hospitia et thalamos et foedera regni
permixtumque genus — quae tanta li**cent**ia monstro,
quis furor? —, iam bella canit. diffuderat Argos
exspectata dies: laeto regalia coetu
atria complentur, species est cernere avorum
comminus et vivis certantia vultibus aera.
tantum ausae perferre manus! pater ipse bicornis
in laevum prona nixus sedet Inachus urna;
hunc tegit Iasiusque senex placidusque Phoroneus,
et bellator Abas indignatusque Tonantem
Acrisius nudoque ferens caput ense Coroebus,
torvaque iam Danai facinus meditantis imago;
exin mille duces. foribus tum inmissa superbis
unda fremit volgi, procerum manus omnis et alto
quis propior de rege gradus, stant ordine primi.
L2[O] interior sacris calet et sonat aula tumultu
𝔸 femineo; casta matrem cinxere corona
Argolides, pars virginibus circum undique fusae
foedera conciliant nova solanturque timorem.
ibant insignes vultuque habituque verendo
candida purpureum fusae super ora pudorem
deiectaeque genas; tacite subit ille supremus 3 (2C)
virginitatis amor, primaeque modestia culpae
confundit vultus; tunc ora rigantur honestis
imbribus, et teneros lacrimae iuvere parentes.
non secus ac supero pariter si cardine lapsae
Pallas et asperior Phoebi soror, utraque telis,
utraque torva genis flavoque in vertice nodo,
illa suas Cyntho comites agat, haec Aracyntho; 3
tunc, si fas oculis, non umquam longa tuendo
expedias, cui maior honos, cui gratior, aut plus
de Iove, mutatosque velint transumere cultus,
◆ et Pallas deceat pharetras et Delia cristas.

certant laetitia superosque in vota fatigant
Inachidae, quae cuique domus sacrique facultas.
hi fibris animaque litant, hi caespite nudo,
nec minus auditi, si mens accepta, merentur
ture deos, fractisque obtendunt limina silvis.
ecce metu subito — Lachesis sic dura iubebat — 13
inpulsae mentes, excussaque gaudia patri,

Statius Thebaid

stridor ibi et gemitus poenarum, atroque tumultu
fervet ager; saepe Eumenidum vocesque manusque
in medium sonuere diem, Letique triformis
ianitor agricolas campis auditus abegit.

hac et tunc fusca volucer deus obsitus umbra
exilit ad superos, infernaque nubila vultu
discutit et vivis adflatibus ora serenat.
inde per Arcturum mediaeque silentia Lunae
arva super populosque meat. Sopor obvius illi
Noctis agebat equos, trepidusque adsurgit honori
numinis et recto decedit limite caeli.
inferior volat umbra deo, praereptaque noscit
sidera principiumque sui; iamque ardua Cirrhae
pollutamque suo despectat Phocida busto.
ventum erat ad Thebas; gemuit prope limina nati
Laius et notos cunctatus inire penates.
ut vero et celsis suamet iuga nixa columnis
vidit et infectos etiamnum sanguine currus,
paene retro turbatus abit: nec summa Tonantis
iussa nec Arcadiae retinent spiramina virgae.

et tunc forte dies noto signata Tonantis
fulmine, praerupti cum te, tener Euhie, partus
transmisere patri. Tyriis ea causa colonis
insomnem ludo certatim educere noctem
suaserat; effusi passim per tecta, per agros,
serta inter vacuosque mero crateras anhelum L2[O]
proflabant sub luce deum; tunc plurima buxus 𝔸
aeraque taurinos sonitu vin**cent**ia pulsus.
ipse etiam gaudens nemorosa per avia sanas
inpulerat matres Baccho meliore Cithaeron.
qualia per Rhodopen rabido convivia coetu
Bistones aut mediae ponunt convallibus Ossae.
illis semianimum pecus excussaeque leonum
ore dapes, et lacte novo domuisse furorem
luxus: at Ogygii si quando adflavit Iacchi
saevus odor, tunc saxa manu, tunc pocula pulchrum
spargere et inmerito sociorum sanguine fuso
instaurare diem festasque reponere mensas.

nox ea, cum tacita volucer Cyllenius aura
regis Echionii stratis adlapsus, ubi ingens
fuderat Assyriis exstructa tapetibus alto
membra toro. pro gnara nihil mortalia fati
corda sui! capit ille dapes, habet ille soporem.
tunc senior quae iussus agit, neu falsa videri
noctis imago queat, longaevi vatis opacos
Tiresiae vultus vocemque et vellera nota
induitur. mansere comae propexaque mento
canities pallorque suus, sed falsa cucurrit
infula per crines, glaucaeque innexus olivae
vittarum provenit honos: dehinc tangere ramo

pectora et has visus fatorum expromere voces: 26 (19C)
'non somni tibi tempus, iners, qui nocte sub alta, 12 (9C)
germani secure, iaces, ingentia dudum
acta vocant rerumque graves, ignave, paratus.
tu veluti, magnum si iam tollentibus austris
Ionium nigra iaceat sub nube, magister
inmemor armorum versantisque aequora clavi
cunctaris. iamque ille novis — scit Fama — superbit
conubiis viresque parat, quis regna capessat,
quis neget, inque tua senium sibi destinat aula.
dant animos socer augurio fatalis Adrastus
dotalesque Argi, nec non in foedera vitae
pollutus placuit fraterno sanguine Tydeus.
hinc tumor, et longus fratri promitteris exul.
ipse deum genitor tibi me miseratus ab alto
mittit: habe Thebas, caecumque cupidine regni
ausurumque eadem germanum expelle, nec ultra
fraternos inhiantem obitus sine fidere coeptis
fraudibus aut Cadmo dominas inferre Mycenas.'
  dixit, et abscedens — etenim iam pallida turbant
sidera lucis equi — ramos ac vellera fronti
deripuit, confessus avum, dirique nepotis
incubuit stratis, iugulum mox caede patentem
nudat et undanti perfundit vulnere somnum.
illi rupta quies, attollit membra toroque
L2[I] eripitur plenus monstris, vanumque cruorem
𝔸 excutiens simul horret avum fratremque requirit.
qualis ubi audito venantum murmure tigris
horruit in maculas somnosque excussit inertes,
bella cupit laxatque genas et temperat ungues,
mox ruit in turmas natisque alimenta cruentis
spirantem fert ore virum: sic excitus ira 4 (3C)
ductor in absentem consumit proelia fratrem.
  et iam Mygdoniis elata cubilibus alto
inpulerat caelo gelidas Aurora tenebras,
rorantis excussa comas multumque sequenti
sole rubens; illi roseus per nubila seras
advertit flammas alienumque aethera tardo
Lucifer exit equo, donec pater igneus orbem 4
impleat atque ipsi radios vetet esse sorori,
cum senior Talaionides nec longa morati
Dircaeusque gradum pariterque Acheloius heros
✦ corripuere toris. illos post verbera fessos
exceptamque hiemem cornu perfuderat omni
Somnus; at Inachio tenuis sub pectore regi
tracta quies, dum mente deos inceptaque versat
hospitia, et quae sint generis adscita repertis
fata movet. postquam mediis in sedibus aulae
congressi inque vicem dextras iunxere locumque,
quo serere arcanas aptum atque evolvere curas,
insidunt, prior his dubios conpellat Adrastus:
'egregii iuvenum, quos non sine numine regnis
invexit nox dextra meis, quibus ipse per imbres
fulminibus mixtos intempestumque Tonantem
has meus usque domos vestigia fecit Apollo,
non equidem obscurum vobis plebique Pelasgae
esse rear, quantis conubia nostra procorum
turba petant studiis; geminae mihi namque, nepotum
laeta fides, aequo pubescunt sidere natae.
quantus honos quantusque pudor, ne credite patri,
et super hesternas licuit cognoscere mensas.
has tumidi solio et late dominantibus armis
optavere viri — longum enumerare Pheraeos
Oebaliosque duces — et Achaea per oppida matres
spem generis, nec plura tuus despexerat Oeneus
foedera Pisaeisque socer metuendus habenis.
sed mihi nec Sparta genitos nec ab Elide missos
iungere fas generos: vobis hic sanguis et aulae
cura meae longo promittitur ordine fati.
di bene, quod tales stirpemque animosque venitis,
ut responsa iuvent: hic durae tempore noctis
partus honos, haec illa venit post verbera merces.'
  audierant, fixosque oculos per mutua paulum
ora tenent, visique inter sese ordine fandi
cedere. sed cunctis Tydeus audentior actis
incipit: 'o quam te parcum in praeconia famae L2[I]
mens agitat matura tuae, quantumque ferentem 𝔸
fortunam virtute domas! cui cedat Adrastus
imperiis? quis te solio Sicyonis avitae
excitum infrenos conponere legibus Argos
nesciat? atque utinam his manibus permittere gentis,
Iuppiter aeque, velis, quas Doricus alligat intus
Isthmos et alterno quas margine submovet infra!
non fugeret diras lux intercisa Mycenas,
saeva nec Eleae gemerent certamina valles,
Eumenidesque aliis aliae sub regibus, et quae
tu potior, Thebane, queri: nos vero volentes
expositique animis.' sic interfatus et alter
subicit: 'anne aliquis soceros accedere tales
abnuat? exulibus quamquam patriaque fugatis
nondum laeta Venus, tamen omnis corde resedit
tristitia, adfixique animo cessere dolores.
nec minus haec laeti trahimus solacia, quam si
praecipiti convulsa noto prospectet amicam
puppis humum. iuvat ingressos felicia regni
omina, quod superest fati vitaeque laborum
fortuna transire tua.' nec plura morati
consurgunt, dictis inpensius aggerat omne
promissum Inachius pater, auxilioque futurum
et patriis spondet reduces inducere regnis.

praecipue stipare viros densasque memento
multiplicare acies! fumantem hunc aspice late
ense meo campum: tales in bella venimus.'
haec ait, et meritae pulchrum tibi, Pallas, honorem
sanguinea de strage parat, praedamque ia**cent**em
conportat gaudens ingentiaque acta recenset.
quercus erat tenerae iam longum oblita iuventae
aggere camporum medio, quam plurimus ambit
frondibus incurvis et crudo robore cortex.
huic leves galeas perfossaque vulnere crebro
inserit arma ferens, huic truncos ictibus enses
subligat et tractas membris spirantibus hastas.
corpora tunc atque arma simul cumulata superstans
incipit — oranti nox et iuga longa resultant —:
'diva ferox, magni decus ingeniumque parentis,
bellipotens, cui torva genis horrore decoro
cassis et asperso crudescit sanguine Gorgon,
nec magis ardentes Mavors hastataque pugnae
inpulerit Bellona tubas, huic adnue sacro,
seu Pandionio nostras invisere noctes
monte venis, sive Aonia devertis Itone
laeta choris, seu tu Libyco Tritone repexas
lota comas, qua te biiugo temone frementem
intemeratarum volucer rapit axis equarum:
nunc tibi fracta virum spolia informisque dicamus
L1[O] exuvias. at si patriis Parthaonis arvis
𝔹 inferar et reduci pateat mihi Martia Pleuron,
aurea tunc mediis urbis tibi templa dicabo
collibus, Ionias qua despectare procellas
dulce sit, et flavo tollens ubi vertice pontum
turbidus obiectas Achelous Echinadas exit.
hic ego maiorum pugnas vultusque tremendos
magnanimum effingam regum, figamque superbis
arma tholis, quaeque ipse meo quaesita revexi
sanguine, quaeque dabis captis, Tritonia, Thebis.
centum ibi virgineis votae Calydonides aris
Actaeas tibi rite faces et ab arbore casta
nectent purpureas niveo discrimine vittas,
pervigilemque focis ignem longaeva sacerdos
nutriet, arcanum numquam spretura pudorem.
tu bellis, tu pace feres de more frequentes
primitias operum, non indignante Diana.'
2.743 ◆ dixerat, et dulces iter instaurabat ad Argos.

3.1 AT non Aoniae moderator perfidus orae
nocte sub ancipiti, quamvis umentibus astris
longus ad auroram superet labor, otia somni
accipit; invigilant animo scelerisque parati
supplicium exer**cent** curae; tum plurima versat
pessimum in dubiis augur timor. 'ei mihi' clamat,
3.7 'unde morae?' — nam prona ratus facilemque tot armis
Tydea, nec numero virtutem animumque rependit —

27 Iuno venit. quo tendis iter? ni conscius ardor
13 ducit et ad Thebas melior socer.' hic breve tandem
risit Echionius iuvenis tenerumque dolorem
coniugis amplexu solatus et oscula maestis
tempestiva genis posuit lacrimasque repressit;
'solve metus animo, dabitur, mihi crede, merentum
consiliis tranquilla dies; te fortior annis
nondum cura decet. sciat haec Saturnius olim
fata parens, oculosque polo demittere si quos
Iustitia et rectum terris defendere curat:
fors aderit lux illa tibi, qua moenia cernes
coniugis et geminas ibis regina per urbes.'
sic ait, et caro raptim se limine profert.
Tydea iam socium coeptis, iam pectore fido
aequantem curas — tantus post iurgia mentes
vinxit amor — socerumque adfatur tristis Adrastum.
fit mora consilio, cum multa moventibus una
iam potior cunctis sedit sententia, fratris
pertemptare fidem tutosque in regna precando
explorare aditus. audax ea munera Tydeus
sponte subit; nec non et te, fortissime gentis
Aetolum, multum lacrimis conata morari
Deipyle, sed iussa patris tutique regressus
legato iustaeque preces vicere sororis.
iamque emensus iter silvis ac litore durum,
qua Lernaea palus ambustaque sontibus alte **L1[O]**
intepet hydra vadis, et qua vix carmine raro 𝔹
longa sonat Nemea nondum pastoribus ausis,
qua latus Eoos Ephyres quod vergit ad euros
Sisyphiique sedent portus irataque terrae
curva Palaemonio secluditur unda Lechaeo.
hinc praetervectus Nisum et te, mitis Eleusin,
laevus abit, iamque arva gradu Teumesia et arces
intrat Agenoreas; ibi durum Eteoclea cernit
sublimem solio saeptumque horrentibus armis.
iura ferus populo trans legem ac tempora regni
iam fratris de parte dabat; sedet omne paratus
in facinus queriturque fidem tam sero reposci.
constitit in mediis — ramus manifestat olivae
legatum — causasque viae nomenque rogatus
edidit; utque rudis fandi pronusque calori
semper erat, iustis miscens tamen aspera coepit:
'si tibi plana fides et dicti cura maneret
foederis, ad fratrem completo iustius anno
legatos hinc ire fuit teque ordine certo
fortunam exuere et laetum descendere regno,
ut vagus ille diu passusque haud digna per urbes
ignotas pactae tandem succederet aulae.
sed quia dulcis amor regni blandumque potestas,
31 posceris: astriferum iam velox circulus orbem **2**.400

torsit et amissae redierunt montibus umbrae,
ex quo frater inops ignota per oppida tristes
exul agit casus; et te iam tempus aperto
sub Iove ferre dies terrenaque frigora membris
ducere et externos submissum ambire penates.
pone modum laetis; satis ostro dives et auro
conspicuus tenuem germani pauperis annum
risisti; moneo, regnorum gaudia temet
dedoceas patiensque fugae mereare reverti.'
  dixerat. ast illi tacito sub pectore dudum
ignea corda fremunt, iacto velut aspera saxo
comminus erigitur serpens, cui subter inanes
longa sitis latebras totumque agitata per artus
convocat in fauces et squamea colla venenum:
'cognita si dubiis fratris mihi iurgia signis
ante forent nec clara odiorum arcana paterent,
sufficeret vel sola fides, qua torvus et illum
mente gerens, ceu saepta novus iam moenia laxet
fossor et hostiles inimi**cent** classica turmas,
praefuris. in medios si comminus orsa tulisses
Bistonas aut refugo pallentes sole Gelonos,
parcior eloquio et medii reverentior aequi
inciperes. neque te furibundae crimine mentis
arguerim: mandata refers. nunc omnia quando
plena minis, nec sceptra fide nec pace sequestra
L1[I] poscitis, et propior capulo manus, haec mea regi
𝔹 Argolico, nondum aequa tuis, vice dicta reporta:
quae sors iusta mihi, quae non indebitus annis
sceptra dicavit honos, teneo longumque tenebo.
te penes Inachiae dotalis regia dono
coniugis, et Danaae — quid enim maioribus actis
invideam? — cumulentur opes, felicibus Argos
auspiciis Lernamque regas; nos horrida Dirces
pascua et Euboicis artatas fluctibus oras,
non indignati miserum dixisse parentem
Oedipoden: tibi larga — Pelops et Tantalus auctor! —
nobilitas, propiorque fluat de sanguine iuncto
Iuppiter. anne feret luxu consueta paterno
hunc regina larem? nostrae cui iure sorores
anxia pensa trahant, longo quam sordida luctu
mater et ex imis auditus forte tenebris
offendat sacer ille senex! iam pectora volgi
◆ adsuevere iugo: pudet heu! plebisque patrumque,
ne totiens incerta ferant mutentque gementes
imperia et dubio pigeat parere tyranno.
non parcit populis regnum breve; respice, quantus
horror et attoniti nostro in discrimine cives!
hosne ego, quis certa est sub te duce poena, relinquam?
iratus, germane, venis. fac velle: nec ipsi,
si modo notus amor meritique est gratia, patres

28 (20C) nuntius acta feram vulgique per ora paventis
14 (10C) contempto te rege canam: sic inrita nobis
tela cadant, nullique tuum penetrabile ferro
pectus, et optanti victor reveharis amico.'
dixerat. ille nihil vultu mutatus 'inanis
perdis' ait 'lacrimas, et tu, ni fallor, iniquo
pollicitus mea colla duci: nunc arma diemque
proice; quid timidae sequeris compendia vitae?
bella manent.' simul haec, et crassum sanguine telum
iam redit; ille super dictis infensus amaris
prosequitur victos: 'non haec trieterica vobis
nox patrio de more venit, non orgia Cadmi
cernitis aut avidas Bacchum scelerare parentes.
nebridas et fragiles thyrsos portare putastis
inbellem ad sonitum maribusque incognita veris
foeda Celaenaea committere proelia buxo?
hic aliae caedes, alius furor: ite sub umbras,
o timidi paucique!' haec intonat; ast tamen illi
membra negant, lassusque ferit praecordia sanguis.
iam sublata manus cassos defertur in ictus,
tardatique gradus, clipeum nec sustinet umbo
mutatum spoliis, gelidus cadit imber anhelo
pectore, tum crines ardentiaque ora cruentis
roribus et taetra morientum aspargine manant:
ut leo, qui campis longe custode fugato
Massylas depastus oves, ubi sanguine multo **L1[I]**
luxuriata fames cervixque et tabe gravatae 𝔹
consedere iubae, mediis in caedibus adstat
aeger, hians victusque cibis; nec iam amplius irae
crudescunt: tantum vacuis ferit aera malis
molliaque eiecta delambit vellera lingua.
6 (4C) ille etiam Thebas spoliis et sanguine plenus
isset et attonitis sese populoque ducique
ostentasset ovans, ni tu, Tritonia virgo,
flagrantem multaque operis caligine plenum
consilio dignata virum: 'sate gente superbi
Oeneos, absentis cui dudum vincere Thebas
adnuimus, iam pone modum nimiumque secundis
6 parce deis: huic una fides optanda labori.
fortuna satis usus abi.' restabat acerbis
funeribus socioque gregi non sponte superstes
Haemonides — ille haec praeviderat, omina doctus
aeris et nulla deceptus ab alite — Maeon,
nec veritus prohibere ducem, sed fata monentem
privavere fide. vita miserandus inerti
damnatur; trepido Tydeus inmitia mandat:
'quisquis es Aonidum, quem crastina munere nostro
manibus exemptum mediis Aurora videbit,
haec iubeo perferre duci: cinge aggere portas,
tela nova, fragiles aevo circum inspice muros,

tot queritur cessare manus: non segnior ardet
Statius huc illuc clipeum obiectans, seque ipse recedens
Thebaid circuit, interdum trepidis occurrit et instat
spicula devellens, clipeo quae plurima toto
fixa tremunt armantque virum saepe aspera passum
volnera, sed nullum vitae in secreta receptum
nec mortem sperare valet. rotat ipse furentem
Deilochum, comitemque illi iubet ire sub umbras
Phegea sublata minitantem bella securi
Dircaeumque Gyan et Echionium Lycophontem.
iam trepidi sese quaerunt numerantque, nec idem
caedis amor, plenamque dolent rarescere turbam.
  ecce Chromis Tyrii demissus origine Cadmi —
hunc utero quondam Dryope Phoenissa gravato
rapta repente choris onerisque oblita ferebat,
dumque trahit prensis taurum tibi cornibus, Euhan,
procidit inpulsus nimiis conatibus infans —
tunc audax iaculis et capti pelle leonis
pinea nodosam quassabat robora clavam
increpitans: ‘unusne, viri, tot caedibus unus
ibit ovans Argos? vix credet fama reverso!
heus socii, nullaene manus, nulla arma valebunt?
haec regi promissa, Cydon, haec, Lampe, dabamus?’
dum clamat, subit ore cavo Teumesia cornus,
nec prohibent fauces; atque illi voce repleta
L2[O] intercepta natat prompto in sanguine lingua.
𝔹 stabat adhuc, donec transmissa morte per artus
labitur inmorsaque cadens obmutuit hasta.
vos quoque, Thespiadae, cur infitiatus honora
arcuerim fama? fratris moribunda levabat
membra solo Periphas — nil indole clarius illa
nec pietate fuit —, laeva mar**cent**ia colla
sustentans dextraque latus; singultibus artum
exhaurit thoraca dolor, nec vincla coer**cent**
undantem fletu galeam, cum multa gementi
pone gravis curvas perfringit lancea costas.
exit et in fratrem, cognataque pectora telo
conserit; ille oculos etiamnum in luce natantes
sistit et aspecta germani morte resolvit.
at cui vita recens et adhuc in vulnere vires
‘hos tibi complexus, haec dent’ ait ‘oscula nati.’
procubuere pares fatis, miserabile votum
✦ mortis, et alterna clauserunt lumina dextra.
  protinus idem ultro iaculo parmaque Menoeten
proterrebat agens trepidis vestigia retro
passibus urgentem, donec defecit iniqua
lapsus humo, pariterque manus distractus in ambas
orat et a iugulo nitentem sustinet hastam:
‘parce per has stellis interlabentibus umbras,
per superos noctemque tuam; sine, tristia Thebis

29 (21C) reddere regna sinent.’ non ultra passus et orsa
15 (11C) iniecit mediis sermonibus obvia: ‘reddes,’ Statius
ingeminat, ‘reddes; non si te ferreus agger Thebaid
ambiat aut triplices alio tibi carmine muros
Amphion auditus agat, nil tela nec ignes
obstiterint, quin ausa luas nostrisque sub armis
captivo moribundus humum diademate pulses.
tu merito; ast horum miseret, quos sanguine vilis
coniugibus natisque infanda ad proelia raptos
proicis excidio, bone rex. o quanta Cithaeron
funera sanguineusque vadis, Ismene, rotabis!
haec pietas, haec magna fides! nec crimina gentis
mira equidem duco: sic primus sanguinis auctor
incestique patrum thalami; sed fallit origo:
Oedipodis tu solus eras, haec praemia morum
ac sceleris, vidente, feres! nos poscimus annum;
sed moror.’ haec audax etiamnum in limine retro
vociferans iam tunc inpulsa per agmina praeceps
evolat. Oeneae vindex sic ille Dianae
erectus saetis et aduncae fulmine malae,
cum premeret Pelopea phalanx, saxa obvia volvens
fractaque perfossis arbusta Acheloia ripis,
iam Telamona solo, iam stratum Ixiona linquens
te, Meleagre, subit: ibi demum cuspide lata
haesit et obnixo ferrum laxavit in armo.
talis adhuc trepidum linquit Calydonius heros **L2[O]**
concilium infrendens, ipsi ceu regna negentur, 𝔹
festinatque vias ramumque precantis olivae
abicit. attonitae tectorum e limine summo
aspectant matres, saevoque infanda precantur
Oenidae tacitoque simul sub pectore regi.
7 (5C) nec piger ingenio scelerum fraudisque nefandae
rector eget. iuvenum fidos, lectissima bello
corpora, nunc pretio, nunc ille hortantibus ardens
sollicitat dictis, nocturnaque proelia saevus
instruit, et sanctum populis per saecula nomen
legatum insidiis tacitoque invadere ferro —
quid regnis non vile? — cupit. quas quaereret artes,
7 si fratrem, Fortuna, dares! o caeca no**centum**
consilia! o semper timidum scelus! exit in unum
plebs ferro iurata caput; ceu castra subire
apparet aut celsum crebris arietibus urbis
inclinare latus: densi sic agmine facto
quinquaginta altis funduntur in ordine portis.
macte animi, tantis dignus qui credens armis!
  fert via per dumos propior, qua calle latenti
praecelerant densaeque legunt conpendia silvae.
lecta dolis sedes: gemini procul urbe malignis
17 faucibus urgentur colles, quos umbra superni
montis et incurvis claudunt iuga frondea silvis —

insidias natura loco caecamque latendi
struxit opem — mediasque arte secat aspera rupes
semita, quam subter campi devexaque latis
arva ia**cent** spatiis. contra inportuna crepido,
Oedipodioniae domus alitis; hic fera quondam
pallentis erecta genas suffusaque tabo
lumina, concretis infando sanguine plumis
relliquias amplexa virum semesaque nudis
pectoribus stetit ossa premens visuque frementi
conlustrat campos, si quis concurrere dictis
hospes inexplicitis aut comminus ire viator
audeat et dirae commercia iungere linguae;
nec mora, quin acuens exertos protinus ungues
liventesque manus fractosque in vulnera dentes
terribili adplausu circum hospita surgeret ora;
et latuere doli, donec de rupe cruenta
heu! simili deprensa viro, cessantibus alis,
tristis inexpletam scopulis adfligeret alvum.
monstrat silva nefas, horrent vicina iuvenci
gramina, damnatis avidum pecus abstinet herbis.
non Dryadum placet umbra choris, non commoda sacris
Faunorum, diraeque etiam fugere volucres
prodigiale nemus. tacitis huc gressibus acti
deveniunt peritura cohors, hostemque superbum
adnixi iaculis et humi posita arma tenentes
L2[I] exspectant densaque nemus statione coronant.
𝔹 coeperat umenti Phoebum subtexere palla
Nox et caeruleam terris infuderat umbram.
ille propinquabat silvis et ab aggere celso
scuta virum galeasque videt rutilare comantis,
qua laxant rami nemus adversaque sub umbra
flammeus aeratis lunae tremor errat in armis.
obstipuit visis, ibat tamen, horrida tantum
spicula et inclusum capulo tenus admovet ensem,
ac prior 'unde, viri, quidve occultatis in armis?'
non humili terrore rogat. nec reddita contra
vox. fidamque negant suspecta silentia pacem.
ecce autem vasto Chthonii contorta lacerto,
quo duce freta cohors, fuscas intervolat auras
hasta; sed audenti deus et fortuna recessit.
per tamen Olenii tegimen suis atraque saetis
terga super laevos umeros vicina cruori
◆ effugit et viduo iugulum ferit inrita ligno.
tunc horrere comae sanguisque in corda gelari.
huc ferus atque illuc animum pallentiaque ira
ora ferens — nec tanta putat sibi bella parari —:
'ferte gradum contra campoque erumpite aperto!
quis timor audendi, quae tanta ignavia? solus,
solus in arma voco.' neque in his mora:; quos ubi plures,
quam ratus, innumeris videt excursare latebris,

30 (22C) hos deire iugis, illos e vallibus imis
16 (12C) crescere, nec paucos campo, totumque sub armis
conlucere iter, ut clausas indagine profert
in medium vox prima feras, quae sola medendi
turbata ratione via est, petit ardua dirae
Sphingos et abscisis infringens cautibus uncas
exsuperat iuga dira manus, scopuloque potitus,
unde procul tergo metus et via prona nocendi,
saxum ingens, quod vix plena cervice gementes
vertere humo murisque valent inferre iuvenci,
rupibus evellit; dein toto sanguine nixus
sustinet, inmanem quaerens librare ruinam,
qualis in adversos Lapithas erexit inanem
magnanimus cratera Pholus. stupet obvia leto
turba superstantem atque emissi turbine montis
obruitur; simul ora virum, simul arma manusque
fractaque commixto sederunt pectora ferro.
quattuor hic adeo disiecti mole sub una
congemuere, fuga tremefactum protinus agmen
excutitur coeptis. neque enim temnenda iacebant
funera: fulmineus Dorylas, quem regibus ardens
aequabat virtus, Martisque e semine Theron
terrigenas confisus avos, nec vertere cuiquam
frena secundus Halys, sed tunc pedes occubat arvis,
Pentheumque trahens nondum te Phaedimus aequo,
Bacche, genus. quorum ut subitis exterrita fatis L2[I]
agmina turbatam vidit laxare catervam, 𝔹
quae duo sola manu gestans adclinia monti
fixerat, intorquet iacula et fugientibus addit.
mox in plana libens, nudo ne in pectore tela
inciderent, saltu praeceps defertur et orbem,
8 (6C) quem procul oppresso vidit Therone volutum,
corripuit, tergoque et vertice tegmina nota
saeptus et hostili propugnans pectora parma
constitit. inde iterum densi glomerantur in unum
Ogygidae firmantque gradum; trahit ocius ensem
Bistonium Tydeus, Mavortia munera magni
Oeneos, et partes pariter divisus in omnes
8 hos obit atque illos ferroque micantia tela
decutit; inpeditant numero seque ipsa vicissim
arma premunt, nec vis conatibus ulla, sed ipsae
in socios errare manus et corpora turba
involvi prolapsa sua; manet ille ruentis
angustus telis et inexpugnabilis obstat.
non aliter — Geticae si fas est credere Phlegrae —
armatum inmensus Briareus stetit aethera contra,
hinc Phoebi pharetras, hinc torvae Pallados anguis,
inde Pelethroniam praefixa cuspide pinum
18 Martis, at hinc lasso mutata Pyragmone temnens
fulmina, cum toto nequiquam obsessus Olympo

non egomet tacitos Veneris furata calores 31
Statius culpatamve facem: tua iussa verenda tuosque 17
Thebaid dilexi monitus. nunc qua feritate dolentis
despiciam questus? nescis, pater optime, nescis,
quantus amor castae misero nupsisse marito.
et nunc maesta quidem grave et inlaetabile munus,
ut timeam doleamque, rogo; sed eum oscula rumpet
maesta dies, cum rauca dabunt abeuntibus armis
signa tubae saevoque genas fulgebitis auro,
ei mihi! care pater, iterum fortasse rogabo.'
illius umenti carpens pater oscula vultu:
'non equidem has umquam culparim, nata, querellas;
pone metus, laudanda rogas nec digna negari.
sed mihi multa dei — nec tu sperare, quod urges,
desine — , multa metus regnique volubile pondus
subiciunt animo. veniet, qui debitus istis,
nata. modus, neque te incassum flevisse quereris.
tu solare virum, neu sint dispendia iustae
dura morae: magnos cunctamur, nata, paratus.
proficitur bello.' di**cent**em talia nascens
3.721 ✦ lux monet ingentesque iubent adsurgere curae.
4.1 TERTIUS horrentem zephyris laxaverat annum
Phoebus et angusto cogebat limite vernum
longius ire diem, cum fracta inpulsaque fatis
L1[O] consilia et tandem miseri data copia belli.
prima manu rutilam de vertice Larissaeo
ostendit Bellona facem dextraque trabalem
hastam intorsit agens, liquido quae stridula caelo
fugit et Aoniae celso stetit aggere Dirces.
mox et castra subit ferroque auroque coruscis
mixta viris turmale fremit; dat euntibus enses,
plaudit equos, vocat ad portas; hortamina fortes 1
praeveniunt, timidisque etiam brevis addita virtus.
dicta dies aderat. cadit ingens rite Tonanti
Gradivoque pecus, nullisque secundus in extis
pallet et armatis simulat sperare sacerdos.
iamque suos circum pueri nuptaeque patresque
funduntur mixti summisque a postibus obstant.
nec modus est lacrimis: rorant clipeique iubaeque 1
triste salutantum, et cunctis dependet ab armis
suspiranda domus; galeis iuvat oscula clusis
inserere amplexuque truces deducere conos.
illi, quis ferrum modo, quis mors ipsa placebat,
dant gemitus fractaque labant singultibus ira.
sic ubi forte viris longum super aequor ituris,
cum iam ad vela noti et scisso redit ancora fundo,
haeret amica manus: certant innectere collo
brachia, manantesque oculos hinc oscula turbant,
hinc magni caligo maris, tandemque relicti 19
4.29 stant in rupe tamen; fugientia carbasa visu 35
dulce sequi, patriosque dolent crebrescere ventos.

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 3

PREVIEW
Theb. 4

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 721 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

AT non Aoniae moderator perfidus orae 32 (23C)
nocte sub ancipiti, quamvis umentibus astris 18 (13C)
longus ad auroram superet labor, otia somni
accipit; invigilant animo scelerisque parati
supplicium exer**cent** curae; tum plurima versat
pessimum in dubiis augur timor. 'ei mihi' clamat,
'unde morae?' — nam prona ratus facilemque tot armis
Tydea, nec numero virtutem animumque rependit —
'num regio diversa viae? num missus ab Argis
subsidio globus? an sceleris data fama per urbes
finitimas? paucosne, pater Gradive, manuve
legimus indecores? at enim fortissimus illic
et Chromis et Dorylas et nostris turribus aequi
Thespiadae totos raperent mihi funditus Argos.
nec tamen ille meis, reor, inpenetrabilis armis
aere gerens solidoque satos adamante lacertos
venerat; heu segnes, quorum labor haeret in uno,
si conserta manus.' vario sic turbidus aestu
angitur ac sese culpat super omnia, qui non
orantem in mediis legatum coetibus ense
perculerit foedasque palam satiaverit iras.
iam pudet incepti, iam paenitet. ac velut ille
fluctibus Ioniis Calabrae datus arbiter alno —
nec rudis undarum — portus sed linquere amicos
purior Olenii frustra gradus inpulit astri —,
L1[I] cum fragor hiberni subitus Iovis, omnia mundi
claustra tonant multusque polos inclinat Orion,
ipse quidem malit terras pugnatque reverti,
fert ingens a puppe notus, tunc arte relicta
ingemit et caecas sequitur iam nescius undas:
talis Agenoreus ductor caeloque morantem
Luciferum et seros maerentibus increpat ortus. 2 (1C)
ecce sub occiduas versae iam Noctis habenas
astrorumque obitus, ubi primum maxima Tethys
inpulit Eoo cunctantem Hyperiona ponto,
ima flagellatis, signum lugubre malorum,
ponderibus trepidavit humus, motusque Cithaeron
antiquas dedit ire nives; tunc visa levari
culmina septenaeque iugo concurrere portae. 2
et prope sunt causae: gelido remeabat Eoo
iratus fatis et tristis morte negata
Haemonides; necdum ora patent, dubiusque notari
signa dabat magnae longe manifesta ruinae
planctuque et gemitu; lacrimas nam protinus omnis
fuderat. haud aliter saltu devertitur orbus
pastor ab agrestum nocturna strage luporum,
cuius erile pecus silvis inopinus abegit
imber et hibernae ventosa cacumina lunae:
luce patent caedes; domino perferre re**cent**es 20
ipse timet casus, haustaque informis harena 36

clangor eat. quid vota virum meliora moraris?
scilicet ut vanis avibus natoque domoque
et thalamis potiare iacens, sileamus inulti
Tydeos egregii perfossum pectus et arma
foederis abrupti? quodsi bella effera Graios
ferre vetas, i Sidonios legatus ad hostes:
haec pacem tibi serta dabunt. tua prorsus inani
verba polo causas abstrusaque nomina rerum
eliciunt? miseret superum, si carmina curae
humanaeque preces! quid inertia pectora terres?
primus in orbe deos fecit timor! et tibi tuto
nunc eat iste furor; sed prima ad classica cum iam
hostilem Ismenon galeis Dircenque bibemus,
ne mihi tunc, moneo, lituos atque arma volenti
obvius ire pares venisque aut alite visa
bellorum proferre diem: procul haec tibi mollis
infula terrificique aberit dementia Phoebi:
illic augur ego et mecum quicumque parati
insanire manu.' rursus fragor intonat ingens
hortantum et vasto subter volat astra tumultu.
ut rapidus torrens, animos cui verna ministrant
flamina et exuti concreto frigore montes,
cum vagus in campos frustra prohibentibus exit
obicibus, resonant permixto turbine tecta,
arva, armenta, viri, donec stetit inprobus alto
colle minor magnoque invenit in aggere ripas. L1[I]
haec alterna ducum nox interfusa diremit.
at gemitus Argia viri non amplius aequo
corde ferens sociumque animo miserata dolorem,
sicut erat laceris pridem turpata capillis
et fletu signata genas, ad celsa verendi
ibat tecta patris, parvumque sub ubere caro
Thessandrum portabat avo iam nocte suprema
ante novos ortus, ubi sola superstate plaustro
Arctos ad oceanum fugientibus invidet astris.
utque fores iniit magnoque adfusa parenti est:
'cur tua cum lacrimis maesto sine coniuge supplex
limina nocte petam, cessem licet ipsa profari,
scis genitor. sed iura deum genialia testor
teque pater, non ille iubet, sed pervigil angor;
ex quo primus Hymen movitque infausta sinistram
Iuno facem, semper lacrimis gemituque propinquo
exturbata quies. non si mihi tigridis horror
aequoreasque super rigeant praecordia cautes,
ferre queam; tu solus opem, tu summa medendi
iura tenes; da bella, pater, generique ia**cent**is
aspice res humiles, atque hanc, pater, aspice prolem
exulis; huic olim generis pudor. o ubi prima
hospitia et iunctae testato numine dextrae!
hic certe est, quem fata dabant, quem dixit Apollo;

nobilitas; sed enim ipse manu praegressus avorum
facta, diu tuto superum contemptor et aequi
inpatiens largusque animae, modo suaserit ira —,
unus ut e silvis Pholoes habitator opacae
inter et Aetnaeos aequus consurgere fratres,
ante fores, ubi turba ducum vulgique frementis,
Amphiarae, tuas ‘quae tanta ignavia’ clamat,
‘Inachidae vosque o socio de sanguine Achivi?
unius — heu pudeat! — plebeia ad limina civis
tot ferro accinctae gentes animisque paratae
pendemus? non si ipse cavo sub vertice Cirrhae,
quisquis is est, timidis famaeque ita visus, Apollo
mugiat insano penitus seclusus in antro,
exspectare queam, dum pallida virgo tremendas
nuntiet ambages. virtus mihi numen et ensis,
quem teneo! iamque hic timida cum fraude sacerdos
exeat, aut hodie, volucrum quae tanta potestas,
experiar.’ laetum fremit adsensuque furentem
implet Achaea manus. tandem prorumpere adactus
Oeclides: ‘alio curarum agitante tumultu
✦ non equidem effreno iuvenis clamore profani
dictorumque metu, licet hic insana minetur,
elicior tenebris; alio mihi debita fato
summa dies, vetitumque dari mortalibus armis.
sed me vester amor nimiusque arcana profari
L2[O] Phoebus agit; vobis ventura atque omne, quod ultra est,
pandere maestus eo; nam te, vesane, moneri
ante nefas, unique tacet tibi noster Apollo.
quo, miseri, fatis superisque obstantibus arma,
quo rapitis? quae vos Furiarum verbera caecos
exagitant? adeone animarum taedet? et Argos
exosi? nil dulce domi? nulla omina curae?
quid me Persei secreta ad culmina montis
ire gradu trepido superumque inrumpere coetus
egistis? potui pariter nescire, quis armis
casus, ubi atra dies, quae fati exordia cunctis,
quae mihi. consulti testor penetralia mundi
et volucrum adfatus et te, Thymbraee, vocanti
non alias tam saeve mihi, quae signa futuri
pertulerim: vidi ingentis portenta ruinae,
vidi hominum divumque metus hilaremque Megaeram
et Lachesin putri vacuantem saecula penso.
proicite arma manu: deus ecce furentibus obstat,
ecce deus! miseri, quid pulchrum sanguine victo
Aoniam et diri saturare navalia Cadmi?
sed quid vana cano, quid fixos arceo casus?
ibimus —’ hic presso gemuit semel ore sacerdos.
illum iterum Capaneus: ‘tuus o furor auguret uni
ista tibi, ut serves vacuos inglorius annos
et tua non umquam Tyrrhenus tempora circum

33 (24C) questibus implet agros, stabulique silentia magni
19 (14C) odit et amissos longo ciet ordine tauros.
illum congestae portarum ad limina matres
ut solum videre — nefas! — nulla agmina circum
magnanimosque duces, nil ausae quaerere tollunt
clamorem, qualis bello supremus apertis
urbibus, aut pelago iam descendente carina.
ut primum invisi cupido data copia regis:
‘hanc tibi de tanto donat ferus agmine Tydeus
infelicem animam, sive haec sententia divum,
seu fortuna fuit, seu, quod pudet ira fateri,
vis invicta viri. vix credo et nuntius: omnes
procubuere, omnes. noctis vaga lumina testor
et socium manes et te, mala protinus ales,
qua redeo, non hanc lacrimis meruisse nec astu
crudelem veniam atque inhonorae munera lucis.
sed mihi iussa deum placitoque ignara moveri
Atropos atque olim non haec data ianua leti
eripuere necem. iamque ut mihi prodiga vitae
pectora et extremam nihil horrescentia mortem
aspicias: bellum infandum ominibusque negatam
movisti, funeste, aciem; dum pellere leges.
et consanguineo gestis regnare superbus
exule, te series orbarum excisa domorum
planctibus adsiduis, te diro horrore volantes
quinquaginta animae circum noctesque diesque L2[O]
adsilient; neque enim ipse moror.’ iam moverat iras
rex ferus, et tristes ignescunt sanguine vultus.
inde ultro Phlegyas et non cunctator iniqui
Labdacus — hos regni ferrum penes — ire manuque
proturbare parant. sed iam nudaverat ensem
3 (2C) magnanimus vates, et nunc trucis ora tyranni,
nunc ferrum aspectans: ‘numquam tibi sanguinis huius
ius erit aut magno feries inperdita Tydeo
pectora; vado equidem exultans ereptaque fata
insequor et comites feror exspectatus ad umbras.
te superis fratrique —’ et iam media orsa loquentis
absciderat plenum capulo latus; ille dolori
3 pugnat et ingentem nisu duplicatus in ictum
conruit, extremisque animae singultibus errans
alternus nunc ore venit, nunc vulnere sanguis.
excussae procerum mentes, turbataque mussant
concilia; ast illum coniunx fidique parentes
servantem vultus et torvum in morte peracta,
non longum reducem laetati, in tecta ferebant.
sed ducis infandi rabidae non hactenus irae
stare queunt; vetat igne rapi, pacemque sepulcri
inpius ignaris nequiquam manibus arcet.
21 tu tamen egregius fati mentisque nec umquam —
sic dignum est — passure situm, qui comminus ausus

vadere contemptum reges, quaque ampla veniret 34 (25C)
libertas, sancire viam: quo carmine dignam, 20 (15C)
quo satis ore tuis famam virtutibus addam,
augur amate deis? non te caelestia frustra
edocuit lauruque sua dignatus Apollo est,
et nemorum Dodona parens Cirrhaeaque virgo
gaudebit tacito populos suspendere Phoebo.
nunc quoque Tartareo multum divisus Averno
Elysias, i, carpe plagas, ubi manibus axis
invius Ogygiis nec sontis iniqua tyranni
iussa valent; durant habitus et membra cruentis
inviolata feris, nudoque sub axe ia**cent**em
et nemus et tristis volucrum reverentia servat.
  at nuptae exanimes puerique aegrique parentes
moenibus effusi per plana, per avia, passim
quisque suas avidi ad lacrimas miserabile currunt
certamen, quos densa gradu comitantur euntes
milia solandi studio, pars visere flagrant
unius acta viri et tantos in nocte labores.
fervet iter gemitu et plangoribus arva reclamant.
◆ ut vero infames scopulos silvamque nefandam
perventum, ceu nulla prius lamenta nec atri
manassent imbres, sic ore miserrimus uno
exoritur fragor, aspectuque accensa cruento
turba furit: stat sanguineo discissus amictu
L2[I] Luctus atrox caesoque invitat pectore matres.
scrutantur galeas frigentum inventaque monstrant
corpora, prociduae super externosque suosque.
hae pressant in tabe comas, hae lumina signant
vulneraque alta rigant lacrimis, pars spicula dextra
nequiquam par**cent**e trahunt, pars molliter aptant
bracchia trunca loco et cervicibus ora reponunt. 4 (3C)
  at vaga per dumos vacuique in pulvere campi
magna parens iuvenum, gemini nunc funeris, Ide
squalentem sublata comam liventiaque ora
ungue premens — nec iam infelix miserandaque, verum
terror inest lacrimis —, per et arma et corpora passim
canitiem inpexam dira tellure volutans
quaerit inops natos omnique in corpore plangit. 4
Thessalis haud aliter bello gavisa re**cent**i,
cui gentile nefas hominem renovare canendo.
multifida attollens antiqua lumina cedro
nocte subit campos versatque in sanguine functum
vulgus et explorat manes, cui plurima busto
inperet ad superos: animarum maesta queruntur
concilia, et nigri pater indignatur Averni.

  illi in secessu pariter sub rupe iacebant

felices, quos una dies, manus abstulit una,
pervia vulneribus media trabe pectora nexi. 22
ut vidit lacrimisque oculi patuere profusis:

auditique odere deos. — unde iste per orbem
primus venturi miseris animantibus aeger
crevit amor? divumne feras hoc munus, an ipsi,
gens avida et parto non umquam stare quieti,
eruimus, quae prima dies, ubi terminus aevi,
quid bonus ille deum genitor, quid ferrea Clotho
cogitet? hinc fibrae et volucrum per nubila sermo
astrorumque vices numerataque semina lunae
Thessalicumque nefas. at non prior aureus ille
sanguis avum scopulisque satae vel robore gentes
mentibus his usae; silvas amor unus humumque
edomuisse manu; quid crastina volveret aetas,
scire nefas homini. nos pravum et flebile vulgus
scrutari penitus superos: hinc pallor et irae,
hinc scelus insidiaeque et nulla modestia voti.
  ergo manu vittas damnataque vertice serta
deripit abiectaque inhonorus fronde sacerdos
inviso de monte redit; iam bella tubaeque
comminus, absentesque fremunt sub pectore Thebae.
ille nec aspectum volgi, nec fida tyranni
conloquia aut coetus procerum perferre, sed atra
sede tegi, et superum clausus negat acta fateri —
te pudor et curae retinent per rura, Melampu —:
bissenos premit ora dies populumque ducesque
extrahit incertis. et iam suprema Tonantis
iussa fremunt agrosque viris annosaque vastant **L2[I]**
oppida; bellipotens prae se deus agmina passim
mille rapit; liquere domos dilectaque laeti
conubia et primo plorantis limine natos:
tantus in attonitos cecidit deus. arma paternis
postibus et fixos superum ad penetralia currus
vellere amor; tunc fessa putri robigine pila
haerentesque situ gladios in saeva recurant
vulnera et adtrito cogunt iuvenescere saxo.
hi teretes galeas magnorumque aerea suta
thoracum et tunicas chalybum squalore crepantes
pectoribus temptare, alii Cortynia lentant
cornua; iam falces avidis et aratra caminis
rastraque et incurvi saevum rubuere ligones.
caedere nec validas sanctis e stirpibus hastas,
nec pudor emerito clipeum vestisse iuvenco.
inrupere Argos maestique ad limina regis
bella animis, bella ore fremunt; it clamor ad auras,
quantus Tyrrheni gemitus salis, aut ubi temptat
Enceladus mutare latus; super igneus antris
mons tonat, exundant apices fluctusque Pelorus
contrahit, et sperat tellus abrupta reverti.
Statius
  atque hic ingenti Capaneus Mavortis amore
Thebaid
excitus et longam pridem indignantia pacem
corda tumens — huic ampla quidem de sanguine prisco

Statius Thebaid

tunc Amythaonius longo post tempore vates:
'nonne sub excelso spirantis limite caeli,
Amphiarae, vides, cursus ut nulla serenos
ales agat liquidoque polum complexa meatu
pendeat aut fugiens placabile planxerit omen?
non comes obscurus tripodum, non fulminis ardens
vector adest, flavaeque sonans avis unca Minervae,
non venit auguriis melior, quin vultur et altis
desuper accipitres exsultavere rapinis.
monstra volant, dirae strident in nube volucres,
nocturnaeque gemunt striges et feralia bubo
damna canens. quae prima deum portenta sequamur?
hisne dari, Thymbraee, polum? simul ora recurvo
ungue secant rabidae planctumque imitantibus alis
exagitant zephyros et plumea pectora caedunt.'
ille sub haec: 'equidem varii, pater, omina Phoebi
saepe tuli: iam tum, prima cum pube virentem
semideos inter pinus me Thessala reges
duceret, hic casus terraeque malisque canentem
obstipuere duces, nec me ventura locuto
saepius in dubiis auditus Iasoni Mopsus.
sed similis non ante metus aut monstra notavi
prodigiosa magis; quamquam maiora parantur.
huc adverte animum: clara regione profundi
aetheros innumeri statuerunt agmina cygni,
L3[O] sive hos Strymonia Boreas eiecit ab Arcto,
seu fecunda refert placidi clementia Nili.
fixerunt cursus: has rere in imagine Thebas;
nam sese inmoti gyro atque in pace silentes
ceu muris valloque tenent. sed fortior ecce
adventat per inane cohors; septem ordine fulvo
armigeras summi Iovis exultante caterva
intuor: Inachii sint hi tibi, concipe, reges.
invasere globum nivei gregis uncaque pandunt
caedibus ora novis et strictis unguibus instant.
cernis inexperto rorantes sanguine ventos,
et plumis stillare diem? quae saeva repente
victores agitat leto Iovis ira sinistri?
hic excelsa petens subita face solis inarsit
submisitque animos, illum vestigia adortum
maiorum volucrum tenerae deponitis alae.
hic hosti inplicitus pariter ruit, hunc fuga retro
volvit agens sociae linquentem fata catervae.
hic nimbo glomeratus obit, hic praepete viva
pascitur inmoriens; spargit cava nubila sanguis.'
'quid furtim inlacrimas?' 'illum, venerande Melampu,
qui cadit, agnosco.' trepidos sic mole futuri
cunctaque iam rerum certa sub imagine passos
terror habet vates; piget inrupisse volantum
concilia et caelo mentem insertasse vetanti,

Statius Thebaid

35 (26C) 'hosne ego conplexus genetrix, haec oscula, nati,
21 (16C) vestra tuor? sic vos extremo in fine ligavit
ingenium crudele necis? quae vulnera tractem,
quae prius ora premam? vosne illa potentia matris,
vos uteri fortuna mei, qua tangere divos
rebar et Ogygias titulis anteire parentes?
at quanto melius dextraque in sorte iugatae,
quis steriles thalami nulloque ululata dolore
respexit Lucina domum! mihi quippe malorum
causa labor; sed nec bellorum in luce patenti
conspicui fatis aeternaque gentibus ausi
quaesistis miserae vulnus memorabile matri,
sed mortem obscuram numerosaque funera passi,
heu quantus furto cruor et sine laude iacetis!
quin ego non dextras miseris complexibus ausim
dividere et tanti consortia rumpere leti:
ite diu fratres indiscretique supremis
ignibus et caros urna confundite manes!'
  nec minus interea digesta strage suorum
hic Cthonium coniunx, hic mater Penthea clamat
Astyoche, puerique rudes, tua, Phaedime, proles,
amissum didicere patrem, Marpessaque pactum
Phyllea, sanguineumque lavant Acamanta sorores.
tunc ferro retegunt silvas collisque propinqui
annosum truncant apicem, qui conscius actis
noctis et inspexit gemitus; ibi grandior aevo L3[O]
ante rogos, dum quisque suo nequit igne revelli,
concilium infaustum dictis mulcebat Aletes:
'saepe quidem infelix varioque exercita ludo
fatorum gens nostra fuit, Sidonius ex quo
hospes in Aonios iecit sata ferrea sulcos,
5 (4C) unde novi fetus et formidata colonis
arva suis. sed nec veteris cum regia Cadmi
fulmineum in cinerem monitis Iunonis iniquae
consedit, neque funerea cum laude potitus
infelix Athamas trepido de monte veniret,
semianimem heu laeto referens clamore Learchum,
hic gemitus Thebis, nec tempore clarius illo
5 Phoenissae sonuere domus, cum lassa furorem
vicit et ad comitum lacrimas expavit Agave.
una dies similis fato specieque malorum
aequa fuit, qua magniloquos luit impia flatus
Tantalis, innumeris cum circumfusa ruinis
corpora tot raperet terra, tot quaereret ignes.
talis erat vulgi status, et sic urbe relicta
primaevique senesque et longo examine matres
invidiam planxere deis miseroque tumultu
bina per ingentes stipabant funera portas.
23 meque ipsum memini — necdum apta laboribus aetas —
flesse tamen gemituque meos aequasse parentes.

illa tamen superi. nec quod tibi, Delia, castos 36 (27C)
prolapsum fontes specula temerare profana 22 (17C)
heu dominum insani nihil agnovere Molossi,
deflerim magis, aut verso quod sanguine fluxit
in subitos regina lacus: sic dura Sororum
pensa dabant visumque Iovi. nunc regis iniqui
ob noxam inmeritos patriae tot culmina cives
exuimus, nec adhuc calcati foederis Argos
fama subit, et iam bellorum extrema dolemus.
quantus equis quantusque viris in pulvere crasso
sudor! io quanti crudele rubebitis amnes!
viderit haec bello viridis manus: ast ego doner
dum licet igne meo terraque insternar avita!'
haec senior, multumque nefas Eteoclis acerbat
crudelem infandumque vocans poenasque daturum.
unde ea libertas? iuxta illi finis et aetas
tota retro, seraeque decus velit addere morti.
  haec sator astrorum iamdudum e vertice mundi
prospectans primoque inbutas sanguine gentes
Gradivum acciri propere iubet. ille furentes
◆ Bistonas et Geticas populatus caedibus urbes
turbidus aetherias currus urgebat ad arces,
fulmine cristatum galeae iubar armaque in auro
tristia, terrificis monstrorum animata figuris,
incutiens: tonat axe polus clipeique cruenta
L3[I] lux rubet, et solem longe ferit aemulus orbis.
hunc ubi Sarmaticos etiamnum efflare labores
Iuppiter et tota perfusum pectora belli
tempestate videt: 'talis mihi, nate, per Argos,
talis abi, sic ense madens, hac nubilus ira.
exturbent resides frenos et cuncta perosi
te cupiant, tibi praecipites animasque manusque 6 (5C)
devoveant, rape cunctantes et foedera turba,
cui dedimus, tibi fas ipsos incendere bello
caelicolas pacemque meam. iam semina pugnae
ipse dedi: remeat portans inmania Tydeus
ausa, ducis scelus et turpis, primordia belli,
insidias fraudesque, suis quas ultus in armis.
adde fidem. vos o superi, meus ordine sanguis, 6
ne pugnare odiis, neu me temptare precando
certetis; sic Fata mihi nigraeque Sororum
iuravere colus: manet haec ab origine mundi
fixa dies bello, populique in proelia nati.
quodni me veterum poenas sancire malorum
gentibus et diros sinitis punire nepotes —
arcem hanc aeternam, gentis sacraria nostrae,
testor et Elysios, etiam mihi numina, fontes —,
ipse manu Thebas correptaque moenia fundo
excutiam versasque solo super Inacha tecta 24
effundam turres aut stagna in caerula verram

sacra movere deum. sollers tibi cura futuri,
Amphiarae, datur, iuxtaque Amythaone cretus
iam senior — sed mente viret Phoeboque — Melampus
adsociat passus: dubium, cui pronus Apollo
oraque Cirrhaca satiavit largius unda.
principio fibris pecudumque in sanguine divos
explorant; iam tunc pavidis maculosa bidentum
corda negant diraque nefas minitantia vena.
ire tamen vacuoque sedet petere omina caelo.
  mons erat audaci seductus in aethera dorso —
nomine Lernaei memorant Aphesanta coloni —,
gentibus Argolicis olim sacer; inde ferebant
nubila suspenso celerem temerasse volatu
Persea, cum raptos pueri perterrita mater
prospexit de rupe gradus ac paene secuta est.
huc gemini vates sanctam canentis olivae
fronde comam et niveis ornati tempora vittis
evadunt pariter, madidos ubi lucidus agros
ortus et algentes laxavit sole pruinas.
ac prior Oeclides solitum prece numen amicat:
'Iuppiter omnipotens — nam te pernicibus alis
addere consilium volucresque inplere futuri
omniaque et causas caelo deferre latentes
accipimus —, non Cirrha deum promiserit antro
certius, aut frondes lucis quas fama Molossis
Chaonias sonuisse tibi, licet aridus Hammon L3[I]
invideat Lyciaeque parent contendere sortes
Niliacumque pecus patrioque aequalis honori
Branchus, et undosae quem rusticus accola Pisae
Pana Lycaonia nocturnum exaudit in umbra:
ditior ille animi, cui tu, Dictaee, secundas
inpuleris manifestus aves. mirum unde, sed olim
hic honor alitibus, superae seu conditor aulae
sic dedit effusum chaos in nova semina texens,
seu quia mutatae nostraque ab origine versis
corporibus subiere notos, seu purior axis
amotumque nefas et rarum insistere terris
vera docent; tibi, summe sator terraeque deumque,
scire licet. nos Argolicae primordia pugnae
venturumque sinas caelo praenosse laborem.
si datur et duris sedet haec sententia Parcis
solvere Echionias Lernaea cuspide portas,
signa feras laevusque tones; tunc omnis in astris
consonet arcana volucris bona murmura lingua.
si prohibes, hic necte moras dextrisque profundum
alitibus praetexe diem.' sic fatus, et alto
membra locat scopulo; tunc plura ignotaque iungit
numina et inmensi fruitur caligine mundi.
  postquam rite diu partiti sidera cunctis
perlegere animis oculisque sequacibus auras,

principia irarum, quaeque orsus uterque vicissim, 37 (28C)
Statius quis locus insidiis, tacito quae tempora bello, 23 (18C)
Thebaid qui contra quantique duces, ubi maximus illi
sudor, et indicio servatum Maeona tristi
exponit. cui fida manus proceresque socerque
adstupet oranti, Tyriisque incenditur exul.
  solverat Hesperii devexo margine ponti
flagrantes Sol pronus equos rutilamque lavabat
Oceani sub fonte comam, cui turba profundi
Nereos et rapidis adcurrunt passibus Horae,
frenaque et auratae textum sublime coronae
deripiunt, laxant calidis umentia loris
pectora; pars meritos vertunt ad molle iugales
gramen et erecto currum temone supinant.
nox subiit curasque hominum motusque ferarum
composuit nigroque polos involvit amictu,
illa quidem cunctis, sed non tibi mitis, Adraste,
Labdacioque duci: nam Tydea largus habebat
perfusum magna virtutis imagine somnus.
et iam noctivagas inter deus armifer umbras
◆ desuper Arcadiae fines Nemeaeaque rura
Taenariumque cacumen Apollineasque Therapnas
armorum tonitru ferit et trepidantia corda
inplet amore sui. comunt Furor Iraque cristas,
frena ministrat equis Pavor armiger. at vigil omni
L4[O] Fama sono vanos rerum succincta tumultus
antevolat currum flatuque inpulsa gementum
alipedum trepidas denso cum murmure plumas
excutit: urget enim stimulis auriga cruentis
facta, infecta loqui, curruque infestus ab alto
terga comamque deae Scythica pater increpat hasta.
qualis ubi Aeolio dimissos carcere Ventos 7 (6C)
dux prae se Neptunus agit magnoque volentes
incitat Aegaeo; tristis comitatus eunti
circum lora fremunt Nimbique Hiemesque profundae
Nubilaque et vulso terrarum sordida fundo
Tempestas: dubiae motis radicibus obstant
Cyclades, ipsa tua Mycono Gyaroque revelli,
Dele, times magnique fidem testaris alumni. 7
  septima iam nitidum terris Aurora deisque
purpureo vehit ore diem, Perseius heros
cum primum arcana senior sese extulit aula,
multa super bello generisque tumentibus amens
incertusque animi, daret armis iura novosque
gentibus incuteret stimulos, an frena teneret
irarum et motos capulis adstringeret enses.
hinc pacis tranquilla movent, atque inde pudori
foeda quies, flectique nova dulcedine pugnae
difficiles populi; dubio sententia tandem 25
sera placet, vatum mentes ac provida veri 41

imbre superiecto, licet ipsa in turbine rerum
Iuno suos colles templumque amplexa laboret.' Statius
dixit, et adtoniti iussis. mortalia credas Thebaid
pectora, sic cuncti vocemque animosque tenebant.
non secus ac longa ventorum pace solutum
aequor et inbelli recubant ubi litora somno,
silvarumque comas et abacto flamine nubes
mulcet iners aestas; tunc stagna lacusque sonori
detumuere, ta**cent** exusti solibus amnes.
  gaudet ovans iussis et adhuc temone calenti
fervidus in laevum torsit Gradivus habenas.
iamque iter extremum caelique abrupta tenebat,
cum Venus ante ipsos nulla formidine gressum
figit equos; cessere retro iamiamque rigentes
suppliciter posuere iubas. tunc pectora summo
adclinata iugo voltumque obliqua madentem
incipit — interea dominae vestigia iuxta
spumantem proni mandunt adamanta iugales —:
'bella etiam in Thebas, socer o pulcherrime, bella
ipse paras ferroque tuos abolere nepotes?
nec genus Harmoniae nec te conubia caelo
festa nec hae quicquam lacrimae, furibunde, morantur?
criminis haec merces? hoc fama pudorque relictus,
hoc mihi Lemniacae de te meruere catenae?
perge libens; at non eadem Volcania nobis
obsequia, et laesi servit tamen ira mariti! L4[O]
illum ego perpetuis mihi desudare caminis
si iubeam vigilesque operi transmittere noctes,
gaudeat ornatusque novos ipsique laboret
arma tibi; tu — sed scopulos et aena precando
flectere corda paro; solum hoc tamen anxia, solum
obtestor, quid me Tyrio sociare marito
progeniem caram infaustisque dabas hymenaeis?
dum fore praeclaros armis et vivida rebus
pectora vipereo Tyrios de sanguine iactas
demissumque Iovis serie genus. a! mea quanto
Sithonia mallem nupsisset virgo sub Arcto
trans Borean Thracasque tuos. indigna parumne
pertulimus, divae Veneris quod filia longum
reptat et Illyricas deiectat virus in herbas?
nunc gentem inmeritam —' lacrimas non pertulit ultra
Bellipotens, hastam laeva transumit et alto,
haut mora, desiluit curru, clipeoque receptam
laedit in amplexu dictisque ita mulcet amicis:
  'o mihi bellorum requies et sacra voluptas
unaque pax animo! soli cui tanta potestas
divorumque hominumque meis occurrere telis
inpune et media quamvis in caede frementis
hos adsistere equos, hunc ensem avellere dextrae.
nec mihi Sidonii genialia foedera Cadmi

nec tua cara fides — ne falsa incessere gaude! — 38 (29C)
exciderunt: prius in patrui deus infera mergam 24 (19C)
stagna et pallentes agar exarmatus ad umbras.
sed nunc fatorum monitus mentemque supremi
iussus obire patris — neque enim Vulcania tali
imperio manus apta legi —, quo pectore contra
ire Iovem dictasque parem contemnere leges,
cui modo — pro vires! — terras caelumque fretumque
adtremere oranti tantosque ex ordine vidi
delituisse deos? sed ne mihi corde supremos
concipe, cara, metus! quando haec mutare potestas
nulla datur — cum iam Tyriis sub moenibus ambae
bellabunt gentes, adero et socia arma iuvabo.
tunc me sanguineo late defervere campo
res super Argolicas haud sic deiecta videbis;
hoc mihi ius, nec fata vetant.' sic orsus aperto
flagrantes inmisit equos. non ocius alti
in terras cadit ira Iovis, si quando nivalem
Othryn et Arctoae gelidum caput institit Ossae
armavitque in nube manum: volat ignea moles
saeva dei mandata ferens, caelumque trisulca
territat omne coma iamdudum aut ditibus agris
signa dare aut ponto miseros involvere nautas.
  iamque remensus iter fesso Danaeia Tydeus
arva gradu viridisque legit devexa Proshymnae
L4[I] terribilis visu: stant fulti pulvere crines,
squalidus ex umeris cadit alta in vulnera sudor,
insomnisque oculos rubor excitat, oraque retro
solvit anhela sitis; mens altum spirat honorem
conscia factorum. sic nota in pascua taurus
bellator redit, adverso cui colla suoque
sanguine proscissisque natant palearibus armi; 8 (7C)
tunc quoque lassa tumet virtus multumque superbit
pectore despecto; vacua iacet hostis harena
turpe gemens crudosque vetat sentire labores.
talis erat; medias etiam non destitit urbes,
quidquid et Asopon veteresque interiacet Argos,
inflammare odiis, multumque et ubique retexens
legatum sese Graia de gente petendis 8
isse super regnis profugi Polynicis, at inde
vim, noctem; scelus, arma, dolos, ea foedera passum
regis Echionii; fratri sua iura negari.
prona fides populis; deus omnia credere suadet
Armipotens, geminatque acceptos fama pavores.
  Utque introgressus portas — et forte verendus
concilio pater ipse duces cogebat Adrastus —
inprovisus adest, iam illinc a postibus aulae
vociferans: 'arma, arma viri, tuque optime Lernae
ductor, magnanimum si quis tibi sanguis avorum, 26
arma para! nusquam pietas, non gentibus aequum 42

fas aut cura Iovis; melius legatus adissem
Sauromatas rabidos servatoremque cruentum
Bebrycii nemoris. nec iussa incuso pigetve
officii: iuvat isse, iuvat, Thebasque no**cent**es
explorasse manu; bello me, credite, bello,
ceu turrem validam aut artam compagibus urbem,
delecti insidiis instructique omnibus armis
nocte doloque viri nudum ignarumque locorum
nequiquam clausere; ia**cent** in sanguine mixti
ante urbem vacuam, nunc o, nunc tempus in hostis,
dum trepidi exanguesque metu, dum funera portant,
nunc, socer, haec dum non manus excidit; ipse ego fessus
quinquaginta illis heroum inmanibus umbris
vulneraque ista ferens putri insiccata cruore
protinus ire peto!' trepidi de sedibus adstant
Inachidae, cunctisque prior Cadmeius heros
adcurrit vultum deiectus et 'o ego divis
invisus vitaeque nocens haec vulnera cerno
integer! hosne mihi reditus, germane, parabas?
in me haec tela mei! pro vitae foeda cupido!
infelix, fratri facinus tam grande negavi.
et nunc vestra quidem maneant in pace quieta
moenia, nec vobis tanti sim causa tumultus
hospes adhuc. scio — nec me adeo res dextra levavit —,
quam durum natis, thalamo quam triste revelli,
quam patria; non me ullius domus anxia culpet L4[I]
respectentve truces obliquo lumine matres.
ibo libens certusque mori, licet optima coniunx
†auditusque iterum revocet socer; hunc ego Thebis,
hunc, germane, tibi iugulum et tibi, maxime Tydeu,
debeo.' sic variis pertemptat pectora dictis
obliquatque preces. commotae questibus irae
et mixtus lacrimis caluit dolor; omnibus ultro
non iuvenum modo, sed gelidis et inertibus aevo
pectoribus mens una subit, viduare penates,
finitimas adhibere manus, iamque ire. sed altus
consiliis pater imperiique haut flectere molem
inscius: 'ista quidem superis curaeque medenda
linquite, quaeso, meae, nec te germanus inulto
sceptra geret, neque nos avidi promittere bellum.
at nunc egregium tantoque in sanguine ovantem
excipite Oeniden, animosaque pectora laxet
sera quies: nobis dolor haut rationis egebit.'
  turbati extemplo comites et pallida coniunx
Tydea circum omnes fessum bellique viaeque
stipantur. laetus mediis in sedibus aulae
constitit, ingentique exceptus terga **columna**,
vulnera dum lymphis Epidaurius eluit Idmon,
nunc velox ferro, nunc ille tepentibus herbis
mitior, ipse alta seductus mente renarrat

'testor' ait, 'divae, quibus hunc saturavimus ignem
laevaque convulsae dedimus carchesia terrae,
iam nequeo tolerare moram. cassusne sacerdos
audior? an, rabido iubeat si Thessala cantu,
ibitis et Scythicis quotiens medicata venenis
Colchis aget, trepido pallebunt Tartara motu:
nostri cura minor, si non attollere bustis
corpora nec plenas antiquis ossibus urnas
egerere et mixtos caelique Erebique sub unum
funestare deos libet aut exsanguia ferro
ora sequi atque aegras functorum carpere fibras?
ne tenues annos nubemque hanc frontis opacae
spernite, ne, moneo; et nobis saevire facultas.
novimus et quidquid dici noscique timetis,
et turbare Hecaten, ni te, Thymbraee, vererer
et triplicis mundi summum, quem scire nefastum.
illum — sed taceo: prohibet tranquilla senectus.
iamque ego vos —' avide subicit Phoebeia Manto:
'audiris, genitor, vulgusque exsangue propinquat.
panditur Elysium chaos, et telluris opertae
dissilit umbra capax, silvaeque et nigra patescunt
flumina, liventis Acheron eiectat harenas.
fumidus atra vadis Phlegethon incendia volvit,
et Styx discretis interflua manibus obstat.
ipsum pallentem solio circumque ministras
L1[O] funestorum operum Eumenidas Stygiaeque severos
A Iunonis thalamos et torva cubilia cerno.
in speculis Mors atra sedet dominoque silentis
adnumerat populos; maior superinminet ordo.
arbiter hos dura versat Cortynius urna
vera minis poscens adigitque expromere vitas
usque retro et tandem poenarum lucra fateri.
quid tibi monstra Erebi, Scyllas et inane furentis
@ **Cent**auros solidoque intorta adamante Gigantum
vincula et angustam **cent**eni Aegaeonis umbram?'
'immo' ait, 'o nostrae regimen viresque senectae,
ne volgata mihi. quis enim remeabile saxum
fallentesque lacus Tityonque alimenta volucrum
et caligantem longis Ixiona gyris
nesciat? ipse etiam, melior cum sanguis, opertas
inspexi sedes, Hecate du**cent**e, priusquam
obruit ora deus totamque in pectora lucem
◆ detulit. Argolicas magis huc adpelle precando
Thebanasque animas; alias avertere gressus
lacte quater sparsas maestoque excedere luco,
nata, iube; tum qui vultus habitusque, quis ardor
sanguinis adfusi, gens utra superbior adsit,
dic agedum nostramque mone per singula noctem.'
iussa facit carmenque serit, quo dissipat umbras,
quo reciet sparsas; qualis, si crimina demas,

39
25

EXCLUDED:
sic Hyperionios cum lux effrena per orbem
rapta ruit Phaethontis equos, magnumque laborem
discordes gemuere poli, dum pontus et arva
stellarumque ruunt crines, non amnibus undae,
non lucis mansere comae, sed multus ubique
ignis, ubique faces et **longa fluminis instar**
indiget Aegaeon deceptus imagine ripae.

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 4

PREVIEW
Theb. 5

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

1

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
1
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 843 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

27

PRINT
2-SIDED:
43 to **52**

TERTIUS horrentem zephyris laxaverat annum
Phoebus et angusto cogebat limite vernum
longius ire diem, cum fracta inpulsaque fatis
consilia et tandem miseri data copia belli.
prima manu rutilam de vertice Larissaeo
ostendit Bellona facem dextraque trabalem
hastam intorsit agens, liquido quae stridula caelo
fugit et Aoniae celso stetit aggere Dirces.
mox et castra subit ferroque auroque coruscis
mixta viris turmale fremit; dat euntibus enses,
plaudit equos, vocat ad portas; hortamina fortes
praeveniunt, timidisque etiam brevis addita virtus.
dicta dies aderat. cadit ingens rite Tonanti
Gradivoque pecus, nullisque secundus in extis
pallet et armatis simulat sperare sacerdos.
iamque suos circum pueri nuptaeque patresque
funduntur mixti summisque a postibus obstant.
nec modus est lacrimis: rorant clipeique iubaeque
triste salutantum, et cunctis dependet ab armis
suspiranda domus; galeis iuvat oscula clusis
inserere amplexuque truces deducere conos.
illi, quis ferrum modo, quis mors ipsa placebat,
dant gemitus fractaque labant singultibus ira.
sic ubi forte viris longum super aequor ituris,
cum iam ad vela noti et scisso redit ancora fundo,
haeret amica manus: certant innectere collo
brachia, manantesque oculos hinc oscula turbant,
hinc magni caligo maris, tandemque relicti
stant in rupe tamen; fugientia carbasa visu
dulce sequi, patriosque dolent crebrescere ventos.
[stant tamen, et nota puppim de rupe salutant.]
nunc mihi, Fama prior mundique arcana Vetustas,
cui meminisse ducum vitasque extendere curae,
pande viros, tuque o nemoris regina sonori,
Calliope, quas ille manus, quae movent arma
Gradivus, quantas populis solaverit urbes,
sublata molire lyra: neque enim altior ulli
mens hausto de fonte venit. — rex tristis et aeger
pondere curarum propiorque abeuntibus annis
inter adhortantes vix sponte incedit Adrastus,
contentus ferro cingi latus; arma manipli
pone ferunt, volucris portis auriga sub ipsis
comit equos, et iam inde iugo luctatur Arion.
huic armat Larissa viros, huic celsa Proshymna,
aptior armentis Midea pecorosaque Phlius,
quaeque pavet longa spumantem valle Charadron
Neris, et ingenti turritae mole Cleonae
et Lacedaemonium Thyrea lectura cruorem.
iunguntur memores transmissi ab origine regis,
qui Drepani scopulos et oliviferae Sicyonis

principio largos noviens tellure cavata
inclinat Bacchi latices et munera verni
lactis et Actaeos imbres suadumque cruorem
manibus; adgeritur, quantum bibit arida tellus.
trunca dehinc nemora advolvunt, maestusque sacerdos
tris Hecatae totidemque satis Acheronte nefasto
virginibus iubet esse focos; tibi, rector Averni,
quamquam infossus humo superat tamen agger in auras
pineus; hunc iuxta cumulo minor ara profundae
erigitur Cereri; frontes atque omne cupressus
intexit plorata latus. iamque ardua ferro
signati capita et frugum libamine puro
in vulnus cecidere greges; tunc innuba Manto
exceptum pateris praelibat sanguen, et omnes
ter circum acta pyras sancti de more parentis
semineces fibras et adhuc spirantia reddit
viscera, nec rapidas cunctatur frondibus atris
subiectare faces. atque ipse sonantia flammis
virgulta et tristes crepuisse ut sensit acervos
Tiresias — illi nam plurimus ardor anhelat
ante genas inpletque cavos vapor igneus orbes —,
exclamat — tremuere rogi et vox terruit ignem —:
'Tartareae sedes et formidabile regnum
Mortis inexpletae, tuque, o saevissime fratrum,
cui servire dati manes aeternaque sontum
supplicia atque imi famulatur regia mundi,
solvite pulsanti loca muta et inane severae
Persephones vulgusque cava sub nocte repostum
elicite, et plena redeat Styga portitor alno.
ferte simul gressus, nec simplex manibus esto
in lucem remeare modus; tu separe coetu
Elysios, Persei, pios, virgaque potenti
nubilus Arcas agat; contra per crimina functis,
qui plures Erebo pluresque e sanguine Cadmi,
angue ter excusso et flagranti praevia taxo,
Tisiphone, dux pande diem, nec lucis egentes
Cerberus occursu capitum detorqueat umbras.'
dixerat, et pariter senior Phoebeaque virgo
erexere animos; illi formidine nulla,
quippe in corde deus, solum timor obruit ingens
Oedipodioniden, vatisque horrenda canentis
nunc umeros nunc ille manus et vellera pressat
anxius inceptisque velit desistere sacris.
qualis Gaetulae stabulantem ad confraga silvae
venator longo motum clamore leonem
expectat firmans animum et sudantia nisu
tela premens; gelat ora pavor gressusque tremiscunt,
quis veniat quantusque, sed horrida signa frementis
accipit et caeca metitur murmura cura.
atque hic Tiresias nondum adventantibus umbris:

tu peior, tu cede, nocens qui solus avita 41 (31C)
Statius gramina communemque petis defendere montem. 27 (21C)
Thebaid a miseri morum! bellastis sanguine tanto,
et saltum dux alter habet.' sic fata gelatis
vultibus et Baccho iam demigrante quievit.
  at trepidus monstro et variis terroribus impar
longaevi rex vatis opem tenebrasque sagaces
Tiresiae, qui mos incerta paventibus, aeger
consulit. ille deos non larga caede iuvencum,
non alacri pinna aut verum salientibus extis,
nec tripode implicito numerisque sequentibus astra,
turea nec supra volitante altaria fumo
tam penitus, durae quam Mortis limite manes
elicitos patuisse refert, Lethaeaque sacra
et mersum Ismeni subter confinia ponto
mis**cent**is parat ante ducem, circumque bidentum
visceribus laceris et odori sulpuris aura
graminibusque novis et longo murmure purgat.
  silva capax aevi validaque incurva senecta,
aeternum intonsae frondis, stat pervia nullis
solibus; haud illam brumae minuere, Notusve
ius habet aut Getica Boreas inpactus ab Ursa.
subter operta quies, vacuumque silentia servat
horror et exclusae pallet male lucis imago.
nec caret umbra deo: nemori Latonia cultrix
L2[O] additur; hanc piceae cedrique et robore in omni
𝔸 effictam sanctis occubat silva tenebris.
huius inaspectae luco stridere sagittae
nocturnique canum gemitus, ubi limina patrui
effugit inque novae melior redit ora Dianae;
aut ubi fessa iugis, dulcisque altissima somnos
lux movet, hic late iaculis circum undique fixis 3 (2C)
effusam pharetra cervicem excepta quiescit.
extra inmane patens tellus Mavortia campi,
fetus ager Cadmo, durus qui vomere primo
@ post consanguineas acies sulcosque no**cent**es
ausus humum versare et mollia sanguine prata
eruit; ingentes infelix terra tumultus
lucis adhuc medio solaque in nocte per umbras 3
expirat, nigri cum vana in proelia surgunt
terrigenae; fugit incepto tremibundus ab arvo
agricola insanique domum rediere iuvenci.
✦   hic senior vates — Stygiis adcommoda quippe
terra sacris, vivoque pla**cent** sola pinguia tabo —
velleris obscuri pecudes armentaque sisti
atra monet, quaecumque gregum pulcherrima cervix
ducitur; ingemuit Dirce maestusque Cithaeron,
et nova clamosae stupuere silentia valles.
tum fera caeruleis intexit cornua sertis 29
ipse manu tractans, notaeque in limite silvae 45

culta serunt, quos pigra vado †strangilla ta**cent**i
lambit et anfractu riparum incurvus Elisson. Statius
saevus honos fluvio: Stygias lustrare severis Thebaid
Eumenidas perhibetur aquis; huc mergere suetae
ora et anhelantes poto Phlegethonte cerastas,
seu Thracum vertere domos, seu tecta Mycenes
impia Cadmeumve larem; fugit ipse natantes
amnis, et innumeris livescunt stagna venenis.
it comes Inoas Ephyre solata querellas
Cenchreaeque manus, vatum qua conscius amnis
Gorgoneo percussus equo, quaque obiacet alto
Isthmos et a terris maria inclinata repellit.
haec manus Adrastum numero ter mille secuti
exsultant; pars gaesa manu, pars robora flammis
indurata diu — non unus namque maniplis
mos neque sanguis — habent, teretes pars vertere fundas
adsueti vacuoque diem praecingere gyro.
ipse annis sceptrisque subit venerabilis aeque:
ut possessa diu taurus meat arduus inter
pascua iam laxa cervice et inanibus armis,
dux tamen: haud illum bello adtemptare iuvencis
sunt animi; nam trunca vident de vulnere multo
cornua et ingentes plagarum in pectore nodos.
  proxima longaevo profert Dircaeus Adrasto
signa gener, cui bella favent, cui commodat iras
cuncta cohors: huic et patria de sede volentes **L2[O]**
advenere viri, seu quos movet exul et haesit 𝔸
tristibus aucta fides, seu quis mutare potentis
praecipuum, multi, melior quos causa querenti
conciliat; dederat nec non socer ipse regendas
Aegion Arenenque, et quas Theseia Troezen
addit opes, ne rara movens inglorius iret
agmina, neu raptos patriae sentiret honores.
idem habitus, eadem arma viro, quae debitus hospes
hiberna sub nocte tulit: Teumesius implet
terga leo et gemino lu**cent** hastilia ferro,
aspera volnifico subter latus ense riget Sphinx.
iam regnum matrisque sinus fidasque sorores
spe votisque tenet, tamen et de turre suprema
attonitam totoque extantem corpore longe
respicit Argian; haec mentem oculosque reducit
coniugis et dulces avertit pectore Thebas.
  ecce inter medios patriae ciet agmina gentis
fulmineus Tydeus, iam laetus et integer artus,
ut primae strepuere tubae: ceu lubricus alta
anguis humo verni blanda ad spiramina solis
erigitur liber senio et squalentibus annis
exutus laetisque minax interviret herbis:
a miser! agrestum si quis per gramen hianti
obvius et primo fraudaverit ora veneno.

huic quoque praesentes Aetolis urbibus adfert 42 (32C)
belli fama viros: sensit scopulosa Pylene 28 (22C)
fletaque cognatis avibus Meleagria Pleuron
et praeceps Calydon, et quae Iove provocat Iden
Olenos, Ioniis et fluctibus hospita portu
Chalcis et Herculea turpatus gymnade vultus
amnis; adhuc imis vix truncam adtollere frontem
ausus aquis glaucoque caput submersus in antro
maeret, anhelantes aegrescunt pulvere ripae.
omnibus aeratae propugnant pectora crates,
@ pilaque saeva manu, patrius stat casside Mavors,
undique magnanimum pubes delecta coronant
Oeniden, hilarem bello notisque decorum
vulneribus; non ille minis Polynicis et ira
inferior, dubiumque adeo, cui bella gerantur.
  maior at inde novis it Doricus ordo sub armis,
qui ripas, Lyrcie, tuas, tua litora multo
vomere suspendunt, fluviorum ductor Achivum,
Inache — Persea neque enim violentior exit
amnis humo, cum Taurum aut Pleiadas hausit aquosas
spumeus et genero tumuit Iove —, quos celer ambit
Asterion Dryopumque trahens Erasinus aristas,
et qui rura domant Epidauria — dexter Iaccho
collis, at Hennaeae Cereri negat —; avia Dyme
mittit opem densasque Pylos Neleia turmas;
L2[I] nondum nota Pylos iuvenisque aetate secunda
𝔸 Nestor, et ire tamen peritura in castra negavit.
hos agitat pulchraeque docet virtutis amorem
arduus Hippomedon; capiti tremit aerea cassis
ter niveum scandente iuba, latus omne sub armis
ferrea suta terunt, umeros ac pectora late
flammeus orbis habet, perfectaque vivit in auro **4 (3C)**
nox Danai: sontes Furiarum lampade nigra
quinquaginta ardent thalami; pater ipse cruentis
in foribus laudatque nefas atque inspicit enses.
illum Palladia sonipes Nemeaeus ab arce
devehit arma pavens umbraque inmane volanti
implet agros longoque attollit pulvere campum.
non aliter silvas umeris et utroque refringens 4
pectore montano duplex Hylaeus ab antro
praecipiat — pavet Ossa — vias, pecudesque feraeque
procubuere metu; non ipsis fratribus horror
◆ afuit, ingenti donec Peneia saltu
stagna subit magnumque obiectus detinet amnem.
  quis numerum ferri gentisque et robora dictu
aequarit mortale sonans? suus excit in arma
Statius antiquam Tiryntha deus; non fortibus illa
Thebaid infecunda viris famaque inmanis alumni
degenerat, sed lapsa situ fortuna, neque addunt 30
robur opes; rarus vacuis habitator in arvis 46

dulce nec alipedum iuga comere, qualia belli
gaudia; deiecti trepidas sine mente, sine ira
promisere manus; hic aegra in sorte parentem
unanimum, hic dulces primaevae coniugis annos
ingemit, et gremio miseros adcrescere natos.
bellator nulli caluit deus; ipsa vetusto
moenia lapsa situ magnaeque Amphionis arces
iam fessum senio nudant latus, et fide sacra
aequatos caelo surdum atque ignobile muros
firmat opus. tamen et Boeotis urbibus ultrix
adspirat ferri rabies, nec regis iniqui
subsidio, quantum socia pro gente moventur.
ille velut pecoris lupus expugnator opimi,
pectora tabenti sanie gravis hirtaque saetis
ora cruentata deformis hiantia lana,
decedit stabulis huc illuc turbida versans
lumina, si duri comperta clade sequantur
pastores, magnique fugit non inscius ausi.
  adcumulat crebros turbatrix Fama pavores:
hic iam dispersos errare Asopide ripa
Lernaeos equites; hic te, bacchate Cithaeron,
ille rapi Teumeson ait noctisque per umbras
nuntiat excubiis vigiles arsisse Plataeas.
nam Tyrios sudare lares et sanguine Dircen
inriguam fetusque novos iterumque locutam
Sphinga petris, cui non et scire li**cent**ia passim **L2[I]**
et vidisse fuit? novus his super anxia turbat 𝔸
corda metus: sparsis subito correpta canistris
silvestris regina chori decurrit in aequum
vertice ab Ogygio trifidamque huc tristis et illuc
lumine sanguineo pinum disiectat et ardens
erectam attonitis implet clamoribus urbem:
‘omnipotens Nysaee pater, cui gentis avitae
pridem lapsus amor, tu nunc horrente sub arcto
bellica ferrato rapidus quatis Ismara thyrso
pampineumque iubes nemus inreptare Lycurgo,
aut tumidum Gangen aut claustra novissima Rubrae
Tethyos Eoasque domos flagrante triumpho
perfuris, aut Hermi de fontibus aureus exis:
at tua progenies, positis gentilibus armis
quae tibi festa litant, bellum lacrimasque metumque
cognatumque nefas, iniusti munera regni,
pendimus. aeternis potius me, Bacche, pruinis
trans et Amazoniis ululatum Caucason armis
siste ferens, quam monstra ducum stirpemque profanam
eloquar. en urges; alium tibi, Bacche, furorem
iuravi: similes video concurrere tauros; **Statius**
idem ambobus honos unusque ab origine sanguis; **Thebaid**
ardua conlatis obnixi cornua mis**cent**
frontibus alternaque truces moriuntur in ira.

et pastorali meditantur proelia trunco,
Statius his arcus, his tela sudes, his cassida crines
Thebaid integit, Arcadii morem tenet ille galeri,
ille Lycaoniae rictu caput asperat ursae.
hos belli coetus iurataque pectora Marti
milite vicinae nullo iuvere Mycenae;
funereae tunc namque dapes mediique recursus
solis, et hic alii miscebant proelia fratres.
iamque Atalantaeas implerat nuntius aures,
ire ducem bello totamque inpellere natum
Arcadiam: tremuere gradus, elapsaque iuxta
tela; fugit silvas pernicior alite vento
saxa per et plenis obstantia flumina ripis,
qualis erat, correpta sinus et vertice flavum
crinem sparsa noto; raptis velut aspera natis
praedatoris equi sequitur vestigia tigris.
ut stetit adversisque impegit pectora frenis
— ille ad humum pallens —: ‘unde haec furibunda cupido,
nate, tibi? teneroque unde inproba pectore virtus?
tu bellis aptare viros, tu pondera ferre
Martis et ensiferas inter potes ire catervas?
quamquam utinam vires! nuper te pallida vidi,
dum premis obnixo venabula comminus apro,
poplite succiduo resupinum ac paene ruentem,
et ni curvato torsissem spicula cornu,
L3[O] nunc ubi bella tibi? nil te mea tela iuvabunt
𝔸 nec teretes arcus, maculis nec discolor atris
hic, cui fidis, equus; magnis conatibus instas,
vix Dryadum thalamis Erymanthiadumque furori
Nympharum mature puer. sunt omina veri:
mirabar, cur templa mihi tremuisse Dianae
nuper et inferior vultu dea visa, sacrisque
exuviae cecidere tholis; hoc segnior arcus
difficilesque manus et nullo in vulnere certae.
expecta, dum maior honos, dum firmius aevum,
dum roseis venit umbra genis vultusque recedunt
ore mei; tunc bella tibi ferrumque, quod ardes,
ipsa dabo, et nullo matris revocabere fletu.
nunc refer arma domum! vos autem hunc ire sinetis,
Arcades, o saxis nimirum et robore nati!’
plura cupit; fusi circum natusque ducesque
solantur minuuntque metus, et iam horrida clangunt
◆ signa tubae. nequit illa pio dimittere natum
complexu multumque duci commendat Adrasto.
at parte ex alia Cadmi Mavortia plebes,
maesta ducis furiis nec molli territa fama,
quando his vulgatum descendere viribus Argos,
tardius illa quidem regis causaque pudore,
verum bella movet. nulli destringere ferrum
impetus, aut umeros clipeo clausisse paterno

43 (33C) monstrat Cyclopum ductas sudoribus arces.
29 (23C) dat tamen haec iuvenum ter**centum** pectora, vulgus Statius
innumerum bello, quibus haud ammenta nec enses Thebaid
triste micant: flavae capiti tergoque leonum
exuviae gentilis honos, et pineus armat
stipes, inexhaustis artantur tela pharetris.
Herculeum paeana canunt, vastataque monstris
omnia; frondosa longum deus audit ab Oeta.
dat Nemea comites, et quas in proelia vires
sacra Cleonaei cogunt vineta Molorchi.
gloria nota casae, foribus simulata salignis
hospitis arma dei, parvoque ostenditur arvo,
robur ubi et laxos qua reclinaverit arcus
ilice, qua cubiti sedeant vestigia terra.
at pedes et toto despectans vertice bellum
quattuor indomitis Capaneus erepta iuvencis
terga superque rigens iniectu molis aenae
versat onus; squalet triplici ramosa corona
Hydra recens obitu: pars anguibus aspera vivis
argento caelata micat, pars arte reposta
conditur et fulvo moriens nigrescit in auro;
circum amnis torpens et ferro caerula Lerna.
at laterum tractus spatiosaque pectora servat
nexilis innumero Chalybum subtemine thorax,
horrendum, non matris, opus; galeaeque corusca
prominet arce gigans; atque uni missilis illi L3[O]
cuspide praefixa stat frondibus orba cupressus. 𝔸
huic parere dati, quos fertilis Amphigenia
planaque Messene montosaque nutrit Ithome,
quos Thryon et summis ingestum montibus Aepy,
quos Helos et Pteleon, Getico quos flebile vati
5 (4C) Dorion; hic fretus doctas anteire canendo
Aonidas mutos Thamyris damnatus in annos
ore simul citharaque — quis obvia numina temnat? —
conticuit praeceps, qui non certamina Phoebi
nosset et inlustres Satyro pendente Celaenas.
iamque et fatidici mens expugnata fatiscit
auguris; ille quidem casus et dira videbat
5 signa, sed ipsa manu cunctanti iniecerat arma
Atropos obrueratque deum, nec coniugis absunt
insidiae, vetitoque domus iam fulgurat auro.
hoc aurum vati fata exitiale monebant
Argolico; scit et ipsa — nefas! —, sed perfida coniunx
dona viro mutare velit, spoliisque potentis
inminet Argiae raptoque excellere cultu.
illa libens — nam regum animos et pondera belli
hac nutare videt, pariter si providus heros
militet — ipsa sacros gremio Polynicis amati
31 exuerat cultus haut maesta atque insuper addit:
 ‘non haec apta mihi nitidis ornatibus’ inquit,

'tempora, nec miserae placeant insignia formae
te sine: sat dubium coetu solante timorem
fallere et incultos aris advertere crines.
scilicet — infandum ! —, cum tu cludare minanti
casside ferratusque sones, ego divitis aurum
Harmoniae dotale geram? dabit aptior ista
fors deus, Argolicasque habitu praestabo maritas,
cum regis coniunx, cum te mihi sospite templa
votivis inplenda choris; nunc induat illa,
quae petit et bellante potest gaudere marito.'
sic Eriphylaeos aurum fatale penates
inrupit scelerumque ingentia semina movit,
et grave Tisiphone risit gavisa futuris.

Taenariis hic celsus equus, quam dispare coetu
Cyllarus ignaro generarat Castore prolem,
quassat humum; vatem cultu Parnassia monstrant
vellera: frondenti crinitur cassis oliva,
albaque puniceas interplicat infula cristas.
arma simul pressasque iugo moderatur habenas.
hinc atque inde morae iaculis, et ferrea curru
silva tremit; procul ipse gravi metuendus in hasta
eminet et clipeo victum Pythona coruscat.
huius Apollineae currum comitantur Amyclae,
quos Helos et dubiis Malea vitata carinis
plaudentique habiles Caryae resonare Dianae,
quos Pharis volucrumque parens Cythereia Messe,
Taygetique phalanx et oloriferi Eurotae
dura manus. deus ipse viros in pulvere crudo
Arcas alit nudaeque modos virtutis et iras
ingenerat; vigor inde animis et mortis honorae
dulce sacrum. gaudent natorum fata parentes
hortanturque mori, deflent iamque omnis ephebum
turba, coronato contenta est funere mater.
frena tenent duplexque inserto missile nodo,
exerti ingentis umeros, chlamys horrida pendet,
et cono Ledaeus apex. non hi tibi solum,
Amphiarae, merent: auget resupina maniplos
Elis, depressae populus subit incola Pisae,
qui te, flave, natant terris, Alphee, Sicanis
advena, tam longo non umquam infecte profundo.
curribus innumeris late putria arva lacessunt
et bellis armenta domant: ea gloria genti
infando de more et fractis durat ab usque
axibus Oenomai; strident spumantia morsu
vincula, et effossas niveus rigat imber harenas.

tu quoque Parrhasias ignara matre catervas —
a rudis annorum, tantum nova gloria suadet! —,
Parthenopaee, rapis; saltus tunc forte remotos
torva parens — neque enim haec iuveni foret ire potestas —
pacabat cornu gelidique aversa Lycaei.
pulchrior haud ulli triste ad discrimen ituro
vultus et egregiae tanta indulgentia formae;
nec desunt animi, veniat modo fortior aetas.
quas non ille duces nemorum fluviisque dicata
numina, quas magno non abstulit igne Napaeas?
ipsam, Maenalia puerum cum vidit in umbra,
Dianam, tenero signantem gramina passu,
ignovisse ferunt comiti, Dictaeaque tela
ipsam et Amyclaeas umeris aptasse pharetras.
prosilit audaci Martis percussus amore,
arma, tubas audire calens et pulvere belli
flaventem sordere comam captoque referri
hostis equo: taedet nemorum, titulumque nocentem
sanguinis humani pudor est nescire sagittas.
igneus ante omnis auro micat, igneus ostro,
undantemque sinum nodis inrugat Hiberis,
inbelli parma pictus Calydonia matris
proelia; trux laeva sonat arcus, et aspera plumis
terga Cydonea corytos harundine pulsat
electro pallens et iaspide clarus Eoa.
cornipedem trepidos suetum praevertere cervos,
velatum geminae deiectu lyncis et arma
mirantem gravioris eri, sublimis agebat,
dulce rubens viridique genas spectabilis aevo.
Arcades huic veteres astris lunaque priores,
agmina fida datis, nemorum quos stirpe rigenti
fama satos, cum prima pedum vestigia tellus
admirata tulit; nondum arva domusque nec urbes
conubiisve modus; quercus laurique ferebant
cruda puerperia, ac populos umbrosa creavit
fraxinus, et feta viridis puer excidit orno.
hi lucis stupuisse vices noctisque feruntur
nubila et occiduum longe Titana secuti
desperasse diem. rarescunt alta colonis
Maenala. Parthenium fugitur nemus, agmina bello
Rhipeque et Stratie ventosaque donat Enispe.
non Tegea, non ipsa deo vacat alite felix
Cyllene templumque Aleae nemorale Minervae
et rapidus Clitor et qui tibi, Pythie, Ladon
paene socer, candensque iugis Lampia nivosis
et Pheneos nigro Styga mittere credita Diti.
venit et Idaeis ululatibus aemulus Azan
Parrhasiique duces, et quae risistis, Amores,
grata pharetrato Nonacria rura Tonanti,
dives et Orchomenos pecorum et Cynosura ferarum.
Aepytios idem ardor agros Psophidaque celsam
vastat et Herculeo vulgatos robore montes
monstriferumque Erymanthon et aerisonum Stymphalon.
Arcades hi, gens una viris, sed dissona cultu
scinditur: hi Paphias myrtos a stirpe recurvant

nostra vacant: nullos Veneri sacravimus ignis,
Statius nulla deae sedes; movet et caelestia quondam
Thebaid corda dolor lentoque inrepunt agmine Poenae.
illa Paphon veterem **centum**que altaria linquens
nec vultu nec crine prior solvisse iugalem
ceston et Idalias procul ablegasse volucres
fertur. erant certe, media quae noctis in umbra
divam alios ignes maioraque tela gerentem
Tartareas inter thalamis volitasse sorores
vulgarent; utque inplicitis arcana domorum
anguibus et saeva formidine nupta replevit
limina nec fidi populum miserata mariti,
protinus a Lemno teneri fugistis Amores,
mutus Hymen versaeque faces et frigida iusti
cura tori! nullae redeunt in gaudia noctes,
nullus in amplexu sopor est, Odia aspera ubique
et Furor et medio recubat Discordia lecto.
cura viris tumidos adversa Thracas in ora
eruere et saevam bellando frangere gentem.
cumque domus contra stantesque in litore nati,
dulcius Edonas hiemes Arctonque prementem
excipere, aut tandem tacita post proelia nocte
fractorum subitas torrentum audire ruinas.
illae autem tristes — nam me tunc libera curis
virginitas annique tegunt — sub nocte dieque
L1[O] adsiduis aegrae in lacrimis solantia mis**cent**
𝔹 conloquia, aut saevam spectant trans aequora Thracen.
Sol operum medius summo librabat Olympo
lu**cent**es, ceu staret, equos; quater axe sereno
intonuit, quater antra dei fumantis anhelos
exeruere apices, Ventisque absentibus Aegon
motus et ingenti percussit litora ponto:
cum subito horrendas aevi matura Polyxo
tollitur in furias thalamisque insueta relictis
evolat. insano veluti Teumesia thyias
rapta deo, cum sacra vocant Idaeaque suadet
buxus et a summis auditus montibus Euhan:
sic erecta genas aciemque offusa trementi
sanguine desertam rabidis clamoribus urbem
exagitat, clausasque domos et limina pulsans
concilium vocat; infelix comitatus eunti
haerebant nati. atque illae non segnius omnes
erumpunt tectis, summasque ad Pallados arces
inpetus: huc propere stipamur et ordine nullo
congestae; stricto mox ense silentia iussit
◆ hortatrix scelerum et medio sic ausa profari:
'rem summam instinctu superum meritique doloris,
o viduae — firmate animos et pellite sexum! —
Lemniades, sancire paro; si taedet inanes
5.107 aeternum servare domos turpemque iuventae
flore situm et longis steriles in luctibus annos,

45 Colchis et Aeaeo simulatrix litore Circe.
31 tunc his sacrificum dictis adfata parentem: Statius
'primus sanguineo submittit inertia Cadmus Thebaid
ora lacu, iuxtaque virum Cythereia proles
insequitur, geminusque bibit de vertice serpens.
terrigenae comites illos, gens Martia, cingunt,
quis aevi mensura dies, manus omnis in armis,
omnis et in capulo; prohibent obstantque ruuntque
spirantum rabie, nec tristi incumbere fossae
cura, sed alternum sitis exhaurire cruorem.
proxima natarum manus est fletique nepotes.
hic orbam Autonoen et anhelam cernimus Ino
respectantem arcus et ad ubera dulce prementem
pignus et oppositis Semelen a ventre lacertis.
Penthea iam fractis genetrix Cadmeia thyrsis
iamque remissa deo pectusque adaperta cruentum
insequitur planctu; fugit ille avia Lethes
et Stygios super usque lacus, ubi mitior illum
fiet pater et lacerum conponit corpus Echion.
tristem nosco Lycum dextramque in terga reflexum
Aeoliden, umero iactantem funus onusto.
necdum ille aut habitus aut versae crimina formae
mutat Aristaeo genitus: frons aspera cornu,
tela manu, reicitque canes in vulnus hiantes.
ecce autem magna subit invidiosa caterva
Tantalis et tumido percenset funera luctu, L1[O]
nil deiecta malis; iuvat effugisse deorum 𝔹
numina et insanae plus iam permittere linguae.'
talia dum patri canit intemerata sacerdos,
illius elatis tremefacta adsurgere vittis
canities tenuesque inpelli sanguine vultus.
7 nec iam firmanti baculo nec virgine fida
nititur, erectusque solo 'desiste canendo,
nata' ait, 'externae satis est mihi lucis, inertes
discedunt nebulae, et vultum niger exerit aer.
umbrisne an supero dimissus Apolline complet
spiritus? en video quaecumque audita. sed ecce
maerent Argolici deiecto lumine manes!
7 torvus Abas Proetusque nocens mitisque Phoroneus
truncatusque Pelops et saevo pulvere sordens
Oenomaus largis umectant imbribus ora.
auguror hinc Thebis belli meliora. Quid autem
hi grege condenso, quantum arma et vulnera monstrant,
pugnaces animae, nobis in sanguine multo
oraque pectoraque et falso clamore levatas
intendunt sine pace manus? rex, fallor, an hi sunt
quinquaginta illi? cernis Chthoniumque Chrominque
Phegeaque et nostra praesignem Maeona lauro,
33 ne saevite, duces, nihil hic mortalibus ausum,
49 credite, consiliis: hos ferrea neverat annos

Atropos. existis casus: bella horrida nobis,
atque iterum Tydeus.' dicit, vittaque ligatis
frondibus instantes abigit monstratque cruorem.
stabat inops comitum Cocyti in litore maesto
Laius, inmiti quem iam deus ales Averno
reddiderat, dirumque tuens obliqua nepotem —
noscit enim vultu — non ille aut sanguinis haustus,
cetera ceu plebes, aliumve accedit ad imbrem,
inmortale odium spirans. sed prolicit ultro
Aonius vates: 'Tyriae dux inclyte Thebes,
cuius ab interitu non ulla Amphionis arces
vidit amica dies, o iam satis ulte cruentum
exitium et multum placata minoribus umbra,
quos miseranda fugis? iacet ille in funere longo,
quem fremis, et iunctae sentit confinia mortis,
obsitus exhaustos paedore et sanguine vultus
eiectusque die: sors leto durior omni,
crede mihi! quaenam inmeritum vitare nepotem
causa tibi? confer vultum et satiare litanti
sanguine venturasque vices et funera belli
pande vel infensus vel res miserate tuorum.
tunc ego te optata vetitam transmittere Lethen
puppe dabo placidumque pia tellure reponam
et Stygiis mandabo deis.' mulcetur honoris
muneribus tinguitque genas, dein talia reddit:
L1[I] 'cur tibi versanti manes, aequaeve sacerdos,
𝔹 lectus ego augurio tantisque potissimum umbris,
qui ventura loquar? satis est meminisse priorum.
nostrane praeclari, pudeat, consulta nepotes
poscitis? illum, illum sacris adhibete nefastis,
qui laeto fodit ense patrem, qui semet in ortus
vertit et indignae regerit sua pignora matri.
et nunc ille deos Furiarumque atra fatigat
concilia et nostros rogat haec in proelia manes.
quodsi adeo placui deflenda in tempora vates,
dicam equidem, quo me Lachesis, quo torva Megaera
usque sinunt: bellum, innumero venit undique bellum
agmine, Lernaeosque trahit fatalis alumnos
Gradivus stimulis; hos terrae monstra deumque
tela manent pulchrique obitus et ab igne supremo
sontes lege morae. certa est victoria Thebis,
ne trepida, nec regna ferox germanus habebit,
◆ sed Furiae geminumque nefas, numerosque per ensis,
ei mihi! crudelis vincit pater.' haec ubi fatus,
labitur et flexa dubios ambage relinquit.
interea gelidam Nemeen et conscia laudis
Herculeae dumeta vaga legione tenebant
Inachidae; iam Sidonias avertere praedas,
sternere, ferre domos ardent instantque. quis iras
flexerit, unde morae, medius quis euntibus error,

46 ordinis, ut cuique ante locus ductorque, monentur
32 instaurare vias. tellus iam pulvere primo
crescit, et armorum transmittunt fulgura silvae.
qualia trans pontum Phariis deprensa serenis
rauca Paraetonio decedunt agmina Nilo,
quo fera cogit hiemps: illae clangore fugaci,
umbra fretis arvisque, volant, sonat avius aether.
iam Borean imbresque pati, iam nare solutis
amnibus et nudo iuvat aestivare sub Haemo.
hic rursus simili procerum vallante corona
dux Talaionides, antiqua ut forte sub orno
stabat et admoti nixus Polynicis in hastam:
'at tamen, o quaecumque es' ait, 'cui, gloria tanta,
venimus innumerae fato debere cohortes,
quem non ipse deum sator aspernetur honorem,
dic age, quando tuis alacres absistimus undis,
quae domus aut tellus, animam quibus hauseris astris?
dic, quis et ille pater? neque enim tibi numina longe,
transierit fortuna licet, maiorque per ora
sanguis, et adflicto spirat reverentia vultu.'
ingemit, et paulum fletu cunctata modesto
Lemnias orsa refert: 'inmania vulnera, rector,
integrare iubes, Furias et Lemnon et artis
arma inserta toris debellatosque pudendo
ense mares; redit ecce nefas et frigida cordi
Eumenis. o miserae, quibus hic furor additus! o nox! L1[I]
o pater! illa ego nam, pudeat ne forte benignae 𝔹
hospitis, illa, duces, raptum quae sola parentem
occului. quid longa malis exordia necto?
et vos arma vocant magnique in corde paratus.
hoc memorasse sat est: claro generata Thoante
8 servitum Hypsipyle vestri fero capta Lycurgi.'
advertere animos, maiorque et honora videri
parque operi tanto; cunctis tunc noscere casus
ortus amor, pater ante alios hortatur Adrastus:
'immo age, dum primi longe damus agmina vulgi
nec facilis Nemea latas evolvere vires,
quippe obtenta comis et ineluctabilis umbra,
8 pande nefas laudesque tuas gemitusque tuorum,
unde hos advenias regno deiecta labores.'
dulce loqui miseris veteresque reducere questus.
incipit: 'Aegaeo premitur circumflua Nereo
Lemnos, ubi ignifera fessus respirat ab Aetna
Mulciber; ingenti tellurem proximus umbra
vestit Athos nemorumque obscurat imagine pontum;
Thraces arant contra, Thracum fatalia nobis
litora, et inde nefas. florebat dives alumnis
terra, nec illa Samo fama Delove sonanti
34 peior et innumeris quas spumifer adsilit Aegon.
50 dis visum turbare domos, nec pectora culpa

rauca sonat vallis, saxosumque impulit aures
murmur: ibi exultans conclamat ab agmine primus,
sicut erat levibus tollens vexilla maniplis
Argus 'aquae!' longusque virum super ora cucurrit
clamor 'aquae!' sic Ambracii per litora ponti
nauticus in remis iuvenum monstrante magistro
fit sonus inque vicem contra percussa reclamat
terra, salutatus cum Leucada pandit Apollo.
incubuere vadis passim discrimine nullo
turba simul primique, nequit secernere mixtos
aequa sitis, frenata suis in curribus intrant
armenta, et pleni dominis armisque feruntur
quadripedes; hos turbo rapax, hos lubrica fallunt
saxa, nec inplicitos fluvio reverentia reges
proterere aut mersisse vado clamantis amici
ora. fremunt undae, longusque a fontibus amnis
diripitur, modo lene virens et gurgite puro
perspicuus nunc sordet aquis egestus ab imis
alveus; inde tori riparum et proruta turbant
gramina; iam crassus caenoque et pulvere sordens,
quamquam expleta sitis, bibitur tamen. agmina bello
decertare putes iustumque in gurgite Martem
perfurere aut captam tolli victoribus urbem.
atque aliquis regum medio circumfluus amni:
'silvarum, Nemea, longe regina virentum,
lecta Iovis sedes, quam tu non Herculis actis
dura magis, rabidi cum colla comantia monstri
angeret et tumidos animam angustaret in artus!
hac saevisse tenus populorum in coepta tuorum
sufficiat; tuque o cunctis insuete domari
solibus, aeternae largitor corniger undae,
laetus eas, quacumque domo gelida ora resolvis
inmortale tumens; neque enim tibi cana repostas
Bruma nives raptasque alio de fonte refundit
Arcus aquas gravidive indulgent nubila Cori,
sed tuus et nulli ruis expugnabilis astro.
te nec Apollineus Ladon nec Xanthus uterque
Spercheusque minax **Cent**aureusque Lycormas
praestiterint; tu pace mihi, tu nube sub ipsa
armorum festasque super celebrabere mensas —
a Iove primus honos —, bellis modo laetus ovantes
accipias fessisque libens iterum hospita pandas
flumina defensasque velis agnoscere turmas.'

PULSA sitis fluvio, populataque gurgitis altum
agmina linquebant ripas amnemque minorem;
acrior et campum sonipes rapit et pedes arva
implet ovans, rediere viris animique minaeque
votaque, sanguineis mixtum ceu fontibus ignem
hausissent belli magnasque in proelia mentes.
dispositi in turmas rursus legemque severi

Phoebe, doce: nos rara manent exordia famae.
marcidus edomito bellum referebat ab Haemo
Liber; ibi armiferos geminae iam sidera brumae
orgia ferre Getas canumque virescere dorso
Othryn et Icaria Rhodopen adsueverat umbra,
et iam pampineos materna ad moenia currus
promovet; effrenae dextra laevaque secuntur
lynces, et uda mero lambunt retinacula tigres.
post exsultantes spolia armentalia portant
seminecesque lupos scissasque Mimallones ursas.
nec comitatus iners: sunt illic Ira Furorque
et Metus et Virtus et numquam sobrius Ardor
succiduique gradus et castra simillima regi.
isque ubi pulverea Nemeen effervere nube
conspicit et solem radiis ignescere ferri,
necdum compositas belli in certamina Thebas,
concussus visis, quamquam ore et pectore marcet,
aeraque tympanaque et biforem reticere tumultum
imperat, attonitas qui circum plurimus aures,
atque ita: 'me globus iste meamque excindere gentem
apparat; ex longo recalet furor; hoc mihi saevum
Argos et indomitae bellum ciet ira novercae.
usque adeone parum cineri data mater iniquo
natalesque rogi quaeque ipse micantia sensi
fulgura? relliquias etiam fusaeque sepulcrum
paelicis et residem ferro petit impia Theben.
nectam fraude moras; illum, illum tendite campum,
tendite, io, comites.' Hyrcanae ad signa iugales
intumuere iubas, dicto prius adstitit arvis.
tempus erat, medii cum solem in culmina mundi
tollit anhela dies, tibi tardus hiantibus arvis
stat vapor atque omnes admittunt aethera luci.
undarum vocat ille deas mediusque silentum
incipit: 'agrestes fluviorum numina Nymphae
et nostri pars magna gregis, perferte laborem,
quem damus. Argolicos paulum mihi fontibus amnes
stagnaque et errantes obducite pulvere rivos.
praecipuam Nemeen, qua nostra in moenia bellis
nunc iter, ex alto fugiat liquor; adiuvat ipse
Phoebus adhuc summo, cesset ni vestra voluntas,
limite; vim coeptis indulgent astra, meaeque
aestifer Erigones spumat canis. ite volentes,
ite in operta soli; post vos ego gurgite pleno
eliciam, et quae dona meis amplissima sacris,
vester habebit honos, nocturnaque furta li**cent**um
cornipedum et cupidas Faunorum arcebo rapinas.'
dixerat; ast illis tenuis percurrere visus
ora situs, viridisque comis exhorruit umor.
protinus Inachios haurit sitis ignea campos:
diffugere undae, squalent fontesque lacusque,

et cava ferventi durescunt flumina limo. 48 (35C)
aegra solo macies, [tenerique in origine culmi 34 (25C)
inclinata seges,] deceptum margine ripae
stat pecus, atque amnis quaerunt armenta natatos.
sic ubi se magnis refluus suppressit in antris
Nilus et Eoae liquentia pabula brumae
ore premit, fumant desertae gurgite valles
et patris undosi sonitus expectat hiulca
Aegyptus, donec Phariis alimenta rogatus
donet agris magnumque inducat messibus annum.
aret Lenia nocens, aret Lyrcius et ingens
Inachus advolvensque natantia saxa Charadrus
et numquam in ripis audax Erasinus et aequus
fluctibus Asterion, ille alta per avia notus
audiri et longe pastorum rumpere somnos.
una tamen tacitas sed iussu numinis undas
haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.
nondum illi raptus dederat lacrimabile nomen
Archemorus, nec fama deae; tamen avia servat
et nemus et fluvium; manet ingens gloria Nympham,
cum tristem Hypsipylen ducibus sudatus Achaeis
ludus et atra sacrum recolet trieteris Ophelten.
ergo nec ardentes clipeos vectare nec artos
thoracum nexus — tantum sitis horrida torret —
sufficiunt; non ora modo angustisque perusti
faucibus, interior sed vis quatit; aspera pulsu
corda, gelant venae, et siccis cruor aeger adhaeret
visceribus; tunc sole putris, tunc pulvere tellus
exhalat calidam nubem. non spumeus imber
manat equum: siccis inlidunt ora lupatis,
ora catenatas procul exertantia linguas;
nec legem dominosve pati, sed perfurit arvis 10 (6C)
flammatum pecus. huc illuc impellit Adrastus
exploratores, si stagna Licymnia restent,
si quis Amymones superet liquor: omnia caecis
ignibus hausta sedent, nec spes umentis Olympi,
ceu flavam Libyen desertaque pulveris Afri
conlustrent nullaque umbratam nube Syenen.
tandem inter silvas — sic Euhius ipse pararat — 10
errantes subitam pulchro in maerore tuentur
Hypsipylen; illi quamvis et ad ubera Opheltes
non suus, Inachii proles infausta Lycurgi,
dependet — neglecta comam nec dives amictu —,
regales tamen ore notae, nec mersus acerbis
exstat honos. tunc haec adeo stupefactus Adrastus:
'diva potens nemorum — nam te vultusque pudorque
mortali de stirpe negant —, quae laeta sub isto
igne poli non quaeris aquas, succurre propinquis
gentibus; Arquitenens seu te Latonia casto
de grege transmisit thalamis, seu lapsus ab astris
non humilis fecundat amor — neque enim ipse deorum
arbiter Argolidum thalamis novus —, aspice maesta
agmina. nos ferro meritas excindere Thebas
mens tulit, inbelli sed nunc sitis aspera fato
submittitque animos et inertia robora carpit.
da fessis in rebus opem, seu turbidus amnis,
seu tibi foeda palus; nihil hac in sorte pudendum,
nil humile est; tu nunc Ventis pluvioque rogaris
pro Iove, tu refugas vires et pectora bellis
exanimata reple: sic hoc tibi sidere dextro
crescat onus. tantum reduces det flectere gressus
Iuppiter, o quanta belli donabere praeda!
Dircaeos tibi, diva, greges numerumque rependam
sanguinis, et magna lucus signabitur ara.'
dixit, et orantis media inter anhelitus ardens
verba rapit, cursuque animae labat arida lingua;
idem omnes pallorque viros flatusque soluti
oris habet. reddit demisso Lemnia vultu:
'diva quidem vobis, etsi caelestis origo est,
unde ego? mortales utinam haut transgressa fuissem
luctibus! altricem mandati cernitis orbam
pignoris; at nostris an quis sinus uberaque ulla,
scit deus, et nobis regnum tamen et pater ingens —
sed quid ego haec, fessosque optatis demoror undis?
mecum age nunc, si forte vado Langia perennes
servat aquas; solet et rabidi sub limite Cancri
semper, et Icarii quamvis iuba fulguret astri,
ire tamen.' simul haerentem, ne tarda Pelasgis
dux foret, a! miserum vicino caespite alumnum —
sic Parcae volvere — locat ponique negantis
floribus adgestis et amico murmure dulces
solatur lacrimas: qualis Berecyntia mater,
dum parvum circa iubet exultare Tonantem
Curetas trepidos; illi certantia plaudunt
orgia, sed magnis resonat vagitibus Ide.
at puer in gremio veniae telluris et alto
gramine nunc faciles sternit procursibus herbas
in vultum nitens, caram modo lactis egeno
nutricem plangore ciens iterumque renidens
et teneris meditans verba inluctantia labris
miratur nemorum strepitus aut obvia carpit
aut patulo trahit ore diem nemorique malorum
inscius et vitae multum securus inerrat.
sic tener Odrysia Mavors nive, sic puer ales
vertice Maenalio, talis per litora reptans
improbus Ortygiae latus inclinabat Apollo.
illi per dumos et opaca virentibus umbris
devia; pars cingunt, pars arta plebe secuntur
praecelerantque ducem. medium subit illa per agmen
non humili festina modo; iamque amne propinquo

inmemor absentis — sic di suasistis! — alumni, 49
ille graves oculos languentiaque ora comanti 35
mergit humo, fessusque diu puerilibus actis
labitur in somnos, prensa manus haeret in herba.
  interea campis, nemoris sacer horror Achaei,
terrigena exoritur serpens, tractuque soluto
inmanem sese vehit ac post terga relinquit.
livida fax oculis, tumidi stat in ore veneni
spuma virens, ter lingua vibrat, terna agmina adunci
dentis, et auratae crudelis gloria fronti
prominet. Inachii sanctum dixere Tonanti
agricolae, cui cura loci et silvestribus aris
pauper honos; nunc ille dei circumdare templa
orbe vago labens, miserae nunc robora silvae
atterit et vastas tenuat complexibus ornos;
saepe super fluvios geminae iacet aggere ripae
continuus, squamisque incisus adaestuat amnis.
sed nunc, Ogygii iussis quando omnis anhelat
terra dei trepidaeque latent in pulvere Nymphae,
saevior anfractu laterum sinuosa retorquens
terga solo siccique nocens furit igne veneni.
stagna per arentesque lacus fontesque repressos
volvitur et vacuis fluviorum in vallibus errat,
incertusque siti liquidum nunc aera lambit
ore supinato, nunc arva gementia radens
L1[O] pronus adhaeret humo, si quid viridantia sudent
𝔸 gramina; percussae calidis adflatibus herbae,
qua tulit ora, cadunt, moriturque ad sibila campus:
quantus ab Arctois discriminat aethera plaustris
Anguis et usque Notos alienumque exit in orbem;
quantus et ille sacri spiris intorta movebat
cornua Parnassi, donec tibi, Delie, fixus 1
vexit harundineam **cent**eno volnere silvam.
  quis tibi, parve, deus tam magni pondera fati
sorte dedit? tune hoc vix prima ad limina vitae
hoste iaces? an ut inde sacer per saecula Grais
gentibus et tanto dignus morerere sepulcro?
occidis extremae destrictus verbere caudae
ignaro serpente puer, fugit ilicet artus 1
somnus, et in solam patuerunt lumina mortem.
cum tamen attonito moriens vagitus in auras
excidit et ruptis inmutuit ore querellis,
qualia non totas peragunt insomnia voces,
audiit Hypsipyle, facilemque negantia cursum
exanimis genua aegra rapit; iam certa malorum
mentis ab augurio sparsoque per omnia visu
lustrat humum quaerens et nota vocabula parvo
nequiquam ingeminans: nusquam ille, et prata re**cent**es
amisere notas. viridi piger accubat hostis 37
collectus gyro spatiosaque iugera complet, 53

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 5

PREVIEW
Theb. 6

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 753 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
53 to **62**

PULSA sitis fluvio, populataque gurgitis altum
agmina linquebant ripas amnemque minorem;
acrior et campum sonipes rapit et pedes arva
implet ovans, rediere viris animique minaeque
votaque, sanguineis mixtum ceu fontibus ignem
hausissent belli magnasque in proelia mentes.
dispositi in turmas rursus legemque severi
ordinis, ut cuique ante locus ductorque, monentur
instaurare vias. tellus iam pulvere primo
crescit, et armorum transmittunt fulgura silvae.
qualia trans pontum Phariis deprensa serenis
rauca Paraetonio decedunt agmina Nilo,
quo fera cogit hiemps: illae clangore fugaci,
umbra fretis arvisque, volant, sonat avius aether.
iam Borean imbresque pati, iam nare solutis
amnibus et nudo iuvat aestivare sub Haemo.
  hic rursus simili procerum vallante corona
dux Talaionides, antiqua ut forte sub orno
stabat et admoti nixus Polynicis in hastam:
'at tamen, o quaecumque es' ait, 'cui, gloria tanta,
venimus innumerae fato debere cohortes,
quem non ipse deum sator aspernetur honorem,
dic age, quando tuis alacres absistimus undis,
quae domus aut tellus, animam quibus hauseris astris?
dic, quis et ille pater? neque enim tibi numina longe,
transierit fortuna licet, maiorque per ora
sanguis, et adflicto spirat reverentia vultu.'
  ingemit, et paulum fletu cunctata modesto
Lemnias orsa refert: 'inmania vulnera, rector,
integrare iubes, Furias et Lemnon et artis
arma inserta toris debellatosque pudendo
ense mares; redit ecce nefas et frigida cordi
Eumenis. o miserae, quibus hic furor additus! o nox!
o pater! illa ego nam, pudeat ne forte benignae
hospitis, illa, duces, raptum quae sola parentem
occului. quid longa malis exordia necto?
et vos arma vocant magnique in corde paratus.
hoc memorasse sat est: claro generata Thoante
servitum Hypsipyle vestri fero capta Lycurgi.'
  advertere animos, maiorque et honora videri
parque operi tanto; cunctis tunc noscere casus
ortus amor, pater ante alios hortatur Adrastus:
'immo age, dum primi longe damus agmina vulgi
nec facilis Nemea latas evolvere vires,
quippe obtenta comis et ineluctabilis umbra,
pande nefas laudesque tuas gemitusque tuorum,
unde hos advenias regno deiecta labores.'
  dulce loqui miseris veteresque reducere questus.
incipit: 'Aegaeo premitur circumflua Nereo
Lemnos, ubi ignifera fessus respirat ab Aetna

tunc epulae felixque sopor noctesque quietae,
nec superum sine mente, reor, placuere fatentes.
forsitan et nostrae fatum excusabile culpae
noscere cura, duces. cineres furiasque meorum
testor: ut externas non sponte aut crimine taedas
attigerim — scit cura deum —, etsi blandus Iason
virginibus dare vincla novis; sua iura cruentum
Phasin habent, alios Colchi generatis amores.
iamque exuta gelu tepuerunt sidera longis
solibus, et velox in terga revolvitur annus.
iam nova progenies partusque in vota soluti,
et non speratis clamatur Lemnos alumnis.
nec non ipsa tamen thalami monimenta coacti
enitor geminos, duroque sub hospite mater
nomen avi renovo; nec quae fortuna relictis
nosse datur, iam plena quater quinquennia pergunt,
si modo fata sinunt aluitque rogata Lycaste.
  detumuere animi maris, et clementior Auster
vela vocat: ratis ipsa moram portusque quietos
odit et adversi tendit retinacula saxi.
inde fugam Minyae, sociosque appellat Iason
efferus, o utinam iam tunc mea litora rectis
praetervectus aquis, cui non sua pignora cordi,
non promissa fides; certe stat fama remotis
gentibus: aequorei redierunt vellera Phrixi.
ut stata lux pelago venturumque aethera sensit
Tiphys et occidui rubuere cubilia Phoebi,
heu iterum gemitus, iterumque novissima nox est.
vix reserata dies, et iam rate celsus Iason
ire iubet, primoque ferit dux verbere pontum.
illos e seopulis et summo vertice montis
spumea porrecti dirimentis terga profundi
prosequimur visu, donec lassavit euntes
lux oculos longumque polo contexere visa est
aequor et extremi pressit freta margine caeli.
  fama subit portus, vectum trans alta Thoanta
fraterna regnare Chio, mihi crimina nulla,
et vacuos arsisse rogos; fremit impia plebes,
sontibus accensae stimulis facinusque reposcunt.
quin etiam occultae vulgo increbrescere voces:
'solane fida suis, nos autem in funera laetae?
non deus haec fatumque? quid imperat urbe nefanda?'
talibus exanimis dictis — et triste propinquat
supplicium, nec regna iuvant — vaga litora furtim
incomitata sequor funestaque moenia linquo,
qua fuga nota patris; sed non iterum obvius Euhan,
nam me praedonum manus huc adpulsa ta**cent**em
abripit et vestras famulam transmittit in oras.'
  talia Lernaeis iterat dum regibus exul
Lemnias et longa solatur damna querella,

Amphitryoniades puppemque alternus utrimque
Statius ingravat et medias ardet descendere in undas.
Thebaid ◆ at levis et miserae nondum mihi notus Iason
transtra per et remos inpressaque terga virorum
nunc magnum Oeniden, nunc ille hortatibus Idan
et Talaum et cana rorantem aspargine ponti
Tyndariden iterans gelidique in nube parentis
vela laborantem Calain subnectere malo
voce manuque rogat; quatiunt inpulsibus illi
nunc freta, nunc muros, sed nec spumantia cedunt
aequora, et incussae redeunt a turribus hastae.
ipse graves fluctus clavumque audire negantem
lassat agens Tiphys palletque et plurima mutat
imperia ac laevas dextrasque obtorquet in undas
proram navifragis avidam concurrere saxis,
donec ab extremae cuneo ratis Aesone natus
Palladios oleae, Mopsi gestamina, ramos
extulit et socium turba prohibente poposcit
foedera; praecipites vocem involvere procellae.
tunc modus armorum, pariterque exhausta quierunt
flamina, confusoque dies respexit Olympo.
quinquaginta illi, trabibus de more revinctis,
eminus abrupto quatiunt nova litora saltu,
magnorum decora alta patrum, iam fronte sereni
noscendique habitu, postquam tumor iraque cessit
L2[O] vultibus. arcana sic fama erumpere porta
𝔸 caelicolas, si quando domos litusque rubentum
Aethiopum et mensas amor est intrare minores;
dant Fluvii Montesque locum, tum Terra superbit
gressibus et paulum respirat caelifer Atlans.
  hic et ab adserto nuper Marathone superbum
Thesea et Ismarios, Aquilonia pignora, fratres,
utraque quis rutila stridebant tempora pinna,
cernimus, hic Phoebo non indignante priorem
Admetum et durae similem nihil Orphea Thracae,
tunc prolem Calydone satam generumque profundi
Nereos. ambiguo visus errore lacessunt
Oebalidae gemini; chlamys huic, chlamys ardet et illi,
ambo hastile gerunt, umeros exsertus uterque,
nudus uterque genas, simili coma fulgurat astro.
audet iter magnique sequens vestigia mutat
Herculis et tarda quamvis se mole ferentem
vix cursu tener aequat Hylas Lernaeaque tollens
arma sub ingenti gaudet sudare pharetra.
  ergo iterum Venus et tacitis corda aspera flammis
Lemniadum pertemptat Amor. tunc regia Iuno
arma habitusque virum pulchraeque insignia gentis
mentibus insinuat, certatimque ordine cunctae
hospitibus patuere fores; tunc primus in aris
ignis, et infandis venere oblivia curis;

51 (37C) Mulciber; ingenti tellurem proximus umbra
37 (27C) vestit Athos nemorumque obscurat imagine pontum; Statius
Thraces arant contra, Thracum fatalia nobis Thebaid
litora, et inde nefas. florebat dives alumnis
terra, nec illa Samo fama Delove sonanti
peior et innumeris quas spumifer adsilit Aegon.
dis visum turbare domos, nec pectora culpa
nostra vacant: nullos Veneri sacravimus ignis,
nulla deae sedes; movet et caelestia quondam
corda dolor lentoque inrepunt agmine Poenae.
illa Paphon veterem **centum**que altaria linquens
nec vultu nec crine prior solvisse iugalem
ceston et Idalias procul ablegasse volucres
fertur. erant certe, media quae noctis in umbra
divam alios ignes maioraque tela gerentem
Tartareas inter thalamis volitasse sorores
vulgarent; utque inplicitis arcana domorum
anguibus et saeva formidine nupta replevit
limina nec fidi populum miserata mariti,
protinus a Lemno teneri fugistis Amores,
mutus Hymen versaeque faces et frigida iusti
cura tori! nullae redeunt in gaudia noctes,
nullus in amplexu sopor est, Odia aspera ubique
et Furor et medio recubat Discordia lecto.
cura viris tumidos adversa Thracas in ora
eruere et saevam bellando frangere gentem. L2[O]
cumque domus contra stantesque in litore nati, 𝔸
dulcius Edonas hiemes Arctonque prementem
excipere, aut tandem tacita post proelia nocte
fractorum subitas torrentum audire ruinas.
illae autem tristes — nam me tunc libera curis
3 (2C) virginitas annique tegunt — sub nocte dieque
adsiduis aegrae in lacrimis solantia mis**cent**
conloquia, aut saevam spectant trans aequora Thracen.
  Sol operum medius summo librabat Olympo
lu**cente**s, ceu staret, equos; quater axe sereno
intonuit, quater antra dei fumantis anhelos
exeruere apices, Ventisque absentibus Aegon
3 motus et ingenti percussit litora ponto:
cum subito horrendas aevi matura Polyxo
tollitur in furias thalamisque insueta relictis
evolat. insano veluti Teumesia thyias
rapta deo, cum sacra vocant Idaeaque suadet
buxus et a summis auditus montibus Euhan:
sic erecta genas aciemque offusa trementi
sanguine desertam rabidis clamoribus urbem
exagitat, clausasque domos et limina pulsans
concilium vocat; infelix comitatus eunti
39 haerebant nati. atque illae non segnius omnes
erumpunt tectis, summasque ad Pallados arces

inpetus: huc propere stipamur et ordine nullo
congestae; stricto mox ense silentia iussit
hortatrix scelerum et medio sic ausa profari:
‘rem summam instinctu superum meritique doloris,
o viduae — firmate animos et pellite sexum! —
Lemniades, sancire paro; si taedet inanes
aeternum servare domos turpemque iuventae
flore situm et longis steriles in luctibus annos,
inveni, promitto, viam — nec numina desunt —,
qua renovanda Venus: modo par insumite robur
luctibus, atque adeo primum hoc mihi noscere detur.
tertia canet hiemps; cui conubialia vincla
aut thalami secretus honos? cui coniuge pectus
intepuit? cuius vidit Lucina labores,
dicite, vel iustos cuius pulsantia menses
vota tument? qua pace feras volucresque iugari
mos datus. heu segnes! potuitne ultricia Graius
virginibus dare tela pater laetusque dolorum
sanguine securos iuvenum perfundere somnos:
at nos volgus iners? quodsi propioribus actis
est opus, ecce animos doceat Rhodopeia coniunx,
ulta manu thalamos pariterque epulata marito.
nec vos inmunis scelerum securave cogo.
plena mihi domus atque ingens, en cernite, sudor.
quattuor hos una, decus et solacia patris,
in gremio, licet amplexu lacrimisque morentur,
transadigam ferro saniemque et vulnera fratrum
miscebo patremque simul spirantibus addam.
ecqua tot in caedes animum promittit?’ agebat
pluribus; adverso nituerunt vela profundo:
Lemnia classis erat. rapuit gavisa Polyxo
fortunam atque iterat: “superisne vocantibus ultro
desumus? ecce rates! deus hos, deus ultor in iras
adportat coeptisque favet. nec imago quietis
vana meae: nudo stabat Venus ense, videri
clara mihi somnosque super ‘quid perditis aevum?’
inquit ‘age aversis thalamos purgate maritis.
ipsa faces alias melioraque foedera iungam.’
dixit, et hoc ferrum stratis, hoc, credite, ferrum
inposuit. quin o miserae, dum tempus agi rem,
consulite; en validis spumant eversa lacertis
aequora, Bistonides veniunt fortasse maritae.”
hinc stimuli ingentes, magnusque advolvitur astris
clamor. Amazonio Scythiam fervere tumultu
lunatumque putes agmen descendere, ubi arma
indulget pater et saevi movet ostia Belli.
nec varius fremor aut studia in contraria rapti
dissensus, ut plebe solet: furor omnibus idem,
idem animus solare domos iuvenumque senumque
praecipitare colus plenisque adfrangere parvos

moenia, qua longe pelago despectus aperto,
scandimus et celsas turres; huc saxa sudesque
armaque maesta virum atque infectos caedibus enses
subvectant trepidae; quin et squalentia texta
thoracum et voltu galeas intrare soluto
non pudet; audaces rubuit mirata catervas
Pallas, et averso risit Gradivus in Haemo.
tunc primum ex animis praeceps amentia cessit,
nec ratis illa salo, sed divum sera per aequor
iustitia et poenae scelerum adventare videntur.
iamque aberant terris, quantum Cortynia currunt
spicula, caeruleo gravidam cum Iuppiter imbri
ipsa super nubem ratis armamenta Pelasgae
sistit agens; inde horror aquis, et raptus ab omni
sole dies miscet tenebras, quis protinus unda
concolor; obnixi lacerant cava nubila venti
diripiuntque fretum, nigris redit umida tellus
verticibus, totumque notis certantibus aequor
pendet et arquato iamiam prope sidera dorso
frangitur, incertae nec iam prior impetus alno,
sed labat exstantem rostris modo gurgite in imo,
nunc caelo Tritona ferens. nec robora prosunt
semideum heroum, puppemque insana flagellat
arbor et instabili procumbens pondere curvas
raptat aquas, remique cadunt in pectus inanes.
nos quoque per rupes murorumque aggere ab omni,
dum labor ille viris fretaque indignantur et austros,
desuper invalidis fluitantia tela lacertis —
quid non ausa manus? — Telamona et Pelea contra
spargimus, et nostro petitur Tirynthius arcu.
illi — quippe simul bello pelagoque laborant —
pars clipeis munire ratem, pars aequora fundo
egerere; ast alii pugnant, sed inertia motu
corpora, suspensaeque carent conamine vires.
instamus iactu telorum, et ferrea nimbis
certat hiemps, vastaeque sudes fractique molares
spiculaque et multa crinitum missile flamma
nunc pelago, nunc puppe cadunt, dat operta fragorem
pinus, et abiunctis regemunt tabulata cavernis.
talis Hyperborea viridis nive verberat agros
Iuppiter; obruitur campis genus omne ferarum,
deprensaeque cadunt volucres, et messis amaro
strata gelu, fragor inde iugis, inde amnibus irae.
ut vero elisit nubes Iove tortus ab alto
ignis et ingentes patuere in fulmine nautae,
deriguere animi, manibusque horrore remissis
arma aliena cadunt, rediit in pectora sexus.
cernimus Aeacidas murisque inmane minantem
Ancaeum et longa pellentem cuspide rupes
Iphiton; attonito manifestus in agmine supra est

infodiunt scelera aut festinis ignibus urunt. 53 (39C)
Statius iam manus Eumenidum captasque refugerat arces 39 (29C)
Thebaid ◆ exsaturata Venus; licuit sentire, quid ausae,
et turbare comas et lumina tingere fletu.
insula dives agris opibusque armisque virisque,
nota situ et Getico nuper ditata triumpho,
non maris incursu, non hoste, nec aethere laevo
perdidit una omnes orbata excisaque fundo
indigenas: non arva viri, non aequora vertunt,
conticuere domus, cruor altus et oblita crasso
cuncta rubent tabo, magnaeque in moenibus urbis
nos tantum et saevi spirant per culmina manes.
ipsa quoque arcanis tecti in penetralibus alto
molior igne pyram, sceptrum super armaque patris
inicio et notas regum velamina vestes,
ac prope maesta rogum confusis ignibus adsto
ense cruentato, fraudemque et inania busta
plango metu, si forte premant, cassumque parenti
omen et hac dubios leti precor ire timores.
his mihi pro meritis, ut falsi criminis astu
parta fides, regna et solio considere patris —
supplicium! — datur. anne illis obsessa negarem?
accessi, saepe ante deos testata fidemque
inmeritasque manus; subeo — pro dira potestas! —
exsangue imperium et maestam sine culmine Lemnon.
L3[O] iam magis atque magis vigiles dolor angere sensus,
𝔸 et gemitus clari, et paulatim invisa Polyxo,
iam meminisse nefas, iam ponere manibus aras
concessum et multum cineres iurare sepultos.
sic ubi ductorem trepidae stabulique maritum,
quem penes et saltus et adultae gloria gentis,
Massylo frangi stupuere sub hoste iuvencae, 5 (4C)
it truncum sine honore pecus, regemque peremptum
ipse ager, ipsi amnes et muta armenta queruntur.
ecce autem aerata dispellens aequora prora
Pelias intacti late subit hospita ponti
pinus; agunt Minyae, geminus fragor ardua canet
per latera, abruptam credas radicibus ire
Ortygiam aut fractum pelago decurrere montem. 5
ast ubi suspensis siluerunt aequora tonsis,
mitior et senibus cygnis et pectine Phoebi
vox media de puppe venit, maria ipsa carinae
accedunt. post nosse datum est: Oeagrius illic
acclinis malo mediis intersonat Orpheus
remigiis tantosque iubet nescire labores.
illis in Scythicum Borean iter oraque primi
Cyaneis artata maris. nos Thracia visu
bella ratae vario tecta incursare tumultu,
densarum pecudum aut fugientum more volucrum. 41
heu ubi nunc furiae? portus amplexaque litus

uberibus ferroque omnes exire per annos.
tunc viridi luco — lucus iuga celsa Minervae Statius
propter opacat humum niger ipse, sed insuper ingens Thebaid
mons premit et gemina pereunt caligine soles —,
hic sanxere fidem, tu Martia testis Enyo
atque inferna Ceres, Stygiaeque Acheronte recluso
ante preces venere deae; sed fallit ubique
mixta Venus, Venus arma tenet, Venus admovet iras.
nec de more cruor: natum Charopeia coniunx
optulit, accingunt sese et mirantia ferro
pectora congestisque avidae simul undique dextris
perfringunt, ac dulce nefas in sanguine vivo
coniurant, matremque recens circumvolat umbra.
talia cernenti mihi quantus in ossibus horror,
quisve per ora color! qualis cum cerva cruentis
circumventa lupis, nullum cui pectore molli
robur et in volucri tenuis fiducia cursu,
praecipitat suspensa fugam, iamiamque teneri
credit et elusos audit concurrere morsus.
illi aderant, primis iamque offendere carinae
litoribus, certant saltu contingere terram
praecipites. miseri, quos non aut horrida virtus
Marte sub Odrysio, aut medii inclementia ponti
hauserit! alta etiam superum delubra vaporant
promissasque trahunt pecudes: niger omnibus aris
ignis, et in nullis spirat deus integer extis. L3[O]
tardius umenti noctem deiecit Olympo 𝔸
Iuppiter et versum miti, reor, aethera cura
sustinuit, dum fata vetat, nec longius umquam
cessavere novae perfecto sole tenebrae.
sera tamen mundo venerunt astra, sed illis
et Paros et nemorosa Thasos crebraeque relu**cent**
Cyclades; una gravi penitus latet obruta caelo
Lemnos, in hanc tristes nebulae, et plaga caeca superne
texitur, una vagis Lemnos non agnita nautis.
iam domibus fusi et nemorum per opaca sacrorum
ditibus indulgent epulis vacuantque profundo
aurum inmane mero, dum quae per Strymona pugnae,
quis Rhodope gelidove labor sudatus in Haemo,
enumerare vacat. nec non, manus impia, nuptae
serta inter festasque dapes quo maxima cultu
quaeque ia**cent**; dederat mites Cytherea suprema
nocte viros longoque brevem post tempore pacem
nequiquam et miseros perituro adflaverat igni.
conticuere chori, dapibus ludoque li**cent**i
fit modus et primae decrescunt murmura noctis,
cum consanguinei mixtus caligine Leti
rore madens Stygio morituram amplectitur urbem
Somnus et inplacido fundit gravia otia cornu
secernitque viros. vigilant nuptaeque nurusque

in scelus, atque hilares acuunt fera tela Sorores.
invasere nefas, cuncto sua regnat Erinys
pectore. non aliter Scythicos armenta per agros
Hyrcanae clausere leae, quas exigit ortu
prima fames, avidique inplorant ubera nati.
quos tibi nam, dubito, scelerum de mille figuris
expediam casus. Elymum temeraria Gorge
evinctum ramis altaque in mole tapetum
efflantem somno cres**cent**ia vina superstans
vulnera disiecta rimatur veste, sed illum
infelix sopor admota sub morte refugit.
turbidus incertumque oculis vigilantibus hostem
occupat amplexu, nec segnius illa tenentis
pone adigit costas, donec sua pectora ferro
tangeret. is demum sceleri modus; ora supinat
blandus adhuc oculisque tremens et murmure Gorgen
quaerit et indigno non solvit bracchia collo.
non ego nunc volgi quamquam crudelia pandam
funera, sed propria luctus de stirpe recordor:
quod te, flave Cydon, quod te per colla refusis
intactum, Crenaee, comis, quibus ubera mecum
oblicumque a patre genus, fortemque, timebam
quem desponsa, Gyan vidi lapsare cruentae
vulnere Myrmidones, quodque inter serta torosque
barbara ludentem fodiebat Epopea mater.
fiet super aequaevum soror exarmata Lycaste
Cydimon, heu similes periturо in corpore vultus
aspiciens floremque genae et quas finxerat auro
ipsa comas, cum saeva parens iam coniuge fuso
adstitit inpellitque minis atque ingerit ensem.
ut fera, quae rabiem placido desueta magistro
tardius arma movet stimulisque et verbere crebro
in mores negat ire suos, sic illa ia**cent**i
incidit undantemque sinu conlapsa cruorem
excipit et laceros premit in nova vulnera crinis.
ut vero Alcimeden etiamnum in murmure truncos
ferre patris vultus et egentem sanguinis ensem
conspexi, riguere comae atque in viscera saevus
horror iit: meus ille Thoas, mea dira videri
dextra mihi! extemplo thalamis turbata paternis
inferor. ille quidem dudum — quis magna tuenti
somnus? — agit versans secum, etsi lata recessit
urbe domus, quinam strepitus, quae murmura noctis,
cur fremibunda quies? trepido scelus ordine pando,
quis dolor, unde animi: “vis nulla arcere furentes;
hac sequere, o miserande; premunt aderuntque moranti,
et mecum fortasse cades.” his motus et artus
erexit stratis. ferimur per devia vastae
urbis et ingentem nocturnae caedis acervum
passim, ut quosque sacris crudelis vespera lucis
straverat, occulta speculamur nube latentes.
hic inpressa toris ora exstantesque reclusis
pectoribus capulos magnarum et fragmina trunca
hastarum et ferro laceras per corpora vestes,
crateras pronos epulasque in caede natantis
cernere erat, iugulisque modo torrentis apertis
sanguine permixto redeuntem in pocula Bacchum.
hic iuvenum manus et nullis violabilis armis
turba senes, positique patrum super ora gementum
semineces pueri trepidas in limine vitae
singultant animas. gelida non saevius Ossa
luxuriant Lapitharum epulae, si quando profundo
Nubigenae caluere mero; vix primus ab ira
pallor, et inpulsis surgunt ad proelia mensis.
  tunc primum sese trepidis sub nocte Thyoneus
detexit, nato portans extrema Thoanti
subsidia, et multa subitus cum luce refulsit.
adgnovi: non ille quidem turgentia sertis
tempora nec flava crinem destrinxerat uva:
nubilus indignumque oculis liquentibus imbrem
adloquitur: “dum fata dabant tibi, nate, potentem
Lemnon et externis etiam servare timendam
gentibus, haud umquam iusto mea cura labori
destitit: absciderunt tristes crudelia Parcae
stamina, nec dictis, supplex quae plurima fudi
ante Iovem frustra, lacrimisque avertere luctus
contigit; infandum natae concessit honorem.
adcelerate fugam, tuque, o mea digna propago,
hac rege, virgo, patrem, gemini qua bracchia muri
litus eunt: illa, qua rere silentia, porta
stat funesta Venus ferroque accincta furentes
adiuvat — unde manus, unde haec Mavortia divae
pectora? —: tu lato patrem committe profundo.
succedam curis.” ita fatus in aera rursus
solvitur et nostrum, visus ar**cent**ibus umbris,
mitis iter longae claravit limite flammae.
qua data signa, sequor; dein curvo robore clausum
dis pelagi Ventisque et Cycladas Aegaeoni
amplexo commendo patrem, nec fletibus umquam
fit modus alternis, ni iam dimittat Eoo
Lucifer astra polo. tunc demum litore rauco
multa metu reputans et vix confisa Lyaeo
dividor, ipsa gradu nitente, sed anxia retro
pectora, nec requies, quin et surgentia caelo
flamina et e cunctis prospectem collibus undas.
exoritur pudibunda dies, caelumque retexens
aversum Lemno iubar et declinia Titan
opposita iuga nube refert. patuere furores
nocturni, lucisque novae formidine cunctis,
quamquam inter similes, subitus pudor; impia terrae

credo sinus fidos altricis et ubera mando.
quidni ego? narrabat servatum fraude parentem
insontesque manus. en! quam ferale putemus
abiurasse sacrum et Lemni gentilibus unam
inmunem furiis, haec illa — et creditis ausae! —,
haec pietate potens solis abiecit in arvis
non regem dominumve, alienos impia partus,
hoc tantum, silvaeque infamis tramite liquit,
quem non anguis atrox — quid enim hac opus, ei mihi, leti
mole fuit? — tantum caeli violentior aura
inpulsaeque noto frondes cassusque valeret
exanimare timor. nec vos incessere luctu
orba habeo, fixum matri inmotumque manebat
hac altrice nefas; atquin et blandus ad illam,
nate, magis, solam nosse atque audire vocantem,
ignarusque mei: nulla ex te gaudia matri.
illa tuos questus lacrimososque impia risus
audiit et vocis decerpsit murmura primae.
illa tibi genetrix semper, dum vita manebat,
nunc ego. sed miserae mihi nec punire potestas
sic meritam! quid dona, duces, quid inania fertis
iusta rogis? illam — nil poscunt amplius umbrae —,
illam, oro, cineri simul excisaeque parenti
reddite, quaeso, duces, per ego haec primordia belli,
cui peperi; sic aequa gemant mihi funera matres
Ogygiae.' sternit crines iteratque precando:
'reddite, nec vero crudelem avidamque vocate
sanguinis: occumbam pariter, dum vulnere iusto
exsaturata oculos, unum inpellamur in ignem.'
talia vociferans alia de parte gementem
Hypsipylen — neque enim illa comas nec pectora servat —,
agnovit longe, et socium indignata dolorem:
'hoc saltem, o proceres, tuque o, cui pignora nostri
proturbata tori, prohibete, auferte supremis
invisam exsequiis. quid se funesta parenti
miscet et in nostris spectatur et ipsa ruinis?
[cui liget complex suos?' dixitque repente
concidit, abruptisque obmutuit ore querellis.]
185b sic ait abruptisque inmutuit ore querellis:
non secus ac primo fraudatum lacte iuvencum,
cui trepidae vires et solus ab ubere sanguis,
seu fera seu duras avexit pastor ad aras;
nunc vallem spoliata parens, nunc flumina questu,
nunc armenta movet vacuosque interrogat agros;
tunc piget ire domum, maestoque novissima campo
exit et oppositas inpasta avertitur herbas.
at genitor sceptrique decus cultusque Tonantis
inicit ipse rogis, tergoque et pectore fusam
caesariem ferro minuit sectisque iacentis
6.197 obnubit tenuia ora comis, ac talia fletu
verba pio miscens: 'alio tibi, perfide, pacto,

sic etiam obliqua cervicem expostus in alvo.
horruit infelix visu longoque profundum
incendit clamore nemus; nec territus ille,
sed iacet. Argolicas ululatus flebilis aures
impulit; extemplo monitu ducis advolat ardens
Arcas eques causamque refert. tunc squamea demum
torvus ad armorum radios fremitumque virorum
colla movet: rapit ingenti conamine saxum,
quo discretus ager, vacuasque inpellit in auras
arduus Hippomedon, quo turbine bellica quondam
librati saliunt portarum in claustra molares.
cassa ducis virtus: iam mollia colla refusus
in tergum serpens venientem exhauserat ictum.
dat sonitum tellus, nemorumque per avia densi
dissultant nexus. 'at non mea vulnera' clamat
et trabe fraxinea Capaneus subit obvius 'umquam
effugies, seu tu pavidi ferus incola luci,
sive deis, utinamque deis, concessa voluptas,
non, si consertum super haec mihi membra Giganta
subveheres.' volat hasta tremens et hiantia monstri
ora subit linguaeque secat fera vincla trisulcae,
perque iubas stantes capitisque insigne corusci
emicat, et nigri sanie perfusa cerebri
figitur alta solo. longus vix tota peregit
membra dolor, rapido celer ille volumine telum
circumit avulsumque ferens in opaca refugit
templa dei; hic magno tellurem pondere mensus
inplorantem animam dominis adsibilat aris.
illum et cognatae stagna indignantia Lernae,
floribus et vernis adsuetae spargere Nymphae,
et Nemees reptatus ager, lucosque per omnis
silvicolae fracta gemuistis harundine, Fauni.
ipse etiam e summa iam tela poposcerat aethra
Iuppiter, et dudum nimbique hiemesque coibant,
ni minor ira deo gravioraque tela mereri
servatus Capaneus; moti tamen aura cucurrit
fulminis et summas libavit vertice cristas.
iamque pererratis infelix Lemnia campis,
liber ut angue locus, modico super aggere longe
pallida sanguineis infectas roribus herbas
prospicit. huc magno cursum rapit effera luctu
agnoscitque nefas, terraeque inlisa nocenti
fulminis in morem non verba in funere primo,
non lacrimas habet: ingeminat misera oscula tantum
incumbens animaeque fugam per membra tepentem
quaerit hians. non ora loco, non pectora restant,
rapta cutis, tenuia ossa patent nexusque madentes
sanguinis imbre novi, totumque in vulnere corpus.
ac velut aligerae sedem fetusque parentis
cum piger umbrosa populatus in ilice serpens,

illa redit querulaeque domus mirata quietem
iam stupet inpendens advectosque horrida maesto
excutit ore cibos, cum solus in arbore paret
sanguis et errantes per capta cubilia plumae.
ut laceros artus gremio miseranda recepit
intexitque comis, tandem laxata dolori
vox invenit iter, gemitusque in verba soluti:
'o mihi desertae natorum dulcis imago,
Archemore, o rerum et patriae solamen ademptae
servitiique decus, qui te, mea gaudia, sontes
exstinxere dei, modo quem digressa reliqui
lascivum et prono vexantem gramina cursu?
heu ubi siderei vultus? ubi verba ligatis
inperfecta sonis risusque et murmura soli
intellecta mihi? quotiens tibi Lemnon et Argo
sueta loqui et longa somnum suadere querella!
sic equidem luctus solabar et ubera parvo
iam materna dabam, cui nunc venit inritus orbae
lactis et infelix in vulnera liquitur imber.
nosco deos: o dura mei praesagia somni
nocturnique metus, et numquam inpune per umbras
attonitae mihi visa Venus! quos arguo divos?
ipsa ego te — quid enim timeam moritura fateri? —
exposui fatis. quae mentem insania traxit?
tantane me tantae tenuere oblivia curae?

dum patrios casus famaeque exorsa retracto

ambitiosa meae — pietas haec magna fidesque! —,
exsolvi tibi, Lemne, nefas; ubi letifer anguis,
ferte, duces, meriti si qua est mihi gratia duri,
si quis honos dictis, aut vos extinguite ferro,
ne tristes dominos orbamque inimica revisam
Eurydicen, quamquam haud illi mea cura dolendo
cesserit. hocne ferens onus inlaetabile matris
transfundam gremio? quae me prius ima sub umbras
mergat humus?' simul haec terraque et sanguine voltum
sordida magnorum circa vestigia regum
vertitur, et tacite maerentibus inputat undas.
et iam sacrifici subitus per tecta Lycurgi
nuntius inplerat lacrimis ipsumque domumque,
ipsum adventantem Persei vertice sancto
montis, ubi averso dederat prosecta Tonanti,
et caput iratis rediens quassabat ab extis.
hic sese Argolicis inmunem servat ab armis
haud animi vacuus, sed templa araeque tenebant.
necdum etiam responsa deum monitusque vetusti
exciderant voxque ex adytis accepta profundis:
'prima, Lycurge, dabis Dircaeo funera bello.'

id cavet, et maestus vicini pulvere Martis
angitur ad lituos periturisque invidet armis.
ecce — fides superum! — laceras comitata Thoantis 5.650

absiliunt — metus urget — aves; cadit ardua fagus,
Chaoniumque nemus brumaeque inlaesa cupressus,
procumbunt piceae, flammis alimenta supremis, 6.100
ornique iliceaeque trabes metuendaque suco
taxus et infandos belli potura cruores
fraxinus atque situ non expugnabile robur.
hinc audax abies et odoro vulnere pinus
scinditur, adclinant intonsa cacumina terrae
alnus amica fretis nec inhospita vitibus ulmus.
dat gemitum tellus: non sic eversa feruntur
Ismara, cum fracto Boreas caput extulit antro,
non grassante noto citius nocturna peregit
flamma nemus; linquunt flentes dilecta locorum
otia cana Pales Silvanusque arbiter umbrae
semideumque pecus, migrantibus adgemit illis
silva, nec amplexae dimittunt robora Nymphae.
ut cum possessas avidis victoribus arces
dux raptare dedit, vix signa audita, nec urbem
invenias; ducunt sternuntque abiguntque feruntque
inmodici, minor ille fragor, quo bella gerebant.
iamque pari cumulo geminas hanc tristibus umbris,
ast illam superis aequus labor auxerat aras,
cum signum luctus cornu grave mugit adunco
tibia, cui teneros suetum producere manes
lege Phrygum maesta. Pelopem monstrasse ferebant
L1[I]
exsequiale sacrum carmenque minoribus umbris
𝔹
utile, quo geminis Niobe consumpta pharetris
squalida bissenas Sipylon deduxerat urnas.
portant inferias arsuraque fercula primi
Graiorum, titulisque pios testantur honores
gentis quisque suae; longo post tempore surgit
colla super iuvenum — numero dux legerat omni —
ipse fero clamore torus. cinxere Lycurgum
Lenaei proceres, genetricem mollior ambit
turba, nec Hypsipyle raro subit agmine; vallant
Inachidae memores, sustentant livida nati
bracchia et inventae concedunt plangere matri.
illic infaustos ut primum egressa penates
Eurydice, nudo vocem de pectore rumpit
planctuque et longis praefata ululatibus infit:
'non hoc Argolidum coetu circumdata matrum
speravi te, nate, sequi, nec talia demens
fingebam votis annorum elementa tuorum,
nil saevum reputans; etenim his in finibus aevi
unde ego bella tibi Thebasque ignara timerem?
cui superum nostro committere sanguine pugnas
dulce? quis hoc armis vovit scelus? at tua nondum,
Statius
Thebaid
Cadme, domus, nullus Tyrio grege plangitur infans.
primitias egomet lacrimarum et caedis acerbae
ante tubas ferrumque tuli, dum deside cura 6.147

resque hominum duras et inexorabile pensum,
nunc aliam prolem mansuraque numine dextro
pignora. nondum orsis modus, et lamenta redibant.
ille quoque adfatus non mollius audit amicos,
quam trucis Ionii rabies clamantia ponto
vota virum aut tenues curant vaga fulmina nimbos.
  tristibus interea ramis teneraque cupresso
damnatus flammae torus et puerile feretrum
texitur: ima virent agresti stramina cultu;
proxima gramineis operosior area sertis,
et picturatus morituris floribus agger;
tertius adsurgens Arabum strue tollitur ordo
Eoas conplexus opes incanaque glebis
tura et ab antiquo durantia cinnama Belo.
summa crepant auro, Tyrioque attollitur ostro
molle supercilium, teretes hoc undique gemmae
inradiant, medio Linus intertextus acantho
letiferique canes: opus admirabile semper
oderat atque oculos flectebat ab omine mater.
arma etiam et veterum exuvias circumdat avorum
gloria mixta malis adflictaeque ambitus aulae,
ceu grande exsequiis onus atque inmensa ferantur
membra rogo, sed cassa tamen sterilisque dolentes
fama iuvat, parvique augescunt funere manes.
inde ingens lacrimis honor et miseranda voluptas,
muneraque in cineres annis graviora feruntur —
namque illi et pharetras brevioraque tela dicarat
festinus voti pater insontesque sagittas;
iam tunc et nota stabuli de gente probatos
in nomen pascebat equos — cinctusque sonantes
armaque maiores exspectatura lacertos.
[spes avidae! quas non in nomen credula vestes
urgebat studio cultusque insignia regni
purpureos sceptrumque minus? cuncta ignibus atris
damnat atrox suaque ipse parens gestamina ferri,
si damnis rabidum queat exaturare dolorem.]
  parte alia gnari monitis exercitus instat
auguris aeriam truncis nemorumque ruina,
montis opus, cumulare pyram, quae crimina caesi
anguis et infausti cremet atra piacula belli.
[his labor accisam Nemeen umbrosaque Tempe
praecipitare solo lucosque ostendere Phoebo.]
sternitur extemplo veteres incaedua ferro
silva comas, largae qua non opulentior umbrae
Argolicos inter saltusque educta Lycaeos
extulerat super astra caput: stat sacra senectae
numine, nec solos hominum transgressa veterno
fertur avos, Nymphas etiam mutasse superstes
Faunorumque greges. aderat miserabile luco
exscidium: fugere ferae, nidosque tepentes

advehit exsequias, contra subit obvia mater,
femineos coetus plangentiaque agmina ducens.
at non magnanimo pietas ignava Lycurgo:
fortior ille malis, lacrimasque insana resorbet
ira patris, longo rapit arva morantia passu
vociferans: ‘illa autem ubinam, cui parva cruoris
laetave damna mei? vivitne? inpellite raptam,
ferte citi comites; faxo omnis fabula Lemni
et pater et tumidae generis mendacia sacri
exciderint.’ ibat letumque inferre parabat
ense furens rapto; venienti Oeneius heros
impiger obiecta proturbat pectora parma,
ac simul infrendens: ‘siste hunc, vesane, furorem,
quisquis es!’ et pariter Capaneus acerque reducto
adfuit Hippomedon rectoque Erymanthius ense,
ac iuvenem multo praestringunt lumine; at inde
agrestum pro rege manus. quos inter Adrastus
mitius et sociae veritus commercia vittae
Amphiaraus ait: ‘ne, quaeso! absistite ferro,
unus avum sanguis, neve indulgete furori,
tuque prior.’ sed non sedato pectore Tydeus
subicit: ‘anne ducem servatricemque cohortis
Inachiae ingratis coram tot milibus ausus
mactare in tumulos — quanti pro funeris ultor! —
cui regnum genitorque Thoas et lucidus Euhan
stirpis avus? timidone parum, quod gentibus actis
undique in arma tuis inter rapida agmina pacem
solus habes? habeasque, et te victoria Graium
inveniat tumulis etiamnum haec fata gementem.’
  dixerat, et tandem cunctante modestior ira
ille refert: ‘equidem non vos ad moenia Thebes
rebar et hostiles huc advenisse catervas.
pergite in excidium socii, si tanta voluptas,
sanguinis, inbuite arma domi, atque haec inrita dudum
templa Iovis — quid enim haud licitum? — ferat inpius ignis,
si vilem, tanti premerent cum pectora luctus,
in famulam ius esse ratus dominoque ducique.
sed videt haec, videt ille deum regnator, et ausis
sera quidem, manet ira tamen.’ sic fatus, et arces
respicit. atque illic alio certamine belli
tecta fremunt; volucres equitum praeverterat alas
Fama recens, geminos alis amplexa tumultus:
illi ad fata rapi atque illi iam occumbere leto,
sic meritam Hypsipylen iterant, creduntque, nec irae
fit mora, iamque faces et tela penatibus instant,
vertere regna fremunt raptumque auferre Lycurgum
cum Iove cumque aris; resonant ululatibus aedes
femineis, versusque dolor dat terga timori.
  alipedum curru sed enim sublimis Adrastus
secum ante ora virum fremibunda Thoantida portans

it medius turmis, et 'parcite, parcite!' clamat,
'nil actum saeve, meritus nec tale Lycurgus
excidium, gratique inventrix fluminis ecce.'
sic ubi diversis maria evertere procellis
hinc Boreas Eurusque, illinc niger imbribus Auster,
pulsa dies regnantque hiemes, venit aequoris alti
rex sublimis equis, geminusque ad spumea Triton
frena natans late pelago dat signa cadenti,
et iam plana Thetis, montesque et litora crescunt.
quis superum tanto solatus funera voto
pensavit lacrimas inopinaque gaudia maestae
rettulit Hypsipylae? tu gentis conditor, Euhan,
qui geminos iuvenes Lemni de litore vectos
intuleras Nemeae mirandaque fata parabas.
causa viae genetrix, nec inhospita tecta Lycurgi
praebuerant aditus, et protinus ille tyranno
nuntius extinctae miserando vulnere prolis.
ergo adsunt comites — pro fors et caeca futuri
mens hominum! — regique favent; sed Lemnos ad aures
ut primum dictusque Thoas, per tela manusque
inruerant, matremque avidis complexibus ambo
diripiunt flentes alternaque pectora mutant.
illa **velut rupes** inmoto saxea visu
haeret et expertis non audet credere divis.
ut vero et vultus et signa Argoa relictis
ensibus atque umeris amborum intextus Iason,
cesserunt luctus, turbataque munere tanto
conruit, atque alio maduerunt lumina fletu.
addita signa polo, laetoque ululante tumultu
tergaque et aera dei motas crepuere per auras.
tunc pius Oeclides, ut prima silentia volgi
mollior ira dedit placidasque accessus ad aures:
'audite, o ductor Nemeae lectique potentes
Inachidae, quae certus agi manifestat Apollo.
iste quidem Argolicis haud olim indebitus armis
luctus adest, recto descendunt limite Parcae:
et sitis interitu fluviorum et letifer anguis,
et puer, heu nostri signatus nomine fati,
Archemorus, cuncta haec superum demissa suprema
mente fluunt. differte animos festinaque tela
ponite; mansuris donandus honoribus infans.
et meruit; det pulchra suis libamina virtus
manibus, atque utinam plures innectere pergas,
Phoebe, moras, semperque novis bellare vetemur
casibus, et semper Thebe funesta recedas!
at vos magnorum transgressi fata parentum
felices, longum quibus hinc per saecula nomen,
dum Lernaea palus et dum pater Inachus ibit,
dum Nemea tremulas campis iaculabitur umbras,
ne fletu violate sacrum, ne plangite divos:
nam deus iste, deus, Pyliae nec fata senectae
maluerit, Phrygiis aut degere longius annis.'
finierat, caeloque cavam nox induit umbram.

NUNTIA multivago Danaas perlabitur urbes
Fama gradu, sancire novo sollemnia busto
Inachidas ludumque super, quo Martia bellis
praesudare paret seseque accendere virtus.
Graium ex more decus: primus Pisaea per arva
hunc pius Alcides Pelopi certavit honorem
pulvereumque fera crinem detersit oliva;
proxima vipereo celebratur libera nexu
Phocis, Apollineae bellum puerile pharetrae;
mox circum tristes servata Palaemonis aras
nigra superstitio, quotiens animosa resumit
Leucothea gemitus et amica ad litora festa
tempestate venit: planctu conclamat uterque
Isthmos, Echioniae responsant flebile Thebae.
et nunc eximii regum, quibus Argos alumnis
conexum caelo, quorumque ingentia tellus
Aonis et Tyriae suspirant nomina matres,
concurrunt nudasque movent in proelia vires.
ceu primum ausurae trans alta ignota biremes,
seu Tyrrhenam hiemem, seu stagna Aegaea lacessant,
tranquillo prius arma lacu clavumque levesque
explorant remos atque ipsa pericula discunt;
at cum experta cohors, tunc pontum inrumpere fretae
longius ereptasque oculis non quaerere terras.
clara laboriferos caelo Tithonia currus
extulerat vigilesque deae pallentis habenas
et Nox et cornu fugiebat Somnus inani;
iam plangore viae, gemitu iam regia mugit
flebilis, acceptos longe nemora avia frangunt
multiplicantque sonos. sedet ipse exutus honoro
vittarum nexu genitor squalentiaque ora
sparsus et incultam ferali pulvere barbam.
asperior contra planctusque egressa viriles
exemplo famulas premit hortaturque volentes
orba parens, lacerasque super prorumpere nati
relliquias ardet totiensque avolsa refertur.
arcet et ipse pater, mox ut maerentia dignis
vultibus Inachii penetrarunt limina reges,
ceu nova tunc clades et primo saucius infans
vulnere letalisve inrumperet atria serpens,
sic alium ex alio quamquam lassata fragorem
pectora congeminant, integratoque resultant
accensae clamore fores; sensere Pelasgi
invidiam et lacrimis excusant crimen obortis.
ipse, datum quotiens intercisoque tumultu
conticuit stupefacta domus, solatur Adrastus
adloquiis genitorem ultro, nunc fata recensens

Aeolus insanis statuat certamina ventis.
  ducitur ante omnis rutilae manifestus Arion
igne iubae. Neptunus equo, si certa priorum
fama, pater; primus teneri laesisse lupatis
ora et litoreo domitasse in pulvere fertur,
verberibus parcens; etenim insatiatus eundi
ardor et hiberno par inconstantia ponto.
saepe per Ionium Libycumque natantibus ire
interiunctus equis omnesque adsuerat in oras
caeruleum deferre patrem; stupuere relicta
Nubila, certantes Eurique Notique sequuntur.
nec minor in terris bella Eurysthea gerentem
Amphitryoniaden alto per gramina sulco
duxerat, illi etiam ferus indocilisque teneri.
mox divum dono regis dignatus Adrasti
imperia et multum mediis mansueverat annis.
tunc rector genero Polynici indulget agendum
multa monens, ubi fervor equo, qua suetus ab arte
mulceri, ne saeva manus, ne liber habenis
inpetus, ‘urge alios’ inquit ‘stimulisque minisque;
ille ibit, minus ipse voles.’ sic ignea lora
cum daret et rapido Sol natum inponeret axi,
gaudentem lacrimans astra insidiosa docebat
nolentesque teri zonas mediamque polorum
temperiem: pius ille quidem et formidine cauta,
L1[O] sed iuvenem durae prohibebant discere Parcae.
𝔸 Oebalios sublimis agit, spes proxima palmae,
Amphiaraus equos; tua furto lapsa propago,
Cyllare, dum Scythici diversus ad ostia Ponti
Castor Amyclaeas remo permutat habenas.
ipse habitu niveus, nivei dant colla iugales,
concolor est albis et cassis et infula cristis.
quin et Thessalicis felix Admetus ab oris
vix steriles compescit equas, **Cent**aurica dicunt
semina: credo, adeo sexum indignantur, et omnis
in vires adducta Venus; noctemque diemque
adsimulant, maculis internigrantibus albae:
tantus uterque color, credi nec degener illo
de grege, Castaliae stupuit qui sibila cannae
laetus et audito contempsit Apolline pasci.
ecce et Iasonidae iuvenes, nova gloria matris
Hypsipyles, subiere iugo, quo vectus uterque,
nomen avo gentile Thoas atque omine dictus
Euneos Argoo. geminis eadem omnia: vultus,
currus, equi, vestes, par et concordia votis,
vincere vel solo cupiunt a fratre relinqui.
◆ it Chromis Hippodamusque, alter satus Hercule magno,
alter ab Oenomao: dubites, uter effera presset
frena magis. Getici pecus hic Diomedis, at ille
6.349 Pisaei iuga patris habet, crudelibus ambo

59
45

6

INCLUDED:
184 [cui luget complexa suos?’ dixitque repente
185a concidit, abruptisque obmutuit ore querellis.]

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 6

PREVIEW
Theb. 7

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 946 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

NUNTIA multivago Danaas perlabitur urbes 60 (41C)
Fama gradu, sancire novo sollemnia busto 46 (31C)
Inachidas ludumque super, quo Martia bellis
praesudare paret seseque accendere virtus.
Graium ex more decus: primus Pisaea per arva
hunc pius Alcides Pelopi certavit honorem
pulvereumque fera crinem detersit oliva;
proxima vipereo celebratur libera nexu
@ Phocis, Apollineae bellum puerile pharetrae;
mox circum tristes servata Palaemonis aras
nigra superstitio, quotiens animosa resumit
Leucothea gemitus et amica ad litora festa
tempestate venit: planctu conclamat uterque
Isthmos, Echioniae responsant flebile Thebae.
et nunc eximii regum, quibus Argos alumnis
conexum caelo, quorumque ingentia tellus
Aonis et Tyriae suspirant nomina matres,
concurrunt nudasque movent in proelia vires.
ceu primum ausurae trans alta ignota biremes,
seu Tyrrhenam hiemem, seu stagna Aegaea lacessant,
tranquillo prius arma lacu clavumque levesque
explorant remos atque ipsa pericula discunt;
at cum experta cohors, tunc pontum inrumpere fretae
longius ereptasque oculis non quaerere terras.
  clara laboriferos caelo Tithonia currus
L1[I] extulerat vigilesque deae pallentis habenas
𝔸 et Nox et cornu fugiebat Somnus inani;
iam plangore viae, gemitu iam regia mugit
flebilis, acceptos longe nemora avia frangunt
multiplicantque sonos. sedet ipse exutus honoro
vittarum nexu genitor squalentiaque ora
sparsus et incultam ferali pulvere barbam. 2 (1C)
asperior contra planctusque egressa viriles
exemplo famulas premit hortaturque volentes
orba parens, lacerasque super prorumpere nati
relliquias ardet totiensque avolsa refertur.
arcet et ipse pater, mox ut maerentia dignis
vultibus Inachii penetrarunt limina reges,
ceu nova tunc clades et primo saucius infans 2
vulnere letalisve inrumperet atria serpens,
sic alium ex alio quamquam lassata fragorem
pectora congeminant, integratoque resultant
accensae clamore fores; sensere Pelasgi
invidiam et lacrimis excusant crimen obortis.
  ipse, datum quotiens intercisoque tumultu
conticuit stupefacta domus, solatur Adrastus
adloquiis genitorem ultro, nunc fata recensens
resque hominum duras et inexorabile pensum,
nunc aliam prolem mansuraque numine dextro 48
pignora. nondum orsis modus, et lamenta redibant.

fama vocat cunctos — arvis ac moenibus adsunt
exciti; illi etiam, quis belli incognitus horror,
quos effeta domi, quos prima reliquerat aetas,
conveniunt: non aut Ephyraeo in litore tanta
umquam aut Oenomai fremuerunt agmina circo.
  collibus incurvis viridique obsessa corona
vallis in amplexu nemorum sedet; hispida circum
stant iuga, et obiectus geminis umbonibus agger
campum exire vetat, longo quem tramite planum
gramineae frontes sinuataque caespite vivo
mollia non subitis augent fastigia clivis.
illic conferti, iam sole rubentibus arvis,
bellatrix sedere cohors; ibi corpore mixto
metiri **numerum** vultusque habitusque suorum
dulce viris, tantique iuvat fiducia belli.
centum ibi nigrantes, armenti robora, tauros
lenta mole trahunt; idem numerusque colorque
matribus et nondum lunatis fronte iuvencis.
  exin magnanimum series antiqua parentum
invehitur, miris in vultum animata figuris.
primus anhelantem duro Tirynthius angens
pectoris attritu sua frangit in ossa leonem.
haud illum impavidi, quamvis et in aere suumque
Inachidae videre decus. pater ordine iuncto
laevus harundinae recubans super aggere ripae
cernitur emissaeque indulgens Inachus urnae. L1[I]
Io post tergum, iam prona dolorque parentis, 𝔸
spectat inocciduis stellatum visibus Argum.
ast illam melior Phariis erexerat arvis
Iuppiter atque hospes iam tunc Aurora colebat.
Tantalus inde parens, non qui fallentibus undis
inminet aut refugae sterilem rapit aera silvae,
sed pius et magni vehitur conviva Tonantis.
parte alia victor curru Neptunia tendit
lora Pelops, prensatque rotas auriga natantes
Myrtilos et volucri iam iamque relinquitur axe.
et gravis Acrisius speciesque horrenda Coroebi
et Danae culpata sinus, et in amne reperto
tristis Amymone, parvoque Alcmena superbit
Hercule, tergemina crinem circumdata luna.
iungunt discordes inimica in foedera dextras
Belidae fratres; sed vultu mitior adstat
Aegyptus, Danai manifestum adgnoscere ficto
ore notas pacisque malae noctisque futurae.
mille dehinc species. tandem satiata voluptas
praestantesque viros vocat ad sua praemia virtus.
  primus sudor equis. dic inclyta, Phoebe, regentum
nomina, dic ipsos; neque enim generosior umquam
alipedum conlata acies, ceu praepete cursu
configant densae volucres aut litore in uno

6.200 ad tua templa genas, sed non ratus ore sacerdos, 61 (42c)
Statius damnataeque preces; ferat haec, quae dignior, umbra.' 47 (32c)
Thebaid iam face subiecta primis in frondibus ignis:
exclamant, labor insanos arcere parentes.
stant iussi Danaum atque optentis eminus armis
prospectu visus interclusere nefasto.
ditantur flammae; non umquam opulentior illic
ante cinis: crepitant gemmae, atque inmane liquescit
argentum, et pictis exsudat vestibus aurum;
nec non Assyriis pinguescunt robora sucis,
pallentique croco strident ardentia mella,
spumantesque mero paterae verguntur et atri
sanguinis et rapti gratissima cymbia lactis.
tunc septem numero turmae, **cent**enus ubique
surgit eques, versis ducunt insignibus ipsi
Graiugenae reges, lustrantque ex more sinistro
orbe rogum et stantis inclinant pulvere flammas.
ter curvos egere sinus, inlisaque telis
tela sonant, quater horrendum pepulere fragorem
arma, quater mollem famularum bracchia planctum.
semianimas alter pecudes spumantiaque ignis
accipit armenta; hic luctus abolere novique
funeris auspicium vates, quamquam omina sentit
vera, iubet: dextri gyro et vibrantibus hastis
hac redeunt, raptumque suis libamen ab armis
L2[O] quisque iacit, seu frena libet seu cingula flammis
𝔸 mergere seu iaculum summae seu cassidis umbram.
[multa gemunt extra raucis con**cent**ibus agri,
et lituis aures circum pulsantur acutis.
terretur clamore nemus: sic Martia vellunt
signa tubae, nondum ira calet, nec sanguine ferrum
inrubuit, primus bellorum comitur ille 3 (2c)
vultus, honoris opus. stat adhuc incertus in alta
nube, quibus sese Mavors indulgeat armis.]
finis erat, lassusque putres iam Mulciber ibat
in cineres; instant flammis multoque soporant
imbre rogum, posito donec cum sole labores
exhausti; seris vix cessit cura tenebris.
roscida iam novies caelo dimiserat astra 3
Lucifer et totidem Lunae praevenerat ignes
mutato nocturnus equo, nec conscia fallit
sidera et alterno deprenditur unus in ortu;
mirum, opus adcelerasse manus: stat saxea moles,
templum ingens cineri, rerumque effictus in illa
ordo docet casus: fessis hic flumina monstrat
Hypsipyle Danais, hic reptat flebilis infans,
◆ hic iacet, extremum tumuli circum asperat orbem
squameus; exspectes morientis ab ore cruenta
sibila, marmorea sic volvitur anguis in hasta. 49
6.249 iamque avidum pugnas visendi vulgus inermes — 65

ille quoque adfatus non mollius audit amicos,
quam trucis Ionii rabies clamantia ponto **Statius**
vota virum aut tenues curant vaga fulmina nimbos. **Thebaid**
tristibus interea ramis teneraque cupresso
damnatus flammae torus et puerile feretrum
texitur: ima virent agresti stramina cultu;
proxima gramineis operosior area sertis,
et picturatus morituris floribus agger;
tertius adsurgens Arabum strue tollitur ordo
Eoas conplexus opes incanaque glebis
tura et ab antiquo durantia cinnama Belo.
summa crepant auro, Tyrioque attollitur ostro
molle supercilium, teretes hoc undique gemmae
inradiant, medio Linus intertextus acantho
letiferique canes: opus admirabile semper
oderat atque oculos flectebat ab omine mater.
arma etiam et veterum exuvias circumdat avorum
gloria mixta malis adflictaeque ambitus aulae,
ceu grande exsequiis onus atque inmensa ferantur
membra rogo, sed cassa tamen sterilisque dolentes
fama iuvat, parvique augescunt funere manes.
inde ingens lacrimis honor et miseranda voluptas,
muneraque in cineres annis graviora feruntur —
namque illi et pharetras brevioraque tela dicarat
festinus voti pater insontesque sagittas;
iam tunc et nota stabuli de gente probatos **L2[O]**
in nomen pascebat equos — cinctusque sonantes 𝔸
armaque maiores exspectatura lacertos.
[spes avidae! quas non in nomen credula vestes
urgebat studio cultusque insignia regni
purpureos sceptrumque minus? cuncta ignibus atris
damnat atrox suaque ipse parens gestamina ferri,
si damnis rabidum queat exaturare dolorem.]
parte alia gnari monitis exercitus instat
auguris aeriam truncis nemorumque ruina,
montis opus, cumulare pyram, quae crimina caesi
anguis et infausti cremet atra piacula belli.
[his labor accisam Nemeen umbrosaque Tempe
praecipitare solo lucosque ostendere Phoebo.]
sternitur extemplo veteres incaedua ferro
silva comas, largae qua non opulentior umbrae
Argolicos inter saltusque educta Lycaeos
extulerat super astra caput: stat sacra senectae
numine, nec solos hominum transgressa veterno
fertur avos, Nymphas etiam mutasse superstes
Faunorumque greges. aderat miserabile luco
exscidium: fugere ferae, nidosque tepentes
absiliunt — metus urget — aves; cadit ardua fagus,
Chaoniumque nemus brumaeque inlaesa cupressus,
procumbunt piceae, flammis alimenta supremis, 6.100

ornique iliceaeque trabes metuendaque suco
taxus et infandos belli potura cruores
fraxinus atque situ non expugnabile robur.
hinc audax abies et odoro vulnere pinus
scinditur, adclinant intonsa cacumina terrae
alnus amica fretis nec inhospita vitibus ulmus.
dat gemitum tellus: non sic eversa feruntur
Ismara, cum fracto Boreas caput extulit antro,
non grassante noto citius nocturna peregit
flamma nemus; linquunt flentes dilecta locorum
otia cana Pales Silvanusque arbiter umbrae
semideumque pecus, migrantibus adgemit illis
silva, nec amplexae dimittunt robora Nymphae.
ut cum possessas avidis victoribus arces
dux raptare dedit, vix signa audita, nec urbem
invenias; ducunt sternuntque abiguntque feruntque
inmodici, minor ille fragor, quo bella gerebant.
  iamque pari cumulo geminas hanc tristibus umbris,
ast illam superis aequus labor auxerat aras,
cum signum luctus cornu grave mugit adunco
tibia, cui teneros suetum producere manes
lege Phrygum maesta. Pelopem monstrasse ferebant
exsequiale sacrum carmenque minoribus umbris
utile, quo geminis Niobe consumpta pharetris
squalida bissenas Sipylon deduxerat urnas.

  portant inferias arsuraque fercula primi
Graiorum, titulisque pios testantur honores
gentis quisque suae; longo post tempore surgit
colla super iuvenum — numero dux legerat omni —
ipse fero clamore torus. cinxere Lycurgum
Lenaei proceres, genetricem mollior ambit
turba, nec Hypsipyle raro subit agmine; vallant
Inachidae memores, sustentant livida nati
bracchia et inventae concedunt plangere matri.
  illic infaustos ut primum egressa penates
Eurydice, nudo vocem de pectore rumpit
planctuque et longis praefata ululatibus infit:
'non hoc Argolidum coetu circumdata matrum
speravi te, nate, sequi, nec talia demens
fingebam votis annorum elementa tuorum,
nil saevum reputans; etenim his in finibus aevi
unde ego bella tibi Thebasque ignara timerem?
cui superum nostro committere sanguine pugnas
dulce? quis hoc armis vovit scelus? at tua nondum,
Cadme, domus, nullus Tyrio grege plangitur infans.
primitias egomet lacrimarum et caedis acerbae
ante tubas ferrumque tuli, dum deside cura
credo sinus fidos altricis et ubera mando.
quidni ego? narrabat servatum fraude parentem
insontesque manus. en! quam ferale putemus
abiurasse sacrum et Lemni gentilibus unam
inmunem furiis, haec illa — et creditis ausae! —,
haec pietate potens solis abiecit in arvis
non regem dominumve, alienos impia partus,
hoc tantum, silvaeque infamis tramite liquit,
quem non anguis atrox — quid enim hac opus, ei mihi, leti
mole fuit? — tantum caeli violentior aura
inpulsaeque noto frondes cassusque valeret
exanimare timor. nec vos incessere luctu
orba habeo, fixum matri inmotumque manebat
hac altrice nefas; atquin et blandus ad illam,
nate, magis, solam nosse atque audire vocantem,
ignarusque mei: nulla ex te gaudia matri.
illa tuos questus lacrimososque impia risus
audiit et vocis decerpsit murmura primae.
illa tibi genetrix semper, dum vita manebat,
nunc ego. sed miserae mihi nec punire potestas
sic meritam! quid dona, duces, quid inania fertis
iusta rogis? illam — nil poscunt amplius umbrae —,
illam, oro, cineri simul excisaeque parenti
reddite, quaeso, duces, per ego haec primordia belli,
cui peperi; sic aequa gemant mihi funera matres
Ogygiae.' sternit crines iteratque precando:
'reddite, nec vero crudelem avidamque vocate
sanguinis: occumbam pariter, dum vulnere iusto
exsaturata oculos, unum inpellamur in ignem.'
talia vociferans alia de parte gementem
Hypsipylen — neque enim illa comas nec pectora servat —,
agnovit longe, et socium indignata dolorem:
'hoc saltem, o proceres, tuque o, cui pignora nostri
proturbata tori, prohibete, auferte supremis
invisam exsequiis. quid se funesta parenti
miscet et in nostris spectatur et ipsa ruinis?
[cui liget complex suos?' dixitque repente
concidit, abruptisque obmutuit ore querellis.]
sic ait abruptisque inmutuit ore querellis: 185b
non secus ac primo fraudatum lacte iuvencum,
cui trepidae vires et solus ab ubere sanguis,
seu fera seu duras avexit pastor ad aras;
nunc vallem spoliata parens, nunc flumina questu,
nunc armenta movet vacuosque interrogat agros;
tunc piget ire domum, maestoque novissima campo
exit et oppositas inpasta avertitur herbas.
  at genitor sceptrique decus cultusque Tonantis
inicit ipse rogis, tergoque et pectore fusam
caesariem ferro minuit sectisque ia**cent**is
obnubit tenuia ora comis, ac talia fletu
verba pio miscens: 'alio tibi, perfide, pacto,
Iuppiter, hunc crinem voti reus ante dicaram,
si pariter viridis nati libare dedisses

colla simul dextra, pedibus simul inguina vinxit.
deficit obsessus soloque pudore repugnat.
tandem pectus humi pronamque extensus in alvum
sternitur, ac longo maestus post tempore surgit,
turpia signata linquens vestigia terra.
palmam autem dextra laevaque nitentia dono
arma ferens Tydeus: ‘quid si non sanguinis huius
partem haud exiguam — scitis — Dircaeus haberet
campus, ubi hae nuper Thebarum foedera plagae?’
haec simul ostentans quaesitaque praemia laudum
dat sociis, sequitur neglectus Agyllea thorax.
  sunt et qui nudo subeant concurrere ferro.
iamque aderant instructi armis Epidaurius Agreus
et nondum fatis Dircaeus agentibus exul.
dux vetat Iasides: ‘manet ingens copia leti,
o iuvenes! servate animos avidumque furorem
sanguinis adversi. tuque o, quem propter avita
iugera, dilectas cui desolavimus urbes,
ne, precor, ante aciem ius tantum casibus esse
fraternisque sinas — abigant hoc numina! — votis.’
sic ait, atque ambos aurata casside ditat.
tum generum, ne laudis egens, iubet ardua necti
tempora Thebarumque ingenti voce citari
victorem: dirae recinebant omnia Parcae.
  ipsum etiam proprio certamina festa labore
dignari et tumulo supremum hunc addere honorem
hortantur proceres ac, ne victoria desit
una ducum numero, fundat vel Lyctia cornu
tela rogant, tenui vel nubila transeat hasta.
obsequitur gaudens, viridique ex aggere in aecum
stipatus summis iuvenum descendit; at illi
pone leves portat pharetras et cornua iussus
armiger: ingentem iactu transmittere circum
eminus et dictae dare vulnera destinat orno.
  quis fluere occultis rerum neget omina causis?
fata patent homini, piget inservare, peritque
venturi praemissa fides: sic omina casum
fecimus, et vires hausit Fortuna nocendi.
  campum emensa brevi fatalis ab arbore tacta,
horrendum visu, per quas modo fugerat auras,
venit harundo retro versumque a fine tenorem
pertulit, et notae iuxta ruit ora pharetrae.
multa duces errore serunt: hi nubila et altos
occurrisse notos, adversi roboris ictu
tela repulsa alii. penitus latet exitus ingens
monstratumque — nefas! — uni remeabile bellum
et tristes domino spondebat harundo recursus. ✦

ATQUE ea cunctantes Tyrii primordia belli
Iuppiter haud aequo respexit corde Pelasgos,
concussitque caput, motu quo celsa laborant
sidera proclamatque adici cervicibus Atlans.

Statius Thebaid

exuviis diroque inbuti sanguine currus.
metarum instar erat hinc nudo robore quercus,
olim omnis exuta comas, hinc saxeus umbo,
arbiter agricolis; finem iacet inter utrumque,
quale quater iaculo spatium, ter harundine vincas.
  interea cantu Musarum nobile mulcens
concilium citharaeque manus insertus Apollo
Parnassi summo spectabat ab aethere terras;
orsa deum — nam saepe Iovem Phlegramque suique
anguis opus fratrumque pius cantarat honores —
tunc aperit, quis fulmen agat, quis sidera ducat
spiritus, unde animi fluviis, quae pabula ventis,
quo fonte inmensum vivat mare, quae via solis
praecipitet noctem, quae porrigat, imane tellus
an media et rursus mundo succincta latenti.
finis erat, differt avidas audire sorores,
dumque chelyn lauro textumque inlustre coronae
subligat et picto discingit pectora limbo,
haud procul Herculeam Nemeen clamore reductus
aspicit atque illic ingens certaminis instar
quadriiugi. noscit cunctos, et forte propinquo
constiterant Admetus et Amphiaraus in arvo.
tunc secum: ‘quisnam iste duos, fidissima Phoebi
nomina, commisit deus in discrimina reges?
ambo pii carique ambo; nequeam ipse priorem
dicere. Peliacis hic cum famularer in arvis —
sic Iovis imperia et nigrae voluere Sorores —,
tura dabat famulo nec me sentire minorem
ausus; at hic tripodum comes et pius artis alumnus
aetheriae. potior meritis tamen ille, sed huius
extrema iam fila colu; datur ordo senectae
Admeto serumque mori; tibi nulla supersunt
gaudia, nam Thebae iuxta et tenebrosa vorago.
scis miser, et nostrae pridem cecinere volucres.’
dixit, et os fletu paene inviolabile tinctus
extemplo Nemeen radiante per aera saltu
ocior et patrio venit igne suisque sagittis.
ipse olim in terris, caelo vestigia durant,
claraque per zephyros etiamnum semita lucet.
  et iam sortitus Prothous versarat aena
casside, iamque locus cuique est et liminis ordo.
terrarum decora ampla viri, decora aequa iugales,
divum utrumque genus, stant uno margine clausi
spesque audaxque una metus et fiducia pallens.
nil fixum cordi: pugnant exire paventque,
concurrit summos animosum frigus in artus.
qui dominis, idem ardor equis; face lumina surgunt,
ora sonant morsu, spumisque et sanguine ferrum
uritur, inpulsi nequeunt obsistere postes
claustraque, conpressae transfumat anhelitus irae.

stare adeo miserum est, pereunt vestigia mille
ante fugam, absentemque ferit gravis ungula campum.
circumstant fidi, nexusque et torta iubarum
expediunt firmantque animos et plurima monstrant.
insonuit contra Tyrrhenum murmur, et omnes
exsiluere loco. quae tantum carbasa ponto,
quae bello sic tela volant, quae nubila caelo?
amnibus hibernis minor est, minor impetus igni,
tardius astra cadunt, glomerantur tardius imbres.
tardius e summo decurrunt flumina monte.
  emissos videre atque agnovere Pelasgi.
et iam rapti oculis, iam caeco pulvere mixti
una in nube latent, vultusque umbrante tumultu
vix inter sese clamore et nomine noscunt.
evolvere globum, et spatio quo quisque valebat
diducti: delet sulcos iterata priores
orbita, nunc avidi prono iuga pectore tangunt,
nunc pugnante genu et pressis duplicantur habenis.
colla toris crinita tument, stantesque repectit
aura iubas, bibit albentis humus arida nimbos.
fit sonus inmanisque pedum tenuisque rotarum.
nulla manu requies, densis insibilat aer
verberibus; gelida non crebrior exilit Arcto
grando, nec Oleniis manant tot cornibus imbres.
  senserat adductis alium praesagus Arion
stare ducem loris, dirumque expaverat insons
Oedipodioniden; iam illinc a limine discors
iratusque oneri solito truculentior ardet.
Inachidae credunt accensum laudibus; ille
aurigam fugit, aurigae furiale minatur
efferus, et campo dominum circumspicit omni.
ante tamen cunctos sequitur longeque secundus
Amphiaraus agit, quem Thessalus aequat eundo
Admetus: iuxta gemini, nunc Euneos ante
et nunc ante Thoas, cedunt vincuntque, nec umquam
ambitiosa pios conlidit gloria fratres.
postremum discrimen erant Chromis asper et asper
Hippodamus, non arte rudes, sed mole tenentur
cornipedum; prior Hippodamus fert ora sequentum,
fert gemitus multaque umeros incenditur aura.
speravit flexae circum conpendia metae
interius ductis Phoebeius augur habenis
anticipasse viam; nec non et Thessalus heros
spe propiore calet, dum non cohibente magistro
spargitur in gyros dexterque exerrat Arion.
iam prior Oeclides et iam non tertius ibat
Admetus, laxo cum tandem †ab orbe reductus
aequoreus sonipes premit evaditque parumper
gavisos; subit astra fragor, caelumque tremiscit,
omniaque excusso patuere sedilia vulgo.

collaque demersere umeris et bracchia late
vara tenent. iam tunc astu deducit in aequum
callidus et celsum procurvat Agyllea Tydeus,
submissus tergo et genibus vicinus harenae.
ille autem, Alpini veluti regina cupressus
verticis urgenti cervicem inclinat in austro
vix sese radice tenens, terraeque propinquat,
iamdudum aetherias eadem reditura sub auras:
non secus ingentes artus praecelsus Agylleus
sponte premit parvumque gemens duplicatur in hostem,
et iam alterna manus frontemque umerosque latusque
collaque pectoraque et vitantia crura lacessit.
interdumque diu pendent per mutua fulti
bracchia, nunc saevi digitorum vincula frangunt.
non sic ductores gemini gregis horrida tauri
bella movent; medio coniunx stat candida prato
victorem exspectans, rumpunt obnixa furentes
pectora, subdit amor stimulos et volnera sanat:
fulmineo sic dente sues, sic hispida turpes
proelia villosis ineunt complexibus ursi.
vis eadem Oenidae; nec sole aut pulvere fessi
membra labant, riget arta cutis durisque laborum
castigata toris. contra non integer ille
flatibus alternis aegroque effetus hiatu
exuit ingestas fluvio sudoris harenas
ac furtim rapta sustentat pectora terra.
instat agens Tydeus fletumque in colla minatus
crura subit; coeptis non evaluere potiri
frustratae brevitate manus, venit arduus ille
desuper oppressumque ingentis mole ruinae
condidit. haud aliter collis scrutator Hiberi
cum subiit longeque diem vitamque reliquit,
si tremuit suspensus ager subitumque fragorem
rupta dedit tellus, latet intus monte soluto
obrutus, ac penitus fractum obtritumque cadaver
indignantem animam propriis non reddidit astris.
acrior hoc Tydeus, animisque et pectore supra est.
nec mora, cum vinclis onerique elapsus iniquo
circumit errantem et tergo necopinus inhaeret,
mox latus et firmo celer implicat ilia nexu,
poplitibus genua inde premens evadere nodos
nequiquam et lateri dextram insertare parantem
inprobus, horrendum visu ac mirabile pondus,
sustulit. Herculeis pressum sic fama lacertis
terrigenam sudasse Libyn, cum fraude reperta
raptus in excelsum, nec iam spes ulla cadendi,
nec licet extrema matrem contingere planta.
fit sonus, et laetos adtollunt agmina plausus.
tunc alte librans inopinum sponte remisit
oblicumque dedit, procumbentemque secutus

et signum de puppe datum, posuere parumper
bracchia: vix requies, iam vox citat altera remos.
ecce iterum inmodice venientem eludit et exit
sponte ruens mersusque umeris: effunditur ille
in caput, adsurgentem alio puer inprobus ictu
perculit eventuque inpalluit ipse secundo.
clamorem Inachidae, quantum non litora, tollunt,
non nemora. illum ab humo conantem ut vidit Adrastus
tollentemque manus et non toleranda parantem:
‘ite, oro, socii, furit, ite, opponite dextras,
festinate, furit, palmamque et praemia ferte!
non prius, effracto quam misceat ossa cerebro,
absistet, video, moriturum auferte Lacona.’
nec mora, prorumpit Tydeus, nec iussa recusat
Hippomedon: tunc vix ambo conatibus ambas
restringunt cohibentque manus ac plurima suadent:
‘vincis, abi; pulchrum vitam donare minori.
noster et hic bellique comes.’ nil frangitur heros,
ramumque oblatumque manu thoraca repellit
vociferans: ‘liceat! non has ego pulvere crasso
atque cruore genas, meruit quibus iste iuventa
semiviri, infodiam mittamque informe sepulcro
corpus et Oebalio donem lugere magistro?’
dicit; at hunc socii tumidum et vicisse negantem
avertunt, contra laudant insignis alumnum
L2[O] Taygeti longeque minas risere Lacones.
𝔹 iamdudum variae laudes et conscia virtus
Tydea magnanimum stimulis urgentibus angunt.
ille quidem et disco bonus et contendere cursu,
nec caestu bellare minor, sed corde labores
ante alios erat uncta pale. sic otia Martis
degere et armiferas laxare adsueverat iras
ingentes contra ille viros Acheloia circum
litora felicesque deo monstrante palaestras.
ergo ubi luctandi iuvenis animosa citavit
gloria, terrificos umeris Aetolus amictus
exuitur patriumque suem. levat ardua contra
membra Cleonaeae stirpis iactator Agylleus,
Herculea nec mole minor, sic grandibus alte
insurgens umeris hominem super inprobus exit.
sed non ille rigor patriumque in corpore robur:
luxuriant artus, effusaque sanguine laxo
membra natant; unde haec audax fiducia tantum
Oenidae superare parem. quamquam ipse videri
exiguus, gravia ossa tamen nodisque lacerti
difficiles, numquam hunc animum natura minori
◆ corpore nec tantas ausa est includere vires.
postquam oleo gavisa cutis, petit aequor uterque
procursu medium atque hausta vestitur harena.
tum madidos artus alterno pulvere siccant,

sed nec lora regit nec verbera pallidus audet
Labdacides: lassa veluti ratione magister
in fluctus, in saxa ruit nec iam amplius astra
respicit et victam proiecit casibus artem.
rursus praecipites in recta ac devia campi
obliquant tenduntque vias, iterum axibus axes
inflicti, radiisque rotae; pax nulla fidesque:
bella geri ferro levius, bella horrida credas;
is furor in laudes, trepidant mortemque minantur,
multaque transversis praestringitur ungula campis.
nec iam sufficiunt stimuli, non verbera, voce
nominibusque cient Pholoen Admetus et Irin
fumantemque Thoen, rapidum Danaeius augur
Ascheton increpitans meritumque vocabula Cygnum.
audit et Herculeum Strymon Chromin, Euneon audit
igneus Aethion; tardumque Cydona lacessit
Hippodamus, variumque Thoas rogat ire Podarcen.
solus Echionides errante silentia curru
maesta tenet trepidaque timet se voce fateri.
vixdum coeptus equis labor, et iam pulvere quarto
campum ineunt, iamque et tepidis sudoribus artus
effeti, et crassum rapit eiectatque vaporem
cornipedum flammata sitis, nec iam integer illis
impetus, et longi suspendunt ilia flatus.
hic anceps Fortuna diu decernere primum
ausa venit. ruit, Haemonium dum fervidus instat L2[O]
Admetum superare, Thoas, nec praetulit ullam 𝔹
frater opem. velit ille quidem, sed Martius ante
obstitit Hippodamus **medias**que inmisit habenas.
mox Chromis Hippodamum metae interioris ad orbem
viribus Herculeis et toto robore patris
7 (5C) axe tenet prenso, luctantur abire iugales
nequiquam frenosque et colla rigentia tendunt.
ut Siculas si quando rates tenet aestus et ingens
auster agit, medio stant vela tumentia ponto.
tunc ipsum fracto curru deturbat, et isset
ante Chromis; sed Thraces equi ut videre ia**cent**em
Hippodamum, redit illa fames, iamiamque trementem
7 partiti furiis, ni frena ipsosque frementes
oblitus palmae retro Tirynthius heros
torsisset victusque et conlaudatus abisset.
at tibi promissos iamdudum Phoebus honores,
Amphiarae, cupit. tandem ratus apta favori
tempora pulverei venit in spatia horrida circi,
cum iam in fine viae, et summum victoria nutat;
anguicomam monstri effigiem, saevissima visu
ora, movet sive ille Erebo seu finxit in astus
temporis, innumera certe formidine cultum
53 tollit in astra nefas. non illud ianitor atrae
inpavidus Lethes, non ipsae horrore sine alto

Eumenides vidisse queant, turbasset euntes
Solis equos Martisque iugum. nam flavus Arion
ut vidit, saliere iubae, atque erectus in armos
stat sociumque iugi comitesque utrimque laboris
secum alte suspendit equos. ruit ilicet exul
Aonius nexusque diu per terga volutus
exuit; abripitur longe moderamine liber
currus; at hunc putri praeter tellure ia**cent**em
Taenarii currus et Thessalus axis et heros
Lemnius obliqua, quantum vitare dabatur,
transabiere fuga. tandem caligine mersum
erigit adcursu comitum caput aegraque tollit
membra solo, et socero redit haut speratus Adrasto.
quis mortis, Thebane, locus, nisi dura negasset
Tisiphone, quantum poteras dimittere bellum?
te Thebe fraterque palam, te plangeret Argos,
te Nemea, tibi Lerna comas Larissaque supplex
poneret, Archemori maior colerere sepulcro.
tum vero Oeclides, quamquam iam certa sequenti
praemia, cum vacuus domino praeiret Arion,
ardet adhuc cupiens vel inanem vincere currum.
dat vires refovetque deus; volat ocior euro,
ceu modo carceribus dimissus in arva solutis,
verberibusque iubas et terga lacessit habenis
increpitans Caerumque levem Cygnumque nivalem.
L2[I] nunc, saltem dum nemo prior, rapit igneus orbes
𝔹 axis, et effusae longe sparguntur harenae.
dat gemitum tellus et iam tunc saeva minatur.
forsitan et victo prior isset Arione Cygnus,
sed vetat aequoreus vinci pater: hinc vice iusta
gloria mansit equo, cessit victoria vati.
huic pretium palmae gemini cratera ferebant
Herculeum iuvenes: illum Tirynthius olim
ferre manu sola spumantemque ore supino
vertere, seu monstri victor seu Marte, solebat.
Centauros habet arte truces aurumque figuris
terribile: hic mixta Lapitharum caede rotantur
saxa, faces aliique iterum crateres, ubique
ingentes morientum irae; tenet ipse furentem
Hylaeum et torta molitur robora barba.
at tibi Maeonio fertur circumflua limbo
pro meritis, Admete, chlamys repetitaque multo
murice: Phrixei natat hic contemptor ephebus
aequoris et picta tralucet caerulus unda;
in latus ire manus mutaturusque videtur
bracchia, nec siccum speres in stamine crinem;
contra autem frustra sedet anxia turre suprema
Sestias in speculis, moritur prope conscius ignis.
has Adrastus opes dono victoribus ire
imperat; at generum famula solatur Achaea.

66 (46C)
52 (36C)
8 (6C)
8
54

fulmineas alte suspensi corpora plantis
erexere manus; tuto procul ora recessu
armorum in speculis, aditusque ad volnera clusi.
hic, quantum Tityos Stygiis consurgat ab arvis,
si torvae patiantur aves, tanta undique pandit
membrorum spatia et tantis ferus ossibus extat.
hic paulo ante puer, sed enim maturius aevo
robur, et ingentes spondet tener impetus annos,
quem vinci haut quisquam saevo neque sanguine tingui
malit, et erecto timeat spectacula voto.
ut sese permensi oculis et uterque priorem
speravere locum, non protinus ira nec ictus:
alternus paulum timor et permixta furori
consilia, inclinant tantum contraria iactu
bracchia et explorant caestus hebetantque terendo,
doctior hic differt animum metuensque futuri
cunctatus vires dispensat: at ille nocendi
prodigus incautusque sui ruit omnis et ambas
consumit sine lege manus atque inrita frendit
insurgens seque ipse premit. sed providus astu
et patria vigil arte Lacon hos reicit ictus,
hos cavet; interdum nutu capitisque citati
integer obsequio, manibus nunc obvia tela
discutiens, instat gressu voltuque recedit:
saepe etiam iniustis conlatum viribus hostem —
is vigor ingenio, tanta experientia dextrae est — L2[I]
ultro audax animis intratque et obumbrat et alte 𝔹
adsilit. ut praeceps cumulo salit unda minantes
in scopulos et fracta redit, sic ille furentem
circuit expugnans; levat ecce diuque minatur
in latus inque oculos; illum rigida arma caventem
avocat ac manibus necopinum interserit ictum
callidus et mediam designat volnere frontem:
iam cruor, et tepido signantur tempora rivo.
nescit adhue Capaneus subitumque per agmina murmur
miratur; verum ut fessam super ora reduxit
forte manum et summo maculas in vellere vidit,
non leo, non iaculo tantum indignata recepto
tigris: agit toto cedentem fervidus arvo
praecipitatque retro iuvenem atque in terga supinat,
dentibus horrendum stridens, geminatque rotatas
multiplicatque manus. rapiunt conamina venti,
pars cadit in caestus; motu Spartanus acuto
mille cavet lapsas circum cava tempora mortes
auxilioque pedum, sed non tamen inmemor artis
adversus fugit et fugiens tamen ictibus obstat.
et iam utrumque labor suspiriaque aegra fatigant.
tardius ille premit, nec iam hic absistere velox,
defectique ambo genibus pariterque quierunt.
sic ubi longa vagos lassarunt aequora nautas

molis praevalidae castigat pulvere lapsus
illa manu magna et multo felicior exit,
nec partem exiguam circi transvecta quievit.
fit sonus, et fixa signatur terra sagitta.
tertius Hippomedon valida ad certamina tardos
molitur gressus; namque illum corde sub alto
et casus Phlegyae monet et fortuna Menesthei.
erigit adsuetum dextrae certamen, et alte
sustentans rigidumque latus fortesque lacertos
consulit ac vasto contorquet turbine, et ipse
prosequitur. fugit horrendo per inania saltu
iamque procul meminit dextrae servatque tenorem
discus, nec dubia iunctave Menesthea victum
transabiit meta: longe super aemula signa
consedit viridesque umeros et opaca theatri
culmina ceu latae tremefecit mole ruinae:
quale vaporifera saxum Polyphemus ab Aetna
lucis egente manu tamen in vestigia puppis
auditae iuxtaque inimicum exegit Ulixen.
[sic et Aloidae, cum iam calcaret Olympum
desuper Ossa rigens, ipsum glaciale ferebant
Pelion et trepido spirabant iungere caelo.]
  tum genitus Talao victori tigrin inanem
ire iubet, fulvo quae circumfusa nitebat
margine et extremos auro mansueverat unguis.
L3[O] Gnosiacos arcus habet et vaga tela Menestheus.
𝔹 'at tibi' ait, 'Phlegya, casu frustrate sinistro,
hunc, quondam nostri decus auxiliumque Pelasgi,
ferre damus, neque enim Hippomedon inviderit, ensem.
nunc opus est animis: infestos tollite caestus
comminus; haec bellis et ferro proxima virtus.'
  constitit inmanis cerni inmanisque timeri
Argolicus Capaneus, ac dum nigrantia plumbo
tegmina cruda boum non mollior ipse lacertis
induitur, 'date tot iuvenum de milibus unum
huc' ait, 'atque utinam potius de stirpe veniret
aemulus Aonia, quem fas demittere leto,
nec mea crudelis civili sanguine virtus.'
obstipuere animi, fecitque silentia terror.
tandem insperatus nuda de plebe Laconum
prosilit Alcidamas, mirantur Dorica regum
agmina; sed socii fretum Polluce magistro
norant et sacras inter crevisse palaestras.
ipse deus posuitque manus et bracchia finxit —
materiae suadebat amor —; tunc saepe locavit
comminus, et simili stantem miratus in ira
◆ sustulit exultans nudumque in pectora pressit.
illum indignatur Capaneus ridetque vocantem
ut miserans, poscitque alium, tandemque coactus
6.749 restitit, et stimulis iam languida colla tumescunt.

  sollicitat tunc ampla viros ad praemia cursu
praeceleres: agile studium et tenuissima virtus,
pacis opus, cum sacra vocant, nec inutile bellis
subsidium, si dextra neget. prior omnibus Idas,
nuper Olympiacis umbratus tempora ramis,
prosilit; excipiunt plausu Pisaea iuventus
Eleaeque manus. sequitur Sicyonius Alcon,
et bis in Isthmiaca victor clamatus harena
Phaedimus, alipedumque fugam praegressus equorum
ante Dymas, sed tunc aevo tardante secutus.
multi et, quos varii tacet ignorantia vulgi,
hinc atque hinc subiere. sed Arcada Parthenopaeum
appellant densique cient vaga murmura circi.
nota parens cursu; quis Maenaliae Atalantes
nesciat egregium decus et vestigia cunctis
indeprensa procis? onerat celeberrima natum
mater, et ipse procul fama iam notus inermes
narratur cervas pedes inter aperta Lycaei
tollere et emissum cursu deprendere telum.
tandem exspectatus volucri super agmina saltu
emicat et torto chlamydem diffibulat auro.
effulsere artus, membrorumque omnis aperta est
laetitia, insignes umeri, nec pectora nudis
deteriora genis, valuitque in corpore virtus.
ipse tamen formae laudem aspernatur et arcet
mirantes; tunc Palladios non inscius haustus L3[O]
incubuit pinguique cutem fuscatur olivo. 𝔹
hoc Idas, hoc more Dymas aliique nitescunt.
sic ubi tranquillo perlu**cent** sidera ponto
vibraturque fretis caeli stellantis imago,
omnia clara nitent, sed clarior omnia supra
Hesperos exercet radios, quantusque per altum
aethera, caeruleis tantus monstratur in undis.
proximus et forma nec multum segnior Idas
cursibus atque aevo iuxta prior; attamen illi
iam tenuem pingues florem induxere palaestrae,
deserpitque genis nec se lanugo fatetur
intonsae sub nube comae. tunc rite citatos
explorant acuuntque gradus, variasque per artes
exstimulant docto languentia membra tumultu:
poplite nunc sidunt flexo, nunc lubrica forti
pectora confidunt plausu, nunc ignea tollunt
crura brevemque fugam necopino fine reponunt.
  ut ruit atque aequum submisit regula limen,
corripuere leves spatium, campoque refulsit
nuda cohors: volucres isdem modo tardius arvis
isse videntur equi; credas e plebe Cydonum
Parthorumque fuga totidem exiluisse sagittas.
non aliter celeres Hyrcana per avia cervi,
cum procul inpasti fremitum accepere leonis 6.599

sive putant, rapit attonitos fuga caeca metusque
congregat, et longum dant cornua mixta fragorem.
effugit hic oculos rapida puer ocior aura
Maenalius, quem deinde gradu premit horridus Idas
inspiratque umero, flatuque et pectoris umbra
terga premit. post ambiguo discrimine tendunt
Phaedimus atque Dymas, illis celer inminet Alcon.
flavus ab intonso pendebat vertice crinis
Arcados; hoc primis Triviae pascebat ab annis
munus et, Ogygio victor cum Marte redisset,
nequiquam patriis audax promiserat aris.
tunc liber nexu lateque in terga solutus
occursu zephyri retro fugit et simul ipsum
inpedit infestoque volans obtenditur Idae.
inde dolum iuvenis fraudique adcommoda sensit
tempora; iam finem iuxta, dum limina victor
Parthenopaeus init, correpto crine reductum
occupat, et longae primus ferit ostia portae.

Arcades arma fremunt, armis defendere regem,
ni raptum decus et meriti reddantur honores,
contendunt totoque parant descendere circo.
sunt et quis Idae placeat dolus. ipse regesta
Parthenopaeus humo vultumque oculosque madentes
obruit, accessit lacrimarum gratia formae.
pectora nunc maerens, nunc ora indigna cruento
ungue secat meritamque comam, furit undique clamor
dissonus, ambiguumque senis cunctatur Adrasti
consilium. tandem ipse refert: ‘conpescite litem,
o pueri! virtus iterum temptanda; sed ite
limite non uno, latus hoc conceditur Idae,
tu diversa tene, fraus cursibus omnis abesto.’

audierant, dictoque manent. mox numina supplex
affatu tacito iuvenis Tegeaeus odorat:
‘diva potens nemorum, tibi enim hic, tibi crinis honori
debitus, eque tuo venit haec iniuria voto,
si bene quid genetrix, si quid venatibus ipse
promerui, ne, quaeso, sinas hoc omine Thebas
ire nec Arcadiae tantum meruisse pudorem.’
auditum manifesta fides: vix campus euntem
sentit, et exilis plantis intervenit aer,
raraque non fracto vestigia pulvere pendent.
inrumpit clamore fores, clamore recurrit
ante ducem prensaque fovet suspiria palma.
finiti cursus, operumque insignia praesto.
Arcas equum dono, clipeum gerit inprobus Idas,
cetera plebs Lyciis vadit contenta pharetris.

tunc vocat, emisso si quis decernere disco
impiger et viris velit ostentare superbas.
it iussus Pterelas, et aenae lubrica massae
pondera vix toto curvatus corpore iuxta
deicit; inspectant taciti expenduntque laborem
Inachidae. mox turba ruunt, duo gentis Achaeae,
tres Ephyreiadae, Pisa satus unus, Acarnan
septimus; et plures agitabat gloria, ni se
arduus Hippomedon cavea stimulante tulisset
in medios, lateque ferens sub pectore dextro
orbem alium: ‘hunc potius, iuvenes, qui moenia saxis
frangere, qui Tyrias deiectum vaditis arces,
hunc rapite: ast illud cui non iaculabile dextrae
pondus?’ et abreptum nullo conamine iecit
in latus. absistunt procul attonitique fatentur
cedere; vix unus Phlegyas acerque Menestheus —
hos etiam pudor et magni tenuere parentes —
promisere manum; concessit cetera pubes
sponte et adorato rediit ingloria disco.
qualis Bistoniis clipeus Mavortis in arvis
luce mala Pangaea ferit solemque refulgens
territat incussaque dei grave mugit ab hasta.

Pisaeus Phlegyas opus inchoat et simul omnes
abstulit in se oculos: ea viso corpore virtus
promissa. ac primum terra discumque manumque
asperat, excusso mox circum pulvere versat,
quod latus in digitos, mediae quod certius ulnae
conveniat, non artis egens: hic semper amori
ludus erat, patriae non tantum ubi laudis obiret
sacra, sed alternis Alpheon utrumque solebat
metari ripis et, qua latissima distant,
non umquam merso transmittere flumina disco.
ergo operum fidens non protinus horrida campi
iugera, sed caelo dextram metitur, humique
pressus utroque genu collecto sanguine discum
ipse super sese rotat atque in nubila condit.
ille citus sublime petit similisque cadenti
crescit in adversum, tandemque exhaustus ab alto
tardior ad terram redit atque inmergitur arvis.
sic cadit, attonitis quotiens avellitur astris,
Solis opaca soror; procul auxiliantia gentes
aera crepant frustraque timent, at Thessala victrix
ridet anhelantes audito carmine bigas.
conlaudant Danai, sed non tibi molle tuenti,
Hippomedon, maiorque manus speratur in aequo.

atque illi extemplo, cui spes infringere dulce
inmodicas, Fortuna venit. quid numina contra
tendere fas homini? spatium iam inmane parabat,
iam cervix conversa, et iam latus omne redibat:
excidit ante pedes elapsum pondus et ictus
destituit frustraque manum demisit inanem.
ingemuere omnes, rarisque ea visa voluptas.
inde ad conatus timida subit arte Menestheus
cautior, et multum te, Maia crete, rogato

quem non permoveas! longae tua iussa cohortes 69
Statius expectant, multoque latus praefulgurat ense. 55
Thebaid a miserae matres! hunc te noctesque diesque
deflebam? si verba tamen monitusque tuorum
dignaris, dum castra silent suspensaque bellum
horrescit pietas, genetrix iubeoque rogoque:
i mecum patriosque deos arsuraque saltem
tecta vide, fratremque — quid aufers lumina? — fratrem
adloquere et regnum iam me sub iudice posces:
aut dabit, aut ferrum causa meliore resumes.
anne times, ne forte doli, et te conscia mater
decipiam? non sic miseros fas omne penates
effugit: vix Oedipode du**cent**e timeres.
nupsi equidem peperique nefas, sed diligo tales, —
a dolor! — et vestros etiamnum excuso furores.
quodsi adeo perstas, ultro tibi, saeve, triumphum
detulimus: religa captas in terga sorores,
inice vincla mihi: gravis huc utcumque feretur
et pater. ad vestrum gemitus nunc verto pudorem,
Inachidae, liquistis enim parvosque senesque
et lacrimas has quisque domi: sua credite matri
viscera! si vobis hic parvo in tempore carus —
◆ sitque precor —, quid me, oro, decet quidve ista, Pelasgi,
ubera? ab Hyrcanis hoc Odrysiisve tulissem
regibus, et si qui nostros vicere furores.
L1[O] adnuite, aut natum complexa superstite bello
𝔸 hic moriar.' tumidas frangebant dicta cohortes,
nutantesque virum galeas et sparsa videres
fletibus arma piis. **quales ubi tela virosque**
pectoris inpulsu rabidi stravere leones,
protinus ira minor, gaudentque in corpore capto
securam differre famem: sic flexa Pelasgum 1
corda labant, ferrique avidus mansueverat ardor.
ipse etiam ante oculos nunc matris ad oscula versus,
nunc rudis Ismenes, nunc flebiliora precantis
Antigones, variaque animum turbante procella
exciderat regnum: cupit ire, et mitis Adrastus
non vetat; hic iustae Tydeus memor occupat irae:
'me potius, socii, qui fidum Eteoclea nuper 1
expertus, nec frater eram, me opponite regi,
cuius adhuc pacem egregiam et bona foedera gesto
pectore in hoc. ubi tunc fidei pacisque sequestra
mater eras, pulchris cum me nox vestra morata est
hospitiis? nempe haec trahis ad commercia natum?
duc illum in campum, vestro qui sanguine pinguis
spirat adhuc pinguisque meo. tu porro sequeris,
heu nimium mitis nimiumque oblite tuorum?
scilicet infestae cum te circum undique dextrae
nudabunt enses, haec flebit et arma quies**cent**? 57
tene ille, heu demens, semel intra moenia clausum 73

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 7

PREVIEW
Theb. 8

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 823 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
73 to **82**

ATQUE ea cunctantes Tyrii primordia belli 70 (49C)
Iuppiter haud aequo respexit corde Pelasgos, 56 (39C)
concussitque caput, motu quo celsa laborant
sidera proclamatque adici cervicibus Atlans.
tunc ita velocem Tegees adfatus alumnum:
‘i, medium rapido Borean inlabere saltu
Bistonias, puer, usque domos axemque nivosi
sideris, Oceano vetitum qua Parrhasis ignem
nubibus hibernis et nostro pascitur imbri.
atque ibi seu posita respirat cuspide Mavors,
quamquam invisa quies, seu, quod reor, arma tubasque
insatiatus habet caraeque in sanguine gentis
luxuriat: propere monitus iramque parentis
ede, nihil parcens. nempe olim accendere iussus
Inachias acies atque omne, quod Isthmius umbo
distinet et raucae circumtonat ira Maleae:
illi vix muros limenque egressa iuventus
sacra colunt; credas bello rediisse, tot instant
plausibus, offensique sedent ad iusta sepulcri.
hicne tuus, Gradive, furor? sonat orbe recusso
discus et Oebalii coeunt in proelia caestus.
at si ipsi rabies ferrique insana voluptas
qua tumet, inmeritas cineri dabit inpius urbes
ferrum ignemque ferens, inplorantesque Tonantem
sternet humi populos miserumque exhauriet orbem.
nunc lenis belli nostraque remittitur ira.
quodni praecipitat pugnas dictoque iubentis
ocius inpingit Tyriis Danaa agmina muris —
nil equidem crudele minor —, sit mite bonumque
numen, et effreni laxentur in otia mores,
reddat equos ensemque mihi, nec sanguinis ultra
ius erit: aspiciam terras pacemque iubebo 2 (1C)
omnibus; Ogygio sat erit Tritonia bello.’
dixerat, et Thracum Cyllenius arva subibat;
atque illum Arctoae labentem cardine portae
tempestas aeterna plagae praetentaque caelo
agmina nimborum primique Aquilonis hiatus
in diversa ferunt: crepat aurea grandine multa
palla, nec Arcadii bene protegit umbra galeri. 2
hic steriles delubra notat Mavortia silvas —
horrescitque tuens —, ubi mille furoribus illi
cingitur averso domus inmansueta sub Haemo.
ferrea compago laterum, ferro apta teruntur
limina, ferratis incumbunt tecta columnis.
laeditur adversum Phoebi iubar, ipsaque sedem
lux timet, et durus contristat sidera fulgor.
digna loco statio: primis salit Impetus amens
e foribus caecumque Nefas Iraeque rubentes
exanguesque Metus, occultisque ensibus adstant 58
Insidiae geminumque tenens Discordia ferrum.

erepsit rebusque dedit sopor otia fessis.
quis queat attonitas dictis ostendere Thebas?
urbem in conspectu belli suprema parantis
territat insomnem nox atra diemque minatur.
discurrunt muris; nil saeptum horrore sub illo,
nil fidum satis, invalidaeque Amphionis arces.
rumor ubique alios pluresque adnuntiat hostes
maioresque timor; spectant tentoria contra
Inachia externosque suis in montibus ignis.
hi precibus questuque deos, hi Martia tela
belligerosque hortantur equos, hi pectora fletu
cara premunt miserique rogos et crastina mandant
funera. si tenuis demisit lumina somnus,
bella gerunt; modo lucra morae, modo taedia vitae
attonitis, lucemque timent lucemque precantur.
it geminum excutiens anguem et bacchatur utrisque
Tisiphone castris; fratrem huic, fratrem ingerit illi,
aut utrique patrem: procul ille penatibus imis
excitus inplorat Furias oculosque reposcit.
iam gelidam Phoeben et caligantia primus
hauserat astra dies, cum iam tumet igne futuro
Oceanus lateque novo Titane reclusum
aequor anhelantum radiis subsidit equorum:
ecce truces oculos sordentibus obsita canis
exangues Iocasta genas et bracchia planctu
nigra ferens ramumque oleae cum velleris atri
nexibus, Eumenidum velut antiquissima, portis
egreditur magna cum maiestate malorum.
hinc atque hinc natae, melior iam sexus, aniles
praecipitantem artus et plus quam possit euntem
sustentant. venit ante hostes, et pectore nudo
claustra adversa ferit tremulisque ululatibus orat
admitti: ‘reserate viam! rogat impia belli
mater; in his aliquod ius exsecrabile castris
huic utero est.’ trepidi visam expavere manipli
auditamque magis; remeat iam missus Adrasto
nuntius: excipiunt iussi mediosque per enses
dant iter. illa duces ut primum aspexit Achivos,
clamorem horrendum luctu furiata resolvit:
‘Argolici proceres, ecquis monstraverit hostem,
quem peperi? quanam inveniam, mihi dicite, natum
sub galea?’ venit attonitae Cadmeius heros
obvius, et raptam lacrimis gaudentibus inplet
solaturque tenens, atque inter singula matrem,
matrem iterat, nunc ipsam urgens, nunc cara sororum
pectora, cum mixta fletus anus asperat ira:
‘quid molles lacrimas venerandaque nomina fingis,
rex Argive, mihi? quid colla amplexibus ambis
invisamque teris ferrato pectore matrem?
tune ille exsilio vagus et miserabilis hospes?

aut epulae fecere moram; properatur in hostem
more fugae. nec monstra tenent, quae plurima nectit
prodigiale canens certi fors praevia fati.
quippe serunt diros monitus volucresque feraeque
sideraque aversique suis decursibus amnes,
infestumque tonat pater et mala fulgura lu**cent**;
terrificaeque adytis voces clusaeque deorum
sponte fores; nunc sanguineus, nunc saxeus imber,
et subiti manes flentumque occursus avorum.
tunc et Apollineae tacuere oracula Cirrhae,
et non adsuetis pernox ululavit Eleusin
mensibus, et templis Sparte praesaga reclusis
vidit Amyclaeos — facinus! — concurrere fratres.
Arcades insanas latrare Lycaonis umbras
nocte ferunt tacita, saevo decurrere campo
Oenomaum sua Pisa refert; Aeheloon utroque
deformem cornu vagus infamabat Acarnan.
Perseos effigiem maestam exorantque Mycenae
confusum Iunonis ebur; mugire potentem
Inachon agricolae, gemini maris incola narrat
Thebanum toto planxisse Palaemona ponto.
haec audit Pelopea phalanx, sed bellicus ardor
◆ consiliis obstat divum prohibetque timeri.
  iam ripas, Asope, tuas Boeotaque ventum
flumina. non ausae transmittere protinus alae
L2[O] hostilem fluvium; forte et trepidantibus ingens
𝔸 descendebat agris, animos sive imbrifer arcus,
seu montana dedit nubes, seu fluminis illa
mens fuit obiectusque vado pater arma vetabat.
tunc ferus Hippomedon magno cum fragmine ripae
cunctantem deiecit equum, ducibusque relictis
gurgite de medio frenis suspensus et armis
'ite viri' clamat, 'sic vos in moenia primus
ducere, sic clusas voveo perfringere Thebas.'
praecipitant cuncti fluvio puduitque secutos.
ac velut ignotum si quando armenta per amnem
pastor agit, stat triste pecus, procul altera tellus
omnibus et late medius timor: ast ubi ductor
taurus init fecitque vadum, tunc mollior unda,
tunc faciles saltus, visaeque accedere ripae.
 haut procul inde iugum tutisque adcommoda castris
arva notant, unde urbem etiam turresque videre
Sidonias; placuit sedes fidique receptus,
colle per excelsum patulo, quem subter aperto
arva sinu, nullique aliis a montibus instant
despectus; nec longa labor munimina durus
addidit: ipsa loco mirum natura favebat.
in vallum elatae rupes devexaque fossis
aequa et fortuito ductae quater aggere pinnae;
cetera dant ipsi, donec sol montibus omnis

innumeris strepit aula Minis, tristissima Virtus
stat medio, laetusque Furor voltuque cruento
Mors armata sedet; Bellorum solus in aris
sanguis et incensis qui raptus ab urbibus ignis.
terrarum exuviae circum, et fastigia templi
captae insignibant gentes, caelataque ferro
fragmina portarum bellatricesque carinae,
et vacui currus protritaque curribus ora,
paene etiam gemitus: adeo vis omnis et omne
vulnus. ubique ipsum, sed non usquam ore remisso
cernere erat: talem divina Mulciber arte
ediderat; nondum radiis monstratus adulter
foeda catenato luerat conubia lecto.
  quaerere templorum regem vix coeperat ales
Maenalius, tremit ecce solum et mugire refractis
corniger Hebrus aquis; tunc quod pecus utile bello
vallem infestabat, trepidas spumare per herbas,
signa adventantis, clausaeque adamante perenni
dissiluere fores. Hyrcano in sanguine pulcher
ipse subit curru, diraque adspargine latos
mutat agros, spolia a tergo flentesque catervae:
dant silvae nixque alta locum; regit atra iugales
sanguinea Bellona manu longaque fatigat
cuspide. deriguit visu Cyllenia proles
submisitque genas: ipsi reverentia patri,
si prope sit, dematque minas nec talia mandet. L2[O]
'quod Iovis imperium, magno quid ab aethere portas?' 𝔸
occupat Armipotens 'neque enim hunc, germane, sub axem
sponte venis hiemesque meas, cui roscida iuxta
Maenala et aestivi clementior aura Lycaei.'
ille refert consulta patris. nec longa moratus,
3 (2C) sicut anhelabant, iuncto sudore volantes
Mars inpellit equos, resides in proelia Graios
ipse etiam indignans. vidit pater altus et irae
iam levior tardo flectebat pondere vultum.
ut si quando ruit debellatasque relinquit
Eurus aquas, pax ipsa tumet pontumque ia**cent**em
exanimis iam volvit hiemps: nondum arma carinis
3 omnia, nec toto respirant pectore nautae.
  finierat pugnas honor exequialis inermes,
necdum aberant coetus, cunctisque silentibus heros
vina solo fundens cinerem placabat Adrastus
Archemori: 'da, parve, tuum trieteride multa
instaurare diem, nec saucius Arcadas aras
malit adire Pelops Eleaque pulset eburna
templa manu, nec Castaliis altaribus anguis,
nec sua pinigero magis adnatet umbra Lechaeo.
nos te lugenti, puer, infitiamur Averno,
maestaque perpetuis sollemnia iungimus astris,
nunc festina cohors. at si Boeotia ferro

vertere tecta dabis, magnis tunc dignior aris,
tunc deus, Inachias nec tantum culta per urbes
numina, captivis etiam iurabere Thebis.'
dux ea pro cunctis, eadem sibi quisque vovebat.
  iam pronis Gradivus equis Ephyraea premebat
litora, qua summas caput Acrocorinthos in auras
tollit et alterna geminum mare protegit umbra.
inde unum dira comitum de plebe Pavorem
quadripedes anteire iubet: non alter anhelos
insinuare metus animoque avertere viris
aptior; innumerae monstro vocesque manusque
et facies quamcumque velit; bonus omnia credi
auctor et horrificis lymphare incursibus urbes.
si geminos soles ruituraque suadeat astra,
aut nutare solum aut veteres descendere silvas,
a! miseri vidisse putant. tunc acre novabat
ingenium: falso Nemeaeum pulvere campum
erigit; attoniti tenebrosam a vertice nubem
respexere duces; falso clamore tumultum
auget, et arma virum pulsusque imitatur equorum,
terribilemque vagas ululatum spargit in auras.
exsiluere animi, dubiumque in murmure vulgus
✦ pendet: 'ubi iste fragor? ni fallimur aure. sed unde
pulvereo stant astra globo? num Ismenius ultro
miles? ita est: veniunt. tanta autem audacia Thebis?
L2[I] an dubitent — age! —, dum inferias et busta colamus?'
𝔸 haec Pavor attonitis; variosque per agmina vultus
induitur, nunc Pisaeis e milibus unus,
nunc Pylius, nunc ore Lacon, hostesque propinquos
adiurat turmasque metu consternat inani.
nil falsum trepidis, ut vero amentibus ipse
incidit et sacrae circum fastigia vallis
turbine praevectus rapido ter sustulit hastam,
ter concussit equos, clipeum ter pectore plausit:
arma, arma insani sua quisque ignotaque nullo
more rapit, mutant galeas alienaque cogunt
ad iuga cornipedes; ferus omni in pectore saevit
mortis amor caedisque, nihil flagrantibus obstat:
praecipitant redimuntque moras. sic litora vento
incipiente fremunt, fugitur cum portus; ubique
vela fluunt, laxi iactantur ubique rudentes;
iamque natant remi, natat omnis in aequore summo
ancora, iam dulcis medii de gurgite ponti
respicitur tellus comitesque a puppe relicti.
  viderat Inachias rapidum glomerare cohortes
Bacchus iter; gemuit Tyriam conversus ad urbem,
altricemque domum et patrios reminiscitur ignes,
purpureum tristi turbatus pectore vultum:
non crines, non serta loco, dextramque reliquit
thyrsus, et intactae ceciderunt cornibus uvae.

72 (51C) omnibus inmixtas cono super aspice laurus
58 (41C) armaque vel Tityon vel Delon habentia, vel quas
hic deus innumera laxavit caede pharetras.
Iphitus asper agit, genitor cui nuper ademptus
Naubolus Hippasides, tuus, o mitissime Lai,
hospes; adhuc currus securaque lora tenebam,
cum tua subter equos iacuit convulsa cruentis
ictibus, o utinam nostro cum sanguine, cervix!'
  di**cent**i maduere genae, vultumque per omnem
pallor iit, vocisque repens singultus apertum
intercepit iter; refovet frigentis amicum
pectus alumna senis; redit atque exile profatur:
'o mihi sollicitum decus ac suprema voluptas,
Antigone! seras tibi demoror improbus umbras,
fors eadem scelera et caedes visurus avitas,
donec te thalamis habilem integramque resignem:
hoc satis, et fessum vita dimittite, Parcae.
sed dum labor iners, quanti — nunc ecce reviso —
transabiere duces: Clonin atque in terga comantis
non ego Abantiadas, non te, saxosa Caryste,
non humiles Aegas altumque Capherea dixi.
et iam acies obtunsa negat, cunctique resistunt,
et tuus armatis iubet ecce silentia frater.'
  vix ea turre senex, cum rector ab aggere coepit:
'magnanimi reges, quibus haut parere recusem
ductor et ipse meas miles defendere Thebas, L2[I]
non ego vos stimulare parem — nam liber in arma 𝔸
impetus, et meritas ultro iurastis in iras —,
nec laudare satis dignasque rependere grates
sufficiam — referent superi vestraeque subacto
hoste manus —: urbem socia de gente subistis
4 (3C) tutari, quam non aliis populator ab oris
belliger externave satus tellure, sed hostis
indigena adsultat, cui castra adversa regenti
hic pater, hic genetrix, hic iunctae stirpe sorores,
hic erat et frater. cerne en ubicumque nefandus
excidium moliris avis: venere volentes
Aoniae populi, nec sum tibi, saeve, relictus.
4 quid velit ista cohors, et te sentire decebat:
reddere regna vetant.' sic fatus, et omnia rite
disponit, qui bella gerant, qui moenia servent,
quas in fronte manus, medio quas robore sistat.
perspicuas sic luce fores et virgea pastor
claustra levat, dum terra recens; iubet ordine primo
ire duces, media stipantur plebe maritae;
ipse levat gravidas et humum tractura parentum
ubera, succiduasque adportat matribus agnas.
  interea Danai noctemque diemque sub armis,
noctem iterum rursusque diem — sic ira ferebat —
ingeminant: contempta quies, vix aut sopor illis

editus, ac primae genitorem in flore iuventae
Statius consequitur traxitque notas et miscuit annos.
Thebaid et nunc sic fratres mentito nomine gaudent,
plus pater; hunc olim iuvat et ventura senectus.
ter**centum** genitor totidemque in proelia natus
exercent equites: hi deseruisse feruntur
exilem Glisanta Coroniamque, feracem
messe Coroniam, Baccho Glisanta colentes.
sed potius celsos umbrantem hunc aspice late
Hypsea quadriiugos, clipei septemplice tauro
laeva, ter insuto servantur pectora ferro,
pectora: nam tergo numquam metus. hasta vetustum
silvarum decus, emissae cui pervia semper
armaque corporaque et numquam manus inrita voti.
Asopos genuisse datur, dignusque videri
tunc pater, abreptis cum torrentissimus exit
pontibus, aut natae tumidus cum virginis ultor
flumina concussit generum indignata Tonantem.
namque ferunt raptam patriis Aeginan ab undis
amplexu latuisse Iovis: furit amnis et astris
infensus bellare parat — nondum ista licebant
nec superis —; stetit audaces effusus in iras,
◆ conseruitque manum, nec quem imploraret habebat,
donec vix tonitru submotus et igne trisulco
cessit. adhuc ripis animosus gurges anhelis
L3[O] fulmineum cinerem magnaeque insignia poenae
𝔸 gaudet et Aetnaeos in caelum efflare vapores.
talem Cadmeo mirabimur Hypsea campo,
si modo placavit felix Aegina Tonantem.
ducit Itonaeos et Alalcomenaea Minervae
agmina, quos Midea et quos uvida suggerit Arne,
Aulida qui Graeanque serunt viridesque Plataeas,
et sulco Peteona domant refluumque meatu
Euripum, qua noster, habent, teque ultima tractu
Anthedon, ubi gramineo de litore Glaucus
pos**cent**es inrupit aquas, iam crine genisque
caerulus, et mixtos expavit ab inguine pisces.
glandibus et torta zephyros incidere funda
cura: Cydoneas anteibunt gaesa sagittas.
tu quoque praeclarum forma, Cephise, dedisses
Narcissum, sed Thespiacis iam pallet in agris
trux puer; orbata florem, pater, adluis unda.
quis tibi Phoebeas acies veteremque revolvat
Phocida? qui Panopen, qui Daulida, qui Cyparisson,
et valles, Lebadia, tuas et Hyampolin acri
subnixam scopulo, vel qui Parnasson utrumque
aut Cirrham tauris Anemorianque supinant
Coryciumque nemus, propellentemque Lilaean
Cephisi glaciale caput, quo suetus anhelam
ferre sitim Python amnemque avertere ponto,

73 (52C) ergo ut erat lacrimis lapsoque inhonorus amictu
59 (42C) ante Iovem — et tunc forte polum secretus habebat — Statius
constitit, haud umquam facie conspectus in illa — Thebaid
nec causae latuere patrem —, supplexque profatur:
‘excindisne tuas, divum sator optime, Thebas?
saeva adeo coniunx? nec te telluris amatae
deceptique laris miseret cinerumque meorum?
esto, olim invitum iaculatus nubibus ignem —
credimus —: en iterum atra refers incendia terris,
nec Styge iurata, nec paelicis arte rogatus.
quis modus? an nobis pater iratusque, bonusque
fulmen habes? sed non Danaeia limina talis
Parrhasiumque nemus Ledaeasque ibis Amyclas.
scilicet e cunctis ego neglectissima natis
progenies? ego nempe tamen, qui dulce ferenti
pondus eram, cui tu dignatus limina vitae
praereptumque iter et maternos reddere menses.
adde, quod inbellis rarisque exercita castris
turba meas acies, mea tantum proelia norunt,
nectere fronde comas et ad inspirata rotari
buxa: timent thyrsos nuptarum et proelia matrum.
unde tubas Martemque pati, qui fervidus ecce
quanta parat? quid si ille tuos Curetas in arma
ducat et innocuis iubeat decernere peltis?
quin etiam invisos — sic hostis defuit? — Argos
eligis! o ipsis, genitor, graviora periclis L3[O]
iussa: novercales luimus ditare Mycenas! 𝔸
cedo equidem. quo sacra tamen ritusque peremptae
gentis et, in tumidos si quid male feta reliquit
mater, abire iubes? Thracen silvasque Lycurgi?
anne triumphatos fugiam captivus ad Indos?
5 (4C) da sedem profugo! potuit Latonia frater
saxa — nec invideo — defigere Delon et imis
commendare fretis; cara submovit ab arce
hostiles Tritonis aquas; vidi ipse potentem
gentibus Eois Epaphum dare iura, nec ullas
Cyllene secreta tubas Minoave curat
Ida: quid heu tantum nostris offenderis aris?
5 hic tibi — quando minor iam nostra potentia — noctes
Herculeae placitusque vagae Nycteidos ardor,
hic Tyrium genus et nostro felicior igne
taurus: Agenoreos saltem tutare nepotes.’
invidiam risit pater, et iam poplite flexum
sternentemque manus tranquillus ad oscula tollit
inque vicem placida orsa refert: ‘non coniugis ista
consiliis, ut rere, puer, nec saeva roganti
sic expostus ego: inmoto deducimur orbe
fatorum; veteres seraeque in proelia causae.
61 nam cui tanta quies irarum aut sanguinis usus
parcior humani? videt axis et ista per aevom

mecum aeterna domus, quotiens iam torta reponam 74 (53C)
fulmina, quam rarus terris hic imperet ignis. 60 (43C)
quin etiam invitus magna ulciscendaque passis
aut Lapithas Marti, aut veterem Calydona Dianae
expugnare dedi; maesta est iactura pigetque
tot mutare animas, tot reddere corpora vitae.
Labdacios vero Pelopisque a stirpe nepotes
tardum abolere mihi; scis ipse — ut crimina mittam
Dorica —, quam promptae superos incessere Thebae;
te quoque — sed, quoniam vetus excidit ira, silebo.
non tamen aut patrio respersus sanguine Pentheus,
aut matrem scelerasse toris aut crimine fratres
progenuisse reus, lacero tua lustra replevit
funere: ubi hi fletus, ubi tunc ars tanta precandi?
ast ego non proprio diros inpendo dolori
Oedipodionidas: rogat hoc tellusque polusque
et pietas et laesa fides naturaque, et ipsi
Eumenidum mores. sed tu super urbe moveri
parce tua: non hoc statui sub tempore rebus
occasum Aoniis, veniet suspectior aetas
ultoresque alii: nunc regia Iuno queretur.'
his ille auditis mentemque habitumque recepit.
◆ ut cum sole malo tristique rosaria pendent
usta noto, si clara dies zephyrique refecit
aura polum, redit omnis honos, emissaque lu**cent**
L3[I] germina et informes ornat sua gloria virgas.
𝔸 nuntius attonitas iamdudum Eteoclis ad aures
explorata ferens longo docet agmine Graios
ire duces, nec iam Aoniis procul afore campis;
quacumque ingressi, tremere ac miserescere cunctos
Thebarum; qui stirpe, refert, qui nomine et armis.
ille metum condens audire exposcit et odit 6 (5C)
narrantem; hinc socios dictis stimulare suasque
metiri decernit opes. exciverat omnem
Aoniam Euboeamque et Phocidos arva propinquae
Mars, ita dulce Iovi; longe fugit ordine velox
tessera: propellunt acies, seseque sub armis
ostentant; subeunt campo, qui proximus urbi
damnatus bellis patet expectatque furores. 6
nondum hostes contra, trepido tamen agmine matres
conscendunt muros, inde arma nitentia natis
et formidandos monstrant sub casside patres.
turre procul sola nondum concessa videri
Antigone populis teneras defenditur atra
veste genas; iuxtaque comes, quo Laius ibat
armigero; tunc virgo senem regina veretur.
quae sic orsa prior: 'spesne opstatura Pelasgis
haec vexilla, pater? Pelopis descendere totas
audimus gentes: dic, o precor, extera regum
agmina; nam video, quae noster signa Menoeceus,
quae noster regat arma Creon, quam celsus aena
Sphinge per ingentes Homoloidas exeat Haemon.'
sic rudis Antigone, senior cui talia Phorbas:
'mille sagittiferos gelidae de colle Tanagrae
promovet ecce Dryas; hic, cui nivea arma tridentem
atque auro rude fulmen habent, Orionis alti
non falsus virtute nepos: procul, oro, paternum
omen et innuptae vetus excidat ira Dianae.
iungunt se castris regisque in nomen adoptant
Ocalea Medeonque et confertissima lucis
Nisa Dionaeisque avibus circumsona Thisbe.
proximus Eurymedon, qui pastoralia Fauni
arma patris pinuque iubas imitatur equinas,
terribilis silvis: reor et Mavorte cruento
talis erit. dites pecorum comitantur Erythrae,
qui Scolon densamque iugis Eteonon iniquis,
qui breve litus Hyles Atalantaeamque superbi
Schoenon habent notique colunt vestigia campi;
fraxineas Macetum vibrant de more sarisas
saevaque difficiles excludere volnera peltas.
ecce autem clamore ruunt Neptunia plebes
Onchesti, quos pinigeris Mycalessos in agris
Palladiusque Melas Hecataeaque gurgite nutrit
Gargaphie, quorumque novis Haliartos aristis
invidet et nimia sata laeta supervenit herba.
tela rudes trunci, galeae vacua ora leonum, L3[I]
arborei dant scuta sinus. hos regis egenos 𝔸
Amphion en noster agit — cognoscere pronum,
virgo —, lyra galeam tauroque insignis avito.
macte animo iuvenis, medios parat ire per enses
nudaque pro caris opponere pectora muris.
vos etiam nostris, Heliconia turba, venitis
addere rebus opem; tuque, o Permesse, canoris
et felix Olmie, vadis armastis alumnos
bellorum resides. patriis con**cent**ibus audis
exultare gregem, quales, cum pallida cedit
bruma, renidentem deducunt Strymona cygni.
ite alacres, numquam vestri morientur honores,
bellaque perpetuo memorabunt carmine Musae.'
dixerat, et paulum virgo interfata loquenti:
'illi autem, quanam iunguntur origine fratres?
sic certe paria arma viris, sic exit in auras
cassidis aequus apex; utinam haec concordia nostris!'
cui senior ridens: 'non prima errore videndi
falleris, Antigone: multi hos — nam decipit aetas —
dixerunt fratres. pater est natusque, sed aevi
confudere modos: puerum Lapithaona nymphe
Dercetis expertem thalami crudumque maritis
ignibus ante diem cupido violavit amore
inproba conubii; nec longum, et pulcher Alatreus

faxo hau sit cunctis levior metus atra movere
Tartara, frondenti quam iungere Pelion Ossae.'
dixerat; atque illi iamdudum regia tristis
attremit oranti, suaque et quae desuper urguet
nutabat tellus: non fortius aethera vultu
torquet et astriferos inclinat Iuppiter axes.
'at tibi quos' inquit, 'manes, qui limite praeceps
non licito per inane ruis?' subit ille minantem
iam tenuis visu, iam vanes**cent**ibus armis,
iam pedes: extincto tamen intercerptus in ore
augurii perdurat honos, obscuraque fronti
vitta manet, ramumque tenet morientis olivae.
'si licet et sanctis hic ora resolvere fas est
manibus, o cunctis finitor maxime rerum,
at mihi, qui quondam causas elementaque noram,
et sator, oro, minas stimulataque corda remulce,
neve ira dignare hominem et tua iura timentem,
nam nec ad Herculeos — unde haec mihi proelia? — raptus,
nec Venerem inlicitam — crede his insignibus — ausi
intramus Lethen: fugiat ne tristis in antrum
Cerberus, aut nostros timeat Proserpina currus.
augur Apollineis modo dilectissimus aris,
testor inane chaos — quid enim hic iurandus Apollo? —,
crimine non ullo subeo nova fata, nec alma
sic merui de luce rapi; scit iudicis urna
L1[O] Dictaei verumque potest deprendere Minos.
𝔹 coniugis insidiis et iniquo venditus auro
Argolicas acies — unde haec tibi turba re**centum**
umbrarum, et nostrae veniunt quoque funera dextrae —
non ignarus ini: subito me turbine mundi —
horret adhuc animus — mediis e milibus hausit
nox tua. quae mihi mens, dum per cava viscera terrae
vado diu pendens et in aere volvor operto?
ei mihi! nil ex me sociis patriaeque relictum,
vel captum Thebis; iam non Lernaea videbo
tecta, nec attonito saltem cinis ibo parenti.
non tumulo, non igne miser lacrimisque meorum
productus, toto pariter tibi funere veni,
✦ nil istis ausurus equis; nec deprecor umbram
accipere et tripodum iam non meminisse meorum.
nam tibi praesagi quis iam super auguris usus,
cum Parcae tua iussa trahant? sed pectora flectas
et melior sis, quaeso, deis. si quando nefanda
huc aderit coniunx, illi funesta reserva
supplicia: illa tua, rector bone, dignior ira.'
accipit ille preces indignaturque moveri.
ut leo Massyli cum lux stetit obvia ferri,
tunc iras, tunc arma citat; si decidit hostis,
ire supra satis est vitamque relinquere victo.
interea vittis lauruque insignis opima
currus et egregiis modo formidatus in armis

75 possessumque odiis Argiva in castra remittet?
61 ante haec excusso frondescet lancea ferro,
Inachus ante retro nosterque Achelous abibit.
sed mite adloquium et saevis pax quaeritur armis:
haec quoque castra patent, necdum meruere timeri.
an suspectus ego? abscedo et mea volnera dono.
intret et hic genetrix eadem mediaeque sorores.
finge autem pactis evictum excedere regnis,
nempe iterum reddes?' rursus mutata trahuntur
agmina consiliis: subito ceu turbine caeli
obvius adversum Boreae Notus abstulit aequor.
arma iterum furiaeque pla**cent**; fera tempus Erinys
arripit et primae molitur semina pugnae.
errabant geminae Dircaea ad flumina tigres,
mite iugum, belli quondam vastator Eoi
currus, Erythraeis sed nuper victor ab oris
Liber in Aonios meritas emiserat agros.
illas turba dei seniorque ex more sacerdos
sanguinis oblitas atque Indum gramen olentes
palmite maturo variisque ornare corymbis
curat et alterno maculas interligat ostro.
iamque ipsi colles, ipsa has — quis credat? — amabant
armenta, atque ausae circum mugire iuvencae;
quippe nihil grassata fames: manus obvia pascit,
exceptantque cibos fusoque horrenda supinant
ora mero, vaga rure quies; si quando benigno L1[O]
urbem iniere gradu, domus omnis et omnia sacris 𝔹
templa calent, ipsumque fides intrasse Lyaeum.
has ubi vipereo tactas ter utramque flagello
Eumenis in furias animumque redire priorem
inpulit, erumpunt non agnos**cent**ibus agris.
7 ceu duo diverso pariter si fulmina caelo
rupta cadant longumque trahant per nubila crinem:
non aliter cursu rapidae atque inmane frementis
transiliunt campos aurigamque inpete vasto,
Amphiarae, tuum — nec defuit omen, eriles
forte is primus equos stagna ad vicina trahebat —
corripiunt; mox Taenarium, qui proximus, Idan
7 Aetolumque Acamanta premunt: fuga torva per agros
cornipedum, visa donec flammatus Aconteus
strage virum, cui sueta feras prosternere virtus —
Arcas erat —, densis iam fida ad moenia versas
insequitur telis, multumque hastile resumens
ter, quater adducto per terga, per ilia telo
transigit. illae autem longo cum limite fusi
sanguinis ad portas utrimque exstantia ducunt
spicula semianimes, gemituque imitante querellas
saucia dilectis adclinant pectora muris.
63 templa putes urbemque rapi facibusque nefandis
79 Sidonios ardere lares, sic clamor apertis

exoritur muris; mallent cunabula magni
Herculis aut Semeles thalamum aut penetrale ruisse
Harmoniae. cultor Baccheus Acontea Phegeus
iam vacuum telis geminoque in sanguine ovantem
comminus ense petit; subeunt Tegeaea iuventus
auxilio tardi: iam supra sacra ferarum
corpora maerenti iuvenis iacet ultio Baccho.
  rumpitur et Graium subito per castra tumultu
concilium; fugit exertos Iocasta per hostes
iam non ausa preces; natas ipsamque repellunt
qui modo tam mites, et praeceps tempore Tydeus
utitur: ‘ite age, nunc pacem sperate fidemque!
num saltem differre nefas potuitve morari,
dum genetrix dimissa redit?’ sic fatus aperto
ense vocat socios. saevus iam clamor, et irae
hinc atque inde calent; nullo venit ordine bellum,
confusique duces volgo, et neglecta regentum
imperia; una equites mixti peditumque catervae
et rapidi currus; premit indigesta ruentes
copia, nec sese vacat ostentare nec hostem
noscere. sic subitis Thebana Argivaque pubes
conflixere globis; retro vexilla tubaeque
post tergum et litui bellum invenere secuti.
tantus ab exiguo crudescit sanguine Mavors!
ventus uti primas struit intra nubila vires,
lenis adhuc, frondesque et aperta cacumina gestat,
mox rapuit nemus et montes patefecit opacos.
  nunc age, Pieriae, non vos longinqua, sorores,
consulimus, vestras acies vestramque referte
Aoniam; vidistis enim, dum Marte propinquo
horrent Tyrrhenos Heliconia plectra tumultus.
  Sidonium Pterelan sonipes male fidus in armis
rumpentem frenos diversa per agmina raptat
iam liber, sic fessa manus: venit hasta per armos
Tydeos et laevum iuveni transverberat inguen
labentemque adfigit equo; fugit ille perempto
consertus domino, nec iam arma aut frena tenentem
portat adhuc: ceu nondum anima defectus utraque
cum sua **Cent**aurus moriens in terga recumbit.
certat opus ferri: sternunt alterna furentes
Hippomedon Sybarin, Pylium Periphanta Menoeceus,
Parthenopaeus Ityn: Sybaris iacet ense cruento,
cuspide trux Periphas, Itys insidiante sagitta.
Caeneos Inachii ferro Mavortius Haemon
colla rapit, cui dividuum trans corpus hiantes
truncum oculi quaerunt, animus caput; arma ia**cent**is
iam rapiebat Abas: cornu deprensus Achiva
dimisit moriens clipeum hostilemque suumque.
  quis tibi Baccheos, Eunaee, relinquere cultus,
quis lucos, veritus quibus emansisse sacerdos,

iura bonus meliora monet regemque cruentum
temperat; adsistunt lacrimis atque igne tumentes
Cocytos Phlegethonque, et Styx periuria divum
arguit. ille autem supera conpage soluta
nec solitus sentire metus expavit oborta
sidera, iucundaque offensus luce profatur:
‘quae superum labes inimicum inpegit Averno
aethera? quis rupit tenebras vitaeque silentis
admonet? unde minae? uter haec mihi proelia fratrum?
congredior, pereant agedum discrimina rerum.
nam cui dulce magis? magno me tertia victum
deiecit Fortuna polo, mundumque no**cent**em
servo: nec iste meus dirisque en pervius astris
inspicitur. tumidusne meas regnator Olympi
explorat vires? habeo iam quassa Gigantum
vincula et aetherium cupidos exire sub axem
Titanas miserumque patrem: quid me otia maesta
saevus et inplacidam prohibet perferre quietem
amissumque odisse diem? pandam omnia regna,
si placet, et Stygio praetexam Hyperiona caelo.
Arcada nec superis — quid enim mihi nuntius ambas
itque reditque domos? — emittam et utrumque tenebo
Tyndariden. cur autem avidis Ixiona frango
verticibus? cur non exspectant Tantalon undae?
anne profanatum totiens chaos hospite vivo
perpetiar? me Pirithoi temerarius ardor
temptat et audaci Theseus iuratus amico,
me ferus Alcides, tunc cum custode remoto
ferrea Cerbereae tacuerunt limina portae;
Odrysiis etiam pudet heu! patuisse querellis
Tartara: vidi egomet blanda inter carmina turpes
Eumenidum lacrimas iterataque pensa Sororum;
me quoque — sed durae melior violentia legis.
ast ego vix unum, nec celsa ad sidera, furto
ausus iter Siculo rapui conubia campo:
nec licuisse ferunt; iniustaeque a Iove leges
protinus, et sectum genetrix mihi conputat annum.
sed quid ego haec? i, Tartareas ulciscere sedes,
Tisiphone; si quando novis asperrima monstris,
triste, insuetum, ingens, quod nondum viderit aether,
ede nefas, quod mirer ego invideantque Sorores.
atque adeo fratres — nostrique haec omina sunto
prima odii —, fratres alterna in vulnera laeto
Marte ruant; sit, qui rabidarum more ferarum
mandat atrox hostile caput, quique igne supremo
arceat exanimis et manibus aethera nudis
commaculet: iuvet ista ferum spectare Tonantem.
praeterea ne sola furor mea regna lacessat,
quaere deis qui bella ferat, qui fulminis ignes
infestumque Iovem clipeo fumante repellat.

effugit; exciderunt irae, nutantia figunt 77
Statius tela solo, dubiasque vagi nituntur in hastas 63
Thebaid comminus inque vicem viso pallore recedunt.
sic ubi navales miscet super aequora pugnas
contempto Bellona mari, si forte benigna
tempestas, sibi quisque cavent, ensesque recondit
mors alia, et socii pacem fecere timores.
talis erat campo belli fluitantis imago.
sive laborantes concepto flamine terrae
ventorum rabiem et clusum eiecere furorem,
exedit seu putre solum carpsitque terendo
unda latens, sive hac volventis machina caeli
incubuit, sive omne fretum Neptunia movit
cuspis et extremas gravius mare torsit in oras,
seu vati datus ille fragor, seu terra minata est
fratribus: ecce alte praeceps humus ore profundo
dissilit, inque vicem timuerunt sidera et umbrae.
illum ingens haurit specus et transire parantis
mergit equos; non arma manu, non frena remisit:
sicut erat, rectos defert in Tartara currus
respexitque cadens caelum campumque coire
ingemuit, donec levior distantia rursus
7.823 ◆ miscuit arva tremor lucemque exclusit Averno.
8.1 UT subitus vates pallentibus incidit umbris
letiferasque domos orbisque arcana sepulti
L2[O] rupit et armato turbavit funere manes,
𝔹 horror habet cunctos, Stygiis mirantur in oris
tela et equos corpusque novum; nec enim ignibus artus
conditus aut maesta niger adventabat ab urna,
sed belli sudore calens, clipeumque cruentis
roribus et scissi respersus pulvere campi.
necdum illum aut trunca lustraverat obvia taxo 9
Eumenis, aut furvo Proserpina poste notarat
coetibus adsumptum functis; quin comminus ipsa
Fatorum deprensa colus, visoque paventis
augure tunc demum rumpebant stamina Parcae.
illum et securi circumspexere fragorem
Elysii, et si quos procul ulteriore barathro
◆ altera nox aliisque gravat plaga caeca tenebris. 9
tunc regemunt pigrique lacus ustaeque paludes,
umbriferaeque fremit sulcator pallidus undae
dissiluisse novo penitus telluris hiatu
Tartara et admissos non per sua flumina manes.
forte sedens media regni infelicis in arce
dux Erebi populos poscebat crimina vitae,
nil hominum miserans iratusque omnibus umbris.
stant Furiae circum variaeque ex ordine Mortes,
saevaque multisonas exertat Poena catenas;
Fata ferunt animas et eodem pollice damnant: 65
8.27 vincit opus. iuxta Minos cum fratre verendo 81

suasit et adsuetum Bromio mutare furorem?
quem terrere queas? clipei penetrabile textum @ **Statius**
pallentes hederae Nysaeaque serta coronant, **Thebaid**
candida pampineo subnectitur instita pilo,
crine latent umeri, crescunt lanugine malae,
et rubet inbellis Tyrio subtemine thorax,
bracchiaque in manicis et pictae vincula plantae
carbaseique sinus, et fibula rasilis auro
Taenariam fulva mordebat iaspide pallam,
quam super a tergo velox corytus et arcus
pendentesque sonant aurata lynce pharetrae.
it lymphante deo media inter milia longum
vociferans: ‘prohibete manus, haec omine dextro
moenia Cirrhaea monstravit Apollo iuvenca;
pareite, in haec ultro scopuli venere volentes.
gens saerata sumus: gener huic est Iuppiter urbi
Gradivusque socer; Bacchum haut mentimur alumnum
et magnum Alciden.’ iactanti talia frustra
turbidus aeria Capaneus occurrit in hasta.
qualis ubi primam leo mane cubilibus atris
erexit rabiem et saevo speculatur ab antro
aut cervum aut nondum bellantem fronte iuvencum,
it fremitu gaudens, licet arma gregesque lacessant
venantum, praedam videt et sua volnera nescit:
sic tum congressu Capaneus gavisus iniquo
librabat magna venturam mole cupressum. **L2[O]**
ante tamen ‘quid femineis ululatibus’ inquit, 𝔹
‘terrificas, moriture, viros? utinam ipse veniret,
cui furis! haec Tyriis cane matribus!’ et simul hastam
expulit; illa volans, ceu vis non ulla moretur
obvia, vix sonuit clipeo et iam terga reliquit.
arma fluunt, longisque crepat singultibus aurum,
eruptusque sinus vicit cruor. occidis audax,
occidis Aonii puer altera cura Lyaei.
marcida te fractis planxerunt Ismara thyrsis,
te Tmolos, te Nysa ferax Theseaque Naxos
et Thebana metu iuratus in orgia Ganges.
nec segnem Argolicae sensere Eteoclea turmae,
parcior ad cives Polynicis inhorruit ensis.
eminet ante alios iam formidantibus arva
Amphiaraus equis ac multo pulvere vertit
campum indignantem: famulo decus addit inane
maestus et extremos obitus inlustrat Apollo.
ille etiam clipeum galeamque incendit honoro
sidere; nec tarde fratri, Gradive, dedisti,
ne qua manus vatem, ne quid mortalia bello
laedere tela queant: sanctum et venerabile Diti
funus eat. talis medios aufertur in hostis
certus et ipse necis, vires fiducia leti
suggerit; inde viro maioraque membra diesque **7**.700

laetior et numquam tanta experientia caeli,
si vacet: avertit morti contermina Virtus.
ardet inexpleto saevi Mavortis amore,
et fruitur dextra atque anima flagrante superbit.
hicne hominum casus lenire et demere Fatis
iura frequens? quantum subito diversus ab illo,
qui tripodas laurusque sequi, qui doctus in omni
nube salutato volucrem cognoscere Phoebo!
innumeram ferro plebem, ceu letifer annus
aut iubar adversi grave sideris, immolat umbris
ipse suis: iaculo Phlegyan iaculoque superbum
Phylea, falcato Clonin et Chremetaona curru
comminus hunc stantem metit, hunc a poplite sectum,
cuspide non missa Chromin Iphinoumque Sagenque
intonsumque Gyan sacrumque Lycorea Phoebo —
invitus: iam fraxineum demiserat hastae
robur, et excussis apparuit infula cristis —,
Alcathoum saxo, cui circum stagna Carysti
et domus et coniunx et amantes litora nati.
vixerat ille diu pauper scrutator aquarum,
decepit tellus, moriens hiemesque notosque
laudat et experti meliora pericula ponti.
◆ aspicit has longe iamdudum Asopius Hypseus
palantum strages ardetque avertere pugnam,
quamquam haud ipse minus curru Tirynthia fundens
L2[I] robora; sed viso praesens minor augure sanguis:
𝔹 illum armis animisque cupit. prohibebat iniquo
agmine consertum cunei latus; inde superbus
exseruit patriis electum missile ripis,
ac prius: 'Aonidum dives largitor aquarum,
clare Giganteis etiamnum, Asope, favillis,
da numen dextrae: rogat hoc natusque tuique
quercus alumna vadi; fas et mihi spernere Phoebum,
si tibi conlatus divum sator. omnia mergam
fontibus arma tuis tristesque sine augure vittas.'
audierat genitor: vetat indulgere volentem
Phoebus, et aurigam iactus detorquet in Hersen.
ille ruit: deus ipse vagis succedit habenis,
Lernaeum falso simulans Haliagmona vultu.
tunc vero ardenti non ulla obsistere temptant
signa, ruunt solo terrore, et volnera citra
mors trepidis ignava venit, dubiumque tuenti
presserit infestos onus inpuleritne iugales.
sic ubi nubiferum montis latus aut nova ventis
solvit hiemps, aut victa situ non pertulit aetas,
desilit horrendus campo timor, arva virosque
limite non uno longaevaque robora secum
praecipitans, tandemque exhaustus turbine fesso
aut vallem cavat aut medios intercipit amnes.
non secus ingentique viro magnoque gravatus

78 (54C) temo deo nunc hoc, nunc illo in sanguine fervet.
64 (44C) ipse sedens telis pariterque ministrat habenis
Delius, ipse docet iactus adversaque flectit
spicula fortunamque hastis venientibus aufert.
sternuntur terra Melaneus pedes, Antiphus alto
nil defensus equo, genitusque Heliconide nympha
Action, caesoque infamis fratre Polites,
conatusque toris vittatam attingere Manto
Lampus: in hunc sacras Phoebus dedit ipse sagittas.
et iam cornipedes trepidi ac moribunda reflantes
corpora rimantur terras, omnisque per artus
sulcus et incisis altum rubet orbita membris.
hos iam ignorantes terit impius axis, at illi
vulnere semineces — nec devitare facultas —
venturum super ora vident; iam lubrica tabo
frena, nec insisti madidus dat temo, rotaeque
sanguine difficiles, et tardior ungula fossis
visceribus: tunc ipse furens in morte relicta
spicula et e mediis exstantes ossibus hastas
avellit, strident animae currumque sequuntur.
tandem se famulo summum confessus Apollo
'utere luce tua longamque' ait, 'indue famam,
dum tibi me iunctum Mors inrevocata veretur.
vincimur: inmites scis nulla revolvere Parcas
stamina; vade, diu populis promissa voluptas
Elysiis, certe non perpessure Creontis L2[I]
imperia aut vetito nudus iaciture supulcro.' 𝔹
ille refert contra, et paulum respirat ab armis:
'olim te, Cirrhaee pater, peritura sedentem
ad iuga — quis tantus miseris honor? — axe trementi
sensimus; instantes quonam usque morabere manes?
10 (6C) audio iam rapidae cursum Stygis atraque Ditis
flumina tergeminosque mali custodis hiatus.
accipe commissum capiti decus, accipe laurus,
quas Erebo deferre nefas. nunc voce suprema,
si qua recessuro debetur gratia vati,
deceptum tibi, Phoebe, larem poenasque nefandae
coniugis et pulchrum nati commendo furorem.'
10 desiluit maerens lacrimasque avertit Apollo:
tunc vero ingemuit currusque orbique iugales.
non aliter caeco nocturni turbine Cori
scit peritura ratis, cum iam damnata sororis
igne Therapnaei fugerunt carbasa fratres.
iamque recessurae paulatim horrescere terrae
summaque terga quati graviorque effervere pulvis
coeperat; inferno mugit iam murmure campus.
bella putant trepidi bellique hunc esse fragorem,
hortanturque gradus; alius tremor arma virosque
66 mirantesque inclinat equos; iam frondea nutant
culmina, iam muri, ripisque Ismenos apertis

comminus, et placido prior haec Tirynthius ore: 79
'fida soror, quaenam hunc belli caligine nobis 65
congressum fortuna tulit? num regia Iuno
hoc molita nefas? citius me fulmina contra —
infandum! — ruere et magno bellare parenti
aspiciat. genus huic — sed mitto agnoscere, quando
tu diversa foves, nec si ipsum comminus Hyllum
Tydeos hasta tui Stygioque ex orbe remissum
Amphitryona petat; teneo aeternumque tenebo,
quantum haec diva manus, quotiens sudaverit aegis
ista mihi, duris famulus dum casibus omnis
lustro vagus terras; ipsa heu! comes invia mecum
Tartara, ni superos Acheron excluderet, isses.
tu patriam caelumque mihi, quis tanta relatu
aequet? habe totas, si mens excindere, Thebas.
✦ cedo equidem veniamque precor.' sic orsus abibat.
Pallada mulcet honos: rediit ardore remisso
voltus et erecti sederunt pectoris angues.
  sensit abesse deum, levius Cadmeius Haemon
tela rotat nulloque manum cognoscit in ictu.
tunc magis atque magis vires animusque recedunt,
nec pudor ire retro; cedentem Acheloius heros
inpetit, et librans uni sibi missile telum
direxit iactus, summae qua margine parmae
ima sedet galea et iuguli vitalia lu**cent**.
L1[O] nec frustrata manus, mortemque invenerat hasta;
𝔸 sed prohibet paulumque umeri libare sinistri
praebuit et merito parcit Tritonia fratri.
ille tamen nec stare loco nec comminus ire
amplius aut voltus audet perferre cruenti
Tydeos; aegra animo vis ac fiducia cessit.
qualis saetigeram Lucana cuspide frontem 1
strictus aper, penitus cui non infossa cerebro
volnera, nec felix dextrae tenor, in latus iras
frangit, et expertae iam non venit obvius hastae.
  ecce ducem turmae certa indignatus in hostem
spicula felici Prothoum torquere lacerto,
turbidus Oenides una duo corpora pinu,
cornipedemque equitemque, ferit: ruit ille ruentem 1
in Prothoum lapsasque manu quaerentis habenas
in voltus galeam clipeumque in pectora calcat,
saucius extremo donec cum sanguine frenos
respuit et iuncta domino cervice recumbit.
sic ulmus vitisque, duplex iactura colenti,
Gaurano de monte cadunt, sed maestior ulmus
quaerit utrumque nemus, nec tam sua bracchia labens
quam gemit adsuetas invitaque proterit uvas.
  sumpserat in Danaos Heliconius arma Corymbus,
ante comes Musis, Stygii cui conscia pensi 67
ipsa diu positis letum praedixerat astris 83

STATIUS

THE

THEBAID

BOOK 8

PREVIEW
Theb. 9

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 766 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

Ut subitus vates pallentibus incidit umbris 80 (55C)
letiferasque domos orbisque arcana sepulti 66 (45C)
rupit et armato turbavit funere manes,
horror habet cunctos, Stygiis mirantur in oris
tela et equos corpusque novum; nec enim ignibus artus
conditus aut maesta niger adventabat ab urna,
sed belli sudore calens, clipeumque cruentis
roribus et scissi respersus pulvere campi.
necdum illum aut trunca lustraverat obvia taxo
Eumenis, aut furvo Proserpina poste notarat
coetibus adsumptum functis; quin comminus ipsa
Fatorum deprensa colus, visoque paventis
augure tunc demum rumpebant stamina Parcae.
illum et securi circumspexere fragorem
Elysii, et si quos procul ulteriore barathro
✦ altera nox aliisque gravat plaga caeca tenebris.
tunc regemunt pigrique lacus ustaeque paludes,
umbriferaeque fremit sulcator pallidus undae
dissiluisse novo penitus telluris hiatu
Tartara et admissos non per sua flumina manes.
  forte sedens media regni infelicis in arce
dux Erebi populos poscebat crimina vitae,
nil hominum miserans iratusque omnibus umbris.
stant Furiae circum variaeque ex ordine Mortes,
saevaque multisonas exertat Poena catenas;
L1[I] Fata ferunt animas et eodem pollice damnant:
𝔸 vincit opus. iuxta Minos cum fratre verendo
iura bonus meliora monet regemque cruentum
temperat; adsistunt lacrimis atque igne tumentes
Cocytos Phlegethonque, et Styx periuria divum
arguit. ille autem supera conpage soluta
nec solitus sentire metus expavit oborta 2 (1C)
sidera, iucundaque offensus luce profatur:
'quae superum labes inimicum inpegit Averno
aethera? quis rupit tenebras vitaeque silentis
admonet? unde minae? uter haec mihi proelia fratrum?
congredior, pereant agedum discrimina rerum.
nam cui dulce magis? magno me tertia victum
deiecit Fortuna polo, mundumque no**cent**em 2
servo: nec iste meus dirisque en pervius astris
inspicitur. tumidusne meas regnator Olympi
explorat vires? habeo iam quassa Gigantum
vincula et aetherium cupidos exire sub axem
Titanas miserumque patrem: quid me otia maesta
saevus et inplacidam prohibet perferre quietem
amissumque odisse diem? pandam omnia regna,
si placet, et Stygio praetexam Hyperiona caelo.
Arcada nec superis — quid enim mihi nuntius ambas
itque reditque domos? — emittam et utrumque tenebo 68
Tyndariden. cur autem avidis Ixiona frango

eripiunt, videre nefas, et maestus uterque
respicit ad fratrem pariterque errasse queruntur.
cultor Ion Pisae cultorem Daphnea Cirrhae
turbatis prostravit equis; hunc laudat ab alto
Iuppiter, hunc tardus frustra miseratur Apollo.
  ingentes Fortuna viros inlustrat utrimque
sanguine in adverso: Danaos Cadmeius Haemon
sternit agitque, furens sequitur Tyria agmina Tydeus;
Pallas huic praesens, illum Tirynthius inplet.
qualiter hiberni summis duo montibus amnes
franguntur geminaque cadunt in plana ruina:
contendisse putes, uter arva arbustaque tollat
altius aut superet pontes; ecce una receptas
confundit iam vallis aquas; sibi quisque superbus
ire cupit, pontoque negant descendere mixti.
  ibat fumiferam quatiens Onchestius Idas
lampada per medios turbabatque agmina Graium,
igne viam rumpens; magno quem comminus ictu
Tydeos hasta feri dispulsa casside fixit.
ille ingens in terga iacet, stat fronte superstes
lancea, conlapsae veniunt in tempora flammae.
prosequitur Tydeus: 'saevos ne dixeris Argos,
igne tuo, Thebane, — rogum concedimus — arde!'
inde, **velut primo tigris gavisa cruore**
per totum cupit ire pecus, sic Aona saxo,
ense Pholum, Chromin ense, duos Helicaonas hasta L1[I]
transigit, Aegaeae Veneris quos Maera sacerdos 𝔸
ediderat prohibente dea; vos praeda cruenti
Tydeos, it saevas etiamnum mater ad aras.
nec minus Herculeum contra vagus Haemona ducit
sanguis: inexpleto rapitur per milia ferro,
nunc tumidae Calydonis opes, nunc torva Pylenes
agmina, nunc maestae fundens Pleuronis alumnos,
donec in Olenium fessa iam cuspide Buten
incidit. hunc turmis obversum et abire vetantem
adgreditur; puer ille, puer malasque comamque
integer, ignaro cui tunc Thebana bipennis
in galeam librata venit: finduntur utroque
tempora dividuique cadunt in bracchia crines,
et non hoc metuens inopino limine vita
exiluit. tunc flavum Hypanin flavumque Politen —
ille genas Phoebo, crinem hic pascebat Iaccho:
saevus uterque deus —, victis Hyperenora iungit
conversumque fuga Damasum; sed lapsa per armos
hasta viri trans pectus abit parmamque tenenti
excutit et summa fugiens in cuspide portat.
  sterneret adversos etiamnum Ismenius Haemon
Inachidas — nam tela regit viresque ministrat
Amphitryoniades — saevum sed Tydea contra
Pallas agit. iamque adverso venere favore

admotaeque nitent aliena in casside cristae. 81 (56C)
Statius pulcher adhuc belli vultus: stant vertice coni, 67 (46C)
Thebaid plena armenta viris, nulli sine praeside currus,
arma loco, splendent clipei pharetraeque decorae
cingulaque et nondum deforme cruoribus aurum.
at postquam rabies et vitae prodiga virtus
emisere animos, non tanta cadentibus Haedis
aeriam Rhodopen solida nive verberat Arctos,
nec fragor Ausoniae tantus, cum Iuppiter omni
arce tonat, tanta quatitur nec grandine Syrtis,
cum Libyae Boreas Italos niger attulit imbres.
exclusere diem telis, stant ferrea caelo
nubila, nec iaculis artatus sufficit aer.
hi pereunt missis, illi redeuntibus hastis,
concurrunt per inane sudes et mutua perdunt
✦ volnera, concurrunt hastae, stridentia funda
saxa pluunt, volucres imitantur fulgura glandes
et formidandae non una morte sagittae.
nec locus ad terram telis: in corpora ferrum
omne cadit; saepe ignari perimuntque caduntque.
casus agit virtutis opus: nunc turba recedit,
nunc premit, ac vicibus tellurem amittit et aufert.
ut ventis nimbisque minax cum solvit habenas
Iuppiter alternoque adfligit turbine mundum:
stat caeli diversa acies, nunc fortior Austri,
L2[O] nunc Aquilonis hiemps, donec pugnante procella
𝔸 aut nimiis hic vicit aquis, aut ille sereno.
principium pugnae turmas Asopius Hypseus
Oebalias — namque hae magnum et gentile tumentes
Euboicum duris rumpunt umbonibus agmen —
reppulit erepto cunei ductore Menalca.
hic et mente Lacon, crudi torrentis alumnus — 3 (2C)
nec turpavit avos —, hastam ultra pectus euntem,
ne pudor in tergo, per et ossa et viscera retro
extrahit atque hosti dextra labente remittit
sanguineam: dilecta genis morientis oberrant
Taygeta et pugnae laudataque pectora matri.
Phaedimon Iasiden arcu Dircaeus Amyntas
destinat: heu celeres Parcae! iam palpitat arvis 3
Phaedimus, et certi nondum tacet arcus Amyntae.
abstulit ex umero dextram Calydonius Agreus
Phegeos: illa suum terra tenet inproba ferrum
et movet; extimuit sparsa inter tela ia**cent**em
praegrediens truncamque tamen percussit Acoetes.
Iphin atrox Acamas, Argum ferus inpulit Hypseus,
stravit Abanta Pheres, diversaque volnera flentes
Iphis eques, pedes Argus, Abas auriga iacebant.
Inachidae gemini, geminos e sanguine Cadmi
occultos galeis — saeva ignorantia belli — 69
perculerant ferro; sed dum spolia omnia caesis

verticibus? cur non exspectant Tantalon undae?
anne profanatum totiens chaos hospite vivo Statius
perpetiar? me Pirithoi temerarius ardor Thebaid
temptat et audaci Theseus iuratus amico,
me ferus Alcides, tunc cum custode remoto
ferrea Cerbereae tacuerunt limina portae;
Odrysiis etiam pudet heu! patuisse querellis
Tartara: vidi egomet blanda inter carmina turpes
Eumenidum lacrimas iterataque pensa Sororum;
me quoque — sed durae melior violentia legis.
ast ego vix unum, nec celsa ad sidera, furto
ausus iter Siculo rapui conubia campo:
nec licuisse ferunt; iniustaeque a Iove leges
protinus, et sectum genetrix mihi conputat annum.
sed quid ego haec? i, Tartareas ulciscere sedes,
Tisiphone; si quando novis asperrima monstris,
triste, insuetum, ingens, quod nondum viderit aether,
ede nefas, quod mirer ego invideantque Sorores.
atque adeo fratres — nostrique haec omina sunto
prima odii —, fratres alterna in vulnera laeto
Marte ruant; sit, qui rabidarum more ferarum
mandat atrox hostile caput, quique igne supremo
arceat exanimis et manibus aethera nudis
commaculet: iuvet ista ferum spectare Tonantem.
praeterea ne sola furor mea regna lacessat,
quaere deis qui bella ferat, qui fulminis ignes L2[O]
infestumque Iovem clipeo fumante repellat. 𝔸
faxo hau sit cunctis levior metus atra movere
Tartara, frondenti quam iungere Pelion Ossae.'
dixerat; atque illi iamdudum regia tristis
attremit oranti, suaque et quae desuper urguet
nutabat tellus: non fortius aethera vultu
torquet et astriferos inclinat Iuppiter axes.
'at tibi quos' inquit, 'manes, qui limite praeceps
non licito per inane ruis?' subit ille minantem
iam tenuis visu, iam vanes**cent**ibus armis,
iam pedes: extincto tamen intercerptus in ore
augurii perdurat honos, obscuraque fronti
vitta manet, ramumque tenet morientis olivae.
'si licet et sanctis hic ora resolvere fas est
manibus, o cunctis finitor maxime rerum,
at mihi, qui quondam causas elementaque noram,
et sator, oro, minas stimulataque corda remulce,
neve ira dignare hominem et tua iura timentem,
nam nec ad Herculeos — unde haec mihi proelia? — raptus,
nec Venerem inlicitam — crede his insignibus — ausi
intramus Lethen: fugiat ne tristis in antrum
Cerberus, aut nostros timeat Proserpina currus.
augur Apollineis modo dilectissimus aris,
testor inane chaos — quid enim hic iurandus Apollo? —,

crimine non ullo subeo nova fata, nec alma 82 (57C)
sic merui de luce rapi; scit iudicis urna 68 (47C)
Dictaei verumque potest deprendere Minos.
coniugis insidiis et iniquo venditus auro
Argolicas acies — unde haec tibi turba re**centum**
umbrarum, et nostrae veniunt quoque funera dextrae —
non ignarus ini: subito me turbine mundi —
horret adhuc animus — mediis e milibus hausit
nox tua. quae mihi mens, dum per cava viscera terrae
vado diu pendens et in aere volvor operto?
ei mihi! nil ex me sociis patriaeque relictum,
vel captum Thebis; iam non Lernaea videbo
tecta, nec attonito saltem cinis ibo parenti.
non tumulo, non igne miser lacrimisque meorum
productus, toto pariter tibi funere veni,
✦ nil istis ausurus equis; nec deprecor umbram
accipere et tripodum iam non meminisse meorum.
nam tibi praesagi quis iam super auguris usus,
cum Parcae tua iussa trahant? sed pectora flectas
et melior sis, quaeso, deis. si quando nefanda
huc aderit coniunx, illi funesta reserva
supplicia: illa tua, rector bone, dignior ira.'
accipit ille preces indignaturque moveri.
ut leo Massyli cum lux stetit obvia ferri,
tunc iras, tunc arma citat; si decidit hostis,
L2[I] ire supra satis est vitamque relinquere victo.
𝔸 interea vittis lauruque insignis opima
currus et egregiis modo formidatus in armis
luce palam, fusus nulli nullique fugatus,
quaeritur: absistunt turmae, suspectaque tellus
omnibus, infidi miles vestigia campi
circumit, atque avidae tristis locus ille ruinae 4 (3C)
cessat et inferni vitatur honore sepulcri.
nuntius hortanti diversa in parte maniplos
Adrasto, vix ipse ratus vidisse, Palaemon
advolat et trepidans — steterat nam forte cadenti
proximus inspectoque miser pallebat hiatu —
'verte gradum, fuge, rector' ait, 'si Dorica saltem
terra loco patriaeque manent, ubi liquimus, arces. 4
non armis, non sanguine opus: quid inutile ferrum
stringimus in Thebas? currus humus inpia sorbet
armaque bellantesque viros; fugere ecce videtur
hic etiam, quo stamus, ager. vidi ipse profundae
noctis iter ruptaque soli conpage ruentem
illum heu, praesagis quo nullus amicior astris,
Oecliden, frustraque manus cum voce tetendi.
mira loquor, sulcos etiamnum rector equorum
fumantemque locum et spumis madida arva reliquit.
nec commune malum est: tellus agnoscit alumnos,
stat Thebana acies.' stupet haec et credere Adrastus

ceu Danai post terga premant: sic omnibus alae
artantur portis septemque excursibus haerent.
Ogygiis it sorte Creon, Eteoclea mittunt
Neistae, celsas Homoloidas occupat Haemon,
Hypsea Proetiae, celsum fudere Dryanta
Electrae, quatit Hypsistas manus Eurymedontis,
culmina magnanimus stipat Dircaea Menoeceus.
qualis ubi aversi secretus pabula caeli
Nilus et Eoas magno bibit ore pruinas,
scindit fontis opes septemque patentibus arvis
in mare fert hiemes; penitus cessere fugatae
Nereides dulcique timent occurrere ponto.
tristis at inde gradum tarde movet Inacha pubes,
praecipue Eleae Lacedaemoniaeque cohortes
et Pylii; subitum nam Thiodamanta secuntur
augure fraudati, necdum accessere regenti.
nec tua te, princeps tripodum, sola agmina quaerunt:
cuncta phalanx sibi deesse putat; minor ille per alas
septimus extat apex. liquido velut aethere nubes
invida Parrhasiis unum si detrahat astris,
truncus honor Plaustri, nec idem riget igne reciso
axis, et incerti numerant sua sidera nautae.
sed iam bella vocant: alias nova suggere vires,
Calliope, maiorque chelyn mihi tendat Apollo.
fatalem populis ultro pos**cent**ibus horam
admovet atra dies, Stygiisque emissa tenebris **L2[I]**
Mors fruitur caelo bellatoremque volando 𝔸
campum operit nigroque viros invitat hiatu,
nil vulgare legens, sed quae dignissima vita
funera, praecipuos annis animisque cruento
ungue notat; iamque in miseros pensum omne Sororum
scinditur, et Furiae rapuerunt licia Parcis.
stat medius campis etiamnum cuspide sicca
Bellipotens, iamque hos clipeum, iam vertit ad illos
arma ciens, aboletque domos, conubia, natos.
pellitur et patriae et, qui mente novissimus exit,
lucis amor; tenet in capulis hastisque paratas
ira manus animosque ultra thoracas anhelos
conatur, galeaeque tremunt horrore comarum.
quid mirum caluisse viros? flammantur in hostem
cornipedes niveoque rigant sola putria nimbo,
corpora ceu mixti dominis irasque sedentum
induerint: sic frena terunt, sic proelia poscunt
hinnitu tolluntque armos equitesque supinant.
iamque ruunt, primusque virum concurrere pulvis
incipit, et spatiis utrimque aequalibus acti
adventant mediumque vident decrescere campum.
iam clipeus clipeis, umbone repellitur umbo,
ense minax ensis, pede pes et cuspide cuspis:
sic obnixa acies pariter suspiria fumant,

et cumulos frugum et quicquid novat inpiger annus, 83 (58C)
addit et intacto spargens altaria lacte 69 (48C)
incipit: 'o hominum divomque aeterna creatrix,
quae fluvios silvasque animarum et semina mundo
cuncta Prometheasque manus Pyrrhaeaque saxa
gignis, et inpastis quae prima alimenta dedisti
mutastique viris, quae pontum ambisque vehisque:
te penes et pecudum gens mitis et ira ferarum
et volucrum requies; firmum atque inmobile mundi
robur inoccidui, te velox machina caeli
aere pendentem vacuo, te currus uterque
circuit, o rerum media indivisaque magnis
fratribus! ergo simul tot gentibus alma, tot altis
urbibus ac populis, subterque ac desuper una
sufficis, astriferumque domos Atlanta supernas
✦ ferre laborantem nullo vehis ipsa labore:
nos tantum portare negas, nos, diva, gravaris?
quod, precor, ignari luimus scelus? an quia plebes
externa Inachiis huc adventamus ab oris?
omne homini natale solum, nec te, optima, saevo
tamque humili populos deceat distinguere fine
undique ubique tuos; maneas communis et arma
hinc atque inde feras; liceat, precor, ordine belli
pugnaces efflare animas et reddere caelo.
ne rape tam subitis spirantia corpora bustis,
L3[O] ne propera: veniemus enim, quo limite cuncti,
𝔸 qua licet ire via; tantum exorata Pelasgis
siste levem campum, celeres neu praecipe Parcas.
at tu, care deis, quem non manus ulla nec enses
Sidonii, sed magna sinu Natura soluto,
ceu te Cirrhaeo meritum tumularet hiatu,
sic amplexa coit, hilaris des, oro, precatus 5 (4C)
nosse tuos, caeloque et vera monentibus aris
concilies, et quae populis proferre parabas,
me doceas: tibi sacra feram praesaga, tuique
numinis interpres te Phoebo absente vocabo.
ille mihi Delo Cirrhaque potentior omni,
quo ruis, ille adytis melior locus.' haec ubi dicta,
nigrantis terrae pecudes obscuraque mergit 5
armenta, ac vivis cumulos undantis harenae
aggerat et vati mortis simulacra rependit.
  talia apud Graios, cum iam Mavortia contra
cornua, iam saevos fragor aereus excitat enses.
addit acerba sonum Teumesi e vertice crinem
incutiens acuitque tubas et sibila miscet
Tisiphone: stupet insolito clangore Cithaeron
marcidus et turres carmen non tale secutae.
iam trepidas Bellona fores armataque pulsat
limina, iam multo laxantur cardine Thebae. 71
turbat eques pedites, currus properantibus obstant,

Statius Thebaid

cunctatur; sed Mopsus idem trepidusque ferebat
Actor idem. nam fama novis terroribus audax
non unum cecidisse refert. sponte agmina retro
non exspectato revocantum more tubarum
praecipiant: sed torpet iter, falluntque ruentis
genua viros; ipsique — putes sensisse — repugnant
cornipedes nulloque truces hortamine parent,
nec celerare gradum nec tollere lumina terra.
fortius incursant Tyrii, sed vesper opacus
lunares iam ducit equos; data foedere parvo
maesta viris requies et nox auctura timores.
  quae tibi nunc facies, postquam permissa gemendi
copia! qui fletus galeis cecidere solutis!
nil solitum fessos iuvat; abiecere madentes,
sicut erant, clipeos, nec quisquam spicula tersit,
nec laudavit equum, nitidae nec cassidis altam
compsit adornavitque iubam; vix magna lavare
vulnera et efflantes libet internectere plagas:
tantus ubique dolor. mensas alimentaque bello
debita nec pugnae suasit timor: omnia laudes,
Amphiarae, tuas fecundaque pectora veri
commemorant lacrimis, et per tentoria sermo
unus: abisse deos dilapsaque numina castris.
'heu ubi laurigeri currus sollemniaque arma
et galeae vittatus apex? hoc antra lacusque
Castalii tripodumque fides? sic gratus Apollo? L3[O]
quis mihi sidereos lapsus mentemque sinistri 𝔸
fulguris, aut caesis saliat quod numen in extis,
quando iter, unde morae, quae saevis utilis armis,
quae pacem magis hora velit? quis iam omne futurum
proferet, aut cum quo volucres mea fata loquentur?
hos quoque bellorum casus nobisque tibique
praescieras, et — quanta sacro sub pectore virtus! —
venisti tamen et miseris comes additus armis.
et cum te tellus fatalisque hora vocaret,
tu Tyrias acies adversaque signa vacasti
sternere; tunc etiam media de morte timendum
hostibus infestaque abeuntem vidimus hasta.
et nunc te quis casus habet? poterisne reverti
sedibus a Stygiis altaque erumpere terra?
anne sedes hilaris iuxta tua numina Parcas
et vice concordi discis ventura docesque?
an tibi felices lucos miseratus Averni
rector et Elysias dedit inservare volucres?
quidquid es, aeternus Phoebo dolor et nova clades
semper eris mutisque diu plorabere Delphis.
hic Tenedon Chrysenque dies partuque ligatam
Delon et intonsi cludet penetralia Branchi,
nec Clarias hac luce fores Didymaeaque quisquam
limina nec Lyciam supplex consultor adibit.

quin et cornigeri vatis nemus atque Molosso 84 (59C)
quercus anhela Iovi Troianaque Thymbra tacebit. 70 (49C)
ipsi amnes ipsaeque volent arescere laurus,
ipse nihil certum sagis clangoribus aether
praecinet, et nulla ferientur ab alite nubes.
iamque erit ille dies, quo te quoque conscia fatis
templa colant reddatque tuus responsa sacerdos.'
talia fatidico peragunt sollemnia regi,
ceu flammas ac dona rogo tristesque rependant
exsequias mollique animam tellure reponant.
fracta dehinc cunctis aversaque pectora bello.
sic fortes Minyas subito cum funere Tiphys
destituit, non arma sequi, non ferre videtur
remus aquas, ipsique minus iam ducere venti.
iam fessi gemitu, paulatim et corda levavit
✦ exhaustus sermone dolor, nox addita curas
obruit et facilis lacrimis inrepere somnus.
at non Sidoniam diversa in parte per urbem
nox eadem: vario producunt sidera ludo
ante domos intraque, ipsaeque ad moenia marcent
excubiae; gemina aera sonant Idaeaque terga
et moderata sonum vario spiramine buxus.
tunc dulces superos atque omne ex ordine alumnum
numen ubique sacri resonant paeanes, ubique
serta coronatumque merum. nunc funera rident
L3[I] auguris ignari, contraque in tempore certant
𝔸 Tiresian laudare suum; nunc facta revolvunt
maiorum veteresque canunt ab origine Thebas:
hi mare Sidonium manibusque adtrita Tonantis
cornua et ingenti sulcatum Nerea tauro,
hi Cadmum lassamque bovem fetosque cruenti
Martis agros, alii Tyriam reptantia saxa 6 (5C)
ad chelyn et duras animantem Amphiona cautes,
hi gravidam Semelen, illi Cythereia laudant
conubia et multa deductam lampade fratrum
Harmoniam: nullis _ deest sua fabula mensis.
ceu modo gemmiferum thyrso populatus Hydaspen
Eoasque domos nigri vexilla triumphi
Liber et ignotos populis ostenderet Indos. 6
tunc primum ad coetus sociaeque ad foedera mensae
semper inaspectum diraque in sede latentem
Oedipoden exisse ferunt vultuque sereno
canitiem nigram squalore et sordida fusis
ora comis laxasse manu sociumque benignos
adfatus et abacta prius solacia passum,
quin hausisse dapes insiccatumque cruorem
deiecisse genis. cunctos auditque refertque,
qui Ditem et Furias tantum et si quando regentem
Antigonen maestis solitus pulsare querellis.
causa latet. non hunc Tyrii fors prospera belli,

tantum bella iuvant; natum hortaturque probatque,
nec vicisse velit; sed primos comminus enses
et sceleris tacito rimatur semina voto.
inde epulae dulces ignotaque gaudia vultu.
qualis post longae Phineus ieiunia poenae,
nil stridere domi volucres ut sensit abactas —
necdum tota fides —, hilaris mensasque torosque
nec turbata feris tractavit pocula pinnis.
cetera Graiorum curis armisque iacebat
fessa cohors; alto castrorum ex aggere Adrastus
lactificos tenui captabat corde tumultus,
quamquam aeger senio, sed agit miseranda potestas
invigilare malis. illum aereus undique clamor
Thebanique urunt sonitus, et amara lacessit
tibia, tum nimio voces marcore superbae
incertaeque faces et iam male pervigil ignis.
sic ubi per fluctus uno ratis obruta somno
conticuit, tantique maris secura iuventus
mandavere animas: solus stat puppe magister
pervigil inscriptaque deus qui navigat alno.
tempus erat, iunctos cum iam soror ignea Phoebi
sensit equos penitusque cavam sub luce parata
Oceani mugire domum, seseque vagantem
colligit et leviter moto fugat astra flagello:
concilium rex triste vocat, quaeruntque gementes,
quis tripodas successor agat, quo provida laurus L3[I]
transeat atque orbum vittae decus. haud mora, cuncti 𝔸
insignem fama sanctoque Melampode cretum
Thiodamanta volunt, quicum ipse arcana deorum
partiri et visas uni sociare solebat
Amphiaraus aves, tantaeque haud invidus artis
gaudebat dici similem iuxtaque secundum.
illum ingens confundit honos inopinaque turbat
gloria et oblatas frondes submissus adorat,
seque oneri negat esse parem cogique meretur.
sicut Achaemenius solium gentesque paternas
excepit si forte puer, cui vivere patrem
tutius, incerta formidine gaudia librat,
an fidi proceres, ne pugnet volgus habenis,
cui latus Euphratae, cui Caspia limina mandet,
sumere tunc arcus ipsumque onerare veretur
patris equum, visusque sibi nec sceptra capaci
sustentare manu nec adhuc inplere tiaran.
atque is ubi intorto signatus vellere crinem
convenitque deis, hilari per castra tumultu
vadit ovans ac, prima sui documenta, sacerdos
Tellurem placare parat: nec futile maestis
id visum Danais. geminas ergo dicet aras
arboribus vivis et adulto caespite texi
imperat, innumerosque deae, sua munera, flores

prenso crine caput: vidit, quamquam undique crebrae,
Hippomedon, ante ora minae, saevoque protervam
abstulit ense manum; simul increpat: ‘hanc tibi Tydeus,
Tydeus ipse rapit; post et confecta virorum
fata time magnosque miser fuge tangere manes!’
ter Cadmea phalanx torvum abduxere cadaver,
ter retrahunt Danai: Siculi velut anxia puppis
seditione maris nequiquam obstante magistro
errat et averso redit in vestigia velo.
  non ibi Sidoniae valuissent pellere coepto
Hippomedonta manus, non illum inpacta moverent
tormenta oppositum, formidatique superbis
turribus inpulsus temptato umbone redissent.
sed memor Elysii regis noxasque recensens
Tydeos in medios astu subit inpia campos
Tisiphone: sensere acies subitusque cucurrit
sudor equis sudorque viris, quamquam ore remisso
Inachium fingebat Halyn, nusquam inpius ignis
verberaque, et iussi tenuere silentia crines.
arma gerit iuxtaque feri latus Hippomedontis
blanda genas vocemque venit, tamen ille loquentis
extimuit vultus admiraturque timorem.
illa autem lacrimans ‘tu nunc’ ait, ‘inclyte, frustra
exanimes socios inhumataque corpora Graium —
scilicet is nobis metus, aut iam cura sepulcri? —
L1[O] protegis; ipse manu Tyria tibi captus Adrastus
𝔹 raptatur, teque ante alios, te voce manuque
invocat; heu qualem lapsare in sanguine vidi,
exutum canos lacero diademate crines!
nec procul hinc, adverte oculos: ubi plurimus ille
pulvis, ubi ille globus.’ paulum stetit anxius heros
librabatque metus; premit aspera virgo: ‘quid haeres?
imus? an hi retinent manes, et vilior ille
qui superest?’ miserum sociis opus et sua mandat
proelia et unanimi vadit desertor amici,
respiciens tamen et revo**cent** si forte paratus.
inde legens turbata trucis vestigia divae
huc illuc frustra ruit avius, impia donec
Eumenis ex oculis reiecta caerula parma
fugit et innumeri galeam rupere cerastae.
aspicit infelix discussa nube quietos
Inachidas currumque nihil metuentis Adrasti.
  et Tyrii iam corpus habent, iam gaudia magnae
testantur voces, victorque ululatus aderrat
auribus occultoque ferit praecordia luctu.
ducitur hostili — pro dura potentia fati! —
Tydeus ille solo, modo cui Thebana sequenti
agmina, sive gradus seu frena effunderet, ingens
@ limes utrimque datus; numquam arma manusque quiescunt,
9.184 nulla viri feritas: iuvat ora rigentia leto
et formidatos inpune lacessere vultus.

85 Uranie. cupit ille tamen pugnasque viresque,
71 forsitan ut caneret; longa iacet ipse canendus
laude, sed amissum mutae flevere sorores.
  pactus Agenoream primis Atys ibat ab annis
Ismenen, Tyrii iuvenis non advena belli.
quamvis Cirrha domus, soceros nec tristibus actis
aversatus erat; sponsam quin castus amanti
squalor et indigni commendat gratia luctus.
ipse quoque egregius, nec pectora virginis illi
diversa, inque vicem, sineret fortuna, placebant.
bella vetant taedas, iuvenique hinc maior in hostes
ira; ruit primis inmixtus et agmina Lernae
nunc pedes ense vago, prensis nunc celsus habenis,
ceu spectetur, agit. triplici velaverat ostro
surgentes etiamnum umeros et levia mater
pectora; nunc auro phaleras auroque sagittas
cingulaque et manicas, ne coniuge vilior iret,
presserat et mixtum cono crispaverat aurum.
talibus heu! fidens vocat ultro in proelia Graios.
ac primum in facilis grassatus cuspide turmas
arma refert sociis et in agmina fida peracta
caede redit. sic Hyrcana leo Caspius umbra
nudus adhuc nulloque iubae flaventis honore
terribilis magnique etiamnum sanguinis insons,
haut procul a stabulis captat custode remoto
segne pecus teneraque famem consumit in agna. L1[O]
mox ignotum armis ac solo corpore mensus 𝔹
Tydea non timuit, fragilique lacessere telo
saepius infrendentem aliis aliosque sequentem
ausus erat. tandem invalidos Aetolus ad ictus
forte refert oculos et formidabile ridens:
7 ‘iamdudum video, magnum cupis, inprobe, leti
nomen’ ait; simul audacem non ense nec hasta
dignatus leviter digitis inbelle solutis
abiecit iaculum: latebras tamen inguinis alte
missile, ceu totis intortum viribus, hausit.
praeterit hau dubium fati et spoliare superbit
Oenides. ‘neque enim has Marti aut tibi, bellica Pallas,
7 exuvias figemus’ ait, ‘procul arceat ipsum
ferre pudor; vix, si bellum comitata relictis,
Deipyle thalamis, illi inludenda tulissem.’
sic ait, et belli maiora ad praemia mente
ducitur: innumeris **veluti leo** forte potitus
caedibus inbellis vitulos mollesque iuvencas
transmittit: magno furor est in sanguine mergi,
nec nisi regnantis cervice recumbere tauri.
at non semianimi clamore Menoecea lapsus
fallit Atys: praevertit equos curruque citato
desilit: instabat pubes Tegeaea ia**centi**,
73 89 nec prohibent Tyrii. ‘pudeat, Cadmea iuventus,

terrigenas mentita patres! quo tenditis' inquit,
'degeneres? meliusne iacet pro sanguine nostro
hospes Atys? tantum hospes adhuc et coniugis ultor
infelix nondum iste suae; nos pignora tanta
prodimus?' insurgunt iusto firmata pudore
agmina, cuique suae rediere in pectora curae.
  interea thalami secreta in parte sorores,
par aliut morum miserique innoxia proles
Oedipodae, varias mis**cent** sermone querellas.
nec mala quae iuxta, sed longa ab origine fati,
haec matris taedas, oculos ast illa paternos,
altera regnantem, profugum gemit altera fratrem,
bella ambae. gravis hinc miseri cunctatio voti:
nutat utroque timor, quemnam hoc certamine victum,
quem vicisse velint: tacite praeponderat exul.
sic Pandioniae repetunt ubi fida volucres
hospitia atque larem bruma pulsante relictum,
stantque super nidos veterisque exordia fati
adnarrant tectis, it truncum ac flebile murmur
verba putant, voxque illa tamen non dissona verbis.
atque ibi post lacrimas et longa silentia rursus
incohat Ismene: 'quisnam hic mortalibus error?
quae decepta fides? curam invigilare quieti
claraque per somnos animi simulacra reverti?
ecce ego, quae thalamos nec si pax alta maneret,
tractarem sensu — pudet heu! — conubia vidi
nocte, soror; sponsum unde mihi sopor attulit amens
vix notum visu? semel his in sedibus illum,
dum mea nescio quo spondentur foedera pacto,
respexi non sponte, soror. turbata repente
omnia cernebam, subitusque intercidit ignis,
meque sequebatur rabido clamore reposcens
mater Atyn. quaenam haec dubiae praesagia cladis?
nec timeo, dum tuta domus milesque superstes
Doricus et tumidos liceat conponere fratres.'
  talia nectebant, subito cum pigra tumultu
expavit domus, et multo sudore receptus
fertur Atys, servans animam iam sanguine nullo,
cui manus in plaga, dependet languida cervix
exterior clipeo, crinesque a fronte supini.
prima videt caramque tremens Iocasta vocabat
Ismenen: namque hoc solum moribunda precatur
vox generi, solum hoc gelidis iam nomen inerrat
faucibus. exclamant famulae, tollebat in ora
virgo manus, tenuit saevus pudor; attamen ire
cogitur, indulget summum hoc Iocasta ia**cent**i,
ostenditque offertque. quater iam morte sub ipsa
ad nomen visus defectaque fortiter ora
sustulit; illam unam neglecto lumine caeli
aspicit et vultu non exsatiatur amato.

parte trahit, partem lacrimans sustentat arator.
  ecce autem hortatus Eteoclis et arma secuti,
lecta manus, iuvenes, quos nec Tritonia bello,
nec prope conlata sprevisset cuspide Mavors,
adventant; contra conlecta ut pectora parmae
fixerat atque hastam longe protenderat, haeret
arduus Hippomedon: ceu fluctibus obvia rupes,
cui neque de caelo metus et fracta aequora cedunt,
stat cunctis inmota minis, fugit ipse rigentem
pontus et ex alto miserae novere carinae.
tunc prior Aonides — validam simul eligit hastam —:
'non pudet hos manes, haec infirmantia bellum
funera dis coram et caelo inspectante tueri?
scilicet egregius sudor memorandaque virtus
hanc tumulare feram? ne non maerentibus Argos
exequiis lacrimandus eat mollique feretro
infandam eiectans saniem! dimittite curam.
nullae illum volucres, nulla inpia monstra nec ipse,
si demus, pius ignis edat.' nec plura, sed ingens
intorquet iaculum, duro quod in aere moratum
transmissumque tamen clipei stetit orbe secundo.
inde Pheres acerque Lycus; sed cassa Pheretis
hasta redit, Lycus excelso terrore comantem
perstringit galeam: convulsae cuspide longe
diffugere iubae patuitque ingloria cassis.
ipse nec ire retro, nec in obvia concitus arma
exsilit, inque eadem sese vestigia semper
obversus cunctis profert recipitque, nec umquam
longius indulget dextrae motusque per omnes
corpus amat, corpus servans circumque supraque
vertitur. inbellem non sic amplexa iuvencum
infestante lupo tunc primum feta tuetur
mater et ancipiti circumfert cornua gyro;
ipsa nihil metuens sexusque oblita minoris
spumat et ingentes imitatur femina tauros.
tandem intermissa iaculantum nube potestas
reddere tela fuit; iamque et Sicyonius Alcon
venerat auxilio, Pisaeaque praepetis Idae
turma subit cuneumque replent. his laetus in hostes
Lernaeam iacit ipse trabem, volat illa sagittis
aequa fuga mediumque nihil cunctata Politen
transabit et iuncti clipeum cavat improba Mopsi.
Phocea tum Cydona Tanagraeumque Phalanthum
atque Erycem, hunc retro conversum et tela petentem,
dum spes nulla necis, crinito a vertice figit;
faucibus ille cavis hastam non ore receptam
miratur moriens, pariterque et murmure plenus
sanguis et expulsi salierunt cuspide dentes.
ausus erat furto dextram eiectare Leonteus,
pone viros atque arma latens, positumque trahebat

damna vehit, trepidas lapsa est Polynicis ad aures.
Statius deriguit iuvenis lacrimaeque haesere paratae,
Thebaid et cunctata fides; nimium nam cognita virtus
Oenidae credi letum suadetque vetatque.
sed postquam haud dubio clades auctore reperta est,
nox oculos mentemque rapit; tum sanguine fixo
membra simul, simul arma ruunt: madet ardua fletu
iam galea atque ocreae clipeum excepere cadentem.
it maestus genua aegra trahens hastamque sequentem,
vulneribus ceu mille gravis totosque per artus
saucius, absistunt socii monstrantque gementes.
tandem ille abiectis, vix quae portaverat, armis
nudus in egregii vacuum iam corpus amici
procidit et tali lacrimas cum voce profudit:
‘hasne tibi, armorum spes o suprema meorum,
Oenide, grates, haec praemia digna rependi,
nudus ut invisa Cadmi tellure iaceres
sospite me? nunc exul ego aeternumque fugatus,
quando alius misero ac melior mihi frater ademptus.
nec iam sortitus veteres regnique no**cent**is
periurum diadema peto: quo gaudia tanti
empta mihi aut sceptrum, quod non tua dextera tradet?
ite, viri, solumque fero me linquite fratri:
nil opus arma ultra temptare et perdere mortes;
ite, precor; quid iam dabitis mihi denique maius?
L2[O] Tydea consumpsi! quanam hoc ego morte piabo?
𝔹 o socer, o Argi! et primae bona iurgia noctis,
alternaeque manus et longi pignus amoris
ira brevis; non me ense tuo tunc, maxime Tydeu, —
et poteras — nostri mactatum in limine Adrasti!
quin etiam Thebas me propter et inpia fratris
tecta libens, unde haud alius remeasset, adisti,
ceu tibimet sceptra et proprios laturus honores.
iam Telamona pium, iam Thesea fama tacebat.
qualis et ecce iaces! quae primum vulnera mirer?
quis tuus hic, quis ab hoste cruor? quae te agmina quive
innumeri stravere globi? num fallor, et ipse
invidit pater et tota Mars inpulit hasta?’
sic ait, et maerens etiamnum lubrica tabo
ora viri terget lacrimis dextraque reponit.
‘tune meos hostes hucusque exosus, et ultra
sospes ego?’ exuerat vagina turbidus ensem
aptabatque neci: comites tenuere, socerque
castigat bellique vices ac fata revolvens
solatur tumidum, longeque a corpore caro
paulatim, unde dolor letique animosa voluntas,
amovet ac tacite ferrum inter verba reponit.
ducitur amisso qualis consorte laborum
deserit inceptum media inter iugera sulcum
taurus iners colloque iugum deforme remisso

87 tunc quia nec genetrix iuxta positusque beata
73 morte pater, sponsae munus miserabile tradunt **Statius**
declinare genas; ibi demum teste remoto **Thebaid**
fassa pios gemitus lacrimasque in lumina fudit.
dumque ea per Thebas, aliis serpentibus ardens
et face mutata bellum integrabat Enyo.
arma volunt, **primos veluti** modo comminus ictus
sustulerint omnisque etiamnum luceat ensis.
eminet Oenides. quamvis et harundine certa
Parthenopaeus agat, morientumque ora furenti
Hippomedon proculcet equo, Capaneaque pinus
iam procul Aoniis volet agnoscenda catervis:
Tydeos illa dies, illum fugiuntque tremuntque
clamantem: ‘quo terga datis? licet ecce peremptos
ulcisci socios maestamque rependere noctem.
ille ego inexpletis solus qui caedibus hausi
quinquaginta animas: **totidem**, **totidem** heia gregatim
ferte manus! nulline patres, nulline ia**centum**
unanimi fratres? quae tanta oblivio luctus?
quam pudet Inachias contentum abiisse Mycenas!
hine super Thebis? haec robora regis? ubi autem
egregius dux ille mihi?’ simul ordine laevo
ipsum exhortantem cuneos capitisque superbi
insignem fulgore videt; nec segnius ardens
occurrit, niveo quam flammiger ales olori
imminet et magna trepidum circumligat umbra. **L2[O]**
tunc prior: ‘Aoniae rex o iustissime gentis, 𝔹
imus in arma palam tandemque ostendimus enses,
an noctem et solitas placet exspectare tenebras?’
ille nihil contra, sed stridula cornus in hostem
it referens mandata ducis, quam providus heros
9 iamiam in fine viae percussam obliquat, et ipse
telum ingens avide et quanto non ante lacerto
inpulit: ibat atrox finem positura duello
lancea. convertere oculos utrimque faventis
Sidonii Graique dei; crudelis Erinys
obstat et infando differt Eteoclea fratri:
cuspis in armigerum Phlegyan peccavit. ibi ingens
9 pugna virum, stricto nam saevior inruit ense
Aetolus, retroque datum Thebana tegebant
arma ducem. sic densa lupum iam nocte sub atra
arcet ab adprenso pastorum turba iuvenco;
inprobus erigitur contra, nec cura vetantes
inpetere: illum, illum, semel in quem venerat, urguet.
non secus obiectas acies turbamque minorem
dissimulat transitque manu; tamen ora Thoantis,
pectora Deilochi, Clonii latus, ilia torvi
perforat Hippotadae; truncis sua membra remittit
75 interdum galeasque rotat per nubila plenas.
91 et iam corporibus sese spoliisque cadentum

clauserat; unum acies circum consumitur, unum
omnia tela vovent: summis haec ossibus haerent,
pars frustrata cadunt, partem Tritonia vellit,
multa rigent clipeo. densis iam consitus hastis
ferratum quatit umbo nemus, tergoque fatiscit
atque umeris gentilis aper; nusquam ardua coni
gloria, quique apicem torvae Gradivus habebat
cassidis, haut laetum domino ruit omen: inusta
temporibus nuda aera sedent, circumque sonori
vertice percusso volvuntur in arma molares.
iam cruor in galea, iam saucia proluit ater
pectora permixtus sudore et sanguine torrens.
respicit hortantes socios et Pallada fidam,
longius opposita celantem lumina parma:
ibat enim magnum lacrimis inflectere patrem.
ecce secat zephyros ingentem fraxinus iram
fortunamque ferens, teli non eminet auctor:
Astacides Melanippus erat, nec prodidit ipse,
et vellet latuisse manum, sed gaudia turmae
monstrabant trepidum; nam flexus in ilia Tydeus
submissum latus et clipei laxaverat orbem.
clamorem Aonii miscent gemitumque Pelasgi,
obiectantque manus indignantemque tuentur.
ille per oppositos longe rimatus amarum
Astaciden, totis animae se cogit in ictum
relliquiis telumque iacit, quod proximus Hopleus
praebuerat: perit expressus conamine sanguis.
tunc tristes socii cupidum bellare — quis ardor! —
et poscentem hastas mediaque in morte negantem
exspirare trahunt, summique in margine campi
effultum gemina latera inclinantia parma
ponunt, ac saevi rediturum ad proelia Martis
promittunt flentes. sed et ipse recedere caelum
ingentesque animos extremo frigore labi
sensit, et innixus terrae ‘miserescite’ clamat,
‘Inachidae: non ossa precor referantur ut Argos
Aetolumve larem; nec enim mihi cura supremi
funeris: odi artus fragilemque hunc corporis usum,
desertorem animi. caput, o caput, o mihi si quis
adportet, Melanippe, tuum! nam volveris arvis,
fido equidem, nec me virtus suprema fefellit,
i, precor, Atrei si quid tibi sanguinis umquam,
Hippomedon, vade, o primis puer inclyte bellis
Arcas, et Argolicae Capaneu iam maxime turmae.’
moti omnes, sed primus abit primusque repertum
Astaciden medio Capaneus e pulvere tollit
spirantem laevaque super cervice reportat,
terga cruentantem concussi vulneris unda:
qualis ab Arcadio rediit Tirynthius antro
captivomque suem clamantibus intulit Argis.
erigitur Tydeus voltuque occurrit et amens
laetitiaque iraque, ut singultantia vidit
ora trahique oculos seseque adgnovit in illo,
imperat abscisum porgi, laevaque receptum
spectat atrox hostile caput, gliscitque tepentis
lumina torva videns et adhuc dubitantia figi.
infelix contentus erat: plus exigit ultrix
Tisiphone; iamque inflexo Tritonia patre
venerat et misero decus inmortale ferebat,
atque illum effracti perfusum tabe cerebri
aspicit et vivo scelerantem sanguine fauces —
nec comites auferre valent —: stetit aspera Gorgon
crinibus emissis rectique ante ora cerastae
velavere deam; fugit aversata iacentem,
nec prius astra subit, quam mystica lampas et insons
Elisos multa purgavit lumina lympha.

ASPERAT Aonios rabies audita cruenti
Tydeos; ipsi etiam minus ingemuere iacentem
Inachidae, culpantque virum et rupisse queruntur
fas odii; quin te, divum inplacidissime, quamquam
praecipuum tunc caedis opus, Gradive, furebas,
offensum virtute ferunt, nec comminus ipsum
ora, sed et trepidos alio torsisse iugales.
ergo profanatum Melanippi funus acerbo
volnere non aliis ultum Cadmeia pubes
insurgunt stimulis, quam si turbata sepulcris
ossa patrum monstrisque datae crudelibus urnae.
accendit rex ipse super: ‘quisquamne Pelasgis
mitis adhuc hominemque gerit? iam morsibus uncis —
pro furor! usque adeo tela exsatiavimus! — artus
dilacerant. nonne Hyrcanis bellare putatis
tigribus, aut saevos Libyae contra ire leones?
et nunc ille iacet — pulchra o solacia leti! —
ore tenens hostile caput, dulcique nefandus
inmoritur tabo; nos ferrum inmite facesque,
illis nuda odia, et feritas iam non eget armis.
sic pergant rabidi claraque hac laude fruantur,
dum videas haec, summe pater. sed enim hiscere campos
conquesti terraeque fugam mirantur; an istos
vel sua portet humus?’ magno sic fatus agebat
procursu fremituque viros, furor omnibus idem
Tydeos invisi spoliis raptoque potiri
corpore. non aliter subtexunt astra catervae
incestarum avium, longe quibus aura nocentem
aera desertasque tulit sine funere mortes;
illo avidae cum voce ruunt, sonat arduus aether
plausibus, et caelo volucres cessere minores.
fama per Aonium rapido vaga murmure campum
spargitur in turmas, solito pernicior index
cum lugenda refert, donec, cui maxima fando

illum terra vehit suaque in primordia solvet.’ 89
sic premit adversos et acerbat vulnera dictis 75
ac nunc ense furit, nunc tela natantia captans
ingerit: innuptae comitem Therona Dianae,
ruricolamque Gyen cum fluetivago Ergino,
intonsumque Hersen contemptoremque profundi
◆ Crethea, nimbosam qui saepe Caphereos arcem
Euboicasque hiemes parva transfugerat alno.
quid non fata queant? trasiectus pectora ferro
volvitur in fluctus, heu cuius naufragus undae!
te quoque sublimi tranantem flumina curru,
dum socios, Pharsale, petis, resupinat ademptis
Dorica cuspis equis; illos violentia saevi
gurgitis infelixque iugi concordia mergit.
nunc age, quis tumidis magnum inclinaverit in undis
Hippomedonta labor, cur ipse excitus in arma
Ismenos, doctae nosse indulgete sorores:
vestrum opus ire retro et senium depellere famae.
gaudebat Fauno Nymphaque Ismenide natus
maternis bellare tener Crenaeus in undis,
Crenaeus, cui prima dies in gurgite fido
et natale vadum et virides cunabula ripae.
ergo ratus nihil Elysias ibi posse Sorores,
laetus adulantem nunc hoc, nunc margine ab illo
transit avum: levat unda gradus, seu defluus ille,
L1[O] sive oblicus eat; nec cum subit obvius, ullas
𝔸 stagna dedere moras pariterque revertitur amnis.
non Anthedonii tegit hospitis inguina pontus
blandior, aestivo nec se magis aequore Triton
exerit, aut carae festinus ad oscula matris
cum remeat tardumque ferit delphina Palaemon.
arma de**cent** umeros, clipeusque insignis et auro 1
lucidus Aoniae caelatur origine gentis.
Sidonis hic blandi per candida terga iuvenci,
iam secura maris, teneris iam cornua palmis
non tenet, extremis adludunt aequora plantis;
ire putes clipeo fluctusque secare iuvencum.
adiuvat unda fidem pelago nec discolor amnis.
tunc audax pariter telis et voce proterva 1
Hippomedonta petit: ‘non haec fecunda veneno
Lerna, nec Herculeis haustae serpentibus undae:
sacrum amnem, sacrum — et miser experiere! — deumque
altrices inrumpis aquas.’ nihil ille, sed ibat
comminus; opposuit cumulo se densior amnis
tardavitque manum, vulnus tamen illa retentum
pertulit atque animae tota in penetralia sedit.
horruit unda nefas, silvae flevistis utraeque,
et graviora cavae sonuerunt murmura ripae.
ultimus ille sonus moribundo emersit ab ore: 77
‘mater!’ in hanc miseri ciciderunt flumina vocem. 93

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 9

PREVIEW
Theb. 10

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 907 lines 3.0

ASPERAT Aonios rabies audita cruenti
Tydeos; ipsi etiam minus ingemuere ia**cent**em
Inachidae, culpantque virum et rupisse queruntur
fas odii; quin te, divum inplacidissime, quamquam
praecipuum tunc caedis opus, Gradive, furebas,
offensum virtute ferunt, nec comminus ipsum
ora, sed et trepidos alio torsisse iugales.
ergo profanatum Melanippi funus acerbo
volnere non aliis ultum Cadmeia pubes
insurgunt stimulis, quam si turbata sepulcris
ossa patrum monstrisque datae crudelibus urnae.
accendit rex ipse super: ‘quisquamne Pelasgis
mitis adhuc hominemque gerit? iam morsibus uncis —
pro furor! usque adeo tela exsatiavimus! — artus
dilacerant. nonne Hyrcanis bellare putatis
tigribus, aut saevos Libyae contra ire leones?
et nunc ille iacet — pulchra o solacia leti! —
ore tenens hostile caput, dulcique nefandus
inmoritur tabo; nos ferrum inmite facesque,
illis nuda odia, et feritas iam non eget armis.
sic pergant rabidi claraque hac laude fruantur,
dum videas haec, summe pater. sed enim hiscere campos
conquesti terraeque fugam mirantur; an istos
vel sua portet humus?’ magno sic fatus agebat
procursu fremituque viros, furor omnibus idem
Tydeos invisi spoliis raptoque potiri
corpore. non aliter subtexunt astra catervae
incestarum avium, longe quibus aura no**cent**em
aera desertasque tulit sine funere mortes;
illo avidae cum voce ruunt, sonat arduus aether
plausibus, et caelo volucres cessere minores.

fama per Aonium rapido vaga murmure campum
spargitur in turmas, solito pernicior index
cum lugenda refert, donec, cui maxima fando
damna vehit, trepidas lapsa est Polynicis ad aures.
deriguit iuvenis lacrimaeque haesere paratae,
et cunctata fides; nimium nam cognita virtus
Oenidae credi letum suadetque vetatque.
sed postquam haud dubio clades auctore reperta est,
nox oculos mentemque rapit; tum sanguine fixo
membra simul, simul arma ruunt: madet ardua fletu
iam galea atque ocreae clipeum excepere cadentem.
it maestus genua aegra trahens hastamque sequentem,
vulneribus ceu mille gravis totosque per artus
saucius, absistunt socii monstrantque gementes.
tandem ille abiectis, vix quae portaverat, armis
nudus in egregii vacuum iam corpus amici
procidit et tali lacrimas cum voce profudit:
‘hasne tibi, armorum spes o suprema meorum,
Oenide, grates, haec praemia digna rependi,

fluctuat et mersas levis ungula quaerit harenas.
sternit Iona Chromis, Chromin Antiphos, Antiphon Hypseus,
Hypseus Astyagen evasurumque relicto
amne Linum, ni fata vetent et stamine primo
ablatum tellure mori. premit agmina Thebes
Hippomedon, turbat Danaos Asopius Hypseus:
amnis utrimque timet, crasso vada mutat uterque
sanguine, et e fluvio neutri fatale reverti.
iam laceri pronis volvuntur cursibus artus
oraque et abscisae redeunt in pectora dextrae,
spicula iam clipeosque leves arcusque remissos
unda vehit, galeasque vetant descendere cristae:
summa vagis late sternuntur flumina telis,
ima viris; illic luctantur corpora leto,
efflantisque animas retro premit obvius amnis.

flumineam rapiente vado puer Argipus ulmum
prenderat, insignis umeros ferus ense Menoeceus
amputat; ille cadens, nondum conamine adempto,
truncus in excelsis spectat sua bracchia ramis.
Hypseos hasta Tagen ingenti vulnere mersit,
ille manet fundo, rediit pro corpore sanguis.
desiluit ripis fratrem rapturus Agenor
heu! miser et tenuit, sed saucius ille levantem
degravat amplexu: poterat resolutus Agenor
emersisse vadis, piguit sine fratre reverti.
surgentem dextra Capetum vulnusque minantem
sorbebat rapidus nodato gurgite vertex;
iam voltu, iam crine latet, iam dextera nusquam,
ultimus abreptas ensis descendit in undas.
mille modis leti miseros mors una fatigat.
induit a tergo Mycalesia cuspis Agyrten;
respexit: nusquam auctor erat, sed concita tractu
gurgitis effugiens invenerat hasta cruorem.

figitur et validos sonipes Aetolus in armos,
exiluitque alte vi mortis et aera pendens
verberat; hau tamen est turbatus fulmine ductor,
sed miseratur equum, magnoque ex volnere telum
exuit ipse gemens et sponte remisit habenas.
inde pedes repetit pugnas gressuque manuque
certior, et segnem Nomium fortemque Mimanta
Thisbaeumque Lichan Anthedoniumque Lycetum
continuat ferro geminisque e fratribus unum
Thespiaden; eadem pos**cent**i fata Panemo:
‘vive superstes’ ait, ‘diraeque ad moenia Thebes
solus abi, miseros non decepture parentes.
di bene, quod pugnas rapidum deiecit in amnem
sanguinea Bellona manu: trahit unda timentes
gurgite gentili, nuda nec flebilis umbra
stridebit vestros Tydeus inhumatus ad ignes;
ibitis aequoreis crudelia pabula monstris,

armaque seminecesque viri currusque soluti
Statius impediunt laevumque femur, quod cuspide fixum
Thebaid regis Echionii, sed dissimulaverat ardens,
sive ibi nescierat. maestum videt Hoplea tandem;
Tydeos hic magni fidus comes et modo frustra
armiger alipedem prona cervice tenebat
◆ fatorum ignarum domini solumque frementem,
quod vacet inque acies audentior ille pedestres.
hunc aspernantem tumido nova pondera tergo —
@ unam quippe manum domitis expertus ab annis —
corripit adfaturque: ‘quid o nova fata recusas,
infelix sonipes? numquam tibi dulce superbi
regis onus; non iam Aetolo satiabere campo
gaudentemque iubam per stagna Acheloia solves.
quod superest, caros, i, saltem ulciscere manes
aut sequere, extorrem ne tu quoque laeseris umbram
captivus tumidumque equitem post Tydea portes.’
audisse accensumque putes: hoc fulmine raptum
abstulit et similes minus indignatur habenas.
semifer aeria talis **Cent**aurus ab Ossa
desilit in valles, ipsum nemora alta tremiscunt,
campus equum. trepidi cursu glomerantur anhelo
Labdacidae, premit ille super, necopinaque ferro
colla metens linquit truncos post terga cadentes.
ventum erat ad fluvium; solito tunc plenior alveo —
L2[O] signa mali — magna se mole Ismenos agebat.
𝔸 illa brevis requies, illo timida agmina lassam
de campis egere fugam; stupet hospita belli
unda viros claraque armorum incenditur umbra.
insiluere vadis, magnoque fragore solutus
agger et adversae latuerunt pulvere ripae.
ille quoque hostiles saltu maiore per undas
inruit attonitis — longum dimittere habenas —,
sicut erat, tantum viridi defixa parumper
caespite populeo commendat spicula trunco.
tunc vero exanimes tradunt rapientibus ultro
arma vadis: alii demissa casside, quantum
tendere conatus animae valuere sub undis,
turpe latent; multi fluvium transmittere nando
adgressi, sed vincla tenent laterique repugnat
balteus et madidus deducit pectora thorax.
qualis caeruleis tumido sub gurgite terror
piscibus, arcani quotiens devexa profundi
scrutantem delphina vident; fugit omnis in imos
turba lacus viridisque metu stipantur in algas;
nec prius emersi, quam summa per aequora flexus
emicet et visis malit certare carinis:
talis agit sparsos mediisque in fluctibus heros
frena manu pariter, pariter regit arma, pedumque
remigio sustentat equum; consuetaque campo

91 (61C) nudus ut invisa Cadmi tellure iaceres
77 (51C) sospite me? nunc exul ego aeternumque fugatus, Statius
quando alius misero ac melior mihi frater ademptus. Thebaid
nec iam sortitus veteres regnique no**cent**is
periurum diadema peto: quo gaudia tanti
empta mihi aut sceptrum, quod non tua dextera tradet?
ite, viri, solumque fero me linquite fratri:
nil opus arma ultra temptare et perdere mortes;
ite, precor; quid iam dabitis mihi denique maius?
Tydea consumpsi! quanam hoc ego morte piabo?
o socer, o Argi! et primae bona iurgia noctis,
alternaeque manus et longi pignus amoris
ira brevis; non me ense tuo tunc, maxime Tydeu, —
et poteras — nostri mactatum in limine Adrasti!
quin etiam Thebas me propter et inpia fratris
tecta libens, unde haud alius remeasset, adisti,
ceu tibimet sceptra et proprios laturus honores.
iam Telamona pium, iam Thesea fama tacebat.
qualis et ecce iaces! quae primum vulnera mirer?
quis tuus hic, quis ab hoste cruor? quae te agmina quive
innumeri stravere globi? num fallor, et ipse
invidit pater et tota Mars inpulit hasta?’
sic ait, et maerens etiamnum lubrica tabo
ora viri terget lacrimis dextraque reponit.
‘tune meos hostes hucusque exosus, et ultra
sospes ego?’ exuerat vagina turbidus ensem **L2[O]**
aptabatque neci: comites tenuere, socerque 𝔸
castigat bellique vices ac fata revolvens
solatur tumidum, longeque a corpore caro
paulatim, unde dolor letique animosa voluntas,
amovet ac tacite ferrum inter verba reponit.
3 (2C) ducitur amisso qualis consorte laborum
deserit inceptum media inter iugera sulcum
taurus iners colloque iugum deforme remisso
parte trahit, partem lacrimans sustentat arator.
ecce autem hortatus Eteoclis et arma secuti,
lecta manus, iuvenes, quos nec Tritonia bello,
nec prope conlata sprevisset cuspide Mavors,
3 adventant; contra conlecta ut pectora parmae
fixerat atque hastam longe protenderat, haeret
arduus Hippomedon: ceu fluctibus obvia rupes,
cui neque de caelo metus et fracta aequora cedunt,
stat cunctis inmota minis, fugit ipse rigentem
pontus et ex alto miserae novere carinae.
tunc prior Aonides — validam simul eligit hastam —:
‘non pudet hos manes, haec infirmantia bellum
funera dis coram et caelo inspectante tueri?
scilicet egregius sudor memorandaque virtus
79 hanc tumulare feram? ne non maerentibus Argos
exequiis lacrimandus eat mollique feretro

infandam eiectans saniem! dimittite curam.
nullae illum volucres, nulla inpia monstra nec ipse,
si demus, pius ignis edat.’ nec plura, sed ingens
intorquet iaculum, duro quod in aere moratum
transmissumque tamen clipei stetit orbe secundo.
inde Pheres acerque Lycus; sed cassa Pheretis
◆ hasta redit, Lycus excelso terrore comantem
perstringit galeam: convulsae cuspide longe
diffugere iubae patuitque ingloria cassis.
ipse nec ire retro, nec in obvia concitus arma
exsilit, inque eadem sese vestigia semper
obversus cunctis profert recipitque, nec umquam
longius indulget dextrae motusque per omnes
corpus amat, corpus servans circumque supraque
vertitur. inbellem non sic amplexa iuvencum
infestante lupo tunc primum feta tuetur
mater et ancipiti circumfert cornua gyro;
ipsa nihil metuens sexusque oblita minoris
spumat et ingentes imitatur femina tauros.
tandem intermissa iaculantum nube potestas
reddere tela fuit; iamque et Sicyonius Alcon
venerat auxilio, Pisaeaque praepetis Idae
turma subit cuneumque replent. his laetus in hostes
Lernaeam iacit ipse trabem, volat illa sagittis
aequa fuga mediumque nihil cunctata Politen
L2[I] transabit et iuncti clipeum cavat improba Mopsi.
𝔸 Phocea tum Cydona Tanagraeumque Phalanthum
atque Erycem, hunc retro conversum et tela petentem,
dum spes nulla necis, crinito a vertice figit;
faucibus ille cavis hastam non ore receptam
miratur moriens, pariterque et murmure plenus
sanguis et expulsi salierunt cuspide dentes.
@ ausus erat furto dextram eiectare Leonteus,
@ pone viros atque arma latens, positumque trahebat
prenso crine caput: vidit, quamquam undique crebrae,
Hippomedon, ante ora minae, saevoque protervam
abstulit ense manum; simul increpat: ‘hanc tibi Tydeus,
Tydeus ipse rapit; post et confecta virorum
fata time magnosque miser fuge tangere manes!’
ter Cadmea phalanx torvum abduxere cadaver,
ter retrahunt Danai: Siculi velut anxia puppis
seditione maris nequiquam obstante magistro
errat et averso redit in vestigia velo.
non ibi Sidoniae valuissent pellere coepto
Hippomedonta manus, non illum inpacta moverent
tormenta oppositum, formidatique superbis
turribus inpulsus temptato umbone redissent.
sed memor Elysii regis noxasque recensens
Tydeos in medios astu subit inpia campos
Tisiphone: sensere acies subitusque cucurrit
92 (62C) sudor equis sudorque viris, quamquam ore remisso
78 (52C) Inachium fingebat Halyn, nusquam inpius ignis
verberaque, et iussi tenuere silentia crines.
arma gerit iuxtaque feri latus Hippomedontis
blanda genas vocemque venit, tamen ille loquentis
extimuit vultus admiraturque timorem.
illa autem lacrimans ‘tu nunc’ ait, ‘inclyte, frustra
exanimes socios inhumataque corpora Graium —
scilicet is nobis metus, aut iam cura sepulcri? —
protegis; ipse manu Tyria tibi captus Adrastus
raptatur, teque ante alios, te voce manuque
invocat; heu qualem lapsare in sanguine vidi,
exutum canos lacero diademate crines!
nec procul hinc, adverte oculos: ubi plurimus ille
pulvis, ubi ille globus.’ paulum stetit anxius heros
librabatque metus; premit aspera virgo: ‘quid haeres?
imus? an hi retinent manes, et vilior ille
qui superest?’ miserum sociis opus et sua mandat
proelia et unanimi vadit desertor amici,
respiciens tamen et revo**cent** si forte paratus.
inde legens turbata trucis vestigia divae
huc illuc frustra ruit avius, impia donec
Eumenis ex oculis reiecta caerula parma
fugit et innumeri galeam rupere cerastae.
aspicit infelix discussa nube quietos
Inachidas currumque nihil metuentis Adrasti. L2[I]
𝔸 et Tyrii iam corpus habent, iam gaudia magnae
testantur voces, victorque ululatus aderrat
auribus occultoque ferit praecordia luctu.
ducitur hostili — pro dura potentia fati! —
Tydeus ille solo, modo cui Thebana sequenti
4 (3C) agmina, sive gradus seu frena effunderet, ingens
limes utrimque datus; numquam arma manusque quiescunt, @
nulla viri feritas: iuvat ora rigentia leto
et formidatos inpune lacessere vultus.
hic amor, hoc una timidi fortesque secuntur
nobilitare manus, infectaque sanguine tela
coniugibus servant parvisque ostendere natis.
4 **sic ubi Maura diu populatum rura leonem,**
quem propter clausique greges vigilantque magistri,
pastorum lassae debellavere cohortes:
gaudet ager, magno subeunt clamore coloni,
praecerpuntque iubas inmaniaque ora recludunt
damnaque commemorant, seu iam sub culmine fixus
excubat, antiquo seu pendet gloria luco.
at ferus Hippomedon quamquam iam sentit inane
auxilium et seram rapto pro corpore pugnam,
it tamen et caecum rotat inrevocabilis ensem,
80 vix socios hostesque, nihil dum tardet euntem,
secernens; sed caede nova iam lubrica tellus

praebuit 'hunc toto capies pro corpore crinem,
comere quem frustra me dedignante solebas.
huic dabis exsequias, atque inter iusta memento,
ne quis inexpertis hebetet mea tela lacertis
dilectosque canes ullis agat amplius antris.
haec autem primis arma infelicia castris
ure, vel ingratae crimen suspende Dianae.'

OBRUIT Hesperia Phoebum nox umida porta,
imperiis properata Iovis; nec castra Pelasgum
aut Tyrias miseratus opes, sed triste, tot extra
agmina et inmeritas ferro decrescere gentes.
panditur inmenso deformis sanguine campus:
illic arma et equos, ibant quibus ante superbi,
funeraque orba rogis neglectaque membra relincunt.
tunc inhonora cohors laceris insignibus aegras
secernunt acies, portaeque, ineuntibus arma
angustae populis, latae cepere reversos.
par utrimque dolor; sed dant solacia Thebis
quattuor errantes Danaum sine praeside turmae:
ceu mare per tumidum viduae moderantibus alni,
quas deus et casus tempestatesque gubernant.
inde animus Tyriis non iam sua castra, sed ultro
hostilem servare fugam, ne forte Mycenas
contenti rediisse petant: dat tessera signum
excubiis, positaeque vices; dux noctis opertae
sorte Meges ultroque Lycus. iamque ordine iusso
arma, dapes ignemque ferunt; rex firmat euntes:
'victores Danaum — nec enim lux crastina longe,
nec quae pro timidis intercessere tenebrae
semper erunt —, augete animos et digna secundis
pectora ferte deis. iacet omnis gloria Lernae
praecipuaeque manus: subiit ultricia Tydeus
Tartara, Mors subitam nigri stupet auguris umbram,
Ismenos raptis tumet Hippomedontis opimis,
Arcada belligeris pudet adnumerare tropaeis.
in manibus merces, nusquam capita ardua belli
monstrataeque ducum septena per agmina cristae;
scilicet Adrasti senium fraterque iuventa
peior et insanis Capaneus metuendus in armis.
ite age et obsessis vigilem circumdate flammam!
nulli ex hoste metus: praedam adservatis opesque
iam vestras.' sic ille truces hortatibus implet
Labdacidas, iuvat exhaustos iterare labores:
sicut erant — pulvis sudorque cruorque per artus
mixtus adhuc — vertere gradum; vix obvia passi
conloquia, amplexus etiam dextrasque suorum
excussere umeris. tum frontem aversaque terga
partiti laterumque sinus, vallum undique cingunt
ignibus infestis. rabidi sic agmine multo
sub noctem coiere lupi, quos omnibus agris
nil non ausa fames longo tenuavit hiatu:

at genetrix coetu glaucarum cincta sororum
protinus icta malo vitrea de valle solutis
exiluit furibunda comis, ac verbere crebro
oraque pectoraque et viridem scidit horrida vestem.
utque erupit aquis iterumque iterumque trementi
ingeminat 'Crenaee' sono: nusquam ille, sed index
desuper, a miserae nimium noscenda parenti,
parma natat; iacet ipse procul, qua mixta supremum
Ismenon primi mutant confinia ponti.
fluctivagam sic saepe domum madidosque penates
Alcyone deserta gemit, cum pignora saevus
Auster et algentes rapuit Thetis invida nidos.
mergitur orba iterum, penitusque occulta sub undis
limite non uno, liquidum qua subter eunti
lucet iter, miseri nequaquam funera nati
vestigat, plangitque tamen; saepe horridus amnis
obstat, et obducto caligant sanguine visus.
illa tamen praeceps in tela offendit et enses
scrutaturque manu galeas et prona reclinat
corpora; nec ponto submota intrarat amaram
Dorida, possessum donec iam fluctibus altis
Nereidum miserata cohors ad pectora matris
inpulit. illa manu ceu vivum amplexa reportat
insternitque toris riparum atque umida siccat
mollibus ora comis, atque haec ululatibus addit:
'hoc tibi semidei munus tribuere parentes
nec mortalis avus? sic nostro in gurgite regnas?
mitior haec misero discors alienaque tellus,
mitior unda maris, quae iuxta flumina corpus
rettulit et miseram visa exspectasse parentem.
hine mei vultus? haec torvi lumina patris?
hi crines undantis avi? tu nobile quondam
undarum nemorumque decus, quo sospite maior
diva et Nympharum longe regina ferebar.
heu ubinam ille frequens modo circa limina matris
ambitus orantesque tibi servire Napaeae?
cur nunc te, melius saevo mansure profundo,
amplexu misero tumulis, Crenaee, reporto
non mihi? nec tantae pudet heu miseretque ruinae,
dure parens? quae te alta et ineluctabilis imo
condidit amne palus, quo nec iam cruda nepotis
funera, nec nostri valeant perrumpere planctus?
ecce furit iactatque tuo se in gurgite maior
Hippomedon, illum ripaeque undaeque tremiscunt,
illius inpulsu nostrum bibit unda cruorem:
tu piger et trucibus facilis servire Pelasgis.
ad cineres saltem supremaque iusta tuorum,
saeve, veni, non hic solum accensure nepotem.'
his miscet planctus multumque indigna cruentat
pectora, caeruleae referunt lamenta sorores:

qualiter Isthmiaco nondum Nereida portu 94 (63C)
Leucothean planxisse ferunt, dum pectore anhelo 80 (53C)
frigidus in matrem saevum mare respuit infans.
at pater arcano residens Ismenos in antro,
unde aurae nubesque bibunt atque imbrifer arcus
pascitur et Tyrios melior venit annus in agros,
◆ ut lamenta procul, quamquam obstrepit ipse, novosque
accepit natae gemitus, levat aspera musco
colla gravemque gelu crinem, ceciditque soluta
pinus adulta manu dimissaque volvitur urna.
illum per ripas annoso scrupea limo
ora exertantem silvae fluviique minores
mirantur: tantus tumido de gurgite surgit,
spumosum attollens apicem lapsuque sonoro
pectora caeruleae rivis manantia barbae.
obvia cognatos gemitus casumque nepotis
Nympharum docet una patrem monstratque cruentum
auctorem dextramque premit: stetit arduus alto
@ amne, manuque genas et nexa virentibus ulvis
cornua concutiens sic turbidus ore profundo
incipit: 'huncne mihi, superum regnator, honorem,
quod totiens hospesque tuis et conscius actis —
nec memorare timor — falsa nunc inproba fronte
cornua, nunc vetitam currus deiungere Phoeben,
dotalesque rogos deceptaque fulmina vidi
L1[I] praecipuosque alui natorum? an vilis et illis
𝔹 gratia? ad hunc certe repsit Tirynthius amnem,
hac tibi flagrantem Bromium restinximus unda.
aspice, quas fluvio caedes, quae funera portem,
continuus telis alioque adopertus acervo.
omne vadum belli series tenet, omnis anhelat
unda nefas, subterque animae supraque recentes 6 (4C)
errant et geminas iungunt caligine ripas.
ille ego clamatus sacris ululatibus amnis,
qui molles thyrsos Baccheaque cornua puro
fonte lavare feror, stipatus caedibus artas
in freta quaero vias; non Strymonos inpia tanto
stagna cruore natant, non spumifer altius Hebrus
Gradivo bellante rubet. nec te admonet altrix 6
unda tuasque manus, iam pridem oblite parentum
Liber? an Eous melius pacatur Hydaspes?
at tu, qui tumidus spoliis et sanguine gaudes
insontis pueri, non hoc ex amne potentem
Inachon aut saevas victor revehere Mycenas,
ni mortalis ego et tibi ductus ab aethere sanguis.'
sic ait infrendens et sponte furentibus undis
signa dedit: mittit gelidus montana Cithaeron
auxilia antiquasque nives et pabula brumae
ire iubet; frater tacitas Asopos eunti 82
conciliat vires et hiulcis flumina venis

funeris, et nigrae praecedunt nubila mortis.
iamque miser raros comites verumque videbat
Dorcea, iam vires paulatim abscedere sensit.
sensit et exhaustas umero leviore pharetras,
iam minus atque minus fert arma puerque videtur
et sibi, cum torva clipei metuendus obarsit
luce Dryas: tremor ora repens ac viscera torsit
Arcados; utque feri vectorem fulminis albus
cum supra respexit olor, cupit hiscere ripam
Strymonos et trepidas in pectora contrahit alas:
sic iuvenem saevi conspecta mole Dryantos
iam non ira subit, sed leti nuntius horror.
arma tamen, frustra superos Triviamque precatus,
molitur pallens et surdos expedit arcus.
iamque instat telis et utramque obliquus in ulnam
cornua contingit mucrone et pectora nervo,
cum ducis Aonii magno cita turbine cuspis
fertur in adversum nervique obliqua sonori
vincla secat: pereunt ictus manibusque remissis
vana supinato ceciderunt spicula cornu.
tunc miser et frenos turbatus et arma remisit,
vulneris inpatiens, umeri quod tegmine dextri
intrarat facilemque cutem: subit altera cuspis
cornipedisque fugam succiso poplite sistit.
tunc cadit ipse Dryas — mirum — nec vulneris umquam
conscius: olim auctor teli causaeque patebunt. L1[I]
at puer infusus sociis in devia campi 𝔹
tollitur — heu simplex aetas! — moriensque iacentem
flebat equum; cecidit laxata casside vultus,
aegraque per trepidos exspirat gratia visus,
et prensis concussa comis ter colla quaterque
stare negant, ipsisque nefas lacrimabile Thebis,
ibat purpureus niveo de pectore sanguis.
tandem haec singultu verba incidente profatur:
'labimur, i, miseram, Dorceu, solare parentem.
illa quidem, si vera ferunt praesagia curae,
aut somno iam triste nefas aut omine vidit.
tu tamen arte pia trepidam suspende diuque
decipito; neu tu subitus neve arma tenenti
veneris, et tandem, cum iam cogere fateri,
dic: merui, genetrix, poenas invita capesse;
arma puer rapui, nec te retinente quievi,
nec tibi sollicitae tandem inter bella peperci.
vive igitur potiusque animis irascere nostris,
et iam pone metus. frustra de colle Lycaei
anxia prospectas, si quis per nubila longe
aut sonus aut nostro sublatus ab agmine pulvis:
frigidus et nuda iaceo tellure, nec usquam
tu prope, quae voltus efflantiaque ora teneres.
hunc tamen, orba parens, crinem' dextraque secandum

non tulit Amphion vultumque et in ora loquentis
telum inmane rotat; sed ferri lumine diro
turbatus sonipes sese dominumque retorsit
in latus atque avidam transmisit devius hastam.
acrior hoc iuvenem stricto mucrone petebat
Amphion, cum se medio Latonia campo
iecit et ante oculos omnis stetit obvia vultu.
haerebat iuveni devinctus amore pudico
Maenalius Dorceus, cui bella suumque timorem
mater et audaces pueri mandaverat annos.
huius tum vultu dea dissimulata profatur:
‘hactenus Ogygias satis infestasse catervas,
Parthenopaee, satis; miserae iam parce parenti,
parce deis, quicumque favent.’ nec territus ille:
‘hunc sine me — non plura petam —, fidissime Dorceu,
sternere humi, qui tela meis gerit aemula telis
et similes cultus et frena sonantia iactat.
frena regam, cultus Triviae pendebitis alto
limine, captivis matrem donabo pharetris.’
audiit et mixto risit Latonia fletu.
  viderat hanc caeli iamdudum in parte remota
Gradivum conplexa Venus, dumque anxia Thebas
commemorat Cadmumque viro caraeque nepotes
Harmoniae, pressum tacito sub corde dolorem
tempestiva movet: ‘nonne hanc, Gradive, protervam
L2[O] virginitate vides mediam se ferre virorum
𝔹 coetibus? utque acies audax et Martia signa
temperet? en etiam donat praebetque necandos
tot nostra de gente viros. huic tradita virtus,
huic furor? agrestis superest tibi figere dammas.’
desiluit iustis commotus in arma querellis
Bellipotens, cui sola vagum per inane ruenti
Ira comes, reliqui sudant ad bella Furores.
nec mora, cum maestam monitu Letoida duro
increpat adsistens: ‘non haec tibi proelia divum
dat pater; armiferum ni protinus inproba campum
deseris, huic aequam nosces nec Pallada dextrae.’
quid faciat contra? premit hinc Mavortia cuspis,
hinc plenae tibi, parve, colus, Iovis inde severi
vultus: abit solo post haec evicta pudore.
  at pater Ogygias Mavors circumspicit alas
horrendumque Dryanta movet, cui sanguinis auctor
turbidus Orion, comitesque odisse Dianae
inde furit. primum hinc turbatos arripit ense
Arcadas exarmatque ducem; cadit agmine longo
Cyllenes populus Tegeesque habitator opacae,
Aepytiique duces Telphusiacaeque phalanges.
ipsum autem et lassa fidit prosternere dextra,
nec servat vires: etenim huc iam fessus et illuc
mutabat turmas; urgent praesagia mille

95 (64C) suggerit. ipse cavae scrutatur viscera terrae
81 (54C) stagnaque torpentisque lacus pigrasque paludes
excutit, atque avidos tollens ad sidera voltus
umentis nebulas exhaurit et aera siccat.
iamque super ripas utroque exstantior ibat
aggere, iam medium modo qui superaverat amnem
Hippomedon intactus aquis umerosque manusque,
miratur crevisse vadum seseque minorem.
hinc atque hinc tumidi fluctus animosaque surgit
tempestas instar pelagi, cum Pliadas haurit
aut nigrum trepidis inpingit Oriona nautis.
non secus aequoreo iactat Teumesius ignis
Hippomedonta salo, semperque umbone sinistro
tollitur et clipeum nigrante supervenit aestu
spumeus adsultans, fractaque refunditur unda
et cumulo maiore redit; nec mole liquenti
contentus carpit putres servantia ripas
arbusta annosasque trabes eiectaque fundo
saxa rotat. stat pugna inpar amnisque virique,
indignante deo; nec enim dat terga nec ullis
frangitur ille minis, venientesque obvius undas
intrat et obiecta dispellit flumina parma.
stant terra fugiente gradus, et poplite tenso
lubrica saxa tenet, genibusque obnixus et haerens
subruta fallaci servat vestigia limo,
sic etiam increpitans: ‘unde haec, Ismene, repente L2[O]
ira tibi? quove has traxisti gurgite vires, 𝔹
inbelli famulate deo solumque cruorem
femineis experte choris, cum Bacchica mugit
buxus et insanae maculant trieterida matres?’
dixerat; atque illi sese deus obtulit ultro
7 (5C) turbidus imbre genas et nube natantis harenae,
nec saevit dictis, trunca sed pectora quercu
ter quater oppositi, quantum ira deusque valebat,
inpulit adsurgens: tandem vestigia flexit
excussumque manu tegimen, conversaque lente
terga refert. instant undae sequiturque labantem
amnis ovans; nec non saxis et grandine ferri
7 desuper infestant Tyrii geminoque repellunt
aggere. quid faciat bellis obsessus et undis?
nec fuga iam misero, nec magnae copia mortis.
  stabat gramineae producta crepidine ripae
undarum ac terrae dubio, sed amicior undis,
fraxinus ingentique vadum possederat umbra.
huius opem — nam qua terras invaderet? — unca
arripuit dextra: nec pertulit illa trahentem;
sed maiore super, quam stabat, pondere victa
solvitur, et qua stagna subit radice quibusque
83 arentem mordebat humum, demissa superne
iniecit sese trepido ripamque, nec ultra

passa virum subitae vallavit ponte ruinae.
huc undae coeunt, et ineluctabile caeno
verticibusque cavis sidit crescitque barathrum.
iamque umeros, iam colla ducis sinuosa vorago
circuit: hic demum victus suprema fateri
exclamat: ‘fluvione — pudet! —, Mars inclyte, merges
◆ hanc animam, segnesque lacus et stagna subibo
ceu pecoris custos, subiti torrentis iniquis
interceptus aquis? adeone occumbere ferro
non merui?’ tandem precibus commota Tonantem
Iuno subit: ‘quonam miseros, sator inclyte divum,
Inachidas, quonam usque premes? iam Pallas et odit
Tydea, iam rapto tacuerunt augure Delphi:
en meus Hippomedon, cui gentis origo Mycenae
Argolicique lares numenque ante omnia Iuno —
sic ego fida meis? —, pelagi crudelibus ibit
praeda feris? certe tumulos supremaque victis
iusta dabas; ubi Cecropiae post proelia flammae,
Theseos ignis ubi est?’ non spernit coniugis aequas
ille preces, leviterque oculos ad moenia Cadmi
rettulit, et viso sederunt flumina nutu.
illius exangues umeri et perfossa patescunt
pectora: ceu ventis alte cum elata resedit
tempestas, surgunt scopuli quaesitaque nautis
terra, et ab infestis descendunt aequora saxis.
L2[I] quid ripas tenuisse iuvat? premit undique nimbo
𝔹 telorum Phoenissa cohors, nec tegmina membris
ulla, omnisque patet leto; tunc vulnera manant,
quique sub amne diu stupuit cruor, aere nudo
solvitur et tenues venarum laxat hiatus,
incertique labant undarum e frigore gressus.
procumbit, Getico qualis procumbit in Haemo
seu Boreae furiis putri seu robore quercus
caelo mixta comas, ingentemque aera laxat:
@ illam nutantem nemus et mons ipse tremiscit,
@ qua tellure cadat, quas obruat ordine silvas.
non tamen aut ensem galeamve audacia cuiquam
tangere; vix credunt oculis ingentiaque horrent
funera, et adstrictis accedunt comminus armis.
tandem adiit Hypseus capulumque in morte tenenti
extrahit et torvos laxavit casside vultus;
itque per Aonios alte mucrone corusco
suspensam ostentans galeam et clamore superbit:
‘hic ferus Hippomedon, hic formidabilis ultor
Tydeos infandi debellatorque cruenti
gurgitis!’ agnovit longe pressitque dolorem
magnanimus Capaneus, telumque inmmane lacerto
hortatur librans: ‘ades o mihi, dextera, tantum
tu praesens bellis et inevitabile numen,
te voco, te solam superum contemptor adoro.’

96 (65C) ille trahens oculo plenam labente sagittam
82 (55C) ibat in auctorem: sed divum fortia quid non
tela queant? alio geminatum lumine volnus
explevit tenebras; sequitur tamen inprobus hostem,
qua meminit, fusum donec prolapsus in Idan
decidit: hic saevi miser inter funera belli
palpitat et mortem sociosque hostesque precatur.
addit Abantiadas, insignem crinibus Argum
et male dilectum miserae Cydona sorori.
{illi perfossum telo patefecerat inguen,}
huic geminum obliqua traiecit harundine tempus,
exilit hac ferrum, velox hac pinna remansit:
fluxit utrimque cruor. nulli tela aspera mortis
dant veniam, non forma Lamum, non infula Lygdum,
non pubes**cent**es texerunt Aeolon anni:
figitur ora Lamus, fiet saucius inguina Lygdus,
perfossus telo niveam gemis, Aeole, frontem.
te praeceps Euboea tulit, te candida Thisbe
miserat, hunc virides non excipietis †Amyclae.
numquam cassa manus, nullum sine numine fugit
missile, nec requies dextrae, sonitumque priori
iungit harundo sequens. unum quis crederet arcum
aut unam saevire manum? modo derigit ictus,
nunc latere alterno dubius conamina mutat,
nunc fugit instantes et solo respicit arcu.
et iam mirantes indignantesque coibant L2[I]
Labdacidae, primusque Iovis de sanguine claro 𝔹
Amphion ignarus adhuc, quae funera campis
ille daret: ‘quonam usque moram lucrabere fati,
o multum meritos puer orbature parentes?
quin etiam menti tumor atque audacia gliscit,
8 (6C) congressus dum nemo tuos pugnamque minorem
dignatur bellis, iramque relinqueris infra.
i, repete Arcadiam mixtusque aequalibus illic,
dum ferus hic vero desaevit pulvere Mavors,
proelia lude domi: quodsi te maesta sepulcri
fama movet, dabimus, leto moriare virorum!’
iamdudum hunc contra stimulis gravioribus ardet
8 trux Atalantiades — necdum ille quierat — et infit:
‘sera etiam in Thebas, quarum hic exercitus, arma
profero; quisnam adeo puer, ut bellare recuset
talibus? Arcadiae stirpem et fera semina gentis,
non Thebana vides: non me sub nocte silenti
Thyias Echionio genetrix famulata Lyaeo
edidit, haud umquam deformis vertice mitras
induimus turpemque manu iactavimus hastam.
protinus adstrictos didici reptare per amnes
horrendasque domos magnarum intrare ferarum
84 et — quid plura loquar? ferrum mea semper et arcus
mater habet, vestri feriunt cava tympana patres.’

exoritur: tunc dulce comae radiisque trementes
Statius dulce nitent visus et, quas dolet ipse morari,
Thebaid nondum mutatae rosea lanugine malae.
nec formae sibi laude placet multumque severis
asperat ora minis, sed frontis servat honorem
ira decens. dat sponte locum Thebana iuventus,
◆ natorum memores, intentaque tela retorquent,
sed premit et saevas miserantibus ingerit hastas.
illum et Sidoniae iuga per Teumesia Nymphae
bellantem atque ipso sudore et pulvere gratum
laudant, et tacito ducunt suspiria voto.
talia cernenti mitis subit alta Dianae
corda dolor, fletuque genas violata 'quod' inquit,
'nunc tibi, quod leti quaeram dea fida propinqui
effugium? haecne ultro properasti in proelia, saeve
ac miserande puer? cruda heu festinaque virtus
suasit et hortatrix animosi gloria leti?
scilicet angustum iamdudum urgentibus annis
Maenalium tibi, parve, nemus, perque antra ferarum
vix tutae sine matre viae, silvestria cuius
nondum tela procax arcumque inplere valebas.
et nunc illa meas ingentem plangit ad aras
invidiam surdasque fores et limina lassat:
tu dulces lituos ululataque proelia gaudes
felix et miserae tantum moriture parenti.'
L3[O] ne tamen extremo frustra morientis honori
𝔹 adfuerit, venit in medios caligine furva
saepta globos, primumque leves furata sagittas
audacis tergo pueri caelestibus implet
coryton telis, quorum sine sanguine nullum
decidit; ambrosio tum spargit membra liquore,
spargit equum, ne quo videtur vulnere corpus
ante necem, cantusque sacros et conscia miscet
murmura, secretis quae Colchidas ipsa sub antris
nocte docet monstratque feras quaerentibus herbas.
tunc vero exerto circumvolat igneus arcu
nec se mente regit, patriae matrisque suique
inmemor, et nimium caelestibus utitur armis:
ut leo, cui parvo mater Gaetula cruentos
suggerit ipsa cibos, cum primum crescere sensit
colla iubis torvosque novos respexit ad ungues,
indignatur ali, tandemque effusus apertos
liber amat campos et nescit in antra reverti.
quos, age, Parrhasio sternis, puer inprobe, cornu?
prima Tanagraeum turbavit harundo Coroebum
extremo galeae primoque in margine parmae
angusta transmissa via, stat faucibus unda
sanguinis, et sacri facies rubet igne veneni.
saevius Eurytion, cui luminis orbe sinistro
callida tergeminis acies se condidit uncis.

97 (66C) sic ait, et voti sese facit ipse potentem.
83 (56C) it tremibunda abies clipeum per et aerea texta Statius
loricae tandemque animam sub pectore magno Thebaid
deprendit: ruit haud alio quam celsa fragore
turris, ubi innumeros penitus quassata per ictus
labitur effractamque aperit victoribus urbem.
cui super adsistens 'non infitiamur honorem
mortis' ait, 'refer huc oculos, ego vulneris auctor;
laetus abi multumque aliis iactantior umbris!'
tunc ensem galeamque rapit clipeumque revellit
Hypseos; exanimumque tenens super Hippomedonta
'accipe' ait, 'simul hostiles, dux magne, tuasque
exuvias, veniet cineri decus et suus ordo
manibus; interea iustos dum reddimus ignes,
hoc ultor Capaneus operit tua membra sepulcro.'
sic anceps dura belli vice mutua Grais
Sidoniisque simul nectebat vulnera Mavors:
hic ferus Hippomedon, illic non segnior Hypseus
fletur, et alterni praebent solacia luctus.
tristibus interea somnum turbata figuris
torva sagittiferi mater Tegeatis ephebi,
crine dato passim plantisque ex more solutis,
ante diem gelidas ibat Ladonis ad undas
purgatura malum fluvio vivente soporem.
namque per attonitas curarum pondere noctes
saepe et delapsas adytis, quas ipsa dicarat, L3[O]
exuvias, seque ignotis errare sepulcris 𝔹
extorrem nemorum Dryadumque a plebe fugatam,
saepe novos nati bello rediisse triumphos,
armaque et alipedem notum comitesque videbat,
numquam ipsum, nunc ex umeris fluxisse pharetras,
9 (7C) effigiesque suas simulacraque nota cremari.
praecipuos sed enim illa metus portendere visa est
nox miserae totoque erexit pectore matrem.
nota per Arcadias felici robore silvas
quercus erat, Triviae quam desacraverat ipsa
electam turba nemorum numenque colendo
fecerat: hic arcus et fessa reponere tela,
9 armaque curva suum et vacuorum terga leonum
figere et ingentes aequantia cornua silvas.
vix ramis locus, agrestes adeo omnia cingunt
exuviae, et viridem ferri nitor inpedit umbram.
hanc, ut forte iugis longo defessa redibat
venatu, modo rapta ferox Erymanthidos ursae
ora ferens, multo proscissam vulnere cernit
deposuisse comam et rorantes sanguine ramos
expirare solo; quaerenti Nympha cruentas
Maenadas atque hostem dixit saevisse Lyaeum.
85 dum gemit et planctu circumdat pectus inani,
abrupere oculi noctem maestoque cubili

exilit et falsos quaerit per lumina fletus. 98 (67C)
ergo ut in amne nefas merso ter crine piavit 84 (57C)
verbaque sollicitas matrum solantia curas
addidit, armatae ruit ad delubra Dianae
rore sub Eoo, notasque ex ordine silvas
et quercum gavisa videt. tunc limina divae
◆ adstitit et tali nequiquam voce precatur:
‘virgo potens nemorum, cuius non mollia signa
militiamque trucem sexum indignata frequento
more nihil Graio — nec te gens aspera ritu
Colchis Amazoniaeve magis coluere catervae —:
si mihi non umquam thiasi ludusve protervae
noctis et, inviso quamvis temerata cubili,
non tamen aut teretes thyrsos aut mollia gessi
pensa, sed in tetricis et post conubia lustris,
sic quoque venatrix animumque innupta remansi.
nec mihi secretis culpam occultare sub antris
cura, sed ostendi prolem posuique trementem
ante tuos confessa pedes; nec degener ille
sanguinis inque meos reptavit protinus arcus,
tela puer lacrimis et prima voce poposcit.
hunc mihi — quid trepidae noctes somnusque minantur?—
hunc, precor, audaci qui nunc ad proelia voto
heu nimium tibi fisus abit, da visere belli
victorem, vel, si ampla peto, da visere tantum!
L3[I] hic sudet tuaque arma ferat. preme dira malorum
𝔹 signa; quid in nostris, nemoralis Delia, silvis
Maenades hostiles Thebanaque numina regnant?
ei mihi! cur penitus — simque augur cassa futuri! —,
cur penitus magnoque interpreter omine quercum?
quod si vera sopor miserae praesagia mittit,
per te maternos, mitis Dictynna, labores 10 (8C)
fraternumque decus, cunctis hunc fige sagittis
infelicem uterum; miserae sine funera matris
audiat ille prior!’ dixit, fletuque soluto
aspicit et niveae saxum maduisse Dianae.
illam diva ferox etiamnum in limine sacro
expositam et gelidas verrentem crinibus aras
linquit, et in mediis frondentem Maenalon astris 10
exsuperat saltu gressumque ad moenia Cadmi
destinat, interior caeli qua semita lucet
dis tantum, et cunctas iuxta videt ardua terras.
iamque fere medium Parnassi frondea praeter
colla tenebat iter, cum fratrem in nube corusca
aspicit haut solito visu: remeabat ab armis
maestus Echioniis, demersi funera lugens
auguris. inrubuit caeli plaga sidere mixto,
occursuque sacro pariter iubar arsit utrimque,
et coiere arcus et respondere pharetrae. 86
ille prior: ‘scio, Labdacias, germana, cohortes
et nimium fortes ausum petis Arcada pugnas.
fida rogat genetrix: utinam indulgere precanti
fata darent! en ipse mei — pudet! — inritus arma
cultoris frondesque sacras ad inania vidi
Tartara et in memet versos descendere vultus;
nec tenui currus terraeque abrupta coegi,
saevus ego inmeritusque coli. lugentia cernis
antra, soror, mutasque domos: haec sola rependo
dona pio comiti; nec tu peritura movere
auxilia et maestos in vanum perge labores.
finis adest iuveni, non hoc mutabile fatum,
nec te de dubiis fraterna oracula fallunt.’
‘sed decus extremum certe’ confusa vicissim
virgo refert, ‘veraeque licet solacia morti
quaerere, nec fugiet poenas, quicumque nefandam
insontis pueri scelerarit sanguine dextram
inpius, et nostris fas sit saevire sagittis.’
sic effata movet gressus libandaque fratri
parcius ora tulit, Thebasque infesta petivit.
at pugna ereptis maior crudescit utrimque
regibus, alternosque ciet vindicta furores.
Hypseos hinc turmae desolatumque magistro
agmen, at hinc gravius fremit Hippomedontis adempti
orba cohors; praebent obnixi corpora ferro,
idem ardor rabidis externum haurire cruorem
ac fudisse suum, nec se vestigia mutant: **L3[I]**
stat cuneo defixa acies, hostique cruento 𝔹
dant animas et terga negant: cum lapsa per auras
vertice Dircaei velox Latonia montis
adstitit; adgnoscunt colles notamque tremiscit
silva deam, saevis ubi quondam exserta sagittis
fecundam lasso Nioben consumpserat arcu.
illum acies inter medias iam caede superbum
nescius armorum et primas tunc passus habenas
venator raptabat equus, quem discolor ambit
tigris et auratis adverberat unguibus armos.
colla sedent nodis et castigata iubarum
libertas, nemorisque notae sub pectore primo
iactantur niveo lunata monilia dente.
ipse bis Oebalio saturatam murice pallam
lu**cent**esque auro tunicas — hoc neverat unum
mater opus — tenui collectus in ilia vinclo,
cornipedis laevo clipeum demiserat armo,
ense gravis nimio: tereti iuvat aurea morsu
fibula, pendentes circum latera aspera cinctus,
vaginaeque sonum tremulumque audire pharetrae
murmur et a cono missas in terga catenas;
interdum cristas hilaris iactare comantis
et pictum gemmis galeae iubar. ast ubi pugna
cassis anhela calet, resoluto vertice nudus

volvitur; haut quisquam visus aut ora ia**cent**um 99
erexit: tali miseris deus aliger umbra 85
incubat et tantum morientia lumina solvit.
traxerat insomnis cithara ludoque suprema
sidera iam nullos visurus Ialmenus ortus,
Sidonium paeana canens; huic languida cervix
in laevum cogente deo mediaque iacebant
colla relicta lyra: ferrum per pectus Agylleus
exigit aptatamque cava testudine dextram
percutit et digitos inter sua fila trementes.
proturbat mensas dirus liquor: undique manant
sanguine permixti latices et Bacchus in altos
crateras paterasque redit. ferus occupat Actor
inplicitum fratri Thamyrin, Tagus haurit Echecli
terga coronati, Danaus caput amputat Hebri:
nescius heu rapitur fatis, hilarisque sub umbras
vita fugit mortisque ferae lucrata dolores.
stratus humo gelida subter iuga fida rotasque
Calpetus Aonios gramen gentile metentes
proflatu terrebat equos: madida ora redundant
accensusque mero sopor aestuat; ecce ia**cent**is
Inachius vates iugulum fodit, expulit ingens
vina cruor fractumque perit in sanguine murmur.
fors illi praesaga quies, nigrasque gravatus
per somnum Thebas et Thiodamanta videbat.
L1[O] quarta soporiferae superabant tempora nocti,
𝔸 cum vacuae nubes et honor non omnibus astris,
adflatusque fugit curru maiore Bootes.
iamque ipsum defecit opus, cum providus Actor
Thiodamanta vocat: ‘satis haec inopina Pelasgis
gaudia: vix ullos tanto reor agmine saevam
effugisse necem, ni quos deformis in alto 1
sanguine degeneres occultat vita; secundis
pone modum: sunt et diris sua numina Thebis.
forsitan et nobis modo quae favere, recedunt.’
paruit, et madidas tollens ad sidera palmas:
‘Phoebe, tibi exuvias monstratae praemia noctis
nondum ablutus aquis — tibi enim haec ego sacra litavi —
✦ trado ferus miles tripodum fidusque sacerdos. 1
si non dedecui tua iussa tulique prementem,
saepe veni, saepe hanc dignare inrumpere mentem.
nunc tibi crudus honos, trunca arma cruorque virorum:
at patrias si quando domos optataque, Paean,
templa, Lycie, dabis, tot ditia dona sacratis
postibus et totidem voti memor exige tauros.’
dixerat, et laetis socios revocabat ab armis.
venerat hos inter fato Calydonius Hopleus
Maenaliusque Dymas, dilecti regibus ambo,
regum ambo comites, quorum post funera maesti 87
vitam indignantur. prior Arcada concitat Hopleus: 103

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 10

PREVIEW
Theb. 11

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon
by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 939 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

OBRUIT Hesperia Phoebum nox umida porta, 100 (68C)
imperiis properata Iovis; nec castra Pelasgum 86 (58C)
aut Tyrias miseratus opes, sed triste, tot extra
agmina et inmeritas ferro decrescere gentes.
panditur inmenso deformis sanguine campus:
illic arma et equos, ibant quibus ante superbi,
funeraque orba rogis neglectaque membra relincunt.
tunc inhonora cohors laceris insignibus aegras
secernunt acies, portaeque, ineuntibus arma
angustae populis, latae cepere reversos.
par utrimque dolor; sed dant solacia Thebis
quattuor errantes Danaum sine praeside turmae:
ceu mare per tumidum viduae moderantibus alni,
quas deus et casus tempestatesque gubernant.
inde animus Tyriis non iam sua castra, sed ultro
hostilem servare fugam, ne forte Mycenas
contenti rediisse petant: dat tessera signum
excubiis, positaeque vices; dux noctis opertae
sorte Meges ultroque Lycus. iamque ordine iusso
arma, dapes ignemque ferunt; rex firmat euntes:
‘victores Danaum — nec enim lux crastina longe,
nec quae pro timidis intercessere tenebrae
semper erunt —, augete animos et digna secundis
pectora ferte deis. iacet omnis gloria Lernae
praecipuaeque manus: subiit ultricia Tydeus
L1[I] Tartara, Mors subitam nigri stupet auguris umbram,
𝔸 Ismenos raptis tumet Hippomedontis opimis,
Arcada belligeris pudet adnumerare tropaeis.
in manibus merces, nusquam capita ardua belli
monstrataeque ducum septena per agmina cristae;
scilicet Adrasti senium fraterque iuventa
peior et insanis Capaneus metuendus in armis. 2 (1C)
ite age et obsessis vigilem circumdate flammam!
nulli ex hoste metus: praedam adservatis opesque
iam vestras.’ sic ille truces hortatibus implet
Labdacidas, iuvat exhaustos iterare labores:
sicut erant — pulvis sudorque cruorque per artus
mixtus adhuc — vertere gradum; vix obvia passi
✦ conloquia, amplexus etiam dextrasque suorum 2
excussere umeris. tum frontem aversaque terga
partiti laterumque sinus, vallum undique cingunt
ignibus infestis. rabidi sic agmine multo
sub noctem coiere lupi, quos omnibus agris
nil non ausa fames longo tenuavit hiatu:
iam stabula ipsa premunt, torquet spes inrita fauces,
balatusque tremens pinguesque ab ovilibus aurae;
quod superest, duris adfrangunt postibus ungues,
pectoraque et siccos minuunt in limine dentes.
at procul Argolici supplex in margine templi 88
coetus et ad patrias fusae Pelopeides aras 104

non cessisse patri; comites tribus ordine deni,
horrendum Aoniis et contra stantibus agmen.
ipse novi gradiens furta ad Mavortia belli
ponit adoratas, Phoebea insignia, frondes,
longaevique ducis gremio commendat honorem
frontis, et oblatam Polynicis munere grato
loricam galeamque subit. ferus Actora magno
ense gravat Capaneus, ipse haud dignatus in hostem
ire dolo superosque sequi. permutat Agylleus
arma trucis Nomii: quid enim fallentibus umbris
arcus et Herculeae iuvissent bella sagittae?
inde per abruptas castrorum ex aggere pinnas,
ne gravis exclamet portae mugitus aenae,
praecipitant saltu; nec longum, et protinus ingens
praeda solo ceu iam exanimes multoque peracti
ense ia**cent**. ‘ite, o socii, quacumque voluptas
caedis inexhaustae, superisque faventibus, oro,
sufficite!’ hortatur clara iam voce sacerdos,
‘cernitis expositas turpi marcore cohortes?
pro pudor! Argolicas hinc ausi obsidere portas,
hi servare viros?’ sic fatus, et exuit ensem
fulmineum rapidaque manu morientia transit
agmina. quis numeret caedes, aut nomine turbam
exanimem signare queat? subit ordine nullo
tergaque pectoraque et galeis inclusa relinquit
murmura permiscetque vagos in sanguine manes: L1[I]
hunc temere explicitum stratis, hunc sero remissis 𝔸
gressibus inlapsum clipeo et male tela tenentem,
coetibus hos mediis vina inter et arma ia**cent**es,
adclinis clipeis alios, ut quemque ligatum
infelix tellure sopor supremaque nubes
obruerat. nec numen abest, armataque Iuno
lunarem quatiens exerta lampada dextra @
pandit iter firmatque animos et corpora monstrat.
sentit adesse deam, tacitus sed gaudia celat
Thiodamas; iam tarda manus, iam debile ferrum @
et caligantes nimiis successibus irae.
Caspia non aliter magnorum in strage iuvencum
tigris, ubi inmenso rabies placata cruore
lassavitque genas et crasso sordida tabo
confudit maculas, spectat sua facta doletque
defecisse famem: victus sic augur inerrat
caedibus Aoniis; optet nunc bracchia **centum**
centenasque in bella manus; iam taedet inanes @
exhaurire minas, hostemque adsurgere mallet.
parte alia segnes magno satus Hercule vastat
Sidonios Actorque alia, sua quemque cruento
limite turba subit: stagnant nigrantia tabo
gramina, sanguineis nutant tentoria rivis;
fumat humus, somnique et mortis anhelitus una

vidi, et me volucres circum plausere secundae. **101 (69C)**
Statius sed nunc certa fides. modo me sub nocte silenti **87 (59C)**
Thebaid ipse, ipse adsurgens iterum tellure soluta,
qualis erat — solos infecerat umbra iugales —,
Amphiaraus adit: non vanae monstra quietis,
nec somno comperta loquor, 'tune' inquit, 'inertes
Inachidas — redde haec Parnassia serta meosque
redde deos — tantam patiere amittere noctem,
degener? haec egomet caeli secreta vagosque
edocui lapsus? vade heia, ulciscere ferro
nos saltem!' dixit, meque haec ad limina visus
cuspide sublata totoque inpellere curru.
quare agite, utendum superis; non comminus hostes
sternendi: bellum iacet, et saevire potestas.
ecqui aderunt, quos ingenti se adtollere fama
non pigeat, dum fata sinunt? iterum ecce benignae
noctis aves; sequor, et comitum licet agmina cessent,
solus eo! atque adeo venit ille et quassat habenas.'
  talia vociferans noctem exturbabat, euntque
non secus accensi proceres, quam si omnibus idem
corde deus: flagrant comitari et iungere casus.
ter denos numero, turmarum robora, iussus
ipse legit; circa fremit indignata iuventus
cetera, cur maneant castris ignavaque servent
otia: pars sublime genus, pars facta suorum,
L2[O] pars sua, sortem alii clamant, sortem undique poscunt.
𝔸 gaudet in adversis animoque adsurgit Adrastus.
vertice sic Pholoes volucrum nutritor equorum,
cum fetura gregem pecoroso vere novavit,
laetatur cernens hos montis in ardua niti,
hos innare vadis, certare parentibus illos;
tunc vacuo sub corde movet, qui molle domandi **3 (2C)**
ferre iugum, qui terga boni, quis in arma tubasque
natus, ad Eleas melior quis surgere palmas:
talis erat turmae ductor longaevus Achivae.
nec deest coeptis: 'unde haec tam sera repente
numina? qui fractos superi rediistis ad Argos?
estne hic infelix virtus? gentique superstes
◆ sanguis, et in miseris animorum semina durant? 3
laudo equidem, egregii iuvenes, pulchraque meorum
seditione fruor; sed fraudem et operta paramus
proelia, celandi motus: numquam apta latenti
turba dolo. servate animos, venit ultor in hostis
ecce dies; tunc arma palam, tunc ibimus omnes.'
his tandem virtus iuvenum frenata quievit:
non aliter moto quam si pater Aeolus antro
portam iterum saxo premat imperiosus et omne
claudat iter, iamiam sperantibus aequora ventis.
  insuper Herculeum sibi iungit Agyllea vates 89
Actoraque: hic aptus suadere, hic robore iactat 105

sceptriferae Iunonis opem reditumque suorum
exposcunt, pictasque fores et frigida voltu **Statius**
saxa terunt parvosque do**cent** procumbere natos. **Thebaid**
condiderant iam vota diem; nox addita curas
iungit, et ingestis vigilant altaria flammis.
peplum etiam dono, cuius **mirabile textum**
nulla manu sterilis nec dissociata marito @
versarat, calathis castae velamina divae
haut spernenda ferunt, variis ubi plurima floret
purpura picta modis mixtoque incenditur auro.
ipsa illic magni thalamo desponsa Tonantis,
expers conubii et timide positura sororem,
lumine demisso pueri Iovis oscula libat
simplex et nondum furtis offensa mariti.
hoc tunc Argolicae sanctum velamine matres
induerant ebur, et lacrimis questuque rogabant:
'aspice sacrilegas Cadmeae paelicis arces,
siderei regina poli, tumulumque rebellem
dissice et in Thebas aliud — potes — excute fulmen.'
quid faciat? scit Fata suis contraria Grais
aversumque Iovem, sed nec periisse precatus
tantaque dona velit; tempus tamen obvia magni
fors dedit auxilii. videt alto ex aethere clusa
moenia et insomni vallum statione teneri:
horruit irarum stimulis motaque verendum
turbavit diadema coma: non saevius arsit **L2[O]**
Herculeae cum matris onus geminosque Tonantis 𝔸
secubitus vacuis indignaretur in astris.
ergo intempesta somni dulcedine captos
destinat Aonios leto praebere, suamque
orbibus accingi solitis iubet Irin et omne
mandat opus. paret iussis dea clara polumque
linquit et in terras longo suspenditur arcu.
  stat super occiduae nebulosa cubilia noctis
Aethiopasque alios, nulli penetrabilis astro,
lucus iners, subterque cavis grave rupibus antrum
it vacuum in montem, qua desidis atria Somni
securumque larem segnis Natura locavit.
limen opaca Quies et pigra Oblivio servant
et numquam vigili torpens Ignavia voltu.
Otia vestibulo pressisque Silentia pinnis
muta sedent abiguntque truces a culmine ventos
et ramos errare vetant et murmura demunt
alitibus. non hic pelagi, licet omnia clament
litora, non ullus caeli fragor; ipse profundis
vallibus effugiens speluncae proximus amnis
saxa inter scopulosque tacet: nigrantia circum
armenta, omne solo recubat pecus, et nova mar**cent**
germina, terrarumque inclinat spiritus herbas.
mille intus simulacra dei caelaverat ardens

Mulciber: hic haeret lateri redimita Voluptas, **102 (70C)**
hic comes in requiem vergens Labor, est ubi Baccho, **88 (60C)**
est ubi Martigenae socium pulvinar Amori
obtinet. interius tecti in penetralibus altis
et cum Morte iacet, nullique ea tristis imago
cernitur. haec species. ipse autem umentia subter
antra soporifero stipatos flore tapetas
incubat; exhalant vestes et corpore pigro
strata calent, supraque torum niger efflat anhelo
ore vapor; manus haec fusos a tempore laevo
sustentat crinis, haec cornu oblita remisit.
adsunt innumero circum vaga Somnia vultu,
? vera simul falsis permixtaque {tristia blandis},
noctis opaca cohors, trabibusque aut postibus haerent,
aut tellure ia**cent**. tenuis, qua circuit aulam,
invalidusque nitor, primosque hortantia somnos
languida succiduis exspirant lumina flammis.
huc se caeruleo libravit ab aethere virgo
discolor: effulgent silvae, tenebrosaque Tempe
adrisere deae, et zonis lu**cent**ibus icta
evigilat domus; ipse autem nec lampade clara
nec sonitu nec voce deae perculsus eodem
more iacet, donec radios Thaumantias omnis
inpulit inque oculos penitus descendit inertes.
tunc sic orsa loqui nimborum fulva creatrix:
L2[I] ‘Sidonios te Iuno duces, mitissime divum
𝔸 Somne, iubet populumque trucis defigere Cadmi,
qui nunc eventu belli tumefactus Achaeum
pervigil adservat vallum et tua iura recusat.
da precibus tantis, rara est hoc posse facultas
placatumque Iovem dextra Iunone mereri.’
dixit, et increpitans languentia pectora dextra, **4 (3C)**
ne pereant voces, iterumque iterumque monebat.
ille deae iussis vultu, quo nutat, eodem
adnuit; excedit gravior nigrantibus antris
Iris et obtusum multo iubar excitat imbri.
ipse quoque et volucrem gressum et ventosa citavit
tempora, et obscuri sinuatam frigore caeli
✦ implevit chlamydem, tacitoque per aethera cursu **4**
fertur et Aoniis longe gravis imminet arvis.
illius aura solo volucres pecudesque ferasque
explicat, et penitus, quemcumque supervolat orbem,
languida de scopulis sidunt freta, pignus haerent
nubila, demittunt extrema cacumina silvae,
pluraque laxato ciderunt sidera caelo.
primus adesse deum subita caligine sensit
campus, et innumerae voces fremitusque virorum
submisere sonum; cum vero umentibus alis
incubuit piceaque haud umquam densior umbra **90**
castra subit, errare oculi resolutaque colla,
et medio adfatu verba inperfecta relinqui. @
mox et fulgentes clipeos et saeva remittunt
pila manu, lassique cadunt in pectora voltus.
et iam cuncta silent: ipsi iam stare recusant
cornipedes, ipsos subitus cinis abstulit ignis.
at non et trepidis eadem sopor otia Grais
suadet, et adiunctis arcet sua nubila castris
noctivagi vis blanda dei: stant undique in armis
foedam indignantes noctem vigilesque superbos.
ecce repens superis animum lymphantibus horror
Thiodamanta subit formidandoque tumultu
pandere fata iubet, sive hanc Saturnia mentem,
sive novum comitem bonus instigabat Apollo.
prosilit in medios, visu audituque tremendus
inpatiensque dei, fragili quem mente receptum
non capit: exundant stimuli, nudusque per ora
stat furor, et trepidas incerto sanguine tendit
exhauritque genas — acies huc errat et illuc —
sertaque mixta comis sparsa cervice flagellat.
sic Phryga terrificis genetrix Idaea cruentum
elicit ex adytis consumptaque bracchia ferro
scire vetat; quatit ille sacras in pectora pinus
sanguineosque rotat crines et vulnera cursu
exanimat: pavet omnis ager respersaque cultrix
arbor, et attoniti currum erexere leones.
ventum ad consilii penetrale domumque verendam **L2[I]**
signorum, magnis ubi dudum cladibus aeger, 𝔸
rerum extrema movens, frustra consultat Adrastus.
stant circum subiti proceres, ut quisque perempto
proximus, et magnis loca desolata tuentur
regibus haud laeti seque huc crevisse dolentes.
non secus amisso medium cum praeside puppis
fregit iter, subit ad vidui moderamina clavi
aut laterum custos, aut quem penes obvia ponto
prora fuit: stupet ipsa ratis tardeque secuntur
arma, nec accedit domino tutela minori.
ergo alacer trepidos sic erigit augur Achivos:
‘magna deum mandata, duces, monitusque verendos
advehimus, non hae nostro de pectore voces:
ille canit, cui me famulari et sumere vittas
vestra fides, ipso non discordante, subegit.
nox fecunda operum pulchraeque accommoda fraudi
panditur augurio divom; vocat obvia Virtus,
et poscit Fortuna manus. stupet obruta somno
Aonidum legio: tempus nunc funera regum
ulcisci miserumque diem; rapite arma morasque
frangite portarum: sociis hoc subdere flammas,
hoc tumulare suos. equidem haec et Marte diurno
dum res infractae pulsique in terga redimus —
per tripodas iuro et rapti nova fata magistri —

Bacchus et Alcides? pudet instigare minores.
tu potius venias — quis enim concurrere nobis
dignior? en cineres Semcleaque busta tenentur —,
nunc age, nunc totis in me conitere flammis,
Iuppiter! an pavidas tonitru turbare puellas
fortior et soceri turres excindere Cadmi?'
  ingemuit dictis superum dolor; ipse furentem
risit et incussa sanctarum mole comarum,
'quae non spes hominum tumidae post proelia Phlegrae!
tune etiam feriendus?' ait. premit undique lentum
turba deum frendens et tela ultricia poscit,
nec iam audet fatis turbata obsistere coniunx.
ipsa dato nondum caelestis regia signo
sponte tonat, coeunt ipsae sine flamine nubes
adcurruntque imbres: Stygias rupisse catenas
Iapetum aut vinctam supera ad convexa levari
Inarimen Aetnamve putes. pudet ista timere
caelicolas; sed cum in media vertigine mundi
stare virum insanasque vident deposcere pugnas,
mirantur taciti et dubio pro fulmine pallent.
coeperat Ogygiae supra fastigia turris
arcanum mugire polus caelumque tenebris
auferri: tenet ille tamen, quas non videt, arces,
fulguraque attritis quotiens micuere procellis,
'his' ait, 'in Thebas, his iam decet ignibus uti,
L1[O] hinc renovare faces lassamque accendere quercum.'
𝔹 talia di**cent**em toto Iove fulmen adactum
corripuit: primae fugere in nubila cristae,
et clipei niger umbo cadit, iamque omnia lu**cent**
membra viri. cedunt acies, et terror utrimque,
quo ruat, ardenti feriat quas corpore turmas.
[intra se stridere facem galeamque comasque
quaerit, et urentem thoraca repellere dextra
conatus ferri cinerem sub pectore tractat.]
stat tamen, extremumque in sidera versus anhelat,
pectoraque invisis obicit fumantia muris,
ne caderet: sed membra virum terrena relincunt,
exuiturque animus; paulum si tardius artus
10.939 ◆ cessissent, potuit fulmen sperare secundum.
11.1 POSTQUAM magnanimus furias virtutis iniquae
consumpsit Capaneus exspiravitque receptum
fulmen, et ad terras longe comitata cadentem
signavit muros ultricis semita flammae:
componit dextra victor concussa plagarum
Iuppiter et vultu caelumque diemque reducit.
gratantur superi, Phlegrae ceu fessus anhelet
proelia et Encelado fumantem inpresserit Aetnen.
ille iacet lacerae complexus fragmina turris,
torvus adhuc visu memorandaque facta relinquens
11.11 ◆ gentibus atque ipsi non inlaudata Tonanti.
quantus Apollineae temerator matris Averno

'nullane post manes regis tibi cura perempti,
clare Dyma, teneant quem iam fortasse volucres
Thebanique canes? patriae quid deinde feretis,
Arcades? en reduces contra venit aspera mater:
funus ubi? at nostro semper sub pectore Tydeus
saevit inops tumuli, quamvis patientior artus
ille nec abruptis adeo lacrimabilis annis.
ire tamen saevumque libet nullo ordine passim
scrutari campum, mediasve inrumpere Thebas,'
excipit orsa Dymas: 'per ego haec vaga sidera iuro,
per ducis errantis instar mihi numinis umbras,
idem animus misero; comitem circumspicit olim
mens humilis luctu, sed nunc prior ibo' — viamque
incohat et maesto conversus ad aethera voltu
sic ait: 'arcanae moderatrix Cynthia noctis,
si te tergeminis perhibent variare figuris
numen et in silvas alio descendere voltu,
ille comes nuper nemorumque insignis alumnus,
ille tuus, Diana, puer — nunc respice saltem —
quaeritur.' intendit pronis dea cornibus almum
sidus et admoto monstravit funera cornu.
apparent campi Thebaeque altusque Cithaeron:
sic ubi nocturnum tonitru malus aethera frangit
Iuppiter, absiliunt nubes et fulgure claro
astra patent, subitusque oculis ostenditur orbis.
accepit radios et eadem percitus Hopleus L1[O]
Tydea luce videt; longe dant signa per umbras 𝔹
mutua laetantes, et amicum pondus uterque,
ceu reduces vitae saevaque a morte remissos,
subiecta cervice levant; nec verba, nec ausi
flere diu: prope saeva dies indexque minatur
ortus. eunt taciti per maesta silentia magnis
passibus exhaustasque dolent pallere tenebras.
  invida fata piis et fors ingentibus ausis
rara comes. iam castra vident animisque propinquant,
et decrescit onus, subiti cum pulveris umbra
et sonus a tergo. monitu ducis acer agebat
Amphion equites, noctem vigilataque castra
explorare datus, primusque per avia campi
usque procul — necdum totas lux solverat umbras —
nescio quid visu dubium incensumque moveri
corporaque ire videt; subitus mox fraude reperta
exclamat: 'cohibete gradum quicumque!' sed hostes
esse patet: miseri pergunt anteire timentque
non sibi; tunc mortem trepidis minitatur et hastam
expulit, ac vanos alte levat eminus ictus,
adfectans errare manum. stetit illa Dymantis
ante oculos, qui forte prior gressumque repressit.
at non magnanimus curavit perdere iactus
Aepytus, et fixo transverberat Hoplea tergo **10**.400

pendentisque etiam perstrinxit Tydeos armos. 104 (71C)
labitur egregii nondum ducis inmemor Hopleus, 90 (61C)
exspiratque tenens — felix, si corpus ademptum
nesciat —, et saevas talis descendit ad umbras.
  viderat hoc retro conversus et agmina sentit
iuncta Dymas, dubius precibusne subiret an armis
instantes; arma ira dabat, fortuna precari,
non audere iubet: neutri fiducia coepto.
distulit ira preces; ponit miserabile corpus
ante pedes, tergoque graves, quas forte ferebat,
tigridis exuvias, in laevam torquet et obstat
exertum obiectans mucronem, inque omnia tela
versus et ad caedem iuxta mortemque paratus:
ut lea, quam saevo fetam pressere cubili
venantes Numidae, natos erecta superstat,
mente sed incerta torvum ac miserabile frendens;
illa quidem turbare globos et frangere morsu
tela queat, sed prolis amor crudelia vincit
pectora, et a media catulos circumspicit ira.
et iam laeva viro, quamvis saevire vetaret
Amphion, erepta manus, puerique trahuntur
ora supina comis. serus tunc denique supplex
demisso mucrone rogat: 'moderatius, oro,
ducite, fulminei per vos cunabula Bacchi
Inoamque fugam vestrique Palaemonis annos!
L1[I] si cui forte domi natorum gaudia, si quis
𝔹 hic pater, angusti puero date pulveris haustus
exiguamque facem! rogat, en rogat ipse ta**cent**is
voltus: ego infandas potior satiare volucres,
me praebete feris, ego bella audere coegi.'
'immo' ait Amphion, 'regem si tanta cupido
condere, quae timidis belli mens, ede, Pelasgis, 6 (4C)
quid fracti exanguesque parent; cuncta ocius effer,
et vita tumuloque ducis donatus abito.'
horruit et toto praecordia protinus Arcas
implevit capulo. 'summumne hoc cladibus' inquit,
'derat, ut adflictos turparem ego proditor Argos?
nil emimus tanti, nec sic velit ipse cremari.'
◆ sic ait, et magno proscissum volnere pectus 6
iniecit puero, supremaque murmura volvens:
' hoc tamen interea †et tu potiare sepulcro.'
{…} tales optatis regum in complexibus ambo,
par insigne animis, Aetolus et inclytus Arcas,
egregias efflant animas letoque fruuntur.
vos quoque sacrati, quamvis mea carmina surgant
inferiore lyra, memores superabitis annos.
forsitan et comites non aspernabitur umbras
Euryalus Phrygiique admittet gloria Nisi.
  at ferus Amphion, regi qui facta reportent 92
edoceantque dolum captivaque corpora reddant,

despectura deos nec adhuc inmane veniret
Pelion et trepidum iam tangeret Ossa Tonantem.
  tunc vero attoniti fatorum in cardine summo,
ceu suprema lues urbi facibusque cruentis
aequatura solo turres Bellona subiret,
omnibus e tectis certatim ingentia saxa
roboraque et validas fundae Balearis habenas —
nam iaculis caeloque vagis spes unde sagittis? —
verum avidi et tormenta rotant et molibus urgent.
ille nec ingestis nec terga sequentibus umquam
detrahitur telis, vacuoque sub aere pendens
plana velut terra certus vestigia figat,
tendit et ingenti subit occurrente ruina:
amnis ut incumbens longaevi robora pontis
adsiduis obpugnat aquis; iam saxa fatiscunt
emotaeque trabes: tanto violentior ille —
sentit enim — maiore salo quassatque trahitque
molem aegram, nexus donec celer alveus omnis
abscidit et cursu victor respirat aperto.
utque petita diu celsus fastigia supra
eminuit trepidamque adsurgens desuper urbem
vidit et ingenti Thebas exterruit umbra,
increpat attonitos: 'humilesne Amphionis arces,
pro pudor! hi faciles carmenque inbelle secuti,
hi, mentita diu Thebarum fabula, muri?
et quidnam egregium prosternere moenia molli L1[I]
structa lyra?' simul insultans gressuque manuque 𝔹
molibus obstantes cuneos tabulataque saevus
restruit: absiliunt pontes, tectique prementis
saxea frena labant, dissaeptoque aggere rursus
utitur et truncas rupes in templa domosque
praecipitat frangitque suis iam moenibus urbem.
  iamque Iovem circa studiis diversa fremebant
Argolici Tyriique dei; pater aequus utrisque
aspicit ingentes ardentum comminus iras
seque obstare videt. gemit inservante noverca
Liber et obliquo respectans lumine patrem:
'nunc ubi saeva manus, meaque heu cunabula flammae,
fulmen, io ubi fulmen?' ait. gemit auctor Apollo,
quas dedit ipse, domos; Lernam Thebasque rependit
maestus et intento dubitat Tirynthius arcu;
maternos plangit volucer Danaeius Argos;
flet Venus Harmoniae populos metuensque mariti
stat procul et tacita Gradivum respicit ira.
increpat Aonios audax Tritonia divos,
Iunonem tacitam furibunda silentia torquent.
non tamen haec turbant pacem Iovis: ecce quierunt
iurgia, cum mediis Capaneus auditus in astris.
'nullane pro trepidis' clamabat, 'numina Thebis
statis? ubi infandae segnes telluris alumni,

Oedipodionii mutent diademata fratres! 105 (72C)
Statius quid superos hominesve queror? tu, saeve Menoeceu, 91 (62C)
Thebaid tu miseram ante omnes properasti extinguere matrem.
unde hic mortis amor? quae sacra insania menti?
quosve ego conceptus aut quae male pignora fudi
tam diversa mihi? nimirum Martius anguis,
quaeque novis proavum tellus effloruit armis —
hinc animi tristes nimiusque in pectore Mavors,
et de matre nihil. sponte en ultroque peremptus
inrumpis maestas Fatis nolentibus umbras.
ast egomet Danaos Capaneaque tela verebar:
haec erat, haec metuenda manus ferrumque, quod amens
ipsa dedi. viden ut iugulo consumpserit ensem?
altius haut quisquam Danaum mucrone subisset.'
  diceret infelix etiamnum et cuncta repleret
questibus: abducunt comites famulaeque perosam
solantes thalamoque tenent, sedet eruta multo
ungue genas; non illa diem, non verba precantum
respicit aut visus flectit tellure relictos,
iam vocis, iam mentis inops. sic aspera tigris
fetibus abreptis Scythico deserta sub antro
accubat et tepidi lambit vestigia saxi;
nusquam irae, sedit rabidi feritasque famesque
oris, eunt praeter secura armenta gregesque:
aspicit illa iacens; ubi enim, quibus ubera pascat
L2[O] aut quos ingenti premat expectata rapina?
𝔹 hactenus arma, tubae, ferrumque et vulnera: sed nunc
comminus astrigeros Capaneus tollendus in axis.
non mihi iam solito vatum de more canendum;
maior ab Aoniis poscenda amentia lucis:
mecum omnes audete deae! sive ille profunda
missus nocte furor, Capaneaque signa secutae 7 (5C)
arma Iovem contra Stygiae rapuere sorores,
seu virtus egressa modum, seu gloria praeceps,
seu magnae data fata neci, seu laeta malorum
principia et blandae superum mortalibus irae.
  iam sordent terrena viro taedetque profundae
caedis, et exhaustis olim Graiumque suisque
◆ missilibus lassa respexit in aethera dextra. 7
ardua mox torvo metitur culmina visu,
innumerosque gradus, gemina latus arbore clusos,
aerium sibi portat iter, longeque timendus
multifidam quercum flagranti lumine vibrat;
arma rubent una clipeoque incenditur ignis.
'hac' ait, 'in Thebas, hac me iubet ardua virtus
ire, Menoeceo qua lubrica sanguine turris.
experiar, quid sacra iuvent, an falsus Apollo.'
dicit, et alterno captiva in moenia gressu
surgit ovans: qualis mediis in nubibus aether 93
vidit Aloidas, cum cresceret inpia tellus 109

mittit ovans; clusis ipse insultare Pelasgis
tendit et abscisos sociorum ostendere voltus. Statius
interea reducem murorum e culmine Grai Thebaid
Thiodamanta vident nec iam erumpentia celant
gaudia, ut exertos enses et caede re**cent**i
arma rubere notant, novus adsilit aethera magnum
clamor, et e summo pendent cupida agmina vallo
noscere quisque suos. volucrum sic turba re**centum**,
cum reducem longo prospexit in aere matrem,
ire cupit contra summique e margine nidi
exstat hians, iamiamque cadat, ni pectore toto
obstet aperta parens et amantibus increpet alis.
dumque opus arcanum et taciti compendia Martis
enumerant laetisque suos complexibus implent
Hopleaque exquirunt tardumque Dymanta queruntur:
ecce et Dircaeae iuxta dux concitus alae
venerat Amphion; non longum caede re**cent**i
laetatus videt innumeris fervere catervis
tellurem atque una gentem exspirare ruina.
qui tremor elicita caeli de lampade tactis,
hic fixit iuvenem, pariterque horrore sub uno
vox, acies sanguisque perit, gemitusque parantem
ipse ultro convertit equus; fugit ala retorto
pulvere. nondum illi Thebarum claustra subibant,
et iam Argiva cohors nocturno freta triumpho
prosilit in campos; per et arma et membra ia**centum** L2[O]
taetraque congerie sola semianimumque cruorem 𝔹
cornipedes ipsique ruunt: gravis exterit artus
ungula, sanguineus lavat imber et inpedit axes.
dulce viris hac ire via, ceu tecta superbi
Sidonia atque ipsas cal**cent** in sanguine Thebas.
hortatur Capaneus: 'satis occultata, Pelasgi,
delituit virtus: nunc, nunc mihi vincere pulchrum
teste die; mecum clamore et pulvere aperto
ite palam, iuvenes: sunt et mihi provida dextrae
omina et horrendi stricto mucrone furores.'
sic ait; ardentes alacer succendit Adrastus
Argolicusque gener, sequitur iam tristior augur.
iamque premunt muros — et adhuc nova funera narrat
Amphion — miseramque intrarant protinus urbem,
ni Megareus specula citus exclamasset ab alta:
'claude, vigil, subeunt hostes, claude undique portas!'
  est ubi dat vires nimius timor: ocius omnis
porta coit; solas dum tardius artat Echion
Ogygias, audax animis Spartana iuventus
inrupit, caesique ruunt in limine primo
incola Taygeti Panopeus rigidique natator
Oebalus Eurotae; tuque, o spectate palaestris
omnibus et nuper Nemeaeo in pulvere felix,
Alcidama, primis quem caestibus ipse ligarat

Tyndarides, nitidi moriens convexa magistri 106 (73C)
respicis: averso pariter deus occidit astro. 92 (63C)
te nemus Oebalium, te lubrica ripa Lacaenae
virginis et falso gurges cantatus olori
flebit, Amyclaeis Triviae lugebere Nymphis,
et quae te leges praeceptaque fortia belli
erudiit genetrix, nimium didicisse queretur.
talis Echionio Mavors in limine saevit.
  tandem umeris obnixus Acron et pectore toto
pronus Ialmenides aeratae robora portae
torserunt: quanta pariter cervice gementes
profringunt inarata diu Pangaea iuvenci.
par operis iactura lucro, quippe hoste retento
exclusere suos; cadit intra moenia Graius
Ormenus, et pronas tendentis Amyntoris ulnas
fundentisque preces penitus cervice remissa
verba solo voltusque cadunt, colloque decorus
torques in hostiles cecidit per vulnus harenas.
solvitur interea vallum, primaeque recusant
stare morae; iam se peditum iunxere catervae
moenibus: at patulas saltu transmittere fossas
horror equis, haerent trepidi atque inmane paventes
abruptum mirantur agi; nunc inpetus ire
margine ab extremo, nunc sponte in frena recedunt.
hi praefixa solo vellunt munimina, at illi
L2[I] portarum obiectus minuunt et ferrea sudant
𝔹 claustra remoliri, trabibusque †et ariete sonoro
pellunt saxa loco; pars ad fastigia missas
exsultant haesisse faces, pars ima lacessunt
scrutanturque cavas caeca testudine turres.
  at Tyrii, quae sola salus, caput omne coronant
murorum, nigrasque sudes et lucida ferro 8 (6C)
spicula et arsuras caeli per inania glandes
saxaque in adversos ipsis avolsa rotabant
moenibus: exundant saevo fastigia nimbo,
armataeque vomunt stridentia tela fenestrae.
qualiter aut Malean aut alta Ceraunia supra
cessantes in nube sedent nigrisque locantur
◆ collibus et subitae saliunt in vela procellae: 8
talis Agenoreis Argivom exercitus armis
obruitur; non ora virum, non pectora flectit
imber atrox, rectosque tenent in moenia voltus
inmemores leti et tantum sua tela videntes.
Anthea falcato lustrantem moenia curru
desuper Ogygiae pepulit gravis impetus hastae;
lora excussa manu, retroque in terga volutus
semianimos artus ocreis retinentibus haeret;
mirandum visu belli scelus: arma trahuntur,
fumantesque rotae tellurem et tertius hastae 94
sulcus arat; longo sequitur vaga pulvere cervix,

stare omnes, ita cuncta replet. non ullius aetas,
non cultus, non forma movet; pugnantibus idem
supplicibusque furit; non quisquam obsistere contra,
non belli temptare vices: procul arma furentis
terribilisque iubas et frontem cassidis horrent.
  at pius electa murorum in parte Menoeceus
iam sacer aspectu solitoque augustior ore,
ceu subito in terras supero demissus ab axe,
constitit, exempta manifestus casside nosci,
despexitque acies hominum et clamore profundo
convertit campum iussitque silentia bello.
'armorum superi, tuque o qui funere tanto
indulges mihi, Phoebe, mori, date gaudia Thebis,
quae pepigi et toto quae sanguine prodigus emi.
ferte retro bellum captaeque inpingite Lernae
relliquias turpes, confixaque terga foventes
Inachus indecores pater aversetur alumnos.
at Tyriis templa, arva, domos, conubia, natos
reddite morte mea: si vos placita hostia iuvi,
si non attonitis vatis consulta recepi
auribus et Thebis nondum credentibus hausi,
haec Amphioniis pro me persolvite tectis
ac mihi deceptum, precor, exorate parentem.'
sic ait, insignemque animam mucrone corusco
dedignantem artus pridem maestamque teneri
arripit atque uno quaesitam vulnere rumpit. L2[I]
sanguine tunc spargit turres et moenia lustrat, 𝔹
seque super medias acies, nondum ense remisso,
iecit et in saevos cadere est conatus Achivos.
ast illum amplexae Pietas Virtusque ferebant
leniter ad terras corpus; nam spiritus olim
ante Iovem et summis apicem sibi poscit in astris.
  iamque intra muros nullo sudore receptum
gaudentes heroa ferunt: abscesserat ultro
Tantalidum venerata cohors; subit agmine longo
colla inter iuvenum, laetisque favoribus omni
concinitur vulgo Cadmum atque Amphiona supra
conditor; hi sertis, hi veris honore solutos
adcumulant artus patriaque in sede reponunt
corpus adoratum. repetunt mox bella peractis
laudibus; hic victa genitor lacrimabilis ira
congemit, et tandem matri data flere potestas:
'lustralemne feris ego te, puer inclyte, Thebis
devotumque caput vilis ceu mater alebam?
quod molita nefas, cui tantum invisa deorum?
non ego monstrifero coitu revoluta novavi
pignora, nec nato peperi funesta nepotes.
quid refert? potitur natis Iocasta ducesque
regnantesque videt: nos saeva piacula bello
demus, ut alterni — placet hoc tibi, fulminis auctor —

Statius Thebaid

nobilitas tuaque ante duces notissima virtus? 107 (74C)
illius haec forsan, remur quae verba deorum; 93 (64C)
ille monet! ne frena animo permitte calenti,
da spatium tenuemque moram, male cuncta ministrat
impetus; hoc, oro, munus concede parenti.
sic tua maturis signentur tempora canis,
et sis ipse parens et ad hunc, animose, timorem
pervenias: ne perge meos orbare penates.
externi te nempe patres alienaque tangunt
pignora? si pudor est, primum miserere tuorum.
haec pietas, hic verus honos; ibi gloria tantum
ventosumque decus titulique in morte latentes.
nec timidus te flecto parens: i, proelia misce,
i Danaas acies mediosque per obvius enses;
non teneo: liceat misero tremibunda lavare
vulnera et undantem lacrimis siccare cruorem,
teque iterum saevis iterumque remittere bellis.
hoc malunt Thebae.' sic colla manusque tenebat
inplicitus; sed nec lacrimae nec verba movebant
dis votum iuvenem; quin et monstrantibus illis
fraude patrem tacita subit avertitque timorem:
'falleris heu verosque metus, pater optime, nescis.
non me ulli monitus, nec vatum exorsa furentum
sollicitant vanisque movent: sibi callidus ista
Tiresias nataeque canat; non si ipse reclusis
L3[O] comminus ex adytis in me insaniret Apollo.
𝔹 sed gravis unanimi casus me fratris ad urbem
sponte refert: gemit Inachia mihi saucius Haemon
cuspide; vix illum medio de pulvere belli
inter utrasque acies, iamiamque tenentibus Argis —
sed moror; i, refove dubium turbaeve ferenti
dic, parcant leviterque vehant; ego vulnera doctum 9 (7C)
iungere supremique fugam revocare cruoris
Aetiona petam.' sic inperfecta locutus
effugit; illi atra mersum caligine pectus
confudit sensus; pietas incerta vagatur
discordantque metus, inpellunt credere Parcae.
  turbidus interea ruptis venientia portis
◆ agmina belligeri Capaneus agit aequore campi, 9
cornua nunc equitum, cuneos nunc ille pedestris,
et proculcantes moderantum funera currus;
idem altas turres saxis et turbine crebro
laxat, agit turmas idem atque in sanguine fumat.
nunc spargit torquens volucri nova vulnera plumbo,
nunc iaculum excusso rotat in sublime lacerto,
nullaque tectorum subit ad fastigia, quae non
deferat hasta virum perfusaque caede recurrat.
nec iam aut Oeniden aut Hippomedonta peremptos
aut vatem Pelopea phalanx aut Areada credunt: 95
quin socium coiisse animas et corpore in uno

Statius Thebaid

et resupinarum patet orbita lata comarum.
  at tuba luctificis pulsat clangoribus urbem
obsaeptasque fores sonitu perfringit amaro.
divisere aditus, omnique in limine saevus
signifer, ante omnes sua damna et gaudia portans.
dira intus facies, vix Mavors ipse videndo
gaudeat; insanis lymphatam horroribus urbem
scindunt dissensu vario Luctusque Furorque
et Pavor et caecis Fuga circumfusa tenebris.
Bellum intrasse putes: fervent discursibus arces,
mis**cent**ur clamore viae, ferrum undique et ignes
mente vident, saevas mente accepere catenas.
consumpsit ventura timor: iam tecta replerunt
templaque et ingratae vallantur planctibus arae.
una omnis eademque subit formido per annos:
poscunt fata senes, ardet palletque iuventus,
atria femineis trepidant ululata querellis.
flent pueri et flendi nequeunt cognoscere causas
attoniti et tantum matrum lamenta trementes.
illas cogit amor, nec habent extrema pudorem:
ipsae tela viris, ipsae iram animosque ministrant,
hortanturque unaque ruunt, nec avita gementes
limina nec parvos cessant ostendere natos:
sic ubi pumiceo pastor rapturus ab antro
armatas erexit apes, fremit aspera nubes,
inque vicem sese stridore hortantur et omnes L3[O]
hostis in ora volant, mox deficientibus alis 𝔹
amplexae flavamque domum captivaque plangunt
mella laboratasque premunt ad pectora ceras.
  nec non ancipitis pugnat sententia volgi
discordesque serit motus: hi reddere fratrem —
nec mussant, sed voce palam claroque tumultu —,
reddere regna iubent; periit reverentia regis
sollicitis: 'veniat pactumque hic conputet annum,
Cadmeosque lares exul patriasque salutet
infelix tenebras; cur autem ego sanguine fraudes
et periura luam regalis crimina noxae?'
inde alii: 'sera ista fides, iam vincere mavult.'
Tiresian alii lacrimis et supplice coetu
orant, quodque unum rebus solamen in artis,
nosse futura rogant. tenet ille inclusa premitque
fata deum: 'quiane ante duci bene credita nostro
consilia et monitus, cum perfida bella vetarem?
te tamen, infelix' inquit, 'perituraque Thebe,
si taceam, nequeo miser exaudire cadentem
Argolicumque oculis haurire vacantibus ignem.
vincamur, Pietas; pone heia altaria, virgo,
quaeramus superos.' facit illa, acieque sagaci
sanguineos flammarum apices geminumque per aras
ignem et clara tamen mediae fastigia lucis

orta docet; tunc in speciem serpentis inanem 108 (75C)
ancipiti gyro volvi frangique ruborem 94 (65C)
demonstrat dubio, patriasque inluminat umbras.
ille coronatos iamdudum amplectitur ignes,
fatidicum sorbens vultu flagrante vaporem.
stant tristes horrore comae, vittasque prementes
caesaries insana levat: diducta putares
lumina consumptumque genis rediisse nitorem.
tandem exundanti permisit verba furori:
‘audite, o sontes, extrema litamina divum,
Labdacidae: venit alma salus, sed limite duro.
Martius inferias et saeva efflagitat anguis
sacra: cadat generis quicumque novissimus extat
viperei, datur hoc tantum victoria pacto.
felix, qui tanta lucem mercede relinquet.’
stabat fatidici prope saeva altaria vatis
maestus, adhuc patriae et tantum communia lugens
fata, Creon: grandem subiti cum fulminis ictum,
non secus ac torta traiectus cuspide pectus,
accipit exanimis sentitque Menoecea posci.
monstrat enim suadetque timor; stupet anxius alto
corda metu glaciante pater: Trinacria qualis
ora repercussum Libyco mare sumit ab aestu.
mox plenum Phoebo vatem et celerare iubentem
nunc humilis genua amplectens, nunc ora canentis
L3[I] nequiquam reticere rogat; iam fama sacratam
𝔹 vocem amplexa volat, clamantque oracula Thebae.
nunc, age, quis stimulos et pulchrae gaudia mortis
addiderit iuveni — neque enim haec absentibus umquam
mens homini transmissa deis —, memor incipe Clio,
saecula te quoniam penes et digesta vetustas.
diva Iovis solio iuxta comes, unde per orbem 10 (8C)
rara dari terrisque solet contingere, Virtus,
seu pater omnipotens tribuit, sive ipsa capacis
elegit penetrare viros, caelestibus ut tunc
desiluit gavisa plagis! dant clara meanti
astra locum quosque ipsa polis adfixerat ignes.
iamque premit terras, nec vultus ab aethere longe;
✦ sed placuit mutare genas, fit provida Manto, 10
responsis ut plena fides, et fraude priores
exuitur voltus. abiit horrorque vigorque
ex oculis, paulum decoris permansit honosque
mollior, et posito vatum gestamina ferro
subdita; descendunt vestes, torvisque ligatur
vitta comis — nam laurus erat —; tamen aspera produnt
ora deam nimiique gradus, sic Lydia coniunx
Amphitryoniaden exutum horrentia terga
perdere Sidonios umeris ridebat amictus
et turbare colus et tympana rumpere dextra. 96
sed neque te indecorem sacris dignumque iuberi

talia Dircaea stantem pro turre, Menoeceu,
invenit; inmensae reserato limine portae
sternebas Danaos, pariter Mavortius Haemon.
sed consanguinei quamvis atque omnia fratres,
tu prior: exanimes circum cumulantur acervi;
omne sedet telum, nulli sine caedibus ictus —
necdum aderat Virtus —, non mens, non dextra quiescit,
non avida arma vacant, ipsa insanire videtur
Sphinx galeae custos, visoque animata cruore
emicat effigies et sparsa orichalca renident:
cum dea pugnantis capulum dextramque repressit:
‘magnanime o iuvenis, quo non agnoverit ullum
certius armifero Cadmi de semine Mavors,
linque humiles pugnas, non haec tibi debita virtus:
astra vocant, caeloque animam, plus concipe, mittes.
iamdudum hoc hilares genitor bacchatur ad aras,
hoc ignes fibraeque volunt, hoc urget Apollo:
terrigenam cuncto patriae pro sanguine poscunt.
fama canit monitus, gaudet Cadmeia plebes
certa tui; rape mente deos, rape nobile fatum.
i, precor, adcelera, ne proximus occupet Haemon.’
sic ait, et magna cunctantis pectora dextra
permulsit tacite seseque in corde reliquit.
fulminis haut citius radiis adflata cupressus
conbibit infestas et stirpe et vertice flammas,
quam iuvenis multo possessus numine pectus L3[I]
erexit sensus letique invasit amorem. 𝔹
ut vero aversae gressumque habitumque notavit
et subitam a terris in nubila crescere Manto,
obstipuit. ‘sequimur, divum quaecumque vocasti,
nec tarde paremus,’ ait; iamiamque recedens
instantem vallo Pylium tamen Agrea fixit.
armigeri fessum excipiunt; tum vulgus euntem
auctorem pacis servatoremque deumque
conclamat gaudens atque ignibus implet honestis.
iamque iter ad muros cursu festinus anhelo
optinet et miseros gaudet vitasse parentes,
cum genitor — steteruntque ambo et vox haesit utrimque,
deiectaeque genae. tandem pater ante profatus:
‘quis novus inceptis rapuit te casus ab armis?
quae bello graviora paras? dic, nate, precanti,
cur tibi torva acies? cur hic truculentus in ore
pallor, et ad patrios non stant tua lumina voltus?
audisti responsa, palam est. per ego oro tuosque,
nate, meosque annos miseraeque per ubera matris,
ne vati, ne crede, puer! superine profanum
dignantur stimulare senem, cui vultus inanis
exstinctique orbes et poena simillima diro
Oedipodae? quid si insidiis et fraude dolosa
rex agit, extrema est cui nostra in sorte timori

illa viam medium clipei conata per orbem 109
non perfert ictus atque alto vincitur auro. 95
tunc exul subit et clare funesta precatur:
'di, quos effosso non inritus ore rogavit
Oedipodes flammare nefas, non inproba posco
vota: piabo manus et eodem pectora ferro
rescindam, dum me moriens hic sceptra tenentem
linquat et hunc secum portet minor umbra dolorem.'
hasta subit velox equitis femur inter equique
ilia, letum utrique volens; sed plaga sedentis
◆ laxato vitata genu, tamen inrita voti
cuspis in obliquis invenit volnera costis.
it praeceps sonipes strictae contemptor habenae
arvaque sanguineo scribit rutilantia gyro.
exultat fratris credens hunc ille cruorem:
credit et ipse metu; totis iamque exul habenis
indulget, caecusque avidos inlidit in aegrum
cornipedem cursus. mis**cent**ur frena manusque
telaque, et ad terram turbatis gressibus ambo
praecipiant. ut nocte rates, quas nubilus auster
inplicuit, frangunt tonsas mutantque rudentes,
luctataeque diu tenebris hiemique sibique,
sicut erant, imo pariter sedere profundo:
haec pugnae facies. coeunt sine more, sine arte,
tantum animis iraque, atque ignes**cent**ia cernunt
L1[O] per galeas odia et voltus rimantur acerbo
𝔸 lumine: nil adeo mediae telluris, et enses
inpliciti innexaeque manus, alternaque saevi
murmura ceu lituos rapiunt aut signa tubarum.
fulmineos veluti praeceps cum comminus egit
ira sues strictisque erexit tergora saetis:
igne fremunt oculi, lunataque dentibus uncis 1
ora sonant; spectat pugnas de rupe propinqua
venator patiens canibusque silentia suadet:
sic avidi incurrunt; necdum letalia mis**cent**
volnera, sed coeptus sanguis, facinusque peractum est.
nec iam opus est Furiis; tantum mirantur et adstant
laudantes, hominumque dolent plus posse furores.
fratris uterque furens cupit adfectatque cruorem 1
et nescit manare suum; tandem inruit exul,
hortatusque manum, cui fortior ira nefasque
iustius, alte ensem germani in corpore pressit,
qua male iam plumis imus tegit inguina thorax.
ille dolens nondum, sed ferri frigore primo
territus in clipeum turbatos colligit artus;
mox intellecto magis ac magis aeger anhelat
volnere. nec parcit cedenti atque increpat hostis:
'quo retrahis, germane, gradus? hoc languida somno,
hoc regnis effeta quies, hoc longa sub umbra 97
11 imperia! exilio rebusque exercita egenis 113

STATIUS

THE

THEBAID

BOOK 11

PREVIEW
Theb. 12

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 761 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

POSTQUAM magnanimus furias virtutis iniquae 110 (76C)
consumpsit Capaneus exspiravitque receptum 96 (66C)
fulmen, et ad terras longe comitata cadentem
signavit muros ultricis semita flammae:
componit dextra victor concussa plagarum
Iuppiter et vultu caelumque diemque reducit.
gratantur superi, Phlegrae ceu fessus anhelet
proelia et Encelado fumantem inpresserit Aetnen.
ille iacet lacerae complexus fragmina turris,
torvus adhuc visu memorandaque facta relinquens
gentibus atque ipsi non inlaudata Tonanti.
quantus Apollineae temerator matris Averno
tenditur; ipsae horrent, si quando pectore ab alto
emergunt, volucres inmensaque membra ia**cent**is
spectant, dum miserae crescunt in pabula fibrae:
sic gravat iniectus terras hostiliaque urit
arva et anhelantem caelesti sulpure campum.
respirant Thebae, templisque ia**cent**ia surgunt
agmina; iam finis votis finisque supremis
planctibus, et natos ausae deponere matres.
at vaga palantes campo fuga volvit Achivos.
nec iam hostes turmae aut ferrum mortale timetur:
omnibus ante oculos irae Iovis, omnibus ardent
arma metu galeaeque tonant, visusque paventes
ipse sequi et profugis opponere Iuppiter ignis.
L1[I] instat Agenoreus miles caelique tumultu
utitur: indomitos ut cum Massyla per arva
armenti reges magno leo fregit hiatu
et contentus abit; rauci tunc comminus ursi,
tunc avidi venere lupi, rabieque remissa
lambunt degeneres alienae vulnera praedae.
hinc premit Eurymedon, cui rusticus horror in armis, 2 (1C)
rustica tela manu, patriumque agitare tumultus:
Pan illi genitor; tener hinc conatibus annos
egreditur iuvenemque patrem puer aequat Alatreus:
felices ambo, sed fortunatior ille,
quem genuisse iuvat; nec iam dignoscere promptum,
quae magis arma sonent, quo plus eat hasta lacerto.
artatur denso fugientum examine vallum. 2
quas volvis, Gradive, vices? modo moenia Cadmi
scandebant: sua nunc defendunt tecta Pelasgi!
ceu redeunt nubes, ceu circumflantibus austris
alternus procumbit ager, ceu gurgite cano
nunc retegit bibulas, nunc induit aestus harenas.
exspirat late pubes Tirynthia, alumni
exuvias imitata dei; trux maeret ab astris
Amphitryoniades Nemeaea in sanguine terga
et similes ramos similesque videre pharetras.
stabat in Argolicae ferrato culmine turris
egregius lituo dextri Mavortis Enyeus

sanguinis obliquis ceciderunt ictibus hastae.
tendunt frena manu, saevis calcaribus urguent
inmeritos; movet et geminas venerabile divom
prodigium turmas, alternaque murmura volvont
mussantes: iterare acies, procurrere saepe
impetus et totum miseris opponere bellum.
iamdudum terris coetuque offensa deorum
aversa caeli Pietas in parte sedebat,
non habitu, quo nota prius, non ore sereno,
sed vittis exuta comam, fraternaque bella,
ceu soror infelix pugnantum aut anxia mater,
deflebat, saevumque Iovem Parcasque no**cent**es
vociferans, seseque polis et luce relicta
descensuram Erebo et Stygios iam malle penates.
'quid me,' ait, 'ut saevis animantum ac saepe deorum
obstaturam animis, princeps Natura, creabas?
nil iam ego per populos, nusquam reverentia nostri.
o furor, o homines diraeque Prometheos artes!
quam bene post Pyrrham tellus pontusque vacabant!
en mortale genus!' dixit, speculataque tempus
auxilio 'temptemus,' ait, 'licet inrita coner.'
desiluitque polo, niveus sub nubibus atris
quamquam maesta deae sequitur vestigia limes.
vix steterat campo, subita mansuescere pace
agmina sentirique nefas; tunc ora madescunt
pectoraque, et tacitus subrepsit fratribus horror. L1[I]
arma etiam simulata gerens cultusque viriles,
nunc his, nunc illis 'agite, ite, obsistite,' clamat,
'qius nati fratresque domi, quis pignora tanta!
hic quoque — nonne palam est ultro miserescere divos? —
tela cadunt, cunctantur equi, Fors ipsa repugnat.'
nonnihil inpulerat dubios, ni torva notasset
Tisiphone fraudes caelestique ocior igne
adforet increpitans: 'quid belli obverteris ausis,
numen iners pacique datum? cede, inproba: noster
hic campus nosterque dies; nunc sera no**cent**es
defendis Thebas. ubi tunc, cum bella cieret
Bacchus et armatas furiarent orgia matres?
aut ubi segnis eras, dum Martius inpia serpens
stagna bibit, dum Cadmus arat, dum victa cadit Sphinx,
dum rogat Oedipoden genitor, dum lampade nostra
in thalamos Iocasta venit?' sic urguet, et ultro
vitantem aspectus etiam pudibundaque longe
ora redu**cent**em premit adstridentibus hydris
intentatque faces; deiectam in lumina pallam
diva trahit magnoque fugit questura Tonanti.
tunc vero accensae stimulis maioribus irae:
arma pla**cent**, versaeque volunt spectare cohortes.
instaurant crudele nefas; rex impius aptat
tela et funestae casum prior occupat hastae.

Maeoniis Argia modis ac pollice docto 111 (77C)
Statius stamina purpureae sociaverat aurea telae. 97 (67C)
Thebaid iamque in pulvereum Furiis hortantibus aequor
prosiliunt, sua quemque comes stimulatque monetque.
frena tenent ipsae phalerasque et lucida comunt
arma manu mixtisque iubas serpentibus augent.
stat consanguineum campo scelus, unius ingens
bellum uteri, coeuntque pares sub casside voltus
signa pavent, siluere tubae, stupefactaque Martis
cornua; ter nigris avidus regnator ab oris
✦ intonuit terque ima soli concussit, et ipsi
armorum fugere dei: nusquam inclyta Virtus,
restinxit Bellona faces, longeque paventes
Mars rapuit currus, et Gorgone cruda virago
abstitit, inque vicem Stygiae rubuere sorores.
prominet excelsis volgus miserabile tectis,
cuncta madent lacrimis et ab omni plangitur arce.
hinc questi vixisse senes, hinc pectore nudo
stant matres parvosque vetant adtendere natos.
ipse quoque Ogygios monstra ad gentilia manes
Tartareus rector porta iubet ire reclusa.
montibus insidunt patriis tristique corona
infecere diem et vinci sua crimina gaudent.
illos ut stimulis ire in discrimen apertis
audiit et sceleri nullum iam obstare pudorem,
L2[O] advolat et medias inmittit Adrastus habenas,
𝔸 ipse quidem et regnis multum et venerabilis aevo.
sed quid apud tales, quis nec sua pignora curae,
exter honos? tamen ille rogat: ‘spectabimus ergo hoc,
Inachidae Tyriique, nefas? ubi iura deique,
bella ubi? ne perstate animis. te deprecor, hostis —
quamquam, haec ira sinat, nec tu mihi sanguine longe —, 3 (2C)
te, gener, et iubeo; sceptri si tanta cupido est,
exuo regales habitus, i, Lernan et Argos
solus habe!’ non verba magis suadentia frangunt
accensos, sumptisque semel conatibus opstant,
quam Scytha curvatis erectus fluctibus umquam
Pontus Cyaneos vetuit concurrere montes.
ut periisse preces geminoque ad proelia fusos 3
pulvere cornipedes explorarique furentum
in digitis amenta videt, fugit omnia linquens,
castra, viros, generum, Thebas, ac fata monentem
conversumque iugo propellit Ariona: qualis
demissus curru laevae post praemia sortis
umbrarum custos mundique novissimus heres
palluit, amisso veniens in Tartara caelo.
non tamen indulsit pugnae cunctataque primo
substitit in scelere et paulum Fortuna morata est.
bis cassae periere viae, bis comminus actos 99
avertit bonus error equos, puraeque nefandi

hortator; sed tunc miseris dabat utile signum
suadebatque fugam et tutos in castra receptus: Statius
cum subitum obliquo descendit ab aere vulnus, Thebaid
urgentisque sonum laeva manus aure retenta est,
sicut erat; fugit in vacuas iam spiritus auras,
iam gelida ora ta**cent**, carmen tuba sola peregit.
iamque potens scelerum geminaeque exercita gentis
sanguine Tisiphone fraterna cludere quaerit
bella †tuba: nec se tanta in certamina fidit
sufficere, inferna comitem ni sede Megaeram
et consanguineos in proelia suscitet angues.
ergo procul vacua concedit valle solumque
ense fodit Stygio terraeque inmurmurat absens
nomen et — Elysiis signum indubitabile regnis —
crinalem attollit longo stridore cerasten:
caeruleae dux ille comae, quo protinus omnis
horruit audito tellus pontusque polusque,
et pater Aetnaeos iterum respexit ad ignes.
accipit illa sonum; stabat tunc forte parenti
proxima, dum coetu Capaneus laudatur ab omni
Ditis et insignem Stygiis fovet amnibus umbram.
protinus abrupta terrarum mole sub astris
constitit, exultant manes, quantumque profundae
rarescunt tenebrae, tantum de luce recessit.
excipit atra soror dextraeque innexa profatur:
‘hac, germana, tenus Stygii metuenda parentis L2[O]
imperia et iussos potui tolerare furores, 𝔸
sola super terras hostiaque obvia mundo,
dum vos Elysium et faciles conpescitis umbras.
nec pretium deforme morae cassique labores:
hoc quodcumque madent campi, quod sanguine fumant
stagna, quod innumero Lethaea examine gaudet
ripa, meae vires, mea laeta insignia. sed quid
haec ego? Mars habeat, volgataque iactet Enyo.
vidisti — Stygiis certe manifestus in umbris —
sanguine foedatum rictus atroque madentem
ora ducem tabo: miseri insatiabilis edit
me tradente caput. modo nempe horrendus ab astris
descendit vos usque fragor: me sacra premebat
tempestas, ego mixta viri furialibus armis
bella deum et magnas ridebam fulminis iras.
sed iam — effabor enim — longo sudore fatiscunt
corda, soror, tardaeque manus; hebet infera caelo
taxus et insuetos angues nimia astra soporant.
tu, cui totus adhuc furor exultantque re**cent**es
Cocyti de fonte comae, da iungere vires.
non solitas acies nec Martia bella paramus,
sed fratrum — licet alma Fides Pietasque repugnent,
vin**cent**ur —, fratrum stringendi comminus enses.
grande opus! ipsae odiis, ipsae discordibus armis

aptemur. quid lenta venis? agedum elige, cuius
signa feras. ambo faciles nostrique; sed anceps
volgus et adfatus matris blandamque precatu
Antigonen timeo, paulum ne nostra retardent
consilia. ipse etiam, qui nos lassare precando
suetus et ultrices oculorum exposcere Diras,
iam pater est: coetu fertur iam solus ab omni
flere sibi. atque adeo moror ipsa inrumpere Thebas
adsuetumque larem. tibi pareat inpius exul,
Argolicumque inpelle nefas; neu mitis Adrastus
◆ praevaleat plebesque, cave, Lernaea moretur.
vade, et in alternas inimica revertere pugnas.'
talia partitae diversum abiere sorores:
ut Notus et Boreas gemino de cardine mundi,
hic nive Rhipaea, Libycis hic pastus harenis,
bella cient: clamant amnes, freta, nubila, silvae,
iamque patent strages; plangunt sua damna coloni,
et tamen oppressos miserantur in aequore nautas.
illas ut summo vidit pater altus Olympo
incestare diem, trepidumque Hyperionis orbem
subfundi maculis, torvo sic incohat ore:
'vidimus armiferos, quo fas erat usque, furores,
caelicolae, licitasque acies, etsi impia bella
unus init aususque mea procumbere dextra.
nunc par infandum miserisque incognita terris
L2[I] pugna subest: auferte oculos! absentibus ausint
𝔸 ista deis lateantque Iovem; sat funera mensae
Tantaleae et sontes vidisse Lycaonis aras
et festina polo du**cent**es astra Mycenas.
nunc etiam turbanda dies: mala nubila, tellus,
accipe, secedantque poli: stat parcere mundo
caelitibusque meis; saltem ne virginis almae
sidera, Ledaei videant neu talia fratres.'
sic pater omnipotens, visusque no**cent**ibus arvis
abstulit, et dulci terrae caruere sereno.
iamque per Argolicas Erebo sata virgo cohortis
vestigat Polynicis iter portisque sub ipsis
invenit, incertum leto tot iniqua fugane
exeat. et dubios turbarant omina sensus:
viderat, obscura vallum dum nocte pererrat
aeger consilii curisque novissima volvens,
coniugis Argiae laceram cum lampade maesta
effigiem — sunt monstra deum, sic ire parabat,
has latura viro taedas erat! —: ergo roganti,
quae via quisve dolor, cur maesta insignia, tantum
fleverat atque manu tacitos averterat ignes.
scit mentem vidisse nefas; etenim unde Mycenis
adforet et vallum coniunx inopina subiret?
sed fati monitus vicinaque funera sentit,
ac **sent**ire timet. cum vero Acherontis aperti

ast ibi vix unus pugnas dissuadet Adrastus,
aut fortasse iubet: tu limina avita deosque
linquis et a nostris in fratrem amplexibus exis?'
at parte ex alia taeitos obstante tumultu
Antigone furata gradus — nec casta retardat
virginitas — volat Ogygii fastigia muri
exsuperare furens; senior comes haeret eunti
Actor, et hic summas non duraturus ad arces.
utque procul visis paulum dubitavit in armis,
adgnovitque — nefas! — iaculis et voce superba
tecta incessentem, magno prius omnia planctu
implet et ex muris ceu descensura profatur:
'conprime tela manu paulumque hanc respice turrem,
frater, et horrentes refer in mea lumina cristas!
agnoscisne hostes? sic annua pacta fidemque
poscimus? hi questus, haec est bona causa modesti
exulis? Argolicos per te, germane, penates —
nam Tyriis iam nullus honos —, per si quid in illa
dulce domo, submitte animos: en utraque gentis
turba rogant ambaeque acies; rogat illa suorum
Antigone devota malis suspectaque regi,
et tantum tua, dure, soror. saltem ora trucesque
solve genas; liceat voltus fortasse supremum
noscere dilectos et ad haec lamenta videre,
anne fleas. illum gemitu iam supplice mater
frangit et exertum dimittere dicitur ensem: L2[I]
tu mihi fortis adhuc? mihi, quae tua nocte dieque 𝔸
exilia erroresque fleo, iamiamque tumentem
placavi tibi saepe patrem? quid crimine solvis
germanum? nempe ille fidem et stata foedera rupit,
ille nocens saevusque suis; tamen ecce vocatus
non venit.' his paulum furor elanguescere dictis
coeperat, obstreperet quamquam atque obstaret Erinys;
iam submissa manus, lente iam flectit habenas,
iam tacet; erumpunt gemitus, lacrimasque fatetur
cassis; hebent irae, pariterque et abire no**cent**em
et venisse pudet: subito cum matre repulsa
Eumenis eiecit fractis Eteoclea portis
clamantem: 'venio solumque, quod ante vocasti,
invideo; ne incesse moras, gravis arma tenebat
mater; io patria, o regum incertissima tellus,
nunc certe victoris eris!' nec mitior ille
'tandem' inquit, 'scis, saeve, fidem et descendis in aequum?
o mihi nunc primum longo post tempore frater,
congredere: hae leges, haec foedera sola supersunt.'
sic hostile tuens fratrem; namque uritur alto
corde, quod innumeri comites, quod regia cassis
instratusque ostro sonipes, quod fulva metallo
parma micet, quamquam haud armis inhonorus et ipse
nec palla volgare nitens: opus ipsa novarat

his latet: insano praetendis funera voto,
meque premis frustra vacuae ceu proximus aulae.
non ita Sidoniam Fortuna reliquerit urbem,
in te ut sceptra cadant, tanto indignissime nato.
nec mihi difficilis praesens vindicta; sed arma,
arma prius, famuli! coeant in proelia fratres.
vult gemitus lenire Creon: lucrare furorem;
victori mihi cuncta lues.' sic iurgia paulum
distulit atque ensem, quem iam dabat ira, repressit.
ictus ut incerto pastoris vulnere serpens
erigitur gyro longumque e corpore toto
virus in ora legit; paulum si devius hostis
torsit iter, cecidere minae tumefactaque frustra
colla sedent, irasque sui bibit ipse veneni.
  at genetrix primam funestae sortis ut amens
expavit famam — nec tarde credidit —, ibat
scissa comam voltusque et pectore nuda cruento,
non sexus decorisve memor: Pentheia qualis
mater ad insani scandebat culmina montis,
promissum saevo caput adlatura Lyaeo.
non comites, non ferre piae vestigia natae
aeque valent: tantum miserae dolor ultimus addit
robur, et exsangues crudescunt luctibus anni.
iamque decus galeae, iam spicula saeva ligabat
ductor et ad lituos hilarem intrepidumque tubarum
prospiciebat equom, subito cum apparuit ingens
mater, et ipse metu famulumque expalluit omnis
coetus, et oblatam retro dedit armiger hastam.
'quis furor? unde iterum regni integrata resurgit
Eumenis? ipsi etiam post omnia, comminus ipsi
stabitis? usque adeo geminas duxisse cohortes
et facinus mandasse parum est? quo deinde redibit
victor? in hosne sinus? o diri coniugis olim
felices tenebrae! datis, inproba lumina, poenas.
haec spectanda dies? quo, saeve, minantia flectis
ora? quid alternus voltus pallorque ruborque
mutat, et obnixi frangunt mala murmura dentes?
me miseram, vinces! prius haec tamen arma necesse est
experiare domi: stabo ipso in limine portae
auspicium infelix scelerumque inmanis imago.
haec tibi canities, haec sunt calcanda, nefande,
ubera, perque uterum sonipes hic matris agendus.
parce: quid oppositam capulo parmaque repellis?
non ego te contra Stygiis feralia sanxi
vota deis, caeco nec Erinyas ore rogavi.
exaudi miseram: genetrix te, saeve, precatur,
non pater; adde moram sceleri et metire, quod audes.
sed pulsat muros germanus et impia contra
bella ciet? non mater enim, non obstat eunti
ulla soror; te cuncta rogant, hic plangimus omnes.

Dira ter admoto tetigit thoraca flagello,
ardet inops animi, nec tam considere regno,
quam scelus et caedem et perfossi in sanguine fratris
exspirare cupit, subitusque adfatur Adrastum:
'sera quidem, extremus socium gentisque superstes
Argolicae, consulta, pater, iam rebus in artis
adgredior; tunc tempus erat, cum sanguis Achivum
integer, ire ultro propriamque capessere pugnam,
non plebis Danaae florem regumque verendas
obiectare animas, ut lamentabile tantis
urbibus induerem capiti decus. aspera quando
praeteriit virtus, nunc saltem exsolvere fas sit,
quae merui. scis namque, socer, licet alta recondas
volnera et adflictum generi vereare pudorem:
ille ego sum, qui te pacem et pia iura regentem —
infelix utinamque aliis datus urbibus hospes! —
extorrem patria regnoque — sed exige tandem
supplicium: fratrem suprema in bella — quid horres?
decretum est fixumque — voco; desiste morari,
nec poteris. non si atra parens miseraeque sorores
in media arma cadant, non si ipse ad bella ruenti
obstet et extinctos galeae pater ingerat orbes,
deficiam. anne bibam superest quodcumque cruoris
Inachii et vestris etiamnum mortibus utar?
vidi ego me propter ruptos telluris hiatus,
nec subii; vidi exanimum fecique nocentem
Tydea; me Tegea regem indefensa reposcit,
orbaque Parrhasiis ululat mihi mater in antris.
ipse nec Ismeni ripas, dum stagna cruentat
Hippomedon, Tyrias potui nec scandere turres,
dum tonat, et tecum, Capaneu, miscere furores.
quis tantus pro luce timor? sed digna rependam.
conveniant ubi quaeque nurus matresque Pelasgae
longaevique patres, quorum tot gaudia carpsi
orbavique domos: fratri concurro, quid ultra est?
spectent et votis victorem Eteoclea poscant.
iamque vale, coniunx, dulcesque valete Mycenae!
at tu, care socer — nec enim omnis culpa malorum
me penes, et superi mecum Parcaeque nocentes —,
sis lenis cineri, meque haec post proelia raptum
alitibus fratrique tegas urnamque reportes —
hoc tantum — et natae melius conubia iungas.'
  ibant in lacrimas, veluti cum vere reverso
Bistoniae tepuere nives, submittitur ingens
Haemus et angustos Rhodope descendit in amnes.
coeperat et leni senior mulcere furentem
adloquio: scidit orsa novo terrore cruenta
Eumenis, alipedemque citum fataliaque arma
protinus, Inachii voltus expressa Pherecli,
optulit ac fidas exclusit casside voces.

ac super haec: 'abrumpe moras, celeremus! et illum
adventare ferunt portis.' sic omnia vicit,
conreptumque iniecit equo; volat aequore aperto
pallidus instantemque deae circumspicit umbram.
sacra Iovi merito Tyrius pro fulmine ductor
nequiquam Danaos ratus exarmasse ferebat.
nec pater aetherius divomque has ullus ad aras,
sed mala Tisiphone trepidis inserta ministris
adstat et inferno praevertit vota Tonanti.
'summe deum, tibi namque meae primordia Thebae —
liveat infandum licet Argos et aspera Iuno —
debent, Sidonios ex quo per litora raptor
turbasti thiasos, dignatus virgine nostra
terga premi et placidas falsum mugire per undas!
nec te vana fides iterum Cadmeia adeptum
conubia et Tyrios nimium inrupisse penates:
tandem, inquam, soceros dilectaque moenia gratus
respicis adsertorque tonas; ceu regia caeli
adtemptata tui, sic te pro turribus altis
vidimus urguentem nubes, laetique benignum
fulmen et auditos proavis adgnoscimus ignes.
accipe nunc pecudes et magni turis acervos
votivomque marem; dignas sed pendere gratis
haud mortale opus est; certent tibi reddere Bacchus
noster et Alcides, illis haec moenia servas.'
dixerat: ast illi niger ignis in ora genasque
prosiluit raptumque comis diadema cremavit.
tunc ferus ante ictum spumis delubra cruentat
taurus et obstantum mediis e coetibus exit
turbidus insanoque ferens altaria cornu.
diffugiunt famuli, et regem solatur haruspex.
ipse instaurari sacrum male fortis agique
imperat, et magnos ficto premit ore timores.
qualis ubi inplicitum Tirynthius ossibus ignem
sensit et Oetaeas membris accedere vestes,
vota incepta tamen libataque tura ferebat
durus adhuc patiensque mali; mox grande coactus
ingemuit, victorque furit per viscera Nessus.
nuntius exanimi suspensus pectora cursu
Aepytus ad regem portae statione relicta
tendit et haec trepido vix intellectus anhelat:
'rumpe pios cultus intempestivaque, rector,
sacra deum: frater muris circum omnibus instat
portarumque moras frenis adsultat et hastis,
nomine te crebro, te solum in proelia poscens.'
flent maesti retro comites, et uterque loquenti
adgemit et pulsis exercitus obstrepit armis.
ille vocat: 'nunc tempus erat, sator optime divom!
quid meruit Capaneus?' turbatus inhorruit altis
rex odiis, mediaque tamen gavisus in ira est.

sic ubi regnator post exulis otia tauri
mugitum hostilem summa tulit aure iuvencus
adgnovitque minas, magna stat fervidus ira
ante gregem spumisque animos ardentibus efflat,
nunc pede torvus humum, nunc cornibus aera findens;
horret ager, trepidaeque expectant proelia valles.
nec desunt regni comites: 'sine, moenia pulset
inritus.' 'ille autem fractis huc audeat usque
viribus?' 'hic miseris furor est instare periclo,
nec librare metus et tuta odisse.' 'resiste
hic fretus solio, nos propulsabimus hostem,
nos bellare iube.' sic proxima turba, sed ardens
ecce aderat luctu dicturusque omnia belli
libertate Creon: urit fera corda Menoeceus;
nulla patri requies, illum quaeritque tenetque;
illum sanguineos proflantem pectore rivos
aspicit et saeva semper de turre cadentem.
ut dubium et pugnas cunctantem Eteoclea vidit:
'ibis,' ait, 'neque te ulterius fratremque ducemque,
pessime, funeribus patriae lacrimisque potentem,
Eumenidum bellique reum, patiemur inulti.
sat tua non aequis luimus periuria divis.
urbem armis opibusque gravem et modo civibus artam,
ceu caelo deiecta lues inimicave †tellus,
hausisti vacuamque tamen sublimis obumbras?
deest tibi servitio plebes: hos ignis egentis
fert humus, hos pelago patrius iam detulit amnis;
hi quaerunt artus, illi anxia vulnera curant.
redde agedum miseris fratres natosque patresque,
redde arvis domibusque viros! ubi maximus Hypseus
finitimusque Dryas, ubi Phocidos arma sonorae
6 (5C) Euboicique duces? illos tamen aequa duelli
fors tulit ad manes: at tu, pudet! hostia regni,
hostia, nate, iaces, ceu mutus et e grege sanguis,
ei mihi! primitiis ararum et rite nefasto
libatus iussusque mori: et cunctabitur ultra
iste nec adverso nunc saltem Marte vocatus
stabit? an in pugnas alium iubet ire profanus
6 Tiresias iterumque meos oracula nectit
in gemitus? quid enim misero super unicus Haemon?
ille iube subeat, tuque hinc spectator ab alta
turre sede! quid saeva fremis famulamque cohortem
respectas? hi te ire volunt, hi pendere poenas;
ipsa etiam genetrix ipsaeque odere sorores.
in te ardens frater ferrum mortemque minatur
saevaque portarum convenit claustra, nec audis?'
sic pater infrendens, miseraque exaestuat ira.
ille sub haec 'non fallis' ait, 'nec te inclyta nati
fata movent: canere illa patrem et iactare decebat.
sed spes sub lacrimis, spes atque occulta cupido

exspectentque rogum et flammas non ante fatiscant. 115
Statius squalidus ecce genas et inani vulnere pallens 101
Thebaid Ornytus — hic socio desertus ab agmine, tardat
plaga recens — timido secreta per avia furto
debile carpit iter fractaeque innititur hastae.
isque ubi mota novo stupuit loca sola tumultu
femineumque gregem, quae iam super agmina Lernae
sola videt, non ille viam causasve requirit,
quippe patent, maesto sed sic prior occupat ore:
'quo, miserae, quo fertis iter? funusne peremptis
speratis cineremque viris? stat pervigil illic
umbrarum custos inhumataque corpora regi
adnumerat. nusquam lacrimae, procul usque fugati
accessus hominum: solis avibusque ferisque
ire licet. vestrisne Creon dabit aequus honorem
luctibus? inmitis citius Busiridos aras
Odrysiique famem stabuli Siculosque licebit
exorare deos; rapiet fortasse precantis,
si mens nota mihi, nec coniugialia supra
funera, sed caris longe mactabit ab umbris.
quin fugitis, dum tuta via est, Lernamque reversae
nomina, quod superest, vacuis datis orba sepulcris
absentesque animas ad inania busta vocatis?
aut vos Cecropiam — prope namque et Thesea fama est
Thermodontiaco laetum remeare triumpho —
L1[O] inploratis opem? bello cogendus et armis
𝔹 in mores hominemque Creon.' sic fatus, at illis
horruerunt lacrimae, stupuitque inmanis eundi
impetus, atque uno voltus pallore gelati.
non secus adflavit molles si quando iuvencas
tigridis Hyrcanae ieiunum murmur, et ipse
auditu turbatus ager, timor omnibus ingens, 7
quae placeat, quos illa fames escendat in armos.
Continuo discors vario sententia motu
scinditur: his Thebas tumidumque ambire Creonta,
his placet Actaeae si quid clementia gentis
adnuat; extremum curarum ac turpe reverti.
hic non femineae subitum virtutis amorem
colligit Argia, sexuque inmane relicto 7
tractat opus: placet — egregii spes dura pericli! —
comminus infandi leges accedere regni,
quo Rhodopes non ulla nurus nec alumna nivosi
Phasidis innuptis vallata cohortibus iret.
tunc movet arte dolum, quo semet ab agmine fido
degreget, inmitesque deos regemque cruentum
contemptrix animae et magno temeraria luctu
provocet; hortantur pietas ignesque pudici.
ipse etiam ante oculos omni manifestus in actu,
nunc hospes miserae, primas nunc sponsus ad aras, 103
nunc mitis coniunx, nunc iam sub casside torva 119
maestus in amplexu multumque a limine summo

membra vides; disce arma pati nec fidere laetis.'
sic pugnant miseri; restabat lassa nefando Statius
vita duci summusque cruor, poterantque parumper Thebaid
stare gradus; sed sponte ruit fraudemque supremam
in media iam morte parat. clamore Cithaeron
erigitur, fraterque ratus vicisse levavit
ad caelum palmas: 'bene habet! non inrita vovi,
cerno graves oculos atque ora natantia leto.
huc aliquis propere sceptrum atque insigne comarum,
dum videt.' haec dicens gressus admovit et arma,
ceu templis decus et patriae laturus ovanti,
arma etiam spoliare cupit; nondum ille peractis
manibus ultrices animam servabat in iras.
utque superstantem pronumque in pectora sensit,
erigit occulte ferrum vitaeque labantis
relliquias tenues odio subplevit, et ensem
iam laetus fati fraterno in corde reliquit.
ille autem: 'vivisne an adhuc manet ira superstes,
perfide, nec sedes umquam meriture quietas?
huc mecum ad manes! illic quoque pacta reposcam,
si modo Agenorei stat Gnosia iudicis urna,
qua reges punire datur.' nec plura locutus
concidit et totis fratrem gravis obruit armis.
ite truces animae funestaque Tartara leto
polluite et cunctas Erebi consumite poenas!
vosque malis hominum, Stygiae, iam parcite, divae: L1[O]
omnibus in terris scelus hoc omnique sub aevo 𝔹
viderit una dies, monstrumque infame futuris
excidat, et soli memorent haec proelia reges.
at genitor sceleris conperto fine profundis
erupit tenebris, saevoque in limine profert
mortem inperfectam: veteri stat sordida tabo
utraque canities, et durus sanguine crinis
obnubit furiale caput; procul ora genaeque
intus et effossae squalent vestigia lucis.
virgo autem inpositae sustentat pondera laevae,
dextra sedet baculo. qualis si puppe relicta
exosus manes pigri sulcator Averni
exeat ad superos solemque et pallida turbet
astra, nec ipse diu fortis patiensque superni
aeris; interea longum cessante magistro
crescat opus, totisque expectent saecula ripis:
talis init campum, comitique extrema gementi
'duc,' ait, 'ad natos patremque re**cent**ibus, oro,
inice funeribus!' cunctatur nescia virgo,
quid paret; inpediunt iter inplicitosque morantur
arma, viri, currus, altaque in strage seniles
deficiunt gressus et dux miseranda laborat.
ut quaesita diu monstravit corpora clamor
virginis, insternit totos frigentibus artus.

nec vox ulla seni: iacet inmugitque cruentis
vulneribus, nec verba diu temptata secuntur.
dum tractat galeas atque ora latentia quaerit,
tandem muta diu genitor suspiria solvit:
‘tarda meam, Pietas, longo post tempore mentem
percutis? estne sub hoc hominis clementia corde?
vincis io miserum, vincis, Natura, parentem!
en habeo gemitus lacrimaeque per arida serpunt
volnera et in molles sequitur manus inpia planctus.
accipite infandae iusta exequialia mortis,
crudeles, nimiumque mei! nec noscere natos
adloquiumque aptare licet; dic, virgo, precanti,
quem teneo? quo nunc vestras ego saevus honore
prosequar inferias? o si fodienda redirent
lumina et in voltus saevire ex more potestas!
heu dolor, heu iusto magis exaudita parentis
vota malaeque preces! quisnam fuit ille deorum,
qui stetit orantem iuxta praereptaque verba
dictavit Fatis? furor illa et movit Erinys
et pater et genetrix et regna oculique cadentes;
nil ego: per Ditem iuro dulcesque tenebras
inmeritamque ducem, subeam sic Tartara digna
morte, nec irata fugiat me Laius umbra.
ei mihi, quos nexus fratrum, quae volnera tracto!
solvite quaeso manus infestaque vincula tandem
dividite, et medium nunc saltem admittite patrem.’
talia dequestus paulatim insumpserat iras
mortis, et occulte telum, ni nata vetaret,
quaerebat; sed cauta manu subtraxerat enses
Antigone. furit inde senex: ‘ubi noxia tela?
heu Furiae! num totum abiit in corpora ferrum?’
di**cent**em comes aegra levat mutumque dolorem
ipsa premit, saevom gaudens planxisse parentem.
olim autem inceptae clamore exterrita pugnae
regina extulerat notum penetralibus ensem,
ensem sceptriferi spolium lacrimabile Lai.
multaque cum superis et diro questa cubili
et nati furiis et primi coniugis umbris,
luctata est dextra, et prono vix pectore ferrum
intravit tandem: venas perrumpit aniles
volnus et infelix lustratur sanguine lectus.
illius exili stridentem in pectore plagam
Ismene conlapsa super lacrimisque comisque
siccabat plangens: qualis Marathonide silva
flebilis Erigone caesi prope funera patris
questibus absumptis tristem iam † solvere nodum
coeperat et fortes ramos moritura ligabat.
et iam laeta ducum spes elusisse duorum
res Amphionias alio sceptrumque maligna
transtulerat Fortuna manu, Cadmique tenebat

vincula, quae patri minimum laetanda dedisti.
regem te, regem tristes Eteocleos umbrae
aspiciant.’ simul haec dicens crinemque manumque
destruit, accensaque iterat violentius ira:
‘ saevom agedum inmitemque vo**cent**, si funera Lernae
tecum ardere veto; longos utinam addere sensus
corporibus caeloque animas Ereboque no**cent**es
pellere fas, ipsumque feras, ipsum unca volucrum
ora sequi atque artus regum monstrare nefandos!
ei mihi, quod positos humus alma diesque resolvet.
quare iterum repetens iterumque edico: suprema
ne quis ope et flammis ausit iuvisse Pelasgos;
aut nece facta luet numeroque explebit adempta
corpora; per superos magnumque Menoecea iuro.’
dixit, et abreptum comites in tecta ferebant.
Flebilis interea vacuis comitatus ab Argis —
fama trahit miseras — orbae viduaeque ruebant
Inachides ceu capta manus; sua volnera cuique,
par habitus cunctis, deiecti in pectora crines
accinctique sinus; manant lacera ora cruentis
unguibus, et molles planctu crevere lacerti.
prima per attonitas nigrae regina catervae,
tristibus inlabens famulis iterumque resurgens,
quaerit inops Argia vias; non regia cordi,
non pater: una fides, unum Polynicis amati
nomen in ore sedet; Dircen infaustaque Cadmi
moenia posthabitis velit incoluisse Mycenis.
proxima Lernaeo Calydonidas agmine mixtas
Tydeos exsequiis trahit haut cessura sorori
Deipyle; scelus illa quidem morsusque profanos
audierat miseranda viri, sed cuncta ia**cent**i
infelix ignoscit amor. post aspera visu,
ac deflenda tamen, digno plangore Nealce
Hippomedonta ciens. vatis mox impia coniunx
heu vacuos positura rogos. postrema gementum
agmina Maenaliae ducit comes orba Dianae,
et gravis Euhadne: dolet haec queriturque labores
audacis pueri, magni memor illa mariti
it torvum lacrimans summisque irascitur astris.
illas et lucis Hecate speculata Lycaeis
prosequitur gemitu, duplexque ad litus euntis
planxit ab Isthmiaco genetrix Thebana sepulcro,
noctivagumque gregem, quamvis sibi luget, Eleusin
flevit et arcanos errantibus extulit ignis.
ipsa per aversos ducit Saturnia calles
occultatque vias, ne plebs congressa suorum
ire vetet pereatque ingentis gloria coepti.
nec non functa ducum refovendi corpora curam
Iris habet, putresque arcanis roribus artus
ambrosiaeque rigat sucis, ut longius obstent

inmittuntque faces, aut — quae post bella voluptas — 117
Statius quaerunt, dispersus iaceat quo pulvere Tydeus, 103
Thebaid an rapti pateat specus auguris, aut ubi divom
hostis, an aetheriae vivant per membra favillae.
iam lacrimis exempta dies, nec serus abegit
Vesper: amant miseri lamenta malisque fruuntur.
nec subiere domos, sed circum funera pernox
turba sedet, vicibusque datis alterna gementes
igne feras planctuque fugant; nec dulcibus astris
victa, nec adsiduo coierunt lumina fletu.
12.50 tertius Aurorae pugnabat Lucifer, et iam
montibus orbatis, lucorum gloria, magnae
Teumesi venere trabes et amica Cithaeron
silva rogis; ardent excisae viscera gentis
molibus exstructis: supremo munere gaudent
Ogygii manes; queritur miserabile Graium
nuda cohors vetitumque gemens circumvolat ignem.
accipit et saevi manes Eteoclis iniquos
haudquaquam regalis honos, Argivus haberi
frater iussus adhuc atque exul pellitur umbra.
At non plebeio fumare Menoecea busto
rex genitor Thebaeque sinunt, nec robora vilem
struxerunt de more rogum; sed bellicus agger
curribus et clipeis Graiorumque omnibus armis
sternitur; hostiles super ipse, ut victor, acervos,
L2[O] pacifera lauro crinem vittisque decorus
𝔹 accubat: haud aliter, quam cum pos**cent**ibus astris
laetus in accensa iacuit Tirynthius Oeta.
spirantes super inferias captiva Pelasgum
corpora frenatosque pater, solacia forti
bellorum, mactabat equos; his arduus ignis
palpitat, et gemitus tandem erupere paterni: 9
'o nisi magnanimae nimius te laudis inisset
ardor, Echionios mecum venerande penates
atque ultra recture puer, venientia qui nunc
gaudia et ingratum regni mihi munus acerbas!
tu superum convexa licet coetusque perenni —
credo equidem — virtute colas, mihi flebile semper
numen eris; ponant aras excelsaque Thebae 9
templa di**cent**: uni fas sit lugere parenti.
et nunc heu quae digna tibi sollemnia quasve
largiar exequias? nec si fatale potestas
Argos et inpulsas cineri miscere Mycenas,
meque super, cui vita — nefas! — et sanguine nati
partus honos. eademne dies, eadem inpia bella
te, puer, et diros misere in Tartara fratres?
et nunc Oedipodi par est fortuna doloris
ac mihi? quam similes gemimus, bone Iuppiter, umbras!
accipe, nate, tui nova libamenta triumphi, 105
12.189 accipe et hoc regimen dextrae frontisque superbae 121

iura Creon. miser heu bellorum terminus! illi
pugnarant fratres. hunc et Mavortia clamant Statius
semina, et inpensus patriae paulo ante Menoeceus Thebaid
conciliat populis. scandit fatale tyrannis
flebilis Aoniae solium: pro blanda potestas
et sceptri malesuadus amor! numquamne priorum
haerebunt documenta novis? iuvat ecce nefasto
stare loco regimenque manu tractare cruentum!
quid, melior Fortuna, potes? iam flectere patrem
incipit atque datis abolere Menoecea regnis.
primum adeo saevis inbutus moribus aulae
indicium specimenque sui iubet igne supremo
arceri Danaos, nudoque sub axe relinqui
infelix bellum et tristes sine sedibus umbras.
mox reducem Ogygiae congressus limine portae
Oedipodem extimuit paulum, seseque minorem
confessus tacite, promptamque coercuit iram;
sed redit in regem caecumque audentius hostem
increpitans 'procul,' inquit, 'abi, victoribus omen
invisum, et Furias averte ac moenia lustra
discessu Thebana tuo! spes longa peracta est:
vade, ia**cent** nati. quae iam tibi vota supersunt?
horruit instinctu rabido, steteruntque trementes
ceu visu squalore comae, seniumque recessit.
tunc natam baculumque manu dimisit, et irae
innixus tumido vocem de pectore rumpit: **L2[O]**
'iamne vacat saevire, Creon? modo perfida regna 𝔹
fortunaeque locum nostrae, miserande, subisti,
et tibi iam fas est regum calcare ruinas?
iam tumulis victos, socios iam moenibus arces?
macte, potes digne Thebarum sceptra tueri.
haec tua prima dies, sed cur nova contrariis amens
iura? quid anguste tantos metiris honores?
exilium intendis. timida inclementia regum
ista! feros avidus quin protinus inbuis enses?
crede, licet, veniat cupidus parere satelles
intrepidusque secet non evitantia colla.
incipe! an expectas, ut pronus supplice dextra
sternar et inmitis domini vestigia quaeram?
finge autem temptare, sines? mihine ulla minaris
supplicia, aut ullos reris superesse timores?
linquere tecta iubes? caelum terramque reliqui
sponte, atque ultricem crudelis in ora retorsi
non ullo cogente manum: quid tale iubere,
rex inimice, potes? fugio excedoque nefandis
sedibus; an refert, quo funera longa measque
transportem tenebras? ne non gens cuncta precanti
concedat, patriae quantum miser incubo terrae?
sed dulces Thebae. nimirum hic clarior ortus,
et meliora meos permul**cent** sidera voltus, **11**.700

hic genetrix natique. habeas Thebana regasque
moenia, quo Cadmus, quo Laius omine rexit
quoque ego; sic thalamos, sic pignora fida capessas,
nec tibi sit virtus fortunam evadere dextra.
sed lucem deprensus ames. satis omina sanxi,
duc, age, nata procul. quid te autem luctibus addo?
da, rex magne, ducem.’ timuit miseranda relinqui
Antigone mutatque preces: ‘felicia per te
regna, verende Creon, sanctasque Menoeceos umbras:
da veniam adflicto dictisque ignosce superbis.
hunc morem fandi longae fecere querellae;
nec soli ferus iste tibi: sic fata deosque
adloquitur, durus luctu, facilisque nec ipsi
saepe mihi; pridem indomito sub pectore vivit
libertas misera et saevae spes aspera mortis.
et nunc ecce tuas inritat callidus iras
suppliciumque cupit; sed tu maioribus, oro,
imperii potiare bonis, altusque ia**cent**es
praetereas, et magna ducum vereare priorum
funera. et hic quondam solio sublimis et armis
saeptus opem miseris et iura, potentibus aecus
supplicibusque, dabat, cui nunc ex agmine tanto
una comes, necdum exul erat. felicibus hicne
opstat? in hunc odiis et regni viribus exis,
hunc abigis tectis? an ne prope limina clarum
L2[I] ingemat et votis intempestivus oberret?
𝔹 pone metum, procul usque tua submotus ab aula
flebit; ego erectum subigam et servire docebo,
coetibus abducam solaque in sede recondam.
exul erit. nam quae migranti externa patebunt
moenia? vis Argos eat hostilesque Mycenas
squalidus inreptet, victique ad limen Adrasti
Aonias referat clades, tenuemque precetur
rex Thebanus opem? miserae quid crimina gentis
pandere, quid casus iuvat ostentare pudendos?
conde, precor, quodcumque sumus, nec longa precamur
dona, Creon: miserere senis, maestosque parentis
hic, precor, hic manes indulge ponere: certe
Thebanos sepelire licet.’ sic orat humique
volvitur; abducit genitor saevumque minatur
indignans veniam. **qualis leo rupe sub alta,**
quem viridem quondam silvae montesque tremebant,
iam piger et longo iacet exarmatus ab aevo,
magna tamen facies et non adeunda senectus;
et si demissas veniat mugitus ad aures,
erigitur meminitque sui, viresque solutas
ingemit et campis alios regnare leones.
flectitur adfatu, sed non tamen omnia rector
supplicis indulget lacrimis partemque recidit
11.750 muneris ‘haud,’ inquit, ‘patriis prohibebere longe

finibus, occursu dum non pia templa domosque
conmacules. habeant te lustra tuusque Cithaeron;
atque haec ecce tuis tellus habitabilis umbris,
qua bellum geminaeque ia**cent** in sanguine gentes.’
sic ait, et ficto comitum volgique gementis
adsensu limen tumidus regale petebat.
interea pulsi vallum exitiale Pelasgi
destituunt furto; nulli sua signa suusque
ductor: eunt taciti passim et pro funere pulchro
dedecorem amplexi vitam reditusque pudendos.
nox favet et grata profugos amplectitur umbra. 11.761

NONDUM cuncta polo vigil inclinaverat astra 12.1
ortus et instantem cornu tenuiore videbat
Luna diem, trepidas ubi iam Tithonia nubes
discutit ac reduci magnum parat aethera Phoebo:
agmina iam raris Dircaea penatibus errant,
noctis questa moras; quamvis tunc otia tandem
et primus post bella sopor, tamen aegra quietem
pax fugat et saevi meminit victoria belli.
vix primo proferre gradum et munimina valli
solvere, vix totas reserare audacia portas;
stant veteres ante ora metus campique vacantis
horror: ut adsiduo iactatis aequore tellus
prima labat, sic attoniti nil comminus ire
mirantur fusasque putant adsurgere turmas.
sic ubi perspicuae scandentem limina turris L2[I]
Idaliae volucres fulvum aspexere draconem, 𝔹
intus agunt natos et feta cubilia vallant
unguibus inbellesque citant ad proelia pinnas;
mox ruerit licet ille retro, tamen aera nudum
candida turba timet, tandemque ingressa volatus
horret et a mediis etiamnum respicit astris.
Itur in exanguem populum bellique ia**cent**is
relliquias, quacumque dolor luctusque cruenti
exegere duces; hi tela, hi corpora, at illi
caesorum tantum ora vident alienaque iuxta
pectora; pars currus deflent viduisque loquuntur,
hoc solum quia restat, equis; pars oscula figunt
vulneribus magnis et de virtute queruntur.
frigida digeritur strages: patuere recisae
cum capulis hastisque manus mediisque sagittae
luminibus stantes; multis vestigia caedis
nulla, ruunt planctu pendente et ubique parato.
at circum informis truncos miserabile surgit
certamen, qui iusta ferant, qui funera ducant.
saepe etiam hostilis — lusit Fortuna parumper —
decepti flevere viros; nec certa facultas
noscere, quem miseri vitent cal**cent**ve cruorem.
at quibus est inlaesa domus vacuique dolores,
aut deserta vagi Danaum tentoria lustrant 12.39

ter noctem Herculeam — veteres sed mitto querellas: 119
Statius en locus officio. cultrix placitissima nostri 105
Thebaid Inachis Argia cernis qua nocte vagetur
nec reperire virum densis queat aegra tenebris?
et tibi nimbosum languet iubar: exere quaeso
cornua, et adsueto propior premat orbita terras.
hunc quoque, qui curru madidas tibi pronus habenas
ducit, in Aonios vigiles demitte Soporem.'
vix ea, cum scissis magnum dea nubibus orbem
protulit; expavere umbrae, fulgorque recisus
sideribus; vix ipsa tulit Saturnia flammas.
  Primum per campos infuso lumine pallam
coniugis ipsa suos noscit miseranda labores,
@ quamquam texta latent suffusaque sanguine maeret
purpura; dumque deos vocat et de funere caro
hoc superesse putat, videt ipsum in pulvere paene
calcatum. fugere animus visusque sonusque,
inclusitque dolor lacrimas; tum corpore toto
✦ sternitur in voltus animamque per oscula quaerit
absentem, pressumque comis ac veste cruorem
servatura legit. mox tandem voce reversa:
'hunc ego te, coniunx, ad debita regna profectum
ductorem belli generumque potentis Adrasti
aspicio, talisque tuis occurro triumphis?
huc adtolle genas defectaque lumina: venit
L1[O] ad Thebas Argia tuas; age, moenibus induc
𝔸 et patrios ostende lares et mutua redde
hospitia. heu quid ago? proiectus caespite nudo
hoc patriae telluris habes. quae iurgia? certe
imperium non frater habet! nullasne tuorum
movisti lacrimas? ubi mater, ubi inclyta fama
Antigone? mihi nempe iaces, mihi victus es uni! 1
dicebam: quo tendis iter? quid sceptra negata
poscis? habes Argos, soceri regnabis in aula;
hic tibi longus honos, hic indivisa potestas.'
quid queror? ipsa dedi bellum maestumque rogavi
ipsa patrem, ut talem nunc te complexa tenerem.
sed bene habet, superi, gratum est, Fortuna; peracta
spes longinqua viae: totos invenimus artus. 1
ei mihi, sed quanto descendit vulnus hiatu!
hoc frater? qua parte, precor, iacet ille nefandus
praedator? vincam volucres — sit adire potestas —
excludamque feras; an habet funestus et ignis?
sed nec te flammis inopem tua terra videbit:
ardebis lacrimasque feres, quas ferre negatum
regibus, aeternumque tuo famulata sepulcro
durabit deserta fides, festisque dolorum
natus erit, parvoque torum Polynice fovebo.'
  Ecce alios gemitus aliamque ad busta ferebat 107
Antigone miseranda facem, vix nancta petitos 123

STATIUS

THE THEBAID

BOOK 12

PREVIEW
Ach. 1

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Latin (SILVER AGE)
copy text: Klotz (1908)
typeface: Kings Caslon by Dalton Maag

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 819 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

NONDUM cuncta polo vigil inclinaverat astra
ortus et instantem cornu tenuiore videbat
Luna diem, trepidas ubi iam Tithonia nubes
discutit ac reduci magnum parat aethera Phoebo:
agmina iam raris Dircaea penatibus errant,
noctis questa moras; quamvis tunc otia tandem
et primus post bella sopor, tamen aegra quietem
pax fugat et saevi meminit victoria belli.
vix primo proferre gradum et munimina valli
solvere, vix totas reserare audacia portas;
stant veteres ante ora metus campique vacantis
horror: ut adsiduo iactatis aequore tellus
prima labat, sic attoniti nil comminus ire
mirantur fusasque putant adsurgere turmas.
sic ubi perspicuae scandentem limina turris
Idaliae volucres fulvum aspexere draconem,
intus agunt natos et feta cubilia vallant
unguibus inbellesque citant ad proelia pinnas;
◆ mox ruerit licet ille retro, tamen aera nudum
candida turba timet, tandemque ingressa volatus
horret et a mediis etiamnum respicit astris.
Itur in exanguem populum bellique ia**cent**is
relliquias, quacumque dolor luctusque cruenti
exegere duces; hi tela, hi corpora, at illi
caesorum tantum ora vident alienaque iuxta
pectora; pars currus deflent viduisque loquuntur,
hoc solum quia restat, equis; pars oscula figunt
vulneribus magnis et de virtute queruntur.
frigida digeritur strages: patuere recisae
cum capulis hastisque manus mediisque sagittae
luminibus stantes; multis vestigia caedis
nulla, ruunt planctu pendente et ubique parato.
at circum informis truncos miserabile surgit
certamen, qui iusta ferant, qui funera ducant.
saepe etiam hostilis — lusit Fortuna parumper —
decepti flevere viros; nec certa facultas
noscere, quem miseri vitent cal**cent**ve cruorem.
at quibus est inlaesa domus vacuique dolores,
aut deserta vagi Danaum tentoria lustrant
inmittuntque faces, aut — quae post bella voluptas —
quaerunt, dispersus iaceat quo pulvere Tydeus,
an rapti pateat specus auguris, aut ubi divom
hostis, an aetheriae vivant per membra favillae.
iam lacrimis exempta dies, nec serus abegit
Vesper: amant miseri lamenta malisque fruuntur.
nec subiere domos, sed circum funera pernox
turba sedet, vicibusque datis alterna gementes
igne feras planctuque fugant; nec dulcibus astris
victa, nec adsiduo coierunt lumina fletu.
tertius Aurorae pugnabat Lucifer, et iam

cernis, ut ingentis murorum porrigat umbras
campus, et e speculis moriens intermicet ignis?
moenia sunt iuxta; modo nox magis ipsa tacebat,
solaque nigrantes laxabant astra tenebras.'
horruit Argia, dextramque ad moenia tendens:
'urbs optata prius, nunc tecta hostilia Thebae,
et tamen, inlaesas si reddis coniugis umbras,
sic quoque dulce solum, cernis, quo praedita cultu,
qua stipata manu, iuxta tua limina primum
Oedipodis magni venio nurus? inproba non sunt
vota: rogos hospes planctumque et funera posco.
illum, oro, extorrem regni belloque fugatum,
illum, quem solio non es dignata paterno,
redde mihi! tuque, oro, veni, si manibus ulla
effigies errantque animae post membra solutae,
tu mihi pande vias, tuaque ipse ad funera deduc,
si merui!' dixit, tectumque adgressa propinquae
pastorale casae reficit spiramina fessi
ignis, et horrendos inrumpit turbida campos.
qualis ab Aetnaeis accensa lampade saxis
orba Ceres magnae variabat imagine flammae
Ausonium Siculumque latus, vestigia nigri
raptoris vastosque legens in pulvere sulcos;
illius insanis ululatibus ipse remugit
Enceladus ruptoque vias inluminat igni:
Persephonen amnes silvae freta nubila clamant,
Persephonen tantum Stygii tacet aula mariti.
Admonet adtonitam fidus meminisse Creontis
altor et occulto submittere lampada furto,
regina Argolicas modo formidata per urbes,
votum inmane procis spesque augustissima gentis,
nocte sub infesta, nullo duce et hoste propinquo,
sola per offensus armorum et lubrica tabo
gramina, non tenebras, non circumfusa tremiscens
concilia umbrarum atque animas sua membra gementes
saepe gradu caeco ferrum calcataque tela
dissimulat, solusque labor vitasse ia**cent**is,
dum funus putat omne suum, visuque sagaci
rimatur positos et corpora prona supinat
incumbens, queriturque parum lu**cent**ibus astris.
Forte soporiferas caeli secreta per umbras
Iuno, sinu magni semet furata mariti,
Theseos ad muros, ut Pallada flecteret, ibat,
supplicibusque piis faciles aperiret Athenas.
atque ubi per campos errore fatiscere vano
inmeritam Argian supero respexit ab axe,
indoluit visu, et lunaribus obvia bigis
advertit vultum placidaque ita voce locuta est:
'da mihi pos**cent**i munus breve, Cynthia, si quis
est Iunonis honos; certe Iovis inproba iussu

limina: sunt illic soceri mihi suntque sorores 121 (82C)
coniugis, et Thebas haud ignoranda subibo. 107 (72C)
ne tantum revocate gradus: illo inpetus ingens
auguriumque animi.' nec plura, unumque Menoeten —
olim hic virginei custos monitorque pudoris —
eligit et, quamquam rudis atque ignara locorum,
praecipites gressus, qua venerat Ornytus, aufert.
atque ubi visa procul socias liquisse malorum,
'anne,' ait, 'hostiles ego te tabente per agros —
heu dolor! — exspectem, quaenam sententia lenti
Theseos? an bello proceres, an dexter haruspex
adnuat? interea funus decrescit. et uncis
alitibus non hos potius supponimus artus?
et nunc me duram, si quis tibi sensus ad umbras,
me tardam Stygiis quereris, fidissime, divis.
heu si nudus adhuc, heu si iam forte sepultus:
nostrum utrumque nefas; adeo vis nulla dolenti,
Mors nusquam saevusve Creon? hortaris euntem,
✦ Ornyte!' sic dicens magno Megareia praeceps
arva rapit passu, demonstrat proxima quisque
obvius horrescitque habitus miseramque veretur.
vadit atrox visu, nil corde nec aure pavescens,
et nimiis confisa malis propiorque timeri:
nocte velut Phrygia cum lamentata resultant
Dindyma, pinigeri rapitur Simoentis ad amnem
L2[O] dux vesana chori, cuius dea sanguine lecto
𝔸 ipsa dedit ferrum et vittata fronde notavit.

Iam pater Hesperio flagrantem gurgite currum
abdiderat Titan, aliis rediturus ab undis,
cum tamen illa gravem luctu fallente laborem
nescit abisse diem: nec caligantibus arvis
terretur, nec frangit iter per et invia saxa 3 (2C)
lapsurasque trabes nemorumque arcana, sereno
nigra die, caecisque incisa novalia fossis,
per fluvios secura vadi somnosque ferarum
praeter et horrendis infesta cubilia monstris.
tantum animi luctusque valent! pudet ire Menoeten
tardius, invalidaeque gradum miratur alumnae.
quas non illa domos pecudumque hominumque modesto 3
pulsavit gemitu! quotiens amissus eunti
limes, et errantem comitis solacia flammae
destituunt gelidaequa facem vicere tenebrae!
iamque supinantur fessis lateque fatiscunt
Penthei devexa iugi, cum pectore anhelo
iam prope deficiens sic incipit orsa Menoetes:
'haut procul, exacti si spes non blanda laboris,
Ogygias, Argia, domos et egena sepulcri
busta iacere reor; grave comminus aestuat aer
sordidus, et magnae redeunt per inane volucres. 109
haec illa est crudelis humus, nec moenia longe.

montibus orbatis, lucorum gloria, magnae
Teumesi venere trabes et amica Cithaeron
silva rogis; ardent excisae viscera gentis
molibus exstructis: supremo munere gaudent
Ogygii manes; queritur miserabile Graium
nuda cohors vetitumque gemens circumvolat ignem.
accipit et saevi manes Eteoclis iniquos
haudquaquam regalis honos, Argivus haberi
frater iussus adhuc atque exul pellitur umbra.

At non plebeio fumare Menoecea busto
rex genitor Thebaeque sinunt, nec robora vilem
struxerunt de more rogum; sed bellicus agger
curribus et clipeis Graiorumque omnibus armis
sternitur; hostiles super ipse, ut victor, acervos,
pacifera lauro crinem vittisque decorus
accubat: haud aliter, quam cum pos**cent**ibus astris
laetus in accensa iacuit Tirynthius Oeta.
spirantes super inferias captiva Pelasgum
corpora frenatosque pater, solacia forti
bellorum, mactabat equos; his arduus ignis
palpitat, et gemitus tandem erupere paterni:
'o nisi magnanimae nimius te laudis inisset
ardor, Echionios mecum venerande penates
atque ultra recture puer, venientia qui nunc
gaudia et ingratum regni mihi munus acerbas!
tu superum convexa licet coetusque perenni — L2[O]
credo equidem — virtute colas, mihi flebile semper 𝔸
numen eris; ponant aras excelsaque Thebae
templa di**cent**: uni fas sit lugere parenti.
et nunc heu quae digna tibi sollemnia quasve
largiar exequias? nec si fatale potestas
Argos et inpulsas cineri miscere Mycenas,
meque super, cui vita — nefas! — et sanguine nati
partus honos. eademne dies, eadem inpia bella
te, puer, et diros misere in Tartara fratres?
et nunc Oedipodi par est fortuna doloris
ac mihi? quam similes gemimus, bone Iuppiter, umbras!
accipe, nate, tui nova libamenta triumphi,
accipe et hoc regimen dextrae frontisque superbae
vincula, quae patri minimum laetanda dedisti.
regem te, regem tristes Eteocleos umbrae
aspiciant.' simul haec dicens crinemque manumque
destruit, accensaque iterat violentius ira:
'saevom agedum inmitemque vo**cent**, si funera Lernae
tecum ardere veto; longos utinam addere sensus
corporibus caeloque animas Ereboque no**cent**es
pellere fas, ipsumque feras, ipsum unca volucrum
ora sequi atque artus regum monstrare nefandos!
ei mihi, quod positos humus alma diesque resolvet.
quare iterum repetens iterumque edico: suprema

ne quis ope et flammis ausit iuvisse Pelasgos;
@ aut nece facta luet numeroque explebit adempta
corpora; per superos magnumque Menoecea iuro.'
dixit, et abreptum comites in tecta ferebant.
Flebilis interea vacuis comitatus ab Argis —
fama trahit miseras — orbae viduaeque ruebant
Inachides ceu capta manus; sua volnera cuique,
par habitus cunctis, deiecti in pectora crines
accinctique sinus; manant lacera ora cruentis
unguibus, et molles planctu crevere lacerti.
prima per attonitas nigrae regina catervae,
tristibus inlabens famulis iterumque resurgens,
quaerit inops Argia vias; non regia cordi,
non pater: una fides, unum Polynicis amati
nomen in ore sedet; Dircen infaustaque Cadmi
moenia posthabitis velit incoluisse Mycenis.
proxima Lernaeo Calydonidas agmine mixtas
Tydeos exsequiis trahit haut cessura sorori
✦ Deipyle; scelus illa quidem morsusque profanos
audierat miseranda viri, sed cuncta ia**cent**i
infelix ignoscit amor. post aspera visu,
ac deflenda tamen, digno plangore Nealce
Hippomedonta ciens. vatis mox impia coniunx
heu vacuos positura rogos. postrema gementum
agmina Maenaliae ducit comes orba Dianae,
L2[I] et gravis Euhadne: dolet haec queriturque labores
𝔸 audacis pueri, magni memor illa mariti
it torvum lacrimans summisque irascitur astris.
illas et lucis Hecate speculata Lycaeis
prosequitur gemitu, duplexque ad litus euntis
planxit ab Isthmiaco genetrix Thebana sepulcro,
noctivagumque gregem, quamvis sibi luget, Eleusin
flevit et arcanos errantibus extulit ignis.
ipsa per aversos ducit Saturnia calles
occultatque vias, ne plebs congressa suorum
ire vetet pereatque ingentis gloria coepti.
nec non functa ducum refovendi corpora curam
Iris habet, putresque arcanis roribus artus
ambrosiaeque rigat sucis, ut longius obstent
exspectentque rogum et flammas non ante fatiscant.
squalidus ecce genas et inani vulnere pallens
Ornytus — hic socio desertus ab agmine, tardat
plaga recens — timido secreta per avia furto
debile carpit iter fractaeque innititur hastae.
isque ubi mota novo stupuit loca sola tumultu
femineumque gregem, quae iam super agmina Lernae
sola videt, non ille viam causasve requirit,
quippe patent, maesto sed sic prior occupat ore:
'quo, miserae, quo fertis iter? funusne peremptis
speratis cineremque viris? stat pervigil illic

122 (83C) umbrarum custos inhumataque corpora regi
108 (73C) adnumerat. nusquam lacrimae, procul usque fugati
accessus hominum: solis avibusque ferisque
ire licet. vestrisne Creon dabit aequus honorem
luctibus? inmitis citius Busiridos aras
Odrysiique famem stabuli Siculosque licebit
exorare deos; rapiet fortasse precantis,
si mens nota mihi, nec coniugialia supra
funera, sed caris longe mactabit ab umbris.
quin fugitis, dum tuta via est, Lernamque reversae
nomina, quod superest, vacuis datis orba sepulcris
absentesque animas ad inania busta vocatis?
aut vos Cecropiam — prope namque et Thesea fama est
Thermodontiaco laetum remeare triumpho —
inploratis opem? bello cogendus et armis
in mores hominemque Creon.' sic fatus, at illis
horruerunt lacrimae, stupuitque inmanis eundi
impetus, atque uno voltus pallore gelati.
non secus adflavit molles si quando iuvencas
tigridis Hyrcanae ieiunum murmur, et ipse
auditu turbatus ager, timor omnibus ingens,
quae placeat, quos illa fames escendat in armos.
Continuo discors vario sententia motu
scinditur: his Thebas tumidumque ambire Creonta,
his placet Actaeae si quid clementia gentis
adnuat; extremum curarum ac turpe reverti. L2[I]
hic non femineae subitum virtutis amorem 𝔸
colligit Argia, sexuque inmane relicto
tractat opus: placet — egregii spes dura pericli! —
comminus infandi leges accedere regni,
quo Rhodopes non ulla nurus nec alumna nivosi
4 (3C) Phasidis innuptis vallata cohortibus iret.
tunc movet arte dolum, quo semet ab agmine fido
degreget, inmitesque deos regemque cruentum
contemptrix animae et magno temeraria luctu
provocet; hortantur pietas ignesque pudici.
ipse etiam ante oculos omni manifestus in actu,
nunc hospes miserae, primas nunc sponsus ad aras,
4 nunc mitis coniunx, nunc iam sub casside torva
maestus in amplexu multumque a limine summo
respiciens: sed nulla animo versatur imago
crebrior, Aonii quam quae de sanguine campi
nuda venit poscitque rogos. his anxia mentem
aegrescit furiis et, qui castissimus ardor,
funus amat; tunc ad comites conversa Pelasgas:
'vos,' ait, 'Actaeas acies Marathoniaque arma
elicite, adspiretque pio Fortuna labori.
me sinite Ogygias, tantae quae sola ruinae
causa fui, penetrare domos et fulmina regni
prima pati; nec surda ferae pulsabimus urbis

Statius Achilleid

Europamque Asiamque manus, consultaque belli
Iuppiter et tristes edixit caedibus annos.
quem tu illic natum Sigeo in pulvere, quanta
aspicies victrix Phrygiarum funera matrum,
cum tuus Aeacides tepido modo sanguine Teucros
undabit campos, modo crassa exire vetabit
flumina et Hectoreo tardabit funere currus
impelletque manu nostros, opera inrita, muros!
Pelea iam desiste queri thalamosque minores:
crederis peperisse Iovi; nec inulta dolebis
cognatisque utere fretis: dabo tollere fluctus,
cum reduces Danai nocturnaque signa Caphereus
exseret et dirum pariter quaeremus Ulixen.'
  dixerat. illa gravi vultum demissa repulsa,
quae iam excire fretum et ratibus bellare parabat
Iliacis, alios animo commenta paratus,
tristis ad Haemonias detorquet brachia terras.
ter conata manu, liquidum ter gressibus aequor
reppulit et niveas feriunt vada Thessala plantas.
laetantur montes et conubialia pandunt
antra sinus lateque deae Sperchios abundat
obvius et dulci vestigia circuit unda.
illa nihil gavisa locis, sed coepta fatigat
pectore consilia et sollers pietate magistra
longaevum Chirona petit. domus ardua montem
perforat et longo suspendit Pelion arcu;
pars exhausta manu, partem sua ruperat aetas.
signa tamen divumque tori et quem quisque sacravit
accubitu genioque locum monstrantur: at intra
Centauri stabula alta patent, non aequa nefandis
fratribus. hic hominum nullos experta cruores
spicula nec truncae bellis genialibus orni
aut consanguineos fracti crateres in hostes,
sed pharetrae insontes et inania terga ferarum.
haec quoque dum viridis; nam tunc labor unus inermi
nosse salutiferas dubiis animantibus herbas,
aut monstrare lyra veteres heroas alumno.
  et tunc venatu rediturum in limine primo
opperiens properatque dapes largoque serenat
igne domum: cum visa procul de litore surgens
Nereis; erumpit silvis — dant gaudia vires —
notaque desueto crepuit senis ungula campo.
tunc blandus dextra atque imos demissus in armos
pauperibus tectis inducit et admonet antri.
  iamdudum tacito lustrat Thetis omnia visu
nec perpessa moras: 'ubinam mea pignora, Chiron,
dic,' ait, 'aut cur ulla puer iam tempora ducit
te sine? non merito trepidus sopor atraque matri
signa deum et magnos utinam mentita timores?
namque modo infensos utero mihi contuor enses,
nunc planctu livere manus, modo in ubera saevas

Statius Thebaid

moenibus egressus; illam nam tempore in omni
adtendunt vigiles et rex iubet ipse timeri,
contractaeque vices et crebrior excubat ignis.
ergo deis fratrique moras excusat et amens,
ut paulum inmisso cessit statio horrida somno,
erumpit muris: fremitu quo territat agros
virginis ira leae, rabies cui libera tandem
et primus sine matre furor. nec longa morata,
quippe trucem campum et, positus quo pulvere frater,
noverat. atque illam contra videt ire Menoetes,
cui vacat, et carae gemitus compescit alumnae.
cum tamen erectas extremus virginis aures
accessit sonus, utque atra sub veste comisque
squalentem et crasso foedatam sanguine vultus
astrorum radiis et utraque a lampade vidit:
'cuius,' ait, 'manes, aut quae temeraria quaeris
nocte mea?' nihil illa diu, sed in ora mariti
deicit inque suos pariter velamina vultus,
capta metu subito paulumque oblita doloris.
hoc magis increpitans suspecta silentia perstat
Antigone, comitemque premens ipsamque sed ambo
deficiunt fixique silent. tandem ora retexit
Argia, corpusque tamen conplexa profatur:
'si quid in hoc veteri bellorum sanguine mecum
quaesitura venis, si tu quoque dura Creontis
iussa times, possum tibi me confisa fateri.
si misera es — certe lacrimas lamentaque cerno —,
iunge, age, iunge fidem: proles ego regia Adrasti —
ei mihi! num quis adest? — cari Polynicis ad ignis,
etsi regna vetant.' stupuit Cadmeia virgo
intremuitque simul, di**cent**emque occupat ultro:
'mene igitur sociam — pro fors ignara! — malorum,
mene times? mea membra tenes, mea funera plangis.
cedo, tene, pudet heu! pietas ignava sororis!
haec prior —!' hic pariter lapsae iunctoque per ipsum
amplexu mis**cent** avidae lacrimasque comasque,
partitaeque artus redeunt alterna gementes
ad vultum et cara vicibus cervice fruuntur.
dumque modo haec fratrem memorat, nunc illa maritum,
mutuaque exorsae Thebas Argosque renarrant,
longius Argia miseros reminiscitur actus:
'per tibi furtivi sacrum commune doloris,
per socios manes et conscia sidera iuro:
non hic amissos, quamquam vagus exul, honores,
non gentile solum, carae non pectora matris,
te cupiit unam noctesque diesque locutus
Antigonen; ego cura minor facilisque relinqui.
tu tamen ex celsa sublimem forsitan arce
ante nefas Grais dantem vexilla maniplis
vidisti, teque ille acie respexit ab ipsa

ense salutatam et nutantis vertice coni:
nos procul. extremas sed quis deus egit in iras?
nil vestrae valuere preces? tibine iste negavit
oranti?' causas ac tristia reddere fata
coeperat Antigone; fidus comes admonet ambas:
'heia agite inceptum potius! iam sidera pallent
vicino turbata die, perferte laborem,
tempus erit lacrimis, accenso flebitis igni.'
Haut procul Ismeni monstrabant murmura ripas,
qua turbatus adhuc et sanguine decolor ibat.
huc laceros artus socio conamine portant
invalidae, iungitque comes non fortior ulnas.
sic Hyperionium tepido Phaethonta sorores
fumantem lavere Pado; vixdum ille sepulcro
conditus, et flentes stabant ad flumina silvae.
ut sanies purgata vado membrisque reversus
mortis honos, ignem miserae post ultima quaerunt
oscula; sed gelidae circum exanimesque favillae
putribus in foveis, atque omnia busta quiescunt.
stabat adhuc seu forte rogus, seu numine divum,
cui torrere datum saevos Eteocleos artus,
sive locum monstris iterum Fortuna parabat,
seu dissensuros servaverat Eumenis ignes.
hic tenuem nigris etiamnum advivere lucem
roboribus pariter cupidae videre, simulque
flebile gavisae; nec adhuc, quae busta, repertum,
sed placidus quemcumque rogant mitisque supremi
admittat cineris consortem et misceat umbras.
Ecce iterum fratres: primos ut contigit artus
ignis edax, tremuere rogi et novus advena busto
pellitur; exundant diviso vertice flammae
alternosque apices abrupta luce coruscant.
pallidus Eumenidum veluti commiserit ignis
Orcus, uterque minax globus et conatur uterque
longius; ipsae etiam commoto pondere paulum
secessere trabes. conclamat territa virgo:
'occidimus, functasque manu stimulavimus iras.
frater erat; quis enim accessus ferus hospitis umbrae
pelleret? en clipei fragmen semiustaque nosco
cingula, frater erat! cernisne, ut flamma recedat
concurratque tamen? vivunt odia inproba, vivunt,
nil actum bello; miseri, sic, dum arma movetis,
vicit nempe Creon! nusquam iam regna, quis ardor?
cui furitis? sedate minas; tuque exul ubique
semper inops aequi, iam cede: hoc nupta precatur,
hoc soror, aut saevos mediae veniemus in ignis.'
Vix ea, cum subitus campos tremor altaque tecta
inpulit adiuvitque rogi discordis hiatus,
et vigilum turbata quies, quibus ipse malorum
fingebat simulacra sopor: ruit ilicet, omnem

Statius Thebaid

agnosco monitus et Protea vera locutum.
ecce novam Priamo facibus de puppe levatis
fert Bellona nurum: video iam mille carinis
Ionium Aegaeumque premi; nec sufficit, omnis
quod plaga Graiugenum tumidis coniurat Atridis:
iam pelago terrisque meus quaeretur Achilles.
et volet ipse sequi. quid enim cunabula parvo
Pelion et torvi commisimus antra magistri?
illic, ni fallor, Lapitharum proelia ludit
inprobus et patria iam se metitur in hasta.
o dolor, o seri materno in corde timores!
non potui infelix, cum primum gurgite nostro
Rhoeteae cecidere trabes, attollere magnum
aequor et incesti praedonis vela profunda
tempestate sequi cunctasque inferre sorores?
nunc quoque —, sed tardum, iam plena iniuria raptae,
ibo tamen pelagique deos dextramque secundi,
quod superest, complexa Iovis per Tethyos annos
grandaevumque patrem supplex miseranda rogabo
unam hiemem.' dixit magnumque in tempore regem
aspicit. Oceano veniebat ab hospite, mensis
laetus et aequoreo diffusus nectare vultus —
unde hiemes ventique silent cantuque quieto
armigeri Tritones eunt scopulosaque cete
Tyrrhenique greges circumque infraque rotantur
rege salutato; placidis ipse arduus undis
eminet et triplici telo iubet ire iugales.
illi spumiferos glomerant a pectore cursus,
pone natant delentque pedum vestigia cauda —,
cum Thetis: 'o magni genitor rectorque profundi,
aspicis in qualis miserum patefeceris usus
aequor? eunt tutis terrarum crimina velis,
ex quo iura freti maiestatemque repostam
rupit Iasonia puppis Pagasaea rapina.
en aliud furto scelus et spolia hospita portans
navigat iniustae temerarius arbiter Idae,
eheu quos gemitus terris caeloque daturus,
quos mihi! sic Phrygiae pensamus gaudia palmae,
hi Veneris mores, hoc gratae munus alumnae?
has saltem — num semideos nostrumque reportant
Thesea? —, si quis adhuc undis honor, obrue puppes,
aut permitte fretum! nulla inclementia: fas sit
pro nato timuisse mihi. da pellere luctus,
nec tibi de tantis placeat me fluctibus unam
litus et Iliaci scopulos habitare sepulcri.'
orabat laniata genas et pectore nudo
caeruleis obstabat equis. sed rector aquarum
invitat curru dictisque ita mulcet amicis:
'ne pete Dardaniam frustra, Theti, mergere classem:
fata vetant, ratus ordo deis miscere cruentas

Statius Achilleid

ignibus Euhadne fulmenque in pectore magno
quaesierit; quo more iacens super oscula saevi
corporis infelix excuset Tydea coniunx;
ut saevos narret vigiles Argia sorori;
Arcada quo planctu genetrix Erymanthia clamet,
Arcada, consumpto servantem sanguine vultus,
Arcada, quem geminae pariter flevere cohortes.
vix novus ista furor veniensque inplesset Apollo,
et mea iam longo meruit ratis aequore portum.
Durabisne procul dominoque legere superstes,
o mihi bissenos multum vigilata per annos
Thebai? iam certe praesens tibi Fama benignum
stravit iter coepitque novam monstrare futuris.
iam te magnanimus dignatur noscere Caesar,
Itala iam studio discit memoratque iuventus.
vive, precor; nec tu divinam Aeneida tempta,
sed longe sequere et vestigia semper adora.
mox, tibi si quis adhuc praetendit nubila livor,
12.819 occidet, et meriti post me referentur honores.

Achilleid

1.1 MAGNANIMUM Aeaciden formidatamque Tonanti
progeniem et patrio vetitam succedere caelo,
diva, refer. quamquam acta viri multum inclita cantu
Maeonio, sed plura vacant: nos ire per omnem
— sic amor est — heroa velis Scyroque latentem
Dulichia proferre tuba nec in Hectore tracto
sistere, sed tota iuvenem deducere Troia.
tu modo, si veterem digno deplevimus haustu,
da fontes mihi, Phoebe, novos ac fronde secunda
necte comas: neque enim Aonium nemus advena pulso
nec mea nunc primis augescunt tempora vittis.
scit Dircaeus ager meque inter prisca parentum
nomina cumque suo numerant Amphione Thebae.
at tu, quem longe primum stupet Itala virtus
Graiaque, cui geminae florent vatumque ducumque
certatim laurus — olim dolet altera vinci —,
da veniam ac trepidum patere hoc sudare parumper
pulvere. te longo necdum fidente paratu
molimur magnusque tibi praeludit Achilles.
solverat Oebalio classem de litore pastor
Dardanus incautas blande populatus Amyclas
plenaque materni referens praesagia somni
culpatum relegebat iter, qua condita ponto
fluctibus invisis iam Nereis imperat Helle:
cum Thetis Idaeos — heu numquam vana parentum
auguria! — expavit vitreo sub gurgite remos.
nec mora, et undosis turba comitante sororum
prosiluit thalamis: fervent coeuntia Phrixi
litora et angustum dominas non explicat aequor —
illa ubi discusso primum subit aera ponto —:
1.31 'me petit haec, mihi classis,' ait, 'funesta minatur,

prospectum lustrans armata indagine miles.
illos instantes senior timet unus; at ipsae
ante rogum saevique palam sprevisse Creontis
imperia et furtum claro plangore fatentur
securae, quippe omne vident fluxisse cadaver.
ambitur saeva de morte animosaque leti
spes furit: haec fratris rapuisse, haec coniugis artus
contendunt vicibusque probant: 'ego corpus,' 'ego ignes,'
'me pietas,' 'me duxit amor.' deposcere saeva
supplicia et dextras iuvat insertare catenis.
nusquam illa alternis modo quae reverentia verbis,
iram odiumque putes; tantus discordat utrimque
clamor, et ad regem, qui deprendere, trahuntur.
At procul Actaeis dextra iam Pallade muris
Iuno Phoroneas inducit praevia matres
attonitas, non ipsa minus, coetumque gementem
conciliat populis et fletibus addit honorem.
ipsa manu ramosque oleae vittasque precantis
tradit, et optenta submittere lumina palla
et praeferre docet vacuas sine manibus urnas.
omnis Erectheis effusa penatibus aetas
tecta viasque replent: unde hoc examen et una
tot miserae? necdum causas novere malorum,
iamque gemunt. dea conciliis se miscet utrisque
cuncta docens, qua gente satae, quae funera plangant
quidve petant; variis nec non adfatibus ipsae
Ogygias leges inmansuetumque Creonta
multum et ubique fremunt. Geticae non plura queruntur
hospitibus tectis trunco sermone volucres,
cum duplices thalamos et inicum Terea clamant.
Urbe fuit media nulli concessa potentum
ara deum, mitis posuit Clementia sedem,
et miseri fecere sacram; sine supplice numquam
illa novo, nulla damnavit vota repulsa.
auditi quicumque rogant, noctesque diesque
ire datum et solis numen placare querellis.
parca superstitio: non turea flamma, nec altus
accipitur sanguis: lacrimis altaria sudant,
maestarumque super libamina secta comarum
pendent et vestes mutata sorte relictae.
mite nemus circa, cultuque insigne verendo
vittatae laurus et supplicis arbor olivae.
nulla autem effigies, nulli commissa metallo
forma dei, mentes habitare et pectora gaudet.
semper habet trepidos, semper locus horret egenis
coetibus, ignotae tantum felicibus arae.
fama est, defensos acie post busta paterni
numinis Herculeos sedem fundasse nepotes.
fama minor factis: ipsos nam credere dignum
caelicolas, tellus quibus hospita semper Athenae, 12.500

ceu leges hominemque novum ritusque sacrorum 126 (84C)
seminaque in vacuas hinc descendentia terras, 112 (74C)
sic sacrasse loco commune animantibus aegris
confugium, unde procul starent iraeque minaeque
regnaque, et a iustis Fortuna recederet aris.
iam tunc innumerae norant altaria gentes:
huc victi bellis patriaque a sede fugati,
regnorumque inopes scelerumque errore no**cent**es
conveniunt pacemque rogant; mox hospita sedes
vicit et Oedipodae Furias et funus † Olynthi
texit et a misero matrem submovit Oreste.
huc volgo monstrante locum manus anxia Lernae
deveniunt, cedunt miserorum turba priorum.
vix ibi, sedatis requierunt pectora curis:
ceu patrio super alta grues Aquilone fugatae
cum videre Pharon; tunc aethera latius inplent,
tunc hilari clangore sonant; iuvat orbe sereno
contempsisse nives et frigora solvere Nilo.
◆ Iamque domos patrias Scythicae post aspera gentis
proelia laurigero subeuntem Thesea curru
laetifici plausus missusque ad sidera vulgi
clamor et emeritis hilaris tuba nuntiat armis.
ante ducem spolia et, duri Mavortis imago,
virginei currus cumulataque fercula cristis
et tristes ducuntur equi truncaeque bipennes,
L2[I] quis nemora et solidam Maeotida caedere suetae,
𝔹 corytique leves portantur et ignea gemmis
cingula et informes dominarum sanguine peltae.
ipsae autem nondum trepidae sexumve fatentur,
nec vulgare gemunt aspernanturque precari,
et tantum innuptae quaerunt delubra Minervae.
primus amor niveis victorem cernere vectum 8 (4C)
quadriiugis; nec non populos in semet agebat
Hippolyte, iam blanda genas patiensque mariti
foederis. hanc patriae ritus fregisse severos
Atthides oblique secum mirantur operto
murmure, quod nitidi crines, quod pectora palla
tota latent, magnis quod barbara semet Athenis
misceat atque hosti veniat paritura marito. 8
Paulum et ab insessis maestae Pelopeides aris
promovere gradum seriemque et dona triumphi
mirantur, victique animo rediere mariti.
atque ubi tardavit currus et ab axe superbo
explorat causas victor poscitque benigna
aure preces, ausa ante alias Capaneia coniunx:
'belliger Aegide, subitae cui maxima laudis
Statius semina de nostris aperit Fortuna ruinis,
Thebaid non externa genus, dirae nec conscia noxae
turba sumus: domus Argos erat regesque mariti, 114
12.550 non utinam et fortes! quid enim septena movere 130

tertia, sed medio cuspis temone retenta est.
Sed solum votis, solum clamore tremendo
omnibus in turmis optat vocitatque Creonta.
atque hunc diversa bellorum in fronte maniplos
hortantem dictis frustraque extrema minantem
conspicit; abscedunt comites: sed Thesea iussi
linquebant fretique deis atque ipsius armis;
ille tenet revocatque suos; utque aequa notavit
hinc atque hinc odia, extrema se colligit ira,
iam letale furens, atque audax morte futura:
'non cum peltiferis,' ait, 'haec tibi pugna puellis,
virgineas ne crede manus: hic cruda virorum
proelia, nos magnum qui Tydea quique furentem
Hippomedonta neci Capaneaque misimus umbris
pectora. quae bellum praeceps amentia suasit,
inprobe? nonne vides, quos ulciscare, ia**cent**is?'
sic ait, et frustra periturum missile summo
adfixit clipeo. risit vocesque manumque
horridus Aegides, ferrataque arbore magnos
molitur iactus, nec non prius ore superbo
intonat: 'Argolici, quibus haec datur hostia, manes,
pandite Tartareum chaos ultricesque parate
Eumenidas, venit ecce Creon!' sic fatus, et auras
dissipat hasta tremens; tunc qua subtemine duro
multiplicem tenues iterant thoraca catenae,
incidit: emicuit per mille foramina sanguis L2[I]
impius; ille oculis extremo errore solutis 𝔹
labitur. adsistit Theseus gravis armaque tollens:
'iamne dare extinctis iustos,' ait, 'hostibus ignes,
iam victos operire placet? vade atra dature
supplicia extremique tamen secure sepulcri.'
Accedunt utrimque pio vexilla tumultu
permis**cent**que manus; medio iam foedera bello,
iamque hospes Theseus; orant succedere muris
dignarique domos. nec tecta hostilia victor
aspernatus init; gaudent matresque nurusque
Ogygiae, qualis thyrso bellante subactus
mollia laudabat iam marcidus orgia Ganges.
ecce per adversas Dircaei verticis umbras
femineus quatit astra fragor, matresque Pelasgae
decurrunt: quales Bacchea ad bella vocatae
thyiades amentes, magnum quas poscere credas
aut fecisse nefas; gaudent lamenta novaeque
exultant lacrimae; rapit huc, rapit impetus illuc,
Thesea magnanimum quaerant prius, anne Creonta,
anne suos: vidui ducunt ad corpora luctus.
Non ego, **cent**ena si quis mea pectora laxet Statius
voce deus, tot busta simul vulgique ducumque, Thebaid
tot pariter gemitus dignis conatibus aequem:
turbine quo sese caris impleverit audax 12.800

et galeas humiles et adhuc sordentia tabo 127 (85C)
spicula: non pharetris quisquam, non ense decorus, 113 (75C)
non spectandus equo; cessat fiducia valli,
murorum patet omne latus, munimina portae
exposcunt: prior hostis habet; fastigia desunt:
deiecit Capaneus; exanguis et aegra iuventus
iam nec coniugibus suprema nec oscula natis
iungit, et attoniti nil optavere parentes.
Atticus interea, iubar ut clarescere ruptis
nubibus et solem primis aspexit in armis,
desilit in campum, qui subter moenia nudos
adservat manes, dirisque vaporibus aegrum
aera pulverea penitus sub casside ducens
ingemit et iustas belli flammatur in iras.
hunc saltem miseris ductor Thebanus honorem
@ largitus Danais, quod non super ipsa ia**centum**
corpora belligeras acies Martemque secundum
miscuit, aut lacera ne quid de strage nefandus
◆ perderet, eligitur saevos potura cruores
terra rudis. iamque alternas in proelia gentes
dissimilis Bellona ciet; non clamor utrimque,
non utrimque tubae: stat debilis altera pubes
submissos enses nequiquam amentaque dextris
laxa tenens; cedunt tellure, armisque reductis
ostentant veteres etiamnum in sanguine plagas.
L3[O] iam nec Cecropiis idem ductoribus ardor,
𝔹 languescuntque minae et virtus secura residit:
ventorum velut ira minor, nisi silva furentes
inpedit, insanique ta**cent** sine litore fluctus.
Ut vero aequoreus quercum Marathonida Theseus
extulit, erectae cuius crudelis in hostes
umbra cadit campumque trucem lux cuspidis implet: 9 (5C)
ceu pater Edonos Haemi de vertice Mavors
inpulerit currus, rapido mortemque fugamque
axe vehens, sic exanimis in terga reducit
pallor Agenoridas; taedet fugientibus uti
Thesea, nec facilem dignatur dextra cruorem,
cetera plebeio desaevit sanguine virtus.
sic iuvat exanimis proiectaque praeda canesque 9
degeneresque lupos: magnos alit ira leones.
attamen Olenium Lamyrumque, hunc tela pharetra
promentem, hunc saevi tollentem pondera saxi
deicit, et triplici confisos robore gentis
Alcetidas fratres, totidem quos eminus hastis
continuat; ferrum consumpsit pectore Phyleus,
ore momordit Helops, umero transmisit Iapyx.
iamque et quadriiugo celsum petit Haemona curru,
horrendumque manu telum rotat: ille paventis
obliquavit equos; longo perlata tenore 115
transiit hasta duos, sitiebat vulnera nec non 131

castra et Agenoreos opus emendare penates?
nec querimur caesos: haec bellica iura vicesque
armorum; sed non Siculis exorta sub antris
monstra nec Ossaei bello cecidere bimembres.
mitto genus clarosque patres: hominum, inclyte Theseu,
sanguis erant, homines, eademque in sidera, eosdem
sortitus animarum alimentaque vestra creati,
quos vetat igne Creon Stygiaeque a limine portae,
ceu sator Eumenidum aut Lethaei portitor amnis,
submovet ac dubio caelique Erebique sub axe
detinet. heu princeps Natura! ubi numina, ubi illest
fulminis iniusti iaculator? ubi estis, Athenae?
septima iam surgens trepidis Aurora ia**cent**es
aversatur equis; radios declinat et horret
stelligeri iubar omne poli; iam comminus ipsae
pabula dira ferae campumque odere volucres
spirantem tabo et caelum ventosque gravantem.
quantum etenim superesse rear? nuda ossa putremque
verrere permittat saniem. properate, verendi
Cecropidae; vos ista decet vindicta, priusquam
Emathii Thracesque dolent, quaeque extat ubique
gens arsura rogis manesque habitura supremos.
nam quis erit saevire modus? bellavimus, esto;
sed cecidere odia et tristes mors obruit iras.
tu quoque, ut egregios fama cognovimus actus,
non trucibus monstris Sinin infandumque dedisti **L3[O]**
Cercyona, et saevum velles Scirona crematum. 𝔹
credo et Amazoniis Tanain fumasse sepulcris,
unde haec arma refers, sed et hunc dignare triumphum.
da terris unum caeloque Ereboque laborem,
si patrium Marathona metu, si tecta levasti
Cressia, nec fudit vanos anus hospita fletus.
sic tibi non ullae socia sine Pallade pugnae,
nec sacer invideat paribus Tirynthius actis,
semper et in curru, semper te mater ovantem
cernat, et invictae nil tale pre**cent**ur Athenae.'
Dixerat; excipiunt cunctae tenduntque precantis
cum clamore manus; rubuit Neptunius heros
permotus lacrimis; iusta mox concitus ira
exclamat: 'quaenam ista novos induxit Erinys
regnorum mores? non haec ego pectora liqui
Graiorum abscedens, Scythiam Pontumque nivalem
cum peterem; novus unde furor? victumne putasti
Thesea, dire Creon? adsum, nec sanguine fessum
crede; sitit meritos etiamnum haec hasta cruores.
nulla mora est; verte hunc adeo, fidissime Phegeu,
cornipedem, et Tyrias invectus protinus arces
aut Danais edice rogos aut proelia Thebis.'
sic ait oblitus bellique viaeque laborum,
hortaturque suos viresque instaurat anhelas:

ut modo conubiis taurus saltuque recepto 128 (86C)
cum posuit pugnas, alio si forte remugit 114 (76C)
bellatore nemus, quamquam ora et colla cruento
imbre madent, novus arma parat campumque lacessens
dissimulat gemitus et vulnera pulvere celat.
ipsa metus Libycos servatricemque Medusam
pectoris incussa movit Tritonia parma.
protinus erecti toto simul agmine Thebas
respexere angues; necdum Atticus ire parabat
miles, et infelix expavit classica Dirce.
Continuo in pugnas haut solum accensa iuventus,
qui modo Caucasei comites rediere triumphi:
omnis ad arma rudes ager extimulavit alumnos.
conveniunt ultroque ducis vexilla secuntur,
qui gelidum Braurona viri, qui rura lacessunt
Monychia et trepidis stabilem Piraeea nautis
et nondum Eoo clarum Marathona triumpho.
mittit in arma manus gentilibus hospita divis
✦ Icarii Celeique domus viridesque Melaenae,
dives et Aegaleos nemorum Parnesque benignus
vitibus et pinguis melior Lycabessos olivae.
venit atrox Alaeus et olentis arator Hymetti,
quaeque rudes thyrsos hederis vestistis, Acharnae.
linquitur Eois longe speculabile proris
Sunion, unde vagi casurum in nomina ponti
L3[I] Cressia decepit falso ratis Aegea velo.
𝔹 hos Salamin populos, illos Cerealis Eleusin
horrida suspensis ad proelia misit aratris,
et quos Callirhoe noviens errantibus undis
implicat, et raptae qui conscius Orithyiae
celavit ripis Geticos Elisos amores.
ipse quoque in pugnas vacuatur collis, ubi ingens 10 (6C)
lis superum, dubiis donec nova surgeret arbor
rupibus et longa refugum mare frangeret umbra.
isset et Arctoas Cadmea ad moenia ducens
Hippolyte turmas: retinet iam certa tumentis
spes uteri, coniunxque rogat dimittere curas
Martis et emeritas thalamo sacrare pharetras.
Hos ubi velle acies et dulci gliscere ferro 10
dux videt, utque piis raptim dent oscula natis
amplexusque breves, curru sic fatur ab alto:
‘terrarum leges et mundi foedera mecum
defensura cohors, dignas insumite mentes
coeptibus: hac omnem divumque hominumque favorem
Naturamque ducem coetusque silentis Averni
stare palam est; illic Poenarum exercita Thebis
agmina et anguicomae ducunt vexilla sorores.
ite alacres tantaeque, precor, confidite causae.’
dixit, et emissa praeceps iter inchoat hasta: 116
qualis Hyperboreos ubi nubilus institit axes
Iuppiter et prima tremefecit sidera bruma,
rumpitur Aeolia et longam indignata quietem
tollit hiemps animos ventosaque sibilat Arctos;
tunc montes undaeque fremunt, tunc proelia caecis
nubibus et tonitrus insanaque fulmina gaudent.
Icta gemit tellus, virides gravis ungula campos
mutat, et innumeris peditumque equitumque catervis
expirat protritus ager, nec pulvere crasso
armorum lux victa perit, sed in aethera longum
frangitur, et mediis ardent in nubibus hastae.
noctem adeo placidasque operi iunxere tenebras,
certamenque inmane viris, quo concita tendant
agmina, quis visas proclamet ab aggere Thebas,
cuius in Ogygio stet princeps lancea muro.
at procul ingenti Neptunius agmina Theseus
angustat clipeo, propriaeque exordia laudis
centum urbes umbone gerit **cent**enaque Cretae
moenia, seque ipsum monstrosi ambagibus antri
hispida torquentem luctantis colla iuvenci
alternasque manus circum et nodosa ligantem
bracchia et abducto vitantem cornua vultu.
terror habet populos, cum saeptus imagine torva
ingreditur pugnas: bis Thesea bisque cruentas
caede videre manus; veteres reminiscitur actus
ipse tuens sociumque gregem metuendaque quondam
limina, et absumpto pallentem Gnosida filo. L3[I]
Saevus at interea ferro post terga revinctas 𝔹
Antigonen viduamque Creon Adrastida leto
admovet; ambae hilares et mortis amore superbae
ensibus intentant iugulos regemque cruentum
destituunt: cum dicta ferens Theseia Phegeus
adstitit. ille quidem ramis insontis olivae
pacificus, sed bella ciet bellumque minatur,
grande fremens, nimiumque memor mandantis et ipsum
iam prope, iam medios operire cohortibus agros
ingeminans. stetit ambiguo Thebanus in aestu
curarum, nutantque minae et prior ira tepescit.
tunc firmat sese, fictumque ac triste renidens:
‘parvane prostratis’ inquit, ‘documenta Mycenis
sanximus? en iterum, qui moenia nostra lacessant.
accipimus, veniant; sed ne post bella querantur:
lex eadem victis.’ dicit; sed pulvere crasso
caligare diem et Tyrios iuga perdere montes
aspicit; armari populos tamen armaque ferri
ipse iubet pallens, mediaeque in sedibus aulae
Eumenidas subitas flentemque Menoecea cernit
turbidus inpositosque rogis gaudere Pelasgos.
quis fuit ille dies? tanto cum sanguine Thebis
pax inventa perit? patriis modo fixa revellunt
arma deis, clipeisque obducunt pectora fractis,